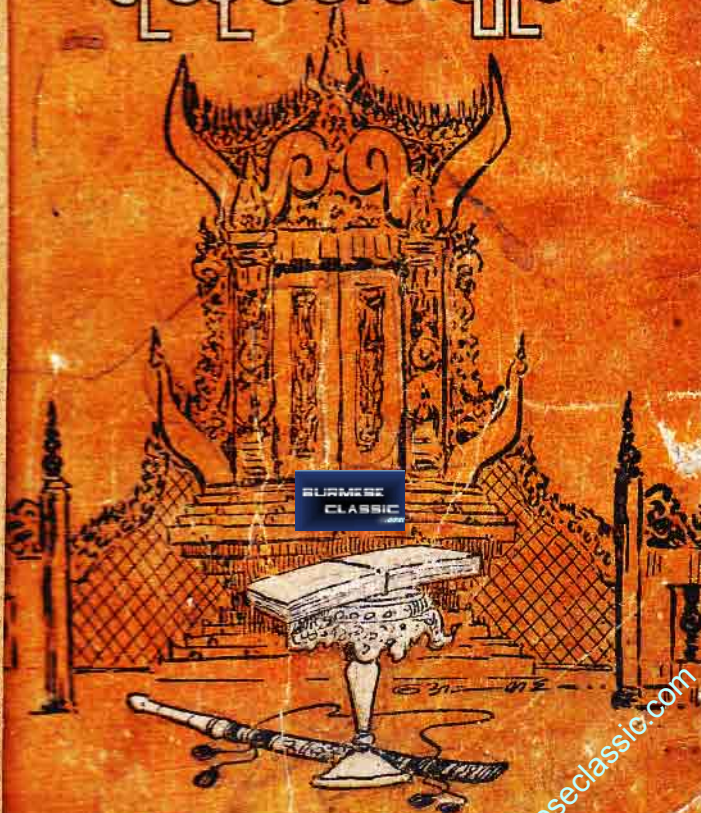

နတ်သျှင်နောင် ရတုပေါင်းချုပ်

ဟံသာဝတီ

နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်
ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်	၁၉၂၀-ခု၊
ဒုတိယအကြိမ်	၁၉၂၈-ခု၊
တတိယအကြိမ်	၁၉၆၆-ခု၊ ဇူလိုင်လ
စတုတ္ထအကြိမ်	၁၉၆၆-ခု ဇူလိုင်လ

Made and Printed in the Union of Burma
by the Hanthawaddy Press, Rangoon.

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၅၃-နတ်မောက်လမ်းဘွယ်ရှိ၊
ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်တွင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၀၃-
၀၀၀၄) ဦးဇော်ဝင်းက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ဦးစေရ

* နိဒါန်း

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

- ✓ ၁။ မုဇ္ဈောဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၅
 - (ပ) တသောင်းရှစ်ပြန်
 - (ဒ) မပျောင်းရစ်ဟန်
 - (တ) ခပေါင်းမြစ်ဝှန်... ချီ
- ✓ ၂။ ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၇
 - (ပ) တသောင်းရှစ်မည်
 - (ဒ) မပျောင်းရစ်တည်
 - (တ) ခပေါင်းမြစ်လည်... ချီ
- ၃။ ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု... ၉
 - (ပ) လွတ်ဦးသဘင်
 - (ဒ) ပြတ်မူးအကြင်
 - (တ) ညွတ်နူးမရှင်... ချီ
- ၄။ သကျမဇ္ဈဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု! ... ၁၀
 - (ပ) သကျမဇ္ဈ
 - (ဒ) ဖက်မျှရည်တူ
 - (တ) မြက်ဟသည်မူ... ချီ
- ၅။ သကျမဇ္ဈဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၁၂
 - (ပ) မကြောက်ခြည်မြှူ
 - (ဒ) မလျှောက်သည်မူ
 - (တ) မထောက်ရည်တူ... ချီ
- ၆။ သစ္စာတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၁၃
 - (ပ) ရှစ်ဆိုင်ရွက်ကြာ
 - (ဒ) နှစ်ပြိုင်ဘက်ရှာ
 - (တ) ချစ်ပိုင်ဆက်ရာ... ချီ

(က) (က)

မာတိကာ

ဦးစရ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇။	သစ္စာတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ဖြူညွန့်ရွက်ဆိုင် (ဒ) တူခန့်ဘက်ပြိုင် (တ) ယူသွန့်ဆက်ပိုင်...ချီ	... ၁၄
၈။	မြသိတင်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) မနီးရံလည် (ဒ) တသီးလှံမြည် (တ) အပြီးကြိစည်...ချီ	... ၁၆
၉။	စွန်းတောင်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) နေလရစ်လည် (ဒ) ဝေမျှချစ်ရည် (တ) စေ့စတစ်မြည်...ချီ	... ၁၇
၁၀။	စစ်ချီပူပို-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) မှာခွဲရက်လှိုင် (ဒ) ဖြာနွဲ့ခက်ရှင် (တ) ပြာလဲညက်စင်...ချီ	... ၁၉
၁၁။	စစ်ချီ-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ပေတီနှွေလလှိုင် (ဒ) မြော်ချေကလှိုင် (တ) ဖျော်ဖြေမှလှိုင်...ချီ	... ၂၀
၁၂။	ရွှေမော်တောဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ခေါင်ထွတ်ဆက်ကာ (ဒ) ရောင်လွတ်စက်ဝါ (တ) ရောင်မွတ်ညက်ပြာ...ချီ	... ၂၁
၁၃။	နှွေရာသီ-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ဖန်စကြာလှိုင်	... ၂၄

www.burmeseclassic.com

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

- (၃) ချန်ရက်ကြာတင်
- (တ) ပြန်သက်ရာဝင်...ချီ

၁၄။ မြသိတင်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၂၅

- (ပ) သမုန်ရော
- (၃) ကမုတ်ရွှေကြာ
- (တ) တမုတ်ပြေဝါ...ချီ

၁၅။ မြသိတင်ဘုရားတိုင်-မိုးတောမောင်ဘွဲ့ရတု ၂၇

- (ပ) လွမ်းလှရာတွင်
- (၃) ရွမ်းကျရွာစင်
- (တ) နွမ်းလျကြာတင်...ချီ

၁၆။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၂၀

- (ပ) ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင်
- (၃) ပတ်ခြံကွယ်မှောင်
- (တ) မှတ်ငံ့ရွယ်စောင်...ချီ

၁၇။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ၃၀

- (ပ) နွေနှောင်းရက်လျှင်
- (၃) လေညောင်းရွက်ဆင်
- (တ) ခွေပျောင်းလျက်ပင်...ချီ

၁၈။ ကျိုက်ကိုဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၃၁

- (ပ) မွန်းချက်အထွေ
- (၃) ထွန်းစက်သရေ
- (တ) မြန်းရွက်မကြေ...ချီ

၁၉။ မြတ်စောညီနောင်ဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု... ၃၂

- (ပ) တဆဲနှစ်ခွေ
- (၃) မဖွဲချစ်နေ
- (တ) အလဲရစ်ဖြေ...ချီ

www.burmeseclassic.com

(ကိ)

မာတိကာ

ဦးရှေ့

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂၀။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၃၄

(ပ) တဆယ့်နှစ်ခွင်

(ဒ) အလယ်ရစ်ထင်

(တ) မဖွယ်ချစ်ခင်...ချီ

၂၁။ စစ်ချီစာပြိုင်အလိုက်ရတု ... ၃၆

(ပ) အောက်ဓေ့ချေချေ

(ဒ) ခြောက်သွေ့ရွှေရွှေ

(တ) နောက်ရှေ့ဝေဝေ...ချီ

၂၂။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၃၇

(ပ) ဘဝက်လုံးလျှင်

(ဒ) တသံက်လုံးတွင်

(တ) အခက်လုံးပင်...ချီ

၂၃။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၃၈

(ပ) ဘဝက်ကပင်

(ဒ) တဖက်မျှအင်

(တ) မရက်စချင်...ချီ

၂၄။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၄၀

(ပ) ဘဝက်ရှည်ညို

(ဒ) မမြွက်လှည့်ဤ

(တ) အရွက်မှည့်စီ...ချီ

၂၅။ မိုးတော-အဖြည့်ခံရတု ...

(ပ) ဘဝက်ရှည်ဝေ

(ဒ) မမြွက်လှည့်ထွေ

(တ) အရွက်မှည့်ကြွေ...ချီ

၂၆။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၄၃

(ပ) စက်ပြသာဒ်လျှင်

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

(က)

ဦးစုရ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

- (ဒု) သက်မမှတ်ချင်
- (တ) ဖက်အလွတ်တွင်...ချီ

၂၇။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၄၄

- (ပ) ယခုကစင်
- (ဒု) အနုမြိသွင်
- (တ) ရတုလလျှင်...ချီ

(၂၀) မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု ... ၄၅

- (ပ) ထစ်မည်လိုမူ
- (ဒု) ချစ်သည်ကိုမူ
- (တ) ရှစ်မည်ပျိုဟ်မူ...ချီ

၂၉။ ကျေးစေ-ရတု ... ၄၇

- (ပ) ကိုးထွေမျက်လည်
- (ဒု) ဖြိုးဝေစက်မြည်
- (တ) မိုးနေထက်ပြည်...ချီ

၃၀။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၄၉

- (ပ) အာကာတသွန်
- (ဒု) ဗျာပါစဟန်
- (တ) ခါခါဝသန်...ချီ

၃၁။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၅၀

- (ပ) တပေါင်းကစင်
- (ဒု) နှမောင်းမြသွင်
- (တ) မပျောင်းပျချင်...ချီ

၃၂။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု ... ၅၁

- (ပ) ပြဆန်းမဆင်
- (ဒု) ပျမြန်းမရှင်
- (တ) စယွန်းမထင်...ချီ

www.burmeseclassic.com

(က)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၃။	စစ်ချီ-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ကြာမည်ရက်လည်း (ဒ) သာကြည်မြို့က်လည်း (တ) ဝါသည်ရွက်လည်း...ချီ	... ၅၃
၃၄။	မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု (ပ) မည်းမျှဆင်သည် (ဒ) ကျည်းကပင်သည် (တ) နည်းမှကြင်သည်...ချီ	... ၅၄
၃၅။	မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု (ပ) မည်းမျှရစ်လည် (ဒ) နည်းမှချစ်သည် (တ) ကျည်းကဖြစ်သည်...ချီ	... ၅၆
၃၆။	မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ ရတု (ပ) မည်းမျှလာသည် (ဒ) ကျည်းကပါသည် (တ) ချည်းလျပြာသည်...ချီ	... ၅၇
၃၇။	မိုးတောမောင်ဘွဲ့ရတု (ပ) မည်းမျှပတ်သည် (ဒ) ကျည်းကသတ်သည် (တ) ချည်းလျညွတ်သည်...ချီ	... ၅၈
၃၈။	မြတ်စောညီနောင်ဘုရားတိုင်-ရတု (ပ) မင်းသာနေမှတ် (ဒ) ကြွင်းဝါကြွေလွတ် (တ) နှင်းခွါစွေပတ်...ချီ	... ၆၀
၃၉။	မြင်ထင်မြင်ပေါ်ဘုရားတိုင်-ရတု (ပ) အရှေ့မတ်မတ်	... ၆၁

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(ဒု) တစေ့ရှာရှာ

(တ) မမေ့ထွေထွေ...ချီ

၄၀။ မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ရတု

... ၆၂

(ပ) ရှန်းမြေ့သည်လျှင်

(ဒု) ဝန်းဝေ့လည်လျှင်

(တ) ညွန်းရှေ့ရည်လျှင်...ချီ

၄၁။ မိုးတောမယ်ဘွဲ့ရတု

... ၆၄

(ပ) သိန်ခရာဇ်လျှင်

(ဒု) ရှိန်ကထစ်လျှင်

(တ) ချိန်အသစ်လျှင်...ချီ

၄၂။ မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု

... ၆၅

(ပ) စက်ခြည်လျှံဝေ

(ဒု) မြွက်သည်သံခြေ

(တ) ဖက်ရည်စီနေ...ချီ

၄၃။ ကျေးစေ-မင်သွေ့ဘွဲ့ရတု

... ၆၆

(ပ) နဝမျက်ခြည်

(ဒု) တမျှသက်ကြည်

(တ) မမြဲရှက်လည်...ချီ

၄၄။ ကျေးစေ-မင်သွေ့ဘွဲ့ရတု

... ၆၈

(ပ) နတ်နန်းတုံသာ

(ဒု) ဆွတ်ဖျန်းထုံလှာ

(တ) ပတ်ဝန်းစုံမြွာ...ချီ

၄၅။ ကျေးစေ-မင်သွေ့ဘွဲ့ရတု

... ၆၉

(ပ) အထွတ်ထက်မှာ

(ဒု) ကမှတ်သက်သာ

(တ) ရဟတ်စကြာ...ချီ

www.burmeseclassic.com

ဦးစေ့	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၆။	မိုးတော-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) မဖြောက်ခြည်းပါ (ဒ) မပြောက်မည်းပြာ (တ) မဖောက်သည်းချာ...ချီ	... ၇၁
၄၇။	ယပ်စောင့်ဘုရားတိုင်-ရတု (ပ) ယပ်စောင့်မည်သာ (ဒ) ခပ်ကောက်ဖည်ခွါ (တ) ထပ်လှောက်ကြည်စွာ...ချီ	... ၇၂
၄၈။	သစ္စာတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) သက်မှတ်ပါမည် (ဒ) စက်ပတ်ပြာလည် (တ) ညက်မွတ်ပြာကြည်...ချီ	... ၇၃
၄၉။	မိုးတောမယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) တာရက်လကို (ဒ) ပြာညက်မြညို (တ) ရှာမြွက်တဆို...ချီ	... ၇၅
၅၀။	ရာဇဓာတုကလျာဘွဲ့ရတု (ပ) တင့်လှပေဟန် (ဒ) ရင့်မျှရွှေကျန် (တ) ဆင့်ချခွေသွန်...ချီ	... ၇၆
၅၁။	မြင်ထင်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) ဖူးပါစေချင် (ဒ) ဦးကာရွှေစင် (တ) မြူးကာဝေဆင်...ချီ	... ၇၇
၅၂။	စင်ချီ-မောင်ဘွဲ့ရတု (ပ) ရေဖျန်းသဘင်	... ၇၉

မာတိကာ

(၈၈၁)

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	(၃) ခွေမြိန်းမရွှင်	
	(တ) ထွေဆန်းတပြင်...ချီ	
၅၃၁	သက္ကမဇ္ဈဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု	... ၈၀
	(ပ) ညွတ်ညွတ်ညိုသွယ်	
	(ဒ) တွတ်တွတ်ဆိုဘွယ်	
	(တ) ထွတ်ထွတ်ပျိုရွယ်...ချီ	
၅၄၁	ချောင်းမဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု	... ၈၁
	(ပ) ချောင်းမမွေတော်	
	(ဒ) မောင်းမျှရွှေလှော်	
	(တ) ကြောင်းစထွေငေါ...ချီ	
၅၅၁	ရွှေဆံတော်ဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု	... ၈၃
	(ပ) ရက်လခါကျော်	
	(ဒ) မြက်ဟသာပျော်	
	(တ) တွက်ဆရှာသော်...ချီ	
၅၆၁	ကျေးစေ-မဇ္ဈသကပန်းဘွဲ့ ရတု	... ၈၅
	(ပ) ဆက်ဒန်ဒိုင်သာ	
	(ဒ) ခက်သန်ဒိုင်မြွာ	
	(တ) ဖက်ရန်ပြိုင်ရာ...ချီ	
၅၇၁	မြင်းမိုရ်ကျေးစေ-မယ်ဘွဲ့စစ်ရတု	... ၈၇
	(ပ) ရှုတိုင်းထွေလည်	
	(ဒ) နကျိုင်းဝေစည်	
	(တ) တုနှိုင်းဖွေနှည်...ချီ	
၅၈၁	စစ်ချီ-မယ်ဘွဲ့ရတု	... ၈၉
	(ပ) နွေရက်နီးလျှင်	
	(ဒ) ကြွရွက်ပြီးလျှင်	
	(တ) ဝေသက်ကြီးလျှင်...ချီ	

www.burmeseclassic.com

(ကော်)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာပျက်နှာ
၅၉။	ရင်းမာကျေးစေ-ကူလီဘွဲ့ရတု (ပ) ခုနစ်တောင်စွန် (ဒ) ညှစ်ခင်းချုပ်နေ (တ) နိုင်မည်ရည်းထင်...ချီ	... ၉၀
၆၀။	မြင်းမိုရ်ကျေးစေ-ကူလီဘွဲ့ရတု (ပ) ဝေယန္တောတွင် (ဒ) နေဖန်ဝါလျှင် (တ) လေသွန်ညာတင်...ချီ	... ၉၂
၆၁။	ဆောင်းရာသီ-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) မြမြမြွေး၍ (ဒ) ပျပျမွှေး၍ (တ) ရွရွကွေး၍...ချီ	... ၉၃
၆၂။	သစ္စာတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု (ပ) မထိုက်ရစ်ရာ (ဒ) သမိုက်အပ်စွာ (တ) တလိုက်လျှင်ဝါ...ချီ	... ၉၅
၆၃။	ကျေးစေ-ရတု (ပ) ချင့်တာသုံးထောင် (ဒ) ဆင့်ကာကုံးမြောင် (တ) သင့်စွာထုံးနှောင်...ချီ	... ၉၆
၆၄။	ကျေးစေ-ရတု (ပ) ယူဇနာလျှင် (ဒ) တူမကွာလျှင် (တ) လူတကာလျှင်...ချီ	... ၉၈
၆၅။	ကျေးစေ-ရတု (ပ) ရေးမှတ်လင့်ရည်	... ၉၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	(ဒု) ဝေးထွတ်မြင့်ရှည်	
	(တ) လေးမြတ်တင့်သည်...ချီ	
၆၆။	ဆောင်းရာသီ-မယ်ဘွဲ့ရတု ...	၁၀၁
	(ပ) နတ်လကျွန်း၍	
	(ဒု) ညွတ်ခဝန်း၍	
	(တ) ဆွတ်မျှဖျန်း၍...ချီ	
၆၇။	ကျိုက်ခေါက်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု... ၁၀၂	
	(ပ) ဖြန့်ဝန်းစကြာ	
	(ဒု) ကွန့်ရွန်းရှက်ဖြာ	
	(တ) ခန့်မှန်းသက်သာ...ချီ	
၆၈။	လက်ဝဲနော်ရထာ ပေတင်နိဂုံး ... ၁၀၄	
	နောက်ဆက်တွဲ	
၁။	ဘုရားတိုင်-ရတု ... ၁၀၆	
	(ပ) ဘက်လွတ်စံရာ	
	(ဒု) စက်ပတ်လျှံဖြာ	
	(တ) သက်မှတ်နှံရာ...ချီ	
၂။	ကျေးစေ-ရတု ... ၁၀၈	
	(ပ) လုံးစုံမြ၍	
	(ဒု) ထုံးပုံမြ၍	
	(တ) သုံးပုံပ၍...ချီ	
၃။	ကျေးစေ-ရတု ... ၁၀၉	
	(ပ) နဝမျက်ရှင်	
	(ဒု) မမျှဘက်အင်	
	(တ) တမျှသက်တင်...ချီ	
၄။	ကျေးစေ-ရတု ... ၁၁၀	
	(ပ) သီတာလုံရေ	

(ကား)

မာတိကာ

ဦးစေ့

ထကြောင်းထရာ

စာပုတ်နှာ

(၁) ဂီတိမိုရွှေ

(တ) နီလာဘုံနေ...ချီ

၅။ မိုးတော-ရတု

... ၁၁၁

(ပ) တန်းခူးကစင်

(ဒ) ဝန်းမြူးကျဆင်

(တ) ဆန်းထူးမြဲသွင်...ချီ

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေများ

... ၁၁၅

သတ်ညွှန်းခွဲထားအဆိုနှင့်နတ်သျှင်နောင်ရတု

... ၂၄၉

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခွဲထားများ

... ၂၆၃

နိဒါန်း

ကဗျာ “ရတု-ရကန်-အ-အန်-လူးတား- ချင်း
 တမ်းချင်း-လွမ်းချင်း-ကာချင်း-သာချင်း
 ခုံးချင်း-ဟန့်ချင်း-ညည်းချင်း-အိုင်ချင်း-ရဲတင်း-မော်
 ကွန်း-သံပိုင်း-သမိုင်း-သံပေါက်-တေးထပ်- သဖြန်-
 ခွေးချီး-တြိချီး-လေးချီး-ပတ်ပျိုး-ဘွဲ့-ကြီး-ယိုးဒယား
 သီချင်းခံ-ဘောလယ်-မေတ္တာစာ- ဩဘာစာ- ဆောင်း
 ပါးစာ-မှာတမ်း-နတ်သံ-စည်တော်သံ- လှေတော်သံ-
 သံချို” စသည်တို့ကား-မြန်မာမှုကဗျာလင်္ကာများဖြစ်
 ကြသည်။ ကဗျာ-လင်္ကာ ခေါ်ဆိုရာတွင် ဂိုဏ်း-ဂဇ-
 လဟု-ကာရန် အစပ်ကို မှတ်၍ ဖွဲ့ဆိုသော အရာကို
 လင်္ကာဟုခေါ်၍ ဂိုဏ်း-ဂဇ-လဟု-ကာရန်-အစပ်ကို
 ဓမ္မတ်မူ၍ ရိုးရိုးစကားသွားဖြင့် ဖွဲ့ဆိုသော အရာကို
 စကားပြေဟုခေါ်ဆိုသည်။ အဆိုပါလင်္ကာသက်သက်
 အဖွဲ့ကို၎င်း၊ စကားပြေသက်သက်အဖွဲ့ကို၎င်း၊ လင်္ကာ
 နှင့် စကားပြေရောသော အဖွဲ့ကို၎င်း-ပညာရှိ ကဝိတို့
 သာဖွဲ့ဆိုနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကဝိတို့ ဥစ္စာရတနာဖြစ်သော
 ကြောင့် ကဗျာဟုခေါ်ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကဗျာဝေါဟာ
 ရ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်အကျယ်ဝန်းပြီးလင်္ကာဝေါဟာ
 ရ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းနေပုံကိုသိရပေသည်။

လင်္ကာ “အလင်္ကာရ” သဒ္ဒါသည် လူတို့အသုံးအ
 ဆောင် အဆင် တန်ဆာကို မှုချအားဖြင့်
 ဟော၏။ အဆင်တန်ဆာသည်-ဝတ်ဆင်သောသူအား

(၁၁)

နိဒါန်း

လှပတင့်တယ် ရှုချင်စက္ကယ်ဖြစ်စေသကဲ့သို့-ထို့အတူ
စိုက်- ဂရု- လဟု- ကာရန်- အစပ်-အဟပ်-အချိုးဟု
သော အင်္ဂါလက္ခဏာသည်ဖွဲ့ဆိုအပ်သော စကားစဉ်
အား သာယာနာပျော်ဘွယ်ဖြစ်စေရကား-အဆင်တန်
ဆာ အလင်္ကာနှင့်တူသောကြောင့် အလင်္ကာဟု ခေါ်
ရာမှ မြန်မာမှု အနေအားဖြင့် 'အနှင့်ရ' ကို ချေ၍
လင်္ကာဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေး
ဆရာတို့သည် "အလံ ကရေတိတိ အလင်္ကာရော၊
အလင်္ကာရော ဝိယာတိ အလင်္ကာရော" ဟု သဒ္ဒါ
ပစာ-ဥပမာတဒ္ဒိတ် ဝိဂြိုဟ် ပြုတော်မူခဲ့ကြသည်။

၇၇

ရတု ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ရာသီချိန်ခါ
ဟော "ရိတု" ဟူသောသက္ကဋတဘာသာပျက်
၍ရတုဖြစ်လာသည်ဟုအချို့ကယူဆကြ၏။ ယင်းသို့ဆို
လျှင် ၁၂-ရာသီဘွဲ့ ရတုများနှင့်သာ ဝေါဟာရနှင့်
အနက်အဓိပ္ပာယ်ညီညွတ်၍ ဘုရားတိုင်-ကျေးစေ-စစ်ချီ
စသော ရတုများနှင့် မူကား ဝေါဟာရနှင့် အနက်
အဓိပ္ပာယ် မညီညွတ်ဖြစ်နေတော့သည်။

ရိုးသားလှသော အမျိုးသမီးအနက်ဟော "ရတု"
ဟူသောပဋိဘာသာမှ ရတု-ဖြစ်လာသည်ဟုလည်းဆို
နိုင်၏။ ဒွေးချိုး-လေးချိုး-တေးထပ် စသည်တို့ ကဲ့သို့
အချိုးအဆစ်အက္ခရာလုံးရေအားဖြင့်အဆန်းတကြယ်
ဖွဲ့နွဲ့စီကုံးခြင်းမပြုမူ၍ အချိုးမဖက် ၄-လုံးစပ် ရိုးသား
သောမိန်းမပျိုပမာ ရိုးရိုးကလေးစီကုံးသော အဖွဲ့အနွဲ့
သည်-ရတုမည်၏ဟုဆိုလို၏။ ရတုသွားများကို ရှုကြည့်
လျှင်လည်း ဤအတိုင်းပင် တွေ့ရ၏။

နိဒါန်း

(၆)

မြန်မာမှုတွင်-ဥတု ၃-ပါး၊ ရတု ၆-ပါးကို ရတု ၃-ပါး၊ရတု ၆-ပါးဟု ဆိုသကဲ့သို့၎င်း၊ အနံ့ကိုရနံ့-ဟု ဆိုသကဲ့သို့၎င်း-အတုဟူသော မြန်မာစကားတွင် အ-နေရာ၌ ရ-ကိုသွင်းကာ ရတုဖြစ်လာသည် ဟူ၍ လည်းဆိုသင့်၏။ ရကန်-ဟူသောကဗျာလင်္ကာ စီကုံးရာ ၌ တပါးသူတို့၏စာသွားစာလာကို-ကန်ကျောက်တွန်းလှန်၍ ရေးစပ်ရ၏။ ရတုမှာ ထိုသို့မဟုတ် ရှေးသူဟောင်းတို့ စာသွားစာလာကိုအတုယူ၍စီကုံးဖွဲ့နွဲ့ကြရသည်။ ရှေးပုဒ်အချို့အချို့ကို နောက်ပုဒ်က အတုလိုက်၍ ချီရ-ချရသည်။ သို့ဖြစ်၍ အတုယူကာ အတုပြုကာ ဖွဲ့ဆိုရသော အဖွဲ့ကို ရတု-ဟု ဆိုလို၏

ရတုအမျိုးအစားကို အဖွဲ့အနေအားဖြင့် ကြည့်လျှင် တပိုဒ်တည်းဖွဲ့ဆိုသောကေပိုဒ်ရတု၊အခြားသူတို့ ဖြည့်ရန်အတွက် တပိုဒ်ချန်ထား၍ ၂-ပိုဒ်သာ ဖွဲ့ဆိုသော အဖြည့်ခံရတု၊အချီသော်၎င်း၊ အချသော်၎င်း၊ ၂-ပါးစုံသော်၎င်း ညီစေ၍ ၃-ပိုဒ် ဖွဲ့ဆိုသော ပိုဒ်စုံရတု-ဟု ၃-မျိုး ၃-စားတွေ့ရသည်။ စာဖွဲ့အကြောင်း ခံအားဖြင့် ကြည့်လျှင် ဘုရားတိုင်ရတု- သိကြားတိုင်ရတု- သစ္စာတိုင် ရတု- စစ်ချီရတု- ကျေးစေရတု- သာလိကာစေ ရတု-ရာသီဥက္ကရတု-တောလားရတု- ရေလားရတု-မိုးတောရတု-မြို့ဥက္ကရတု-ဘုန်းတော်ဥက္ကရတု-မောင်ဥက္ကမယ်ဥက္ကရတု-မေးဖြေရတု-မင်္ဂလာရတုစသော အားဖြင့် များစွာရှိလေသည်။

(၆)

နိဒါန်း

ရတနာ
အပျိုးအစား

ရတနာချိနည်းချနည်း စပ်နည်း အားဖြင့် ထူးဆန်း ထွေလာ-ညွန့်ရှင်-ပေါက်ပြိုင်ဖူး-ပုလဲသွယ်-လည်ကုပ်ချီ-အဖျားကောက်-ရွှေလောင်းပျံ-သော်တာရောင်-ကတ္တူဆူးချီ ဆူးချ-နေရောင်ခြည်ပြေး-ဖျောက်ဆိပ်လလယ်-ညွန့်ဟုန်-ခိုင်ညွန့်ခက်ဖြာ-မဏိဆံကျင်-အာသာဝတီဝတ်ဆံ-မဏိဦးပြည်း-ဇော်တခိုင်လုံး-မပြတ်ကေသာ-ဇမ္ဗူသပြေသီးမှည့်-ချိန်ခွင်လျှာ-ဘီလူးရယ်-စာကြိုး-စာတုံး-စာဆန်း-ဟူ၍ ၂၅-မျိုးရှိသည်။ ထို ၂၅-မျိုးတို့တွင် အကွရာလုံးရေကို မှတ်၍ ချအပ်သော ရတနာမျိုးမှာ ၇-လုံးချရသော ခိုင်ညွန့်ခက်ဖြာ-၉-လုံးချရသော မဏိဆံကျင်, ၁၁-လုံးချရသော အာသာဝတီဝတ်ဆံ, ၁၅-လုံးချရသော မဏိဦးပြည်း, ၁၉-လုံးချရသော ဇော်တခိုင်လုံး, ၂၉-လုံးချရသော မပြတ်ကေသာ, ၃၅-လုံးချရသော ဇမ္ဗူသပြေသီးမှည့်ဟူ၍ ရတနာ ၇-မျိုး တွေ့ရသည်။ ၇-လုံးချခိုင်ညွန့်ခက်ဖြာ ရတနာမျိုးသာများ၍ အခြားချနည်းရတနာမျိုးမှာ အလွန်နည်းပါးလှသည်။

ရတနာ
စာဆိုရှင်

ရတနာစာဆိုရှင်တို့ကို ကြည့်လိုက်လျှင် ရှင်မဟာသီလဝံသ, ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ, ရှင်တေဇောဒီပ-စသော ရဟန်းပညာရှိများ၊ မင်းနဝဒေး, မင်းလက်ဝဲသုန္ဒြိ, မင်းဥက္ကာပျံ-စသော အမတ်ပညာရှိများ၊ လှော်ကားသုံးထောင်မှူး, ထောင်သင်းမှူး, ဇေယျရန္တမိတ်, ရှင်သံကိုယ်-စသော အရာရှိအရာခံများ၊ ရာဇဓာတုကလျာမင်းသွီး, ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားသွီးတော်နှင့် ကြံညှပ်မင်းလွီးစသော သမီးတော်

ဈေးအပြင် ဇင်းမယ်ဘုရင်မင်းမြတ်၊ တောင်ငူဘုရင်
မင်းမြတ်တို့ဖြစ်ရာ ဘုရင်မင်းမြတ် စာဆိုသူအဖြစ်အ
ထွန်နည်းပါးလှသည်။ နဝဒေးကြီးကလွဲလျှင် စာဖွဲ့အ
ဈေးဆုံးနှင့်အထင်ရှားဆုံးရတုစာဆိုရှင်မှာ တောင်ငူ
ဘုရင် နတ်ရှင်နောင်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

ရတု
အရည်အသွေး နတ်သျှင်နောင်ရတုမှာ နောက်လူတို့
“ကြား၍မသိ၊ ကြည့်၍မမြင်၊ သင်၍
မဖြစ်” ရှိမည့်အရေးကို တွေးတော
မြော်မြင်တော်မူကြသော ဆရာတော် ရှင်ဥက္ကံသမာ
ဇာ၊ ဦးတိုးနှင့် ဦးရှန်းတို့သည် အဖြေများကို ရေး
သား၍ ထားတော်မူကြသည်။ ဤသည်ကို ထောက်၍
နတ်သျှင်နောင်ရတုသည် မည်မျှနက်နဲသိမ်မွေ့၍ သိပ်
သည်းကျစ်လစ်သော ဝေါဟာရ စကားလုံးများဖြင့်
သီကုံး ဖွဲ့နွဲ့ထားကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု အရည်အသွေးကို စိစစ်ကြည့်
ရှုသောအခါ ဘုရားတိုင်ရတုများတွင် ဘုရားရှင်အား
တိုင်ကြားလျှောက်ထားရုံသာမက မယ်ဘွဲ့၊ မောင်ဘွဲ့၊
သစ္စာထား၊ သစ္စာပျက်၊ မြှောက်ပင့် စသည်တို့ပါရှိ
အောင် ဖွဲ့ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မိုးတောရတု၊
ကျေးစေရတုများမှာလည်း ၎င်းနည်းအတူပင် မောင်
ဘွဲ့၊ မယ်ဘွဲ့ စသည်တို့ပါရှိအောင် ဖွဲ့ဆိုထားပေသည်။
နတ်သျှင်နောင်ရတု၏ ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ စကား
လုံးတိုင်း၊ စကားလုံးတိုင်း သိမ်မွေ့ ယဉ်ကျေး ဆန်း
သစ်၍ အဓိပ္ပာယ်သိပ်သည်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

နိဒါန်း

“တသောင်းရှစ်ပြန်၊ လေးထောင်လွန်သား၊
ယုဂန်လှည့်သွား၊ လရထားနှင့်၊ နတ်သားနီး
ကြ၊ သောကာလဝယ်၊ သောကဓမ္မာ၊ ဌာပနာ
သား၊ သစ္စာဉာဏ်ပေါင်း၊ မရှုတောင်းသည်၊
ညီနှောင်းနှောင်စော၊ မြတ်မုဋ္ဌော”။

ဟူသော ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားတိုင်ရတုတွင်—

“ရှစ်သောင်းတတန်၊ လေးထောင်လွန်သား” ဟုရိုး
ရိုးစကားလုံးဖြင့် မစီကုံးဘဲ “တသောင်းရှစ်ပြန်” ဟု
ဆန်းသစ်သော စကားလုံးကိုထွင်၍ စီကုံးထားသည်။
“ယုဂန်လှည့်သွား၊ လရထားနှင့်၊ နတ်သားနီးကြ၊
သောကာလဝယ်၊ သောကဓမ္မာ၊ ဌာပနာသား” ဟု
သောစကားမှာ အလွန်အသိခက်၍ သိပ်သည်းနေပေ
သည်။ စာရှိသည့်အတိုင်း တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ယူသော်
ယုဂန္ဓိရတောင်အမြင့်နှင့်အညီ လှည့်လည်သွားလာ
သောလရထားနှင့် နတ်သားတို့ နီးကြဆုံတွေ့ကြသော
အခါ သီရိဓမ္မာသောက မင်းတရားသည် ဓာတ်တော်
များကို ဌာပနာ၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ရွှေ
မုဋ္ဌောစေတီတော်-ဟု သာ ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

စင်စစ်ကား ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ တသောင်းရှစ်မည်
ချီအလိုက်ရတု၏ “လပြာသာဒ်နှင့်၊ ရန်နတ်နီးခိုက်” ဟု
သောစာပိုဒ်ကိုထောက်၍ “နတ်သားနီးကြ” ဟူသော
စာပိုဒ်အရ နတ်သားဟူသည် လနတ်သားကိုလည်း
မဆိုလို၊ အခြားနတ်သား တဦးဦးကိုလည်း မဆိုလို၊
ရန်သူသတ္တဝယ်ဖြစ်သော အသူရိန် နတ်သားကြီးကိုသာ

ဆိုလိုသည်။ “နီးကြ” ဟူသော စကား အရလည်း—

“ညီနှောင်းနှောင်စော၊ မြတ်မုဋ္ဌော....”

ဟူသော စကားတွင် လွတ်မြောက်ခြင်း အနက် ဟော “မုဋ္ဌော” ဟူသော ပါဠိစကားကို ထောက်၍ လနှင့် ရာဟုအသူရိန်တို့ နီးရုံ၊ တိုက်ဆိုင်ရုံ၊ ဖမ်းယူဖုံးအုပ်ရုံ အဓိပ္ပာယ်တိုင်းတစကိုသာ မယူသင့်။ လနှင့်ရာဟု အသူရိန် နီးကပ်တိုက်ဆိုင် ဖမ်းယူဖုံးအုပ်ပြီး၍ လွတ်မြောက်ခါစ လနှင့်အသူရိန် မဝေးမီ စေတီတော်ကို ဇာတ်တော်ဌာပနာ၍ တည်ထားခဲ့သဖြင့် ရန်သူဖြစ်သော အသူရိန်လက်မှ လွတ်မြောက်ခြင်း ဟူသော ဗျူဟာကိုစွဲ၍ ဘွဲ့နာမ် သမုတ်အပ်သော မုဋ္ဌော စေတီတော်-ဟု ဆိုလိုသည်။ စေတီတော် သမိုင်းကိုလည်း ညွှန်ပြနေပေသည်။ လကို အသူရိန် ဖမ်းခြင်း ဟူသော စကားသည် သုတိသံအားဖြင့် မသိမ်မမွေ့ ဖြစ်နေ၍ အဓိပ္ပာယ်တူ သိမ်မွေ့သောစကားကို ယူခြင်းငှါ “လရထားနှင့်၊ နတ်သားနီးကြ” ဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် အလွန်သိမ်မွေ့သော အဖွဲ့ဖြစ်သွားသည်။

ဤကဲ့သို့သော အရည် အသွေး ကဗျာ စွမ်းအင်ကို ထောက်ရှုလိုက်လျှင် နတ်သျှင်နှောင်ရတုသည် ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း စကားအသုံးသိမ်မွေ့ပြီး ပရိယာယ်ကြွယ်ဝရုံသာမက ဆန်းသစ်၍ သိပ်သည်းကျစ်လစ်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် “ကြား၍မသိ၊ ကြည့်၍ မမြင်၊ သင်၍မဖြစ်” မရှိကြစေရန် ဟံသာဝတီက ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်ကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရတု
ဝိစစ်ချက်

ရတုများမှာ နဝဒေးကြီး-ဆို ရတု၊
 တောင်ငူဘုရင် နတ်သျှင်နောင်ဆိုရတု
 နှင့် အခြားစာဆို အသီးသီးဆို ရတု
 ဟူ၍ ၃-မျိုး ၃-စားရှိရာ ၎င်းရတုတို့သည် အချို့
 ကမ္ပည်းလိပ်စာတပ်လျက် အချို့ မတပ်ပဲ အရောရော
 အထွေးထွေး ဖြစ်နေသည်။ လိပ်စာ တပ်သော်လည်း
 အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လက်ဝဲ
 နော်ရထာ အမတ်ကြီးသည် အရောရော အထွေးထွေး
 ဖြစ်နေသော ရတု၊ လိပ်စာကပ်မှားနေသော ရတု-များ
 ကို စုပေါင်းကာ နဝဒေးကြီး၏ ရတုများကို တသန့်၊
 နတ်သျှင်နောင်၏ရတုများကို တသန့်၊ အခြားဆရာတို့၏
 ရတုများကို တသန့်စီခြားလျက် ရတုသုံးစုပြုကာ တည်း
 ပြတ်၍ပေသို့စာင်ခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို မင်းလက်ဝဲ
 နော်ရထာ စုဆောင်းသော ရတုပေါင်းချုပ် ပေမူ
 နိဒါန်းတွင်-

“ကန်တွင်းစည်းခုံစေတီတော် ဒါယကာ
 မင်းတရားလက်ထက်စည်သူကျော်ထင်ဘွဲ့ခံသည့်
 ကာလစုရုံးပြင်ဆင်စီစဉ်ရေးထားသော ရတုကြီး၊
 ထောင်သင်းဆို၊ တောင်ငူဆို ရတုနှစ်စောင်ကို
 အခြားထား၍ စီစဉ်ရေးထားသော ရတုတစု”
 ဟု ပါရှိလေသည်။

မင်းလက်ဝဲနော်ရထာ စီစဉ် ပြဆိုခဲ့သော ရတု
 သုံးစုတွင် နတ်သျှင်နောင်ရတုအစဉ် ရတုပိုဒ်စုံ ၆၇-
 ပုဒ် တွေ့ရသည်။ ယင်း ၆၇-ပုဒ်တွင် (၅၆) “ဆက်ဒန်
 အိုင်သာ”-ချီ ရတုနှင့် (၅၇) “ရှုတိုင်းထွေလည်”-ချီ

နိဒါန်း

(ခေါ)

ရတုနှစ်စုံကိုလက်ဝဲနော်ရထာစုသော ရတုပေါင်းချုပ် ပေမူ၌ပင် ဦးရေ ၁၅၁-မင်းရဲနရာရေး”-ဟု တွေ့ရှိရ သည်။ ၆၃-“ချင့်တာသုံးထောင်”-ချီရတု၊ ၆၆-“နတ် လကျန်းရွှေ”ချီရတု၊ ၆၁-“မြမြမြေးရွှေ”ချီရတု သုံး စုံကို နဝဒေးရတုပေါင်းချုပ်၌တွေ့ရပြန်သည်။ ဤရတု ၆၆စုံသည် နတ်သျှင်နောင်ရေးမဟုတ်ဟုဆိုရမည်ဖြစ် သော်လည်း လက်ဝဲနော်ရထာ မူရင်းမပျက်စေလို၍ ဤနတ်သျှင်နောင် ရတုပေါင်းချုပ်တွင် ထည့်သွင်း ခိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

ထို့ပြင် နတ်သျှင်နောင် ရေးဟု ဆိုရသော်လည်း ကောက်ယ်မတွေ့ရသေးသောရတုများမှာ-

- (၁) ဝိဘဇ္ဇထပိတခွဲထား ၂၁၇- အဆို ခါကောင်းကြိုက်၍-ချီ။
- (၂) မုံရွေးသတ်ညွှန်းအဆိုမစက်တပ်၍-ချီ။
- (၃) မြန်မာသံယောဂဒီပနီ ၁၂-အဆိုတောက် ပြောင်စက်နေ-ချီ။
- (၄) ၎င်း၇၃-တရားတမည်-ချီ။
- (၅) ကဝိလက္ခဏဒီပနီ ၂၅၁-အဆို ရက်ဖြင့် ရှောက်လည်-ချီ။
- (၆) ကဗျာဗန္ဓုသာရ ၂၄၅-အဆို တစေ့ရှာ ရှာ-ချီ။
- (၇) ၎င်း ၂၄၅-အဆို မမေ့ထွေထွေ-ချီ။
- (၈) ရှင်ဥက္ကံသမာလာသတ်ညွှန်းအဆို သည် တဖြစ်တွင်-ချီ။
- (၉) ဦးတိုးအဆို တန်ခူးကစင်-ချီ။

တည်းပြတ်
ပြင်ဆင်ခြင်း

ဤနတ်သျှင်နောင်ရတုကို မန္တလေးမြို့
မြောက်ပြင် လုံးတော် ကျောင်းတိုက်
ပေမူမှ ကူးယူတိုက်ဆိုင်ကာ **မေမြို့**

မိုးကြည်ကကျေးဇူးပြုပါသည်။ နောက်တဖန် **ဦးအုန်းရွှေ**
[သတ်ပုံအဘိဓာန်ကျမ်းပြုက] တည်းပြတ်၍ ခက်ဆစ်
အဖြေများ ရေးပေးသည့်အပြင် နတ်သျှင်နောင်ရတု
ရှန်ကန်ကြောင်း ခွဲထား သတ်ညွှန်းများ၌ ကိုးကား၍
သာဓကပြုထားပုံကို စုဆောင်းရှာဖွေတင်ပြကာ ကျေး
ဇူးပြုပါသည်။ စာမူအသီးသီး ရောက်ရှိလာသော
အခါ ရှင်ဥက္ကံသမာလာ အဖြေ၊ ဦးရွှန်း အဖြေ၊
၁၉၂၀-ခုနှစ်၊ ၁၉၂၀-ခုနှစ်ရိုက် ဟံသာဝတီပုံ
နှိပ်မှု၊ မြန်မာ့ကြက်သရေ ပုံနှိပ်မှု၊ ကဗျာသင်္ဂဟ
မေဒနီမူတို့နှင့် ယခု ရရှိသော လက်ဝဲနော်ရထာ
ပေမူကို တိုက်ဆိုင်တည်းပြတ်ပြီးလျှင် ရှင်ဥက္ကံသမူကို
(၉)၊ ဦးရွှန်းမူကို(ရ) မြန်မာ့ကြက်သရေမူကို (မ)
လက်ဝဲနော်ရထာပေမူကို (လ) ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ
မူကို(ကဗျာ) ဟု သင်္ကေတအက္ခရာတို့ဖြင့် စာကိုယ်
အောက်တွင် မူကွဲများကို ညွှန်ပြလျက် **ဆရာဦးခင်စိုး**
[သာသနဓဇသိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ]နှင့် ဆရာ ဦးသိန်း
ထန်(၁)၊ ဦးတင်နွယ်၊ ဦးဟန်ထွန်း၊ ဦးပု၊ ဦးရွှေဖူး၊
ဦးသိန်းဟန် (၂) ဟံသာဝတီ ပါဠိဆရာများအဖွဲ့က
ကောင်းစွာ တည်းပြတ် ကြပ်မသုတ်သင် ပြင်ဆင်ပုံနှိပ်
အပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

“ဟံသာဝတီ”

www.burmeseclassic.com

(၁၀၇)

နိဒါန်း

(၁၀) လက်ဝဲနော်ရထာ လျှောက်ထုံးအဆို တသောင်းရှစ်ခါချီ။

နတ်သျှင်နောင် သားချင်းညီနောင်တစုအတ္ထုပ္ပတ် ကိုမှန်နန်းရာဇဝင်ဟောင်းတွင်မပါ။ မိုရွေးဆရာတော် အရှင်အာဒိစ္စရံသီ မဟာထေရ်၏ မှန်နန်းရာဇဝင် ကျော်ပေမူထျာချပ်ကျောဘက်၌နတ်သျှင်နောင်၏ညီ မင်းရဲကျော်ထင်ခင်မရွှေတိုးဇနီးမောင်နွဲ့အတ္ထုပ္ပတ်ပြု အဖြေနှင့်တကွ “နေနတ်ကသည်၊ ခွေပတ်ပလည်၊ ဝေ မှတ်မျှရည်”-အချီ ရှင်သံကိုယ်ဆို ရတုဖြင့် ပြထား သည်။ နတ်သျှင်နောင်ရတုများကိုစိစစ်လျှင် ၆၇-ပုဒ် အနက် နတ်သျှင်နောင်ရေးမဟုတ်သော ရတု၅-ပုဒ် ကိုနုတ်၍ ကျန် ၆၂-စုံနှင့် မတွေ့ရသေးသော ရတု ၁၀-စုံကိုပေါင်းလျှင် နတ်သျှင်နောင်ရေးသော ရတု ပေါင်း ၇၂-စုံရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမတွေ့ရသေးသော ရတုများကိုလည်း ရှာဖွေစုဆောင်း၍ နောက်တကြိမ် ရိုက်သောအခါတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြနိုင်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ရပေသည်။

ယခုရရှိသော လက်ဝဲနော်ရထာပေမူမှာ ရွှေမျဉ်း ကြိဆစ် ၁၃-ကြောင်းရေး၊ အလျားလက်မ ၁၉ ၁/၂ အနံလက်မ ၂ ၁/၂ ရေးကူးပြီးခုနှစ် ၁၂၁၇-ခု၊ တော် သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၅-ရက်အင်္ဂါနေ့ နေ့တနယ် တီးကျော် က-အစ-ခု-အဆုံး ပေတအင်္ဂါနှင့် ၆-ရွက် ရှိသည်။ ၎င်းပေတွင် ဘုရားတိုင်ရတု ၂၁, မိုးတော ၂၂, ကျေးစေ ၁၁, သစ္စာတိုင် ၅, စင်ချို ၅, ရာသီ၌ ၃, ရာဇဝံတုကလျာ၌ ၁-ပေါင်း ၆၇-စုံပါရှိသည်။

(၈၇) နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဓာတ်တော်ကို မင်းဆွေမင်းမျိုးများ ကြပ်မပို့ရသည်။ ယင်းသည့်နေ့ ရာဇဒေဝီရှင်မိဖုရား သမီးတော်ကို မျက်နှာမြင်သည်။ ဓာတ်တော်ပို့သနေ့ ဖွားတော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရာဇဓာတု ကလျာ-မှည့်သည်။ ဦးကုလား-ဒု-၃၂၃၊ မှန်နန်းရာဇဝင်-ဒု-၃၄၈။

သက္ကရာဇ် ၉၃၄-ခု တပေါင်းလဆန်း ခုနစ်ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သမီးတော် ရာဇဓာတုကလျာကို နားထွင်းတော်မူသည်။ (မှန်နန်းရာဇဝင်-တ-၁၁၊ ဦးကုလားရာဇဝင်-တ-၉)

* * * * *

နတ်သျှင်နောင်-၉၃၉-ခုဘွား အင်္ဂါသား၊

[သက္ကရာဇ် ၉၇၄-ခု တန်ခူးလပြည့်ကျော် သုံးရက် စနေနေ့ လွန်သည်။ သက်တော်-၃၅။ ။ သံလျှင်ရောက် မင်းတရားကား အိမ်နိမ့်သုံးဆယ့်တနှစ် + စည်းစိမ်တနှစ် + နောက်မြို့စားအဖြစ် နေရသည် နှစ်နှစ် + သံလျှင်မှာ တနှစ်၊ လေးစုပေါင်း သက်တော် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တည်း။ ထိုမင်းနေ့နံကို ရာဇဝင်တို့၌ မဆို။ မှန်နန်း-တ-၁၇၆။ မိုးရွေးမှန်နန်း ရာဇဝင်ကျော် နေ့ချုပ် ဝမ်းဘက်၊ နေ့နံကိုကား အင်္ဂါနေ့ဟု တွင်းသင်းရာဇဝင်၌ ဆိုကြောင်းမှန်နန်း-တ-၁၇၆-ကြည့်ပါ။

နတ်သျှင်နောင် အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်း

- (၁) ထောင့်တိုင်းစပ်ရှည်။
- (၂) မြစ်ခပေါင်း၊ ပေါင်းလောင်း လက်
ယာကွေ့၊ နန်းမြေစံတည်။
- (၃) ပုဂံကဝိတ်လည်၊ မြောက်ဆီကဆွာဖုံး။
- (၄) ကြက်ညွန့် နောင်ညီတို့၊ တရထည်
မြရည်ဆို၊ လွမ်းဘို့မဆုံး။

ဤလေးဆစ် တိုကလေးကို သက္ကရာဇ် ၉၀၀-
ကျော်မှာ ရှင်ဘုရင်ပြုသော နတ်သျှင်နောင်ဆို လေး
ဆစ်ဟု ပုဂံဝန်ထောက်မင်း ဦးတင်က ကဗျာဗန္ဓုသာရ
ကျမ်း ၅၀၅-တွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ဤမှတ်တမ်း
အရဆိုလျှင် နတ်သျှင်နောင်သည်- ရတုမျှမက လေး
ဆစ်ချီးကဗျာကိုပါ မျိုးစေ့ချသွားသည် ဆိုရပေမည်။

နတ်သျှင်နောင်နှင့် ရာဇဓာတု ကလျာတို့ အ
ကြောင်းကို ရာဇဝင် မှတ်တမ်း လာရှီသလောက် ဖွေ
နည်စစ်ထုတ်သော် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ရာဇ ဓာတုကလျာ ဖွားသက္ကရာဇ် ၉၂၁-ခု
နတ်တော်လဆန်း-တဆဲ့လေးရက် တနင်္ဂနွေနေ့။

[သက္ကရာဇ် ၉၂၁-ခု ဝါဆိုလဆန်း-ါး
ရက် ကြာသပတေးနေ့ ကောင်းမှုတော် မဟာ
စေတီ ဘိနပ်ရာ တွင်းတူးသည်။ ထိုသက္ကရာဇ်
နတ်တော်လဆန်း တဆဲ့လေးရက်တနင်္ဂနွေနေ့

နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း (၇)

ဤရာဇဝင်စကားအရ နတ်သျှင်နောင်လွန် ၉၇၄-တည်း၊ အသက်-၃၅-နှစ်နုတ်၊ နတ်သျှင်နောင်ဖွားသက္ကရာဇ်-၉၃၉-ဖြစ်၏။]

နတ်သျှင်နောင် ဖွား-၉၃၉၊ ရာဇဝံတုကလျာ-၉၂၁-ခု ဖွားဖြစ်၍ ရာဇဝံတုကလျာက နတ်သျှင်နောင်ထက် ၁၀-နှစ်ကြီး၍ ၁၀-နှစ်ကြီး၁၀-နှစ်သယ် ဟုသိရ၏။

နတ်သျှင်နောင် လေးနှစ်သား သက္ကရာဇ် ၉၄၃-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ဘုရင့်နောင်ခေါ် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်လွန်၍ ငါးဆူဒါ

ယကာ နန္ဒဘုရင် ဟံသာဝတီမှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်။ နန္ဒဘုရင်၏ သားတော်ကြီး မင်းကြီးစွာ အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့မိဖုရားမှာအင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းစော၏သမီးတော် ချင်းဘွဲ့ခံ နတ်ရှင်မယ်တော် ဖြစ်သည်(ဦးကုလား-တ-၇၀, မှန်နန်း-တ-၇၇) ထိုအခါရာဇဝံတုကလျာမှာ ၂၂-နှစ်ရွယ်ရှိ၍ နတ်သျှင်နောင်လေးနှစ်သားမျှသာရှိသေးသည်။

ဤအချိန်အခါမှာ ယိုးဒယား၌ပြန်ရာဇ် မင်းဖြစ်၍ ဟံသာဝတီ တောင်ငူသို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်လာသည်။ ၉၄၅-ခုတွင် အိမ်ရှေ့မင်း မင်းကြီးစွာနှင့် အိမ်ရှေ့မိဖုရား နတ်ရှင်မယ်တော် မကြည်ရှိကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ငါးဆူဒါယကာနှင့်အင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းစောစစ်ဖြစ် စီးချင်းထိုးရာ အင်းဝသတိုးမင်းစောရှုံး၍ လူသူစုရုံးမည်ဟု တရပ်ပြည်အဖွား လမ်းခရီး

(ဂ) နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

၌လွန်သည်။ ငါးဆူဒါယကာသည် အင်းဝကိုသိမ်းပြီးလျှင် ပဌမမင်းတရားရွှေထီး၏ သားတော် မင်းလက်ျာ၊ နောက်မင်းလက်ျာလွန်လျှင် သားတော်မင်းရဲကျော်စွာကို အင်းဝမြို့စားထားလေသည်။

နတ်သျှင်နောင် သက္ကရာဇ် ၉၄၈-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်း
ကိုးနှစ်သား လဆန်းကိုးရက်တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ငါး
ဆူဒါယကာ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် တပ်မ
တော်တွင်ချုပ်၍ ယိုးဒယားသို့ ခို့သည်။ သားတော်
မဟာဥပရာဇာ အိမ်ရှေ့မင်းကြီးစွာကို ဟံသာဝတီ၌
မြို့စောင့်ထားခဲ့သည်။ (မှန်နန်းရာဇဝင်-၈၇, မုံရွေး
မှန်နန်းရာဇဝင်ကျော်-ထူ၊ ဝမ်းချပ်)

ငါးဆူဒါယကာ ယိုးဒယားစစ်မြေမှာ ရှိနေခိုက်
အိမ်ရှေ့ မဟာဥပရာဇာ မင်းကြီးစွာသည် ရာဇဓံတု
ကလျာကို သိမ်းပိုက်၍ အိမ်ရှေ့မိဖုရားမြှောက်နှင့်လေ
သည်။ (မှန်နန်း-တ-၉၀, ဦးကုလား-တ၈၃, မုံရွေး
မှန်နန်းရာဇဝင်ကျော်-ထူ၊ ချပ်)

ဤအချိန်အခါတွင် ရာဇဓံတုကလျာ ၂၇-နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ နတ်သျှင်နောင်မှာ ကိုးနှစ်သားမျှသာ ရှိသေးသည်။ မင်းကြီးစွာအိမ်ရှေ့နှင့် ရာဇဓံတုကလျာကား တနှစ်ကြီး တနှစ်ငယ်မျှသာဖြစ်သည်။ မင်းကြီးစွာဘွားသက္ကရာဇ်ကို “သက္ကရာဇ်သင်္ချာ၊ မှန်စွာအစားကိုးရာ နှစ်ဆယ်၊ စွန်းဝယ်နှစ်ခု၊ ရတုဟေမ၊ နတ်တော်လ၌၊ မြည့်ထတနင်္ဂနွေ” ဟုတလုပ်မြို့စား သင်္ချာယကာ မဟာဥပရာဇာချင်း အပိုဒ် ၆၉-၌ စပ်သည်။

(၅) နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

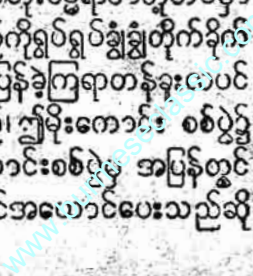
ဦးကုလားရာဇဝင်က မဆိုခြင်းအကြောင်း ကိုရှာသော် ဤသက္ကရာဇ် ၉၄၈-မှာ နတ်သျှင် နောင် ကိုးနှစ်သား အရွယ်မျှသာ ရှိသေး သဖြင့် လူမမယ်မျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဦးကု လားက မဆိုခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

နတ်သျှင်နောင် သက္ကရာဇ် ၉၅၂-ခုတွင်မိုးကောင်း
၁၃-နှစ် စော်ဘွား ပုန်ကန်သဖြင့် သက္ကရာဇ်

၉၅၂-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ငါးရက်နေ့တွင် ပြည်သတိုးဓမ္မရာဇာ တပ်မှူးချုပ်၍ မိုးကောင်းသို့ချီရာတွင်မှ တောင်ငူမင်းသားတော်နတ် သျှင်နောင် တောင်ငူအားနှင့် တတပ်ပါသည်။ (မှန် နန်း-တ-၉၃, ဦးကုလား-တ-၈၆, မုံရွေးမှန်နန်းရာဇ ဓင်ကျော်-ထွေချုပ် ဝမ်းဘက်)

အိမ်ရှေ့မင်း မင်းကြီးစွာမှာ ထိုအချိန်နှိုက်ပင် တန် ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်နေ့ ယိုးဒယားသို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ရာ ၂၄-တပ်လုံးပျက်၍ အရေးမသာ သဖြင့် ပြန်ဆုတ်ခဲ့ရသည်။ တန်ခူးလဟံသာဝတီသို့ ပြန် ရောက်သည်။

မိုးကောင်းသို့ချီသောပြည်သတိုးဓမ္မရာဇာတို့တပ်မှာ မိုးကောင်းစော်ဘွားခံနှင့်သည်ကိုရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲတိုက်ခိုက် သောကြောင့်အောင်မြင်ပြီးမှ ပြန်ခဲ့ကြရာတန်ခူးလပင် ဟံသာဝတီသို့ ပြန်ရောက်သည်။ ဤမိုးကောင်း ၁ စစ်ပွဲ၌ အရေးရသောကြောင့် မိုးကောင်းစစ်ပွဲမှ အပြန်တွင် နတ်သျှင်နောင်အား အဆောင်အယောင်ပေးသည်ဆို

နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း (၇)

ယိုးဒယားသို့ ၉၄၅၊ ၉၄၇၊ ၉၄၈၊ ၉၅၂ -
 လေးကြိမ်ချီရာ ဤတတိယအကြိမ် ၉၄၈-ခုချီ
 သည့်စစ်ပွဲမှာ နတ်သျှင်နောင်ပါသည်ဟု မှန်
 နန်းကဆို၏။ ယိုးဒယားမှာ အရေးနိမ့်သဖြင့်
 ၉၄၉-ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄-ရက်နေ့ ယိုး
 ဒယားကင်းဆူဒါယကာပြန်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
 တောင်ငူမင်း သားတော် နတ်သျှင်နောင်တ
 တပ်တအားပါခဲ့ပြီးလျှင် အပြန်တွင် တောင်ငူ
 မင်းနှင့် နတ်သျှင်နောင် အသေခံ နောက်
 တပ်အုပ်ထားခဲ့၍ ဘုရင်ပြန်ခဲ့ကြောင်း မှန်
 နန်း ရာဇဝင်-တ-၈၇-၌ ဆိုသော်လည်း
 ဦးကုလားရာဇဝင်၌မပါ။ မှန်နန်းကဆိုပုံမှာ-

ယိုးဒယားဘုရင် မြန်ရာဇ်လည်း ဟံသာ
 ဝတီဘုရင် ပြန်လာကြောင်းကို သိလျှင် က
 ဆယ့်ငါးတပ်စီရင်၍ တရောမိုင်းတတ် အင်း
 တော် အရပ်တိုင်အောင် လိုက်လာသည်ကို
 နောက်အုပ်ခန့်ထားခဲ့သောတောင်ငူ ဘုရင်နှင့်
 တောင်ငူဘုရင့်သားတော် နတ်သျှင်နောင်တို့
 ခံတိုက်လေလျှင်ယိုးဒယားဘုရင်မြန်ရာဇ်အင်း
 တော်ကပြန်ဆုတ်ရသည်။ (မှန်နန်းရာဇဝင်-
 တ-၈၉)။ ဦးကုလားရာဇဝင်၌ လုံးဝမပါ
 သော်လည်းမှန်နန်းကမင်းရဲနရာချောင်း-၁၄-
 ကို အကိုးပြု၍ဦးကုလားရာဇဝင်ကြီးကိုအမှား
 ဆိုခဲ့သည်။

(ဂ) နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

အဝဋ္ဋိစား မင်းရဲကျော်စွာကို ဟံသာဝတီသို့ ခေါ်၍ အိမ်ရှေ့အရာပေးသည်။

နတ်သျှင်နောင်
၂၅-နှစ်

၉၅၉-ခုတွင် ဟံသာဝတီကိုတောင်
ငူမင်း၊ ရခိုင်မင်းတို့ လုပ်ကြံ၍ ပြည်
နယ်အများ ထောင်ထားကြသော
အခါ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်း သားတော်အငယ်
ညောင်ရမ်းမြို့စား မင်းရဲရန္တမိတ်သည် အင်းဝကို အ
သစ်တည်ထောင်၍ ညောင်ရမ်းဆက်ကို အစပြုသည်။
၉၆၀-တွင် တောင်ငူဘုရင်နှင့် ရခိုင်မင်းရာဇာကြီး
ပေါင်း၍ ဟံသာဝတီကိုတိုက်ရာ ၉၆၁-ခု မြာသိုဆန်း
၄-ရက် ဟံသာဝတီပျက်၍ ဟံသာဝတီဘုရင် ငါးဆူ
ဒါယကာ နန္ဒဘုရင် တောင်ငူရောက်သည်။ ၉၆၂-ခု
တွင် နတ်သျှင်နောင်လုပ်ကြံ၍ ဟံသာဝတီဘုရင် လွန်
သည်။ နတ်သျှင်နောင်၏ ခမည်းတော်သည် လက်
အောက်ခံ မြို့စားအဖြစ်မှ တော်လှန်၍ တောင်ငူမြို့ကို
အသစ်ပြန်တည်ပြီးလျှင် တထီးတနန်း တောင်ငူနန်း
တက်ရာ ၉၆၄-ခု နတ်တော်လဆန်း ၈-ရက် နေ့တွင်
နတ်သျှင်နောင် အိမ်ရှေ့ဖြစ်၍ ရာဇဓာတုကလျာကို
အိမ်ရှေ့မိဖုရား မြှောက်သည်။ (မှန်နန်း တ-၁၀၄)

ရာဇဓာတုကလျာသည် အိမ်ရှေ့ မိဖုရား ဖြစ်ပြီးမှ
၉၆၄-ခု တန်ဆောင်မုန်းလတွင်လွန်သည်။ (မှန်နန်း
တ-၁၀၆, ဦးကုလား-တ-၁၀၂, မုံရွေးမှန်နန်း ရာဇ
ဝင်ကျော်-ထွန်းချင်-ကျော)

နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း (၈၆)

၏ဤအခါနတ်သျှင်နောင် ၁၃-နှစ်၊ ရာဇဓိတကလျာ
၃၁-နှစ်ရှိလေပြီ။ နတ်သျှင်နောင်ခမည်းတော်တောင်ငူ
မိတ်တည်မင်း နန်းသိမ်း၍ နတ်သျှင်နောင် အိမ်ရှေ့ဖြစ်
သောအခန်းတွင် သားတော်အကြီး နတ်သျှင်နောင်
ကို ဥပရာဇာ ဟူသောအမည်နှင့် အိမ်ရှေ့မိဖုရားဖြစ်
လေပြီးသော ဇင်းမယ်ဘုရင် နှမတော် ရာဇဓိတက
လျာနှင့်လည်း စုံဘက်တော်မူသည်ဟု မှန်နန်း-တ-
၁၁၄-မှာဆိုသည်။ မည်သည့်အခါက ရည်ငံဘူး
သည်ဟု အသေအချာမပါ။

နတ်သျှင်နောင် ၉၅၄-ခု နတ်တော်လဆန်း ၂-ရက်
၁၅-နှစ်ရွယ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်း
ကြီးစွာ ဗိုလ်မှူး တပ်ချုပ်ပြု၍ ၂၆-
တပ် ယိုးဒယားသို့ချီသည်။ သို့အခါ တောင်ငူက
နတ်သျှင်နောင်တောင်ငူ တတပ်တအား ပါရာသည်။
(မှန်နန်း-တ-၉၇, ဦးကုလားရာဇဝင်-တ-၉၁)

ထိုစစ်ပွဲ၌ ညီတော် သတိုးမဟာ ဓမ္မရာဇာက
လက်ျာတပ်၊ နတ်သျှင်နောင် လက်ဝဲတပ်ပြု၍ လိုက်ရ
သည်။ ၉၅၄-ခု တပို့တွဲလဆန်း ၈-ရက်နေ့ ယိုး
ဒယားသို့ ရောက်၍ ဗြနရာဇ်နှင့်စစ်တိုက်ရာ ထိုစစ်ပွဲ
မှာ ဥပရာဇာမင်းကြီးစွာ ကျဆုံးသည်။ လက်ဝဲတပ်မှူး
နတ်သျှင်နောင်သည် ဆင်တော်ဥပေါသထကိုစီး၍ ခုခံ
တိုက်ခိုက်သဖြင့် ယိုးဒယားဘုရင် ဗြနရာဇ်ရွှေသည်းပြု
ယားဗတ်၊ သြယားစက္ကီ-ယိုးဒယား အမတ်နှစ်ယောက်
တို့ကို နတ်သျှင်နောင်က အရှင်သို့ ပန်းရမိလိုက်သည်။
ဤစစ်ပွဲအပြီးတွင် ၉၅၅-ခုတပို့တွဲလဆန်း ၈-ရက်နေ့

နတ်သျှင်နောင် ၉၂-နှစ် တောင်ငူမြို့တည် ဘုရင် လွန်သဖြင့် ၉၇၁-ခု ဝါခေါင် လပြည့်ကျော် ၆-ရက်သောကြာနေ့တွင် “ဘုရင်သီဟသူရ” ဘွဲ့ခံ၍ နတ်သျှင်နောင် တောင်ငူဘုရင်ဖြစ်သည်။ ညီတော်မင်းရဲကျော်စွာကို အိမ်ရှေ့ပေးသည်။ (မှန်နန်း-တ-၁၁၉, ဦးကုလား-တ-၁၁၂)

နတ်သျှင်နောင်-ညီတော်သုံးယောက်ကား-

- ၁။ ညီအလတ်- နရာဓမ္မဘွဲ့ မင်းရဲကျော်စွာ။
- ၂။ ။ ။ ရဲစောသီဟဘွဲ့ မင်းရဲသီဟသူ။
- ၃။ ညီအငယ်- နေမျိုးဒတ္တဘွဲ့ မင်းရဲကျော်ထင်။

ညီအငယ် မင်းရဲကျော်ထင်ဘွဲ့ရ နေမျိုးဒတ္တမှာ ဟံသာဝတီဘုရင့်သမီးတော် ခင်ရွှေတုံးနှင့် လက်ဆက်သည်။ (မှန်နန်း-တ-၁၁၄)

နတ်သျှင်နောင် ၉၃-နှစ် နတ်သျှင်နောင် တောင်ငူတွင် ဘုရင်ပြုခိုက် ၉၆၇-ခုတွင် ညောင်ရမ်းဆက် အစဖြစ်သည့် ညောင်ရမ်းမင်းလွန်သဖြင့် ထိုမင်းသားတော်ကြီး အင်းဝ၌ နန်းစံသည်။ နောင်အခါ ပဲခူးအနောက်ဘက်၌ လွန်သောကြောင့် အနောက်ဘက် လွန်မင်း ခေါ်သည်။ ထိုအနောက်ဘက်လွန်မင်းသည် တောင်ငူကို ချီတက် ထုပ်ကြိုရာ နတ်သျှင်နောင် တောင်ငူဘုရင်အရေးနှင့် သဖြင့် ၉၇၂-ခု တော်သလင်းလတွင် နန်းကျ၍ မြို့စားအဖြစ်နေရသည်။ ညီတော်သုံးယောက်ကိုကား အင်းဝသို့ခေါ်သွား၍ သူကောင်းပြုထားသည်။

(ဂေါ) နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

နတ်သျှင်နောင် ၃၅-နှစ် ၉၇၄-ခု ဝါခေါင်လ သံလျှင်မြို့စား ဇင်္ဂါ တောင်ငူကို လာရောက် တိုက် ခိုက်ရာ နတ်သျှင် နောင်၏ ညီတော် မင်းရဲကျော်စွာ မြို့ပြင်ကဆင်စီး၍ခုခံရာကျဆုံး သည်။ နတ်သျှင်နောင်ကို သံလျှင်သို့ ဖမ်းသွားသည်။ သံလျှင်ရောက်မင်းက ခေါ်ပြန်သည် (မှန်နန်းရာဇဝင်- ၁၇၀)

အနောက်ဘက်လွန်မင်းသည်ထိုသက္ကရာဇ်တွင်ပင် သံလျှင်ကို ချီမည်ဟု ပြင်ဆင်သည်။ သီတင်းကျွတ်လျှင် အရောက်လာမည်ဟု စော်ဘွား၊ မြို့စားများကို ဆင့်ဆို သည်။ (မှန်နန်း-တ-၁၇၁, မုံရွေးမှန်နန်း ရာဇဝင် ကျော်-နိဂုံး)

၉၇၄-ခုပြာသိုလဆန်း လေးရက် တနင်္ဂနွေနေ့ည သုံးချက် တီးကျော်-မာရ်အောင်တံခါးက ထွက်တော်မူ၍ သံလျှင်သို့စုံန့်သည်။ (ဦးကုလားတ-၁၇၂, မှန်နန်း-တ- ၁၇၃-မုံရွေးမှန်နန်းရာဇဝင်ကျော်-နျဝမ်း)

နတ်သျှင်နောင် သံလျှင်မှ အနိစ္စရောက် အနောက် ဘက်လွန် မင်းတင် တန်ခူးလဆန်း ရှစ်ရက် ဗုဒ္ဓဟူး နေ့သို့ အဝင် ညဉ့် သန်းယိမ်း အချိန် သံလျှင်မြို့ကို တက်သည်။

သံလျှင်ကို အလိုတော်ပြည့်၍ ငါးရက်ရှိလျှင် ဇင်္ဂါကို စစ်သည်။ တန်ခူးလပြည့်ကျော်-သုံးရက် ဗုဒ္ဓနေ့တွင် နတ်သျှင်နောင်ကို ကွပ်၍ (နတ်သျှင်နောင် အသက် ၃၅-နှစ်) ညီတော်မင်းရဲကျော်ထင်တို့သပြိုဟ်စေသည်။

နတ်သျှင်နောင်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း (ဂံ)

(ဦးကုလား-တ- ၁၆၄, မှန်နန်း တ-၁၇၆, မုံရွေး
မှန်နန်းရာဇဝင်ကျော်-ချူချပ် ကျောဘက်)

သံလျှင်ရောက်မင်း နတ်သျှင်နောင်မိဖုရား ရာဇစာ
တူတလျာတွင် သားတော်သမီးတော်မမြင်၊ ကိုယ်လုပ်
တော်ငါးပါးတွင်မြင်သည်၊ သားတော်-၆ + သမီးတော်
၃ = ပေါင်း ကိုးပါးတည်း။

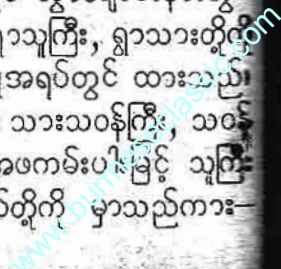
လက်ဝဲနော်ရထာ, မဟာသီဟသူရ,
နှစ်ဘွဲ့ခံနှစ်မည်ရအမတ်ကြီး၏
နတ်သျှင်နောင်ရတုများကို
တည်းပြတ်၍ ပေသို့တင်ခြင်းအကြောင်း

ဇေယျဝဗျဏတိုင်း တောင်ငူ ကေတုမတီပြည်ကြီး
ဗုဒ္ဓ၍ ရတနာပူရ, ဇေယျပူရ, ရတနာသိမ်, အမရပူရ
ရွှေပြည်တော်ကြီး များတွင် ရွှေထီး ရွှေနန်း စိုက်
ဆောက်စံပယ်တော်မူကုန်သော မင်းကေရာဇ်အဆက်
ဆက်၊ ရွှေနန်းရွှေဘုန်း ရွှေပြည်တော်ပတ်လည် တိုင်း
နိုင်ငံတော်တွင် အမျိုးလေးပါးနှင့် ကဝိအဆက်ဆက်
တို့ သုံးဆောင် လေ့လာမှတ်သား ပြန်ဆိုကုန်သော
တောင်ငူမင်းဆိုသော ရတုများသည် လိပ်မှတ် မှား
ဖွင်း၍ တချို့လည်း ရတုစုံတရာကျော်, နှစ်ရာကျော်ခန့်
ရှိသည်, တချို့လည်း ရတုစုံမနှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသည်,
နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသည်၊ တချို့လည်း ရတုစုံ သုံး
ဆယ်ကျော်, လေးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသည်၊ အငြင်းအခုံ
ရှိကြသည်၊ တချို့ မူရင်းများမှာလည်း သဒ္ဒါနေ,
ပိတတ်, ကံ, ကတ္တား အနေအထား မမှန်မကန်ရှိသည့်
အရာလည်း ရှိသည်၊ လောကဝတ်စကား အလည်,
အဝတ်, အသတ် အရစ်နှင့်အလင်္ကာ ဒေါသမကင်း
သောအရာလည်းရှိသည်များကို အလောင်းမင်းတရား
ဦးလက်ထက် ဟံသာဝတီနန်းတော်တွင် “လက်ဝဲ
နော်ရထာ” ဘွဲ့ သနားတော်ခံရသော အမရပူရမြို့
ထည်, နန်းတည်, ဆင်ဖြူရှင်ဘုရား လက်ထက်တော်

၂ လက်ဝဲနော်ရထာတည်းပြတ်ခြင်းအကြောင်း

ရတနာပူရ အင်းဝရွှေနန်းတော်တွင် အတွင်းဝန်ခန့်ထားတော်မူ၍ အမရပူရ ရွှေနန်းတော်တွင် “မဟာသီဟသူရ” ဘွဲ့အမည် သနားတော်ခံရသော ကဝိအမတ်သည် ကဝိအဆက်ဆက် မင်းဧကရာဇ် အဆက်ဆက် ရွှေနန်းရွှေဘုံ၌ သုံးဆောင် ပြန်လျှောက်သော တောင်ငူမင်းဆိုရတုများကို သိကျွမ်း လေ့ကျက်ရင်း ရှိသည့်အတိုင်း တောင်ငူမင်းဆို ရတုအစောင်စောင်နှင့် ယင်းတောင်ငူမင်းဆို ရတုကို သျှင်ဥက္ကံသမာလာ ဖြေသောအဖြေ၌ ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ် ကံ၊ ကတ္တားသဒ္ဒါနေများမှစ၍ တောင်ငူမူဟောင်း အစောင်စောင်တွင် ယုတ္တိ လက္ခဏာ မင်းဘွယ်စိုးရ စကားအရာရာကို တည်းပြင်၊ ဆင်ခြင်၊ ညှိနှိုင်းပြင်ဆင် အကြိမ်ကြိမ်ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ယုတ္တိနှင့်တကွ ရတုစုံ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ် (၆၇)ရသည်ကို ပေသို့တင်ပေအံ့။

ထိုရတုကို ဆိုသော တောင်ငူမင်းနှင့် တောင်ငူဧကတုမတီမြို့အကြောင်းကား— သက္ကရာဇ် ၆၄၁-ခု ကဆုန်လဆန်း ၉-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ နက္ခတ် ၈-လုံးတွင် ကျောက်ဆောက်ဘုရားရှိသော မင်းနေညီနောင်မြို့ထွတ်ခေါင်ကို သဝန်ကြီးတည်သည်။ ထိုအကြောင်းကား— တောင်ငူမြို့ မတည်မီ ဆွာချောင်းနားတွင် ကမ်းပါးမြင့်ရွာ ရှိသည်။ ထိုရွာသူကြီး၊ ရွာသားတို့ထို မွန်တို့ လိုက်လံယူသွား၍ ပျူအရပ်တွင် ထားသည်။ ကမ်းပါးမြင့်သူကြီးတွင်လည်း သားသဝန်ကြီး၊ သန့်ငယ်တို့ မွန်ပြည်သို့ပါသည်။ အဖကမ်းပါးမြင့် သူကြီးက သားသဝန်ကြီး၊ သန့်ငယ်တို့ကို မှာသည်ကား—

“ပေါင်းလောင်းမြစ်လက်ဝဲက ချောင်းသက် ရှိသည်။ ထိုချောင်းကိုလျှောက်၍လိုက်လျှင် တောင်ငူငယ်ကိုတွေ့မည်။ တွေ့လျှင် မြို့ရွာတည်ထောင်နေကြလေ” ဟူ၍ မှာသည်။ အဖမရှိသည့်နောက် သဝန်ကြီး၊ သဝန်ငယ်တို့သည် ပေါင်းလောင်းမြစ်ကို ဆန်လာသော် ခပေါင်းမြစ်ကိုတွေ့လျှင် အဖမှာသော ဆွံ့ချောင်းဟု အမှတ်ရှိ၏။ ခပေါင်းမြစ်ကိုဆန်၍ မြို့ရာရှာကြလျှင် ကျောက်ဆောက်ဘုရားနှင့် ရွာဟောင်းကိုတွေ့၍ တောင်ငူမြို့ကို တည်သည်။ ထိုအကြောင်းရည်၍ “တသောင်းရှစ်ပြန်” ချီရတုတွင် “ခပေါင်းမြစ်၌” ချီသောအပိုဒ်၌—

“ခပေါင်းမြစ်၌၊ သည်ကိုဆန်၍၊ ရန်မာန်
အောင်မြေ၊ လှည့်ကြဖွေသား၊ မင်းနေညီ
နောင်၊ မြို့ထွတ်ခေါင်ဝယ်” —

ဟူ၍ စပ်လေသည်။ ထိုမြို့၌ မင်း ၂၀-ဆက်တွင် “မဟာသီရိဇေယျသျှရ” အမည်ခံသော မင်းကြီးညိုလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၀၇၇-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၂-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့၊ နက္ခတ် ၂၆-လုံးတွင် ယခုကေတုမတီမြို့ကို တည်တော်မူသည်။ ကေကုမတီကို တည်တော်မူသော မဟာသီရိ ဇေယျသျှရ ကသည် သားတော်မင်းတရားရွှေထီး၊ ထိုမင်းကသည် နေနတ်နွယ် ဟု ရာဇဝင်ဆိုသော အထိန်းတော် သိပင်္စံ၊ ထိုကသည် သားတော်ဘုရင့်နောင်တော် ဆင်ဖြူများရှင်၊ ထိုကသည် ညီတော်ကိုးသိန်းသခင် ဘုရင်မင်းဆင်၊ ထိုကသည် သားတော်မဟာသီဟသျှရ ဓမ္မရာ

၄ လက်ဝဲနော်ရထာတည်းပြတ်ခြင်းအကြောင်း

ဇာအမည်ခံသော သားတော် ရွှေနန်းတည်မင်း၊ ထိုကသည် ကေတုမတီမြို့တွင် ဂ-ဆက်မြောက်၌ “မဟာဓမ္မရာဇာအမည်ခံသော တောင်ငူမင်း နတ်သျှင်နောင်သည် ကဗျာတို့၌ နှောက်ရှက်သော-ပဒ၌ ရှစ်ပါး၊ ဝါကျ၌ ကိုးပါး၊ ပဒတ္တ၌ ခြောက်ပါးသော ဒေါသအပြစ်ကင်းလျက် အထူးထူးသောကျမ်းလာ နည်းနာဂုဏ်ဆယ်ဖြာစသော စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန်နှင့် ရောပြွမ်းသော မင်းဘွယ်စိုးရနှင့်တကွ ထူးပြား ဆန်းကြယ်သော ကဝိ ကဗျာ လက်ဖွဲ့ခြင်း၌ လိမ္မာစွာ ကျစ်လစ်ယဉ်ကျေးဘွယ်ရာ လျောက်ပတ်စွာသော ရာဇသံရှိသော ထိုထိုရတုကို ဆိုတော်မူသတည်း။

နတ်သျှင်နောင်ရတု

ပေါင်းချုပ်

နမော တဿ ဘဂတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-မုဋ္ဌောဘုရားတိုင်-မယ်ဆွဲ(စာဖြိုင်-အခံ) ရတု

(၀) * တသောင်းရှစ်ပြန်၊ လေးထောင်လွန်
* သား၊ * ယုဂန် * လှည့်သွား၊ * လ၊ ရထားနှင့်၊ * နတ်
* သား * နိုးကြ၊ * သောကာလဝယ်၊ * သောကဓံမ္မာ၊

မှတ်ချက်။ ။ မူကွဲများဖော်ပြရာတွင်ရှင်ဥက္ကံသမာလာ
အခြေမူကို (ဥ) ဦးရှန်းအခြေမူကို (ရ) လက်ဝဲနော်
ရထာပေမူကို (လ) မြန်မာ့ကြက်သရေ စာအုပ်မူကို
(မ) ဟု သင်္ကေတ အက္ခရာများဖြင့်၎င်း၊ ခက်ဆန်
အခြေရှိသော စာပုဒ်များရှေ့တွင် (*) ခလေ့နှင့်ဖြင့်
၎င်း၊ ခွဲထားစာလုံးများ နောက်တွင် (†) ဤအမှတ်
လက္ခဏာဖြင့်၎င်း ညွှန်ပြထားပါသည်။

*ဌာပနာသား၊ သစ္စာဉာဏ်ပေါင်း၊ * မရှုတောင်း
 သည်၊ *ညီနှောင်းနောင်စော၊ *မြတ်မုဋ္ဌော။ ။ *ကြာ
 မောနေ့ရက်၊ သက်ဆက်သည်ချည်း၊ မနည်း* ကုံးသီ၊
 များလေပြီတည့်၊ နွဲ့မှီတူစုံ၊ ဘုန်းချင်းဆုံကို၊ *ကြေး
 မိုအသွင်၊ *ရှုမြင်နေကျ၊ ပါချင်လှ၍၊ *ထိန်းယရွှေ
 ဖော်၊ လျှောက်ပါသော်လည်း၊ နားတော်မညွတ်၊
 *ဆင်းကြာနတ်သည်။ ။ **နှုတ်လွတ်မပါ မြက်သော
 ကြောင့်။**

(၃) **မပျောင်းရစ်ဟန်၊** *ဗျာပါချန်ခဲ့၊ *ပြန်ပြန်
 ကြိုးခက်၊ *တို့မမြွက်၍၊ *ဘုန်းစက်ဗျာဒိတ်၊ ချစ်
 နိမိတ်ကို၊ မယုံစိတ် ယုံထိုက်၊ *သို့စင် ကြိုက်ဝယ်၊
 *သုံးတိုက် ပယ်မှောင်၊ ထွတ်ဘုန်းခေါင်လျှင်၊ ငြိမ်း
 အောင် ပြေကြောင်း၊ ဖြည့်ပါကောင်း၏၊ တသောင်း
 ဇမ္ဗူ၊ လှည့်ယူကြိုက်ရာ၊ ရွေးခဲ့ရှာလည်း၊ စကြာ
 ရဟတ်၊ *ပန်းကာ ပတ်လိမ့်၊ ညွတ်ညွတ် ခခါ၊ (ယုယ
 ပျော်ပါး)၊ သနား*လေလေ၊ ထွေထွေမသိ၊ မျက်စိ
 *တန်ဆောင်၊ *ထွန်းပြောင် လျှိုဝါ၊ သခင် သာဟု၊
 မေတ္တာ မတန်၊ *သက်လုံးခန့်သည်။ ။ ***ကြင်ညွန့်
 မဖြာ ရက်သောကြောင့်။**

- ၁။ သို့ပင်ကျန (၉) (လ)
- ၂။ လျှောက်ပန်သော်လည်း (လ)
- ၃။ သိစင်ကြိုက်ဝယ် (လ)
- ၄။ ယုယသာများ (အ)

၂-ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲ့ ၇

(စာ) *ခပေါင်းမြစ်ဝှန်၊ *သည်ကိုဆန်၍^၁၊ *ရန်
 မာန်အောင်မြေလှည့်ကြဖွေသား၊ *မင်းနေညီနောင်၊
 မြို့ထွတ်ခေါင်ဝယ်၊ *ခြောက်ရောင် *ဘဝဂါ နှင့်သာ
 *စက်မျှ၊ *ကွန်ရက်ခြည်စုံ၊ ပွင့်ဝိုလျှံတောက်၊ *သုံးပါး
 နောက်ကို၊ မရောက်ဘူးပါ။ ခုသာလျှောက်ပန်း၊ *မ^၂
 လွန်ခေါက်ရက်၊ ကြားတိုင်းထက်လည်း၊ ရွှေစက်တင်^၃
 ဦး၊ ရသော်ထူး၏၊ *ညွတ်နူးစိမ့်သား၊ သည်စကားမူ၊^၄
 *ပျံရှား*မဉ္ဇူ။ နှင့်သာတူရှင့်၊ မဖြူစိတ်ညို၊ ရှိမည်ကို
 လည်း၊ *မြက်ဆိုဟနဲ့^၅၊ *မတုံ့ပဲသည်^၆။ ။ *ချေလဲ
 မသာ ခက်သော့ကြောင့်^၇။

၂-ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့
 (စာဖြိုင်အလိုက်) ရတု

(ပ) *တသောင်းရှစ်မည်၊ *လေးထောင်တည်ကို၊
 ရစ်လည်လှည့်ပတ်၊ လ-ပြာသာဒ်နှင့်၊ ရန်နတ်နီးခိုက်၊
 သောစဉ် ကြိုက်ဝယ်၊ *ထိန်ရိုက် သပြေ၊ အာဏာမွေ
 သား၊ သရေဓမ္မ၊ သောကရွှေမှောက်၊ တည်ခဲ့မြောက်
 သည်၊ *ကျောက်ဆောက် လျှံပြောင်^၁၊ မိတည်း
 နောင်။ ။ ရည်ဆောင်လနှစ်^၂၊ အသစ်အသင့်၊ ကြား

- ၁။ သည်ကိုလွန်၍ (၉)
- ၂။ မြက်ဆိုသမ်းမဲ့(၉) ရိပ်ဆိုဟနဲ့ (လ)
- ၃။ မတုံ့ပဲသည် (လ) မရှိပဲသည် (ရ)
- ၄။ သော့ကြောင့်ဟု ချရာတို့၌ အမြစ်မပါ (၆)
- ၅။ ကျောက်ဆောင် လျှံပြောင် (လ)
- ၆။ ရည်ဆောင်လနှစ် (၉) (လ)

၈ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

ဆင့်လေသံ၊ *မပျိုစဘူး၊ *အမှူးအမော်၊ ^{ပြန်ကူးသံ}ကြီးသည်
သော်ကား၊ နားတော်ပျံ့ညောင်း၊ ညွတ်ပေကောင်း
ဟု၊ ရွှေပေါင်းလှည့်ဖြား၊ လျှောက်ပါ ငြားလည်း
*ရွှေသားမြလုံ၊ *မွတ်ညက်စံသည်။ ။ **ချစ်သံမြက်
မခြည်သော့ကြောင့်။**

(၃) * **မပျောင်းရစ်တည်၊** * ဗျာပါရည်နှင့်၊
သာကြည်ကြားခက်၊ မိန့်မမြက်တည့်၊ *ခွဲဝက်သံချို၊
အလိုလိုလျှင်၊ ကွဲပြိုလွင့်ရှာ၊ သူ့စိတ်မှာကို၊ အာဏာ
ကြီးဘိ၊ ငြီး*ဘွယ်ရှိမျှ၊ *ပြစ်တိဖွေဖွေ၊ ရိပ်ကာနေ
လည်း၊ ခြောက်ထွေကွန့်ရစ်၊ ရှင်တော်စစ်ကို၊ *သစ်
သစ် ပြန်ခေါက်၊ ပန်ခဲလျှောက်ရှင့်၊ မလျှောက်သင့်
*တောင်း၊ ညိုနွဲ့နောင်းလျှင်၊ ယုံကြောင်းယုံမြုံ၊ မယုံပဲ
ကို၊ မှတ်စွဲတထွေ၊ ပါလေစေဟု၊ ဖြေဖြေခခ၊ ထိန်း
ယဇယ်ချို၊ *သွေးသီမသာ၊ *ကြီးကာကာသည်။ ။
မေတ္တာစက် မလည်သော့ကြောင့်။

(တ) * **ခပေါင်းမြစ်လည်။** ခုနစ်မည်လျှင်၊ ဖန်
ရည်ရောင်ဖိုး၊ တောင်အလုံးကို၊ မြဲတုံးရံပတ်၊ ခွေခွဲ
ညွတ်မှ၊ ရန်လွတ်ညီနောင်၊ ^{အမျှအမျှ}ခေါ်ပျည်ထောင်ကို၊ တင့်
အောင်လက်ယာ၊ လည်ခဲပါသား၊ အဝါခြောက်စံ၊
တက်ပျံ့ဖြိုးဖြိုး၊ ပြီးပြီးတပြောင်လက်၊ မတန်ပြက်ရွှံ
ကွန်ရက်ခြည်ထူး၊ ပြပါဦးလော့၊ နူးနူးညံ့ညံ့၊ ပျံ့ပျံ့

- ၁။ ယုံကြောင်းယုံခဲ(၉)(မ)
- ၂။ မတုံ့ပဲကို(လ)
- ၃။ ပန်းရည်ရောင်ဖိုး(၉)(လ)(မ)

၃-ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲ့ ၉

၅၅၂၆

ခြားခြား၊ စကား*မဉ္ဇူ။ ကြားသူသံချို၊ သို့သာဆိုရှင့်၊
ရွှန်းညိုစိတ်မှာ၊ မသိသာဘဲ၊ သစ္စာတွေးခေါ်၊ နှောင်း
ရွှန်းမြော်သည်။ ။ မိန့်တော်ခက် မရည်သော့ကြောင့်။

၃-ကျောက်ဆောက်ဘုရားတိုင်-မယ်ဘွဲ့
(စာဖြိုင်-အခံ)ရတု

(၁) *လွတ်ဦးသဘင်၊ စံညာခွင်က၊ ပလ္လင်ပြောင်
ရွှန်း၊ ဖြူရိပ်ဝန်းလျက်၊ *တသန်းနေ-နှင့်၊ လ-နှယ်
တင့်သား၊ *ဘုံမြင့်နန်းသူ၊ ကြည်ဆုယူသည်၊ မဉ္ဇူ။
*ခွန်ကင်း၊ မြတ်ရှင်ရင်း။ ။ *ညှင်းညှင်းပျူပျူ၊ ယုယ
ညောင်း၊ ညွတ်ညွတ်ပျောင်းမျှ၊ ယုံကြောင်းယုံဘွယ်၊
အသွယ်သွယ်ကို၊ နားဝယ် မြဲမြဲ၊ ဆို*မောလှလျက်၊
ဆင်စွဲဖင့်၊ နောင်ဘုန်းမြင့်သည်။ ။ ရှေးနှင့်မတူ ထွေ
သော့ကြောင့်။

(၃) *ပြတ်မှူးအကြင်၊ ပန်းနှယ်ပင်တည့်၊ လည်
တိုင်ခွေပတ်၊ ဆင်မတတ်ဟု၊ *အထွတ်တိုင်ထိ၊ ဆိုဦး
ချက်၊ *ချစ်မိမချစ်၊ အသစ်သစ်လျှင်၊ မရင်စုံမက်၊
မေတ္တာ*ယွက်၍၊ *မျှသက်ဝေမြဲ၊ မဝေပဲနှင့်၊ မင်းရဲ

- ၁။ ကြာတူသံချို(လ)ကြားသူနှောင်းချို(ရ)
- ၂။ သို့သာဆိုလည်း(လ)
- ၃။ ဖြူရိပ်ဝန်းထက်(လ)
- ၄။ ညှင်းညှင်းပျူပျူ(လ)ညှင်းညှင်းဖျူဖျူ(မ)
- ၅။ မေတ္တာယွက်၍(မ)

www.burmeseclassic.com

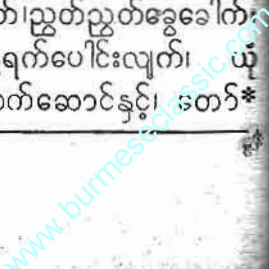
ဘုန်းမြင့်၊ ကြင်စိတ်ဖင့်၍၊ သူနှင့်ကျွမ်းဟန်၊ အလွမ်းချန်ခဲ့၊ ရောင်ဝှန်လျှို၊ ဉာဏ်တော်သိလော့၊ *ဆံ့မိမမေ့၊ ဖြစ်သရွေ့ကို၊ စေ့စေ့သာဖြည်း၊ လျှောက်ရုံးစည်းသည်။ ။မဲ့ချည်းမကြင် နေသော့ကြောင့်။

(တ) ညွတ်နူးမရွှင်၊ ဗျာပါ*စင်လည်း၊ ပူပင်*ညှိုးမြန်း၊ မကြီးလွန်းတည့်၊ ဆို*ဆန်းမဆို၊ တော်မည်ကိုမူ၊ မြင်းမိုရ်ထက်မျှ၊ လွန်မကဟု၊ နောင်မြည့်မွတ်၊ လှည့်စားမှတ်၊ ဖြင့်၊ ပတ်ပတ်ဝန်းဝန်း၊ ဆန်းဆန်းထူးထူး၊ မူးမူးလည်အောင်၊ တော်ယောင်*ဘနန်း၊ ကျိန်မျိုး*ကျွန်း၍၊ ချစ်ပန်းမဆင့်၊ လင့်နွဲဖင့်သော်၊ သူနှင့်ကြင်မှ၊ မကြင်ရဟု၊ သိင်္ဂီမဇ္ဇူ၊ ဆင်းရပ်တူကို၊ ဆုယူရှိငုံ၊ လျှောက်သည်တုံကား၊ မစုံချင်လစ်၊ အသစ်သစ်သည်။ ။အချစ်သူသို့ ဝေသော့ကြောင့်။

၄-သကျမဇ္ဇူ ဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ (စာဖြိုင်-အလိုက်) ရတု

(ပ) သကျမဇ္ဇူ၊ ထိန်ရိုက်ဆူ၊ သား၊ ရိပ်ခြံရွက်ရှင်၊ ဖြန့်မိုးဆင်လျက်၊ ပလ္လင်ရွှေနန်း၊ လွတ်ညာစွန်းက၊ စက်ရွန်းမိုးမျှ၊ *တိုင်းမဲ့ပသည်၊ *သိင်္ဂီစံလျော်၊ ဆင်းရပ်တော်။ ။*မူးမော်ဘနန်း*၊ အသက်ကျွန်းမျှ၊ ဝန်းဝန်းပတ်ပတ်၊ ညွတ်ညွတ်ခွေခေါက်၊ မလျှောက်* စတောင်း၊ နေ့ရက်ပေါင်းလျက်၊ ယုံကြောင်းယုံအောင်၊ သက်လက်ဆောင်နှင့်၊ တော်*

၁။ မြင်းမိုရ် ထိုက်(မျှ)
၂။ သိင်္ဂီမဇ္ဇူ(လ)

သောင်သံချို၊ သို့စင်ဆိုမှ၊ နောင် ညိုရဲဖျား၊ ရန်ညွန့်တား
သည်။ ။ တပါးသူနှင့် ကြင်သော့ကြောင့်။

(၃) *ဖက်မျှရည်တူ၊ ကိုယ်ကိုဟူက၊ မည်သူ
တော်၊ သို့သည်ဟန်နှင့်၊ အလွန်အကြီး၊ ဆိုစဉ်းက၊
ဖြည့်ဖြိုးသည်သော်၊ နာသူပျော်မျှ၊ မတော်ပဲပင်၊ တော်
ချစ်ဆင်၍၊ မကြင်လတုံ၊ ကြင်လတုံနှင့်၊ မယုံကြည်သာ၊
လေပြည်လာသို့၊ မယ့်မှာရစ်ခွေ၊ သူ့ကြောင့်ဖြေသော်၊
ခြောက်ထွေ ရောင်တောက်၊ ငါးမာရ် ဖျောက်ကို၊ မ
လျောက်ပုံထွေ၊ ကြောက်ရွံ့နေလည်း၊ မပြေဖြေဖျော်၊
တိုင်မြွက်ဖော်၊ သည်။ ။ ဉာဏ်တော်သိစေချင်သော့
ကြောင့်။

(တ) မြက်ဟသည်မှု၊ ရောင်ခြည်စက်မြိုး၊ တန်းခိုး
ထူးသား၊ လွတ်ဦးဥကင်၊ နန်းညာတင်သည်၊ ရှင်ပင်
ဓမ္မ၊ သိတော်မူလော့၊ ဇမ္ဗူလုံးတွင်၊ သည့်နှယ်ပင်
တည့်၊ နာချင်ဘွယ်သာ၊ ပျားသကာသို့၊ မေတ္တာပျံ့ကြည်၊
ဆိုတတ်သည်ကို၊ *ဖွေနှည်ရည်တူ ရှာ* မေးမြူလည်း၊
ညည်သူပင်မျှ၊ ဖက်မရတည့်၊ သစ္စာအပုံ၊ ကျိန်မျိုးစုံကို၊
*လုံးချိုအသက်၊ စုနှင်းဆက်ရှင့်၊ *မယ့်ထက် ချစ်
ရန်၊ ယုံမိလွန်သည်။ ။ ကေနံတော်မည် ထင်သော့
ကြောင့်။

- ၁။ ဖြည့်ဖြိုးသည်ဖျော်(လ)
- ၃။ မယ့်မှာချစ်ခွေ(ဥ)(မ)
- ၃။ လုံးခြုံအသက်(လ)(မ)
- ၄။ မယ့်ထက်ချစ်ရန်(ဥ)(မ)

၁၂ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

၅-သကျမဇ္ဇ။ ဘုရားတိုင်မောင်ခွဲရတု

(၁) *မကြောက်ခြည်မြူသစ္စာဟူက၊ ရိပ်ဖြူဖြူ
ဝန်း၊ ရာ တနန်းသို့၊ *ပြင်္ဍာန်းစိုးဆောင်၊ မည့်အ
ခေါင်လျှင်၊ သောင်းထောင် ဆယ်ပြန်၊ ကျိန်မျိုးလွန်
လျက်၊ သက်ချန်မှတ်ရော်၊ မဝေသော်လည်း၊ မူးမော်
စိတ်ပန်း၊ မျှ*မပြန်းတည့်၊ *ထောင်မွန်း နေတူ၊
ဘုန်းညွန့်လူသည်၊ မဇ္ဇ။ သကျာ၊ မြတ်သည်ရာကို၊
သူသာ မသင့်၊ လေ*တမင့်ဟု၊ ဉာဏ်ဖြင့်* မြော်သိ၊
မတိုင်မိလည်း၊ ခု*ပြီ၊ မြွက်ဖေ†၊ မလျှောက်ဖျော်†
သည်။ ။နားတော်နှင့်မလျှောက်သော့ကြောင့်။

(၃) †မလျှောက် သည်မူ၊ လျှောက်မည်
*ကြောင်းလျား၊ ရှိလှည့်ငြားလည်း၊ ထွတ်ဖျားခေါင်
ရောက်၊ မကြားလောက်၍၊ မအောက်မေ့ရှာ၊ မယ့်ဗျာ
ပါတည့်၊ အာကာ*တရှည်၊ မိုးပြင်ပြည့်မျှ၊ ဆိုသည့်
နှုတ်ထွက်၊ နှင့်ယွင်းကွက်ခဲ့၊ *မြိုးမြွက်ရိပ်ခြည်၊ ရှိမည်
စင်ထား၊ သူ့နားလေသို့၊ မပျံ့တွေးတော၊ နေစမော
ရှင့်၊ မ*လျှော့ပြီချင်၊ ဆက်တိုင်းပင်ဟု၊ *ဥကင်
သနန်း၊ လွတ်ညာစွန်းက၊ ရေသွန်းပျံ့ကြိုင်၊ *မဇ္ဇ။ ခိုင်
နှင့်၊ ဆက်တိုင်ရှိရည်၊ ခုလျှောက်သည်မူ။ ။မြူခြည်
မျှ မထောက်သော့ကြောင့်။

(တ) *မထောက် ရည်တူ၊ ဘက်မပြုတည့်၊ ဇမ္ဗ။
ခွန်ဆွတ်၊ ပွင့်မည်နတ်ကို၊ မယ်မှတ်ဝမ်းနည်း၊ *ဘွယ်

၁။ များမမြန်းတည့်(မ)
၂။ မရော့ပြီချင်(မ)
၃။ မကြောက်သော့ကြောင့်(မ)

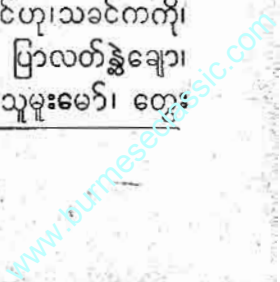
သပည်း၏၊ ဆုလည်းမြွက်တောင်း၊ လျှောက်သော
 ကြောင်းမူ၊ သက်ပေါင်းမစုံ၊ ယုံမည်မခန့်၊ စိတ်တွန့်ကြ
 ခြား၊ ရည်ညွန့်တားလျှင်၊ မခြားတောင်းပါ * နေ့၊ လချိုး
 ဆက်၊ မှန်မည်ခက်ခဲ၊ ဘုန်းစက်ပျံ့ကြည်၊ * ဗျာဒိတ်
 ဆည်လည်း၊ မြရည်ရဲလေ့၊ ဆိုသရွေ့ကို၊ အောက်မေ့
 * ထာကာ၊ မသက်သာသည်။ ။ သစ္စာကျိန်မကြောက်
 သောကြောင့်။ ။

၆-သစ္စာတိုင် မယ်ဘွဲ့ (စာပြိုင်-အခံ) ရတု

(၁) ရှစ်ဆိုင်ရွက်ကြာ၊ ဖြန့်မိုးကာလျက်၊ မင်းသာ
 ခတ်၊ စက်ပြာသာဒ်သို့၊ ရှိညွတ်ရည်ဆက်†^၂၊ ဖူးသည်
 ဆက်ဝယ်၊ * စိတ်† စက်နှလုံး။ စုံရုံးကြွင်းမဲ၊ ကြွေခဲ
 ဆတ်၊ * ဆွတ်လွတ်လှည့်ကာ၊ ဗျာပါကျိုး၊ ပြစ်၊ စင်
 ဆဲဓသိ၊ မျက်စိလိုလိုက်၊ * ပါကြိုက်သရွေ့၊ * မြော်
 ဆည့်နေက၊ မမေ့စဖူး၊ အကြူးအလွန်၊ ဆယ်ပြန်
 ဆယ်စပ်၊ တည်ရပ်မဲ့ဆုံး၊ * ယူသို့ကျိုးသည်။ ။
 ဆယ်လုံးဆက်ပါ ချင်တော့သည်။ ။

(၃) * နှစ်ပြိုင်ဘက်ရှာ၊ ဝတီ^၁သာမှ၊ စံရာစံထား၊
 နှေးခြား†၅၊ သိကြား†တမျှ၊ ပြိုင်*လှာသလည်း၊
 သော်တုရောင်တွင်၊ ကြယ်နှယ်ဆင်ဟု၊ သခင်ကကို၊
 ရှားမိန့်ဆိုလိမ့်၊ ဝင်းညိုမွေးမွတ်^၃၊ ပြာလတ်န္တရေ၊
 သဘောစင်ဖြူ၊ မည်သို့ဟူ၍၊ * မြင်သူမူးမော်၊ တွေး

၁။ မရောက်သောကြောင့်(လ)
 ၂။ ရှိညွတ်ရည်ဆက်(လ)
 ၃။ ဝင်းညိုမွေးမွတ်(ရ)

ခေါ်ဟမ္ဘက်၊ ဆိုမျိုးခက်ခဲ၊ အဘက်ကျူးလွန်၊ တင့်
မောဟန်ကို၊ *မြော်ပြန်မြင်နှိုင်း၊ တန်မဆိုင်းသည်။ ။
ရှုတိုင်းမျက်နှာ ထင်စော့သည်။

(တ) ချစ်ပိုင်ဆက်ရာ၊ လက်ဆောင်*လျာမူသက်
သာဖြစ်သင့်၊ ပေထိုက်တင့်ဟု၊ ကြီးခွင့်လျှောက်မည်၊
ကြံချင်သည်လည်း၊ *ဝိုက်လည်ခယ၊ ဘယ်သူသ၍၊
*လှမျှားစံကျန်း၊ မိန့်တော်ပန်းကို၊ *မြဝန်းရစ်သီ၊
မဆင်မိဝယ်၊ *ချစ်ဆီတည့်လျော်၊ ကြားရသော်မျှ၊
လွမ်းဖော်ကြွေလွတ်၊ ပြေတို့တတ်၏၊ ပြတ်ပြတ်ခန့်
ရည်၊ မသိသည်နှင့်၊ နွေလည်ရာသီ၊ ပွင့်ပြိုင်ညီက၊
နာရီ*ပါဒဝက်၊ လျှပ်တပြက်မျှ၊ စုံမက် ဆပွား၊ ချန်မ
ထားသည်။ ။ သနားရက်သာ *ဖျင်တော့သည်။

၇-သစ္စာတိုင်မယ် ခွဲ (စာဖြိုင်-အလိုက်) ရတု

(ပ) *ပြုညွန့်ရွက်ဆိုင်၊ ဝန်းရိပ်မြိုင်လျက်၊ ရောက်
တိုင်တိမ်ထွတ်၊ ပျံမတတ်တည့်၊ ပြာသာဒ်လျှံလန်း၊
စံနတ်နန်းသို့၊ ရည်ညွန်းရှိဦး၊ *စက်ထံဖူးသော်။

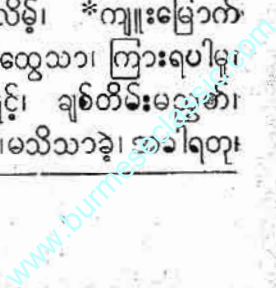
-
- ၁။ အဆက်ကျူးလွန် (ရ)
 - ၂။ ကြံခင်းစည်ဝယ် (ဥ) (မ)
 - ၃။ မိန့်တော်ခွန်ကို (မ)
 - ၄။ လွမ်းပျော်ကြွေကျွတ် (ရ)
 - ၅။ ဖြေတို့တတ်၏ (ရ)
 - ၆။ ပြတ်ပြတ်ဟရည် (လ)
 - ၇။ ချန်မအားသည် (မ)
 - ၈။ မြင်တော့သည် (မ)
 - ၉။ စံနတ်နန်း၌ (လ)
 - ၁၀။ စက်တူဖူးသော် (ရ)

ဆောင်းကျူးနွေစ၊ သာလွန်ညဝယ်၊ သက်မျှစုရုံး၊ နှလုံး
 ကြွင်းမဲ့၊ ကြွေခဲမတတ်၊ *ဆွတ်လွတ်အူ၊ သည်း၊ နေ
 လည်းဗျာပါ၊ ရံခါခဏ၊ *လျှပ်တပြေမျှ၊ တွေးဆပြစ်ရှိ၊
 မကြံမိတည့်၊ မျက်စိလျှံမျှ၊ မှတ်မျှော်ကလျှင်၊ ကြင်စ
 ကြင်ခွေ၊ * ဖြီးထွေ*မွမ်းစိုင်း၊ †၊ သွယ်ကုံးဆိုင် †
 သည်။ ။သက်ပိုင်စိုးစေ ချင်တော့သည်။

(၃) တူခန့်ဘက်ပိုင်၊ စံသာတိုင်သား၊ *ခြောက်
 ဆိုင်မြင့်ခန်း၊ လှတဝန်းဝယ်၊ တောင်စွန်း*ညာဖျား၊
 ထွတ်တင်ထားနှင့်၊ နှစ်ပါးနှိုင်းရှည်၊ နှုန်းလှာလှည့်
 လည်း၊ ဖြီးပြည့်လလျှံ†၊ ကြယ်နှယ်ရံလိမ့်၊ ဘက်လံ †
 ခြားဝေး၊ *မုလေးညွန့်ဖူး၊ *စံပယ်ဦးသို့၊ အကျူး
 အလွန်၊ ဆယ်ပြန်ဆယ်ထက်၊ ဆယ်ဆသက်ကို၊ နှစ်
 ချက်မထင်၊ ဆက်ပါချင်၏၊ စက်လျှင်မြော်နှိုင်း၊ နွေ
 တိုင်းမြော်လွန်၊ လွမ်းသာ*၅န့်သည်။ ။*မကန်မိုး
 ပြေ ဖျင်တော့သည်။

(တ) *ယူသွန့်ဆက်ပိုင်၊ လက်ဆောင် ခိုင်မှု၊
 ထွတ်တိုင်အသက်၊ ပန်သာထွက်၍၊ ကြီးရက်မစစ်၊ ကြင်
 သည်ဖြစ်ကို၊ *ကျစ်လျစ်*စသိပ်၊ ဘယ်သူရိပ်၍၊ လှထိပ်
 စံမြောက်၊ နားတော်ရောက်လိမ့်၊ *ကျူးမြောက်
 မြစင်၊ မဆင်ခင် †ဝယ်၊ သခင် †ထွေသာ၊ ကြားရပါမူ၊
 *သီတာမယိမ်း၊ စိတ်ပျံ့ငြိမ်းရှင့်၊ ချစ်တိမ်းမညွှန်၊
 စမသတ်တည့်၊ ပြတ်ပြတ်ရေးရာ၊ မသိသာခွဲ၊ အခါရတု

၁။ ခြောက်တိုင်မြင့်ခန်း (လ)
 ၂။ ယူညွန့်ဆက်ပိုင် (လ)

၃၆ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

*ဆောင်းလုနွေစ၊ ပွင့်ညီလှက၊ *လျှပ်မျှမကျန်၊ ဆယ်
သို့လွန်သည်။ ။မတန်ပြုံးဝေ ဆင်တော့သည်။

၈-မြသိတင်ဘုရား-မယ်ဘွဲ့ (စာဖြိုင်-အခံ) ရတု

(၁) *မနီးရံလည်၊ တောင်တို့သည်လည်း၊ ရွှေရည်
အထွတ်၊ သို့သာညွတ်၍၊ သုံးပတ်လှည့်လာ၊ ဆင်ရှိ
ရာက၊ အာကာကွန့်ရစ်၊ ကမ်းနီမြစ်ထက်၊ *ထစ်ထစ်
ရောင်ထင်၊ *မြသိတင်၊ *ဟု၊ *ပလ္လင်ဖောင်းကျည်၊
*နတ်လည်ကြာနား၊ *ချရားရွှေငုံ၊ ပွင့်ရံရှက်တင်၊
ထွေထွေထင်၊ *လျက်၊ *ကေသျှင်စူဠာ၊ လူတကာတို့၊
ဆင်ရာဦးစွန်း၊ မြတ်တု ကျွန်းကို၊ ဖူးပန် ကြီးအင်၊
ရည်ထင်ခန့်ရော်၊ ရောက်ရမြော်သည်။ ။နားတော်
လျှောက်ဘွယ်ရှိသောကြောင့်။

(၃) *တသီးလျှံမြည်၊ နေ၊ လသည်လည်း၊ မြုပ်
ဖည်နိမ့်ပိုက်၊ ရှင်တော်ရှိက်သို့၊ ရောက်ကြိုက်ကလျှင်၊
စိတ်ဝယ်ထင်စွ၊ *မြသွင်လိုလို၊ ရွှေကို*လျောလျော၊
ခတာလည်းခြယ်သင့်၊ ပင်တိုင်းတင့်သား၊ ကြားဆင့်
*လေသွန်၊ ကျော်စောဟန်ထက်၊ *တိုင်းလွန်မသိ၊
ခမြင်သော်ရှိ၏၊ မျက်စိမပန်း၊ လျှံထွန်းသရေ၊ အထွေ
ထွေတိ၊ *မီးရေတက်ပုံ၊ စောဘုန်းလျှံကို၊ *နှစ်ကြံ

- ၁။ သို့ချည်းညွတ်၍ (လ)
- ၂။ မြသိတင်ဟု (ရ)
- ၃။ ဆံရှင်စူဠာ (လ) (မ)
- ၄။ မြုပ်သည်နိမ့်ပိုက်(ရ)

၉-စွန်းတောင်ဘုရားတိုင် မယ်ဆွဲရတု ၁၇

မဖောက်၊ ပြန်လျှောက်ခဲ့၏။ *နတ်အောက်မဟူ၊ လှ
မဉ္ဇူသည်။ ။မှတ်ယူတေးလေ သိသော့ကြောင့်။

(တ) အပြီးကြံစည်၊ ကြီးပေသည်ဟု၊ နားလည်
ရေးရာ၊ သိတန်ပါလျက်၊ မေတ္တာ*စပ်သိပ်၊ တုံ့ မရိပ်ခွဲ၊
သုံးကျိပ်သုံးမည်၊ နေရာတည်သား၊ ထက်ပြည်မြင့်မှ၊
ဆံ*စူဠာသို့၊ သဒ္ဓါကြည်ညွတ်၊ ဆွတ်ဆွတ် စုံမက်၊
*မရက်သွားချင်၊ ရှေ့တော်ပြင်ဝယ်၊ ဦးတင်ပြန်ခေါက်၊
ကျိုး၍လျှောက်ပိမ့်၊ ဖြေဖျောက်သံချို၊ မယ့်စိတ် ကို
လည်း၊ မမြို့ပျံ့မွေး၊ ပြည့်မည်ရေးကို၊ ကွန့်ရှေးစက်ရှင်၊
ဖြည့်စေချင်သည်။ ။သက်ထင်စုပုံ မိသော့ကြောင့်။

၉-စွန်းတောင်ဘုရားတိုင် မယ်ဆွဲရတု

(ပ) *နေလရစ်လည်၊ တောင်တို့သည်*လည်း၊
ဘုန်းစည် ထွတ်ချာ၊ ထံ စကြာ†သို့၊ လက်ျာ†လှည့်
စိုက်၊ နှိမ်၍ဆိုက်သား၊ *လိုက်လိုက်သပ်သပ်၊ *ကြာ
ချပ်၊ ချရား၊ ရှိရှား၊ ဖေါင်းရစ်၊ *ကုံးနစ်*သက်တင်†၊
ရောင်ထင်† သွယ်ခွေ၊ အထွေထွေတို့၊ *စုံခြေထက်ဝန်း၊
ပန်းလည်းခိုင်ဆင့်၊ ခါသင့် မငဲ့၊ မွှေးပျံ့ရစ်ရပ်၊ ပွင့်
ရောင်စပ်မျှ၊ *ခြောက်ထပ်ဘုံသာ၊ ကြိုက်ရာရာကို၊
မကြာတောင့်တ၊ တောင်းတိုင်းရသား၊ နေ၊ လ၊ တ၊ သန်း၊
မကထွန်းသည်။ ။*တောင်စွန်းစံနေ ရာကသော၊

- ၁။ နတ်အောက်မဟူ (လ)
- ၂။ မရက်ဖူးချင် (လ)
- ၃။ နှိမ်၍ဆိုက်သား (ရ)
- ၄။ ရောင်ချင်းစပ်မျှ (ရ)

(၃) ဝေပျချစ်ရည်၊ ကြီပါမည်ကို၊ စိုက်လည်
 ခဲခက်၊ တညရက်ဝယ်၊ ဆယ်ထက်မက၊ လျှောက်များ
 လှလည်း၊ *စ,န ရိပ်ခြည်†၊ မည်သို့သည်မျှ၊ ဝင်း
 ကြည်†*ငြိမ့်မွတ်၊ နှုတ်မလွတ်ခွဲ၊ *ပြာသာဒ်ကိုးပါး၊
 စက်ရထားနှင့်၊ ကြားကြားပျံမှတ်၊ မင်းသာညွတ်သည်၊
 *မွေဓာတ်*သရီ၊ *နောင်တော်ညီကို၊ ရာသီခါသင့်၊
 အချိန်ပွင့်သား၊ စုံခွင့်သည်တွင်၊ နိမိတ်*ရင်၍၊ သဇင်*
 နှစ်ခိုင်၊ ဆက်ပန်းတိုင်ရှင့်၊ ရောင်စိုင် ပ ဝန်း၊ သောင်း
 တိုက်ခန်းသည်။ ။ပြောင်ရွန်းလှုံထွေ ဖြာမျှသော။

(တ) ဧဝူထစ်မြည်၊ *ဝါကသည်လျှင်၊ *တောင်
 လည်ပြန်ဆွတ်၊ နွေသို့ပက်မျှ၊ ညွတ်ညွတ်ပျံလွင့်၊
 နားတော်နှင့်ကို၊ မသင့်သင့်အောင်၊ ရည်စောင်သံချို၊
 လျှောက်သည်ကိုမျှ၊ မြက်ဆိုမေတ္တာ၊ သူနှင့်စာ၍၊ သစ္စာ
 ဧကန်၊ မှန် မမှန်ကို၊ ထောက်ပြန်ယူဆ၊ သိပါရ†မူ၊
 ခယ†ထွေထွေ၊ ချေသော်ကျေ၏၊ ဆံမွေ ရတနာ၊
 မယ့်စိတ်မှာကို၊ ညဏ်ဝါခြည်မောင်း၊ ဖြည့်ပါကောင်း
 စွ၊ မပြောင်း ကျိုးပြစ်†၊ ကျွန်ုပ်*ဖြစ်†မူ၊ *နှစ်သစ်
 မဆန်း၊ စ,မယွန်းသည်။ ။ဆောင်ညွှန်းကံဝေ ပါ
 မှသော။

- ၁။ ကြီပါမည်မျှ(မ)
- ၂။ ထောင်လည်ပြန်ဆွတ်(လ)
- ၃။ သစ်သစ်မဆန်း(ရ)

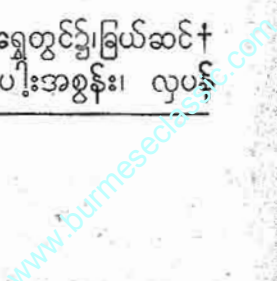
၁၀-စစ်ချီပူပုံ မယ်ဘွဲ့ရတု

(၁) *မှာခွဲ ရက်လျှင်၊*ဆောင်းသက် မယွန်း၊
 နွေမဆန်းတည့်၊ မဝန်းလေပြည်၊ မီလမည်ဟု၊ ဆိုသည်
 နှင့်ညီ၊ ရောက်တန်ပြီလျက်၊ လွမ်းသည်ရစ်ခွေ၊ *မဆင်
 လေဝဲ၊ ဖျော်ဖြေစရာ၊ စစ်မြေတာဝယ်၊ *ပစာပျော်
 ကွယ်၊ ပျော်ကြောင်းချယ်၍၊ မယုံဝယ်ဆွတ်လွတ်၊
 မေ့ကျန်တတ်ဟု၊ *ချစ်ထွတ်တင်သည်၊ လေးပင် စံ
 မြောက်၊ နတ်နှင့်ထောက်သည်၊ *မြောက်ယောက် နတ်
 နှောင်း၊ ပြာ*န္တနောင်း၊ †သည်။ ။ တပေါင်းရောက်
 လျှင် မှတ်လိမ့်မည်။

(၃) ဖြာန္တခက်ရှင်၊ ပန်းတို့လျှင်လည်း၊ ပွင့်ချင်ကြ
 မူး၊ အထူးထူးတိ၊ ဆွတ်ခူးရင့်*ကြန်၊ *တောင်ပြန်ရစ်
 သည်း၊ နှင်းညွန့်နည်းက၊ တောလည်းတောလုံး၊ ရွှေကုံး
 ရွှေ*နစ်၊ မြစ်လည်းမြစ်ခွင်၊ ကြည်စင်*မြမြ၊ *ပြင်စ
 ပြင်ထိပ်၊ နွဲ့အိပ် လည်ရှက်၊ ကျေးငှက်စုံစုံ၊ ကင်းငို
 *ခြွေဆွတ်၊ *ရက်ယူဝတ်၍၊ *ဆယ်မြတ် *အခေါင်၊
 လ*ကုန်အောင်ထက်၊ *ချမ်းရှောင်ပူယွန်း၊ တပေါင်း
 ဆန်းက၊ ထက်ဝန်းကြည်း၊ ရေ၊ အထွေထွေသည်။ ။
 မင်းနေသာတု လွတ်လိမ့်မည်။

(၈) ပြာလဲညက်စင်၊ †၊ *စံရွှေတွင်၌၊ ခြယ်ဆင်၊ †
 နှိုင်းဆ၊ *ဇောတီရသို့၊ *မြောက်ပါးအစွန်း၊ လှပန့်

- ၁။ နွေမစွန်းတည့်(၉)(လ)
- ၂။ ရစ်သီလွမ်းခွေ(၉)(လ)
- ၃။ တို့ဝယ်ဆွတ်လွတ်(ရ)(မ)

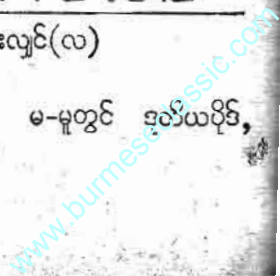
ပန်းကို၊ * ဖြေဆန်းဗျာပါ၊ ဖြေသည်သာတည့်၊ လာပြီး
သို့စင်၊ * ကြာတင်* ဘွယ်နို့၊ ရောက်တုံအံ့ဟု၊ * ဆွတ်ပျံ
မယ်မ်း၊ * မရှိမ်း၊ * မသွယ်၊ * အိုးဝယ်အပ၊ * ပတ်မျှ
ဒီဒီ၊ မမှီမနွဲ့၊ နေမြဲပျော်ပါး၊ ရှိမည်ထားဘိ၊ နည်းများ
ရက်နေ၊ ကြာ* သရွှေ† ကို၊ ချေ၍† ကျေခက်၊ တုံ့ မမြွက်
တည့်၊ ချစ်ပျက်တွေးယူ၊ နေကိုတူသည်။ ။ * မဇူကဲ့
သို့ ညွတ်လိမ့်မည်။

[ထိုရတုစုံဝယ် အချို့စာစောင်တို့၌ “လေးပင်
စံမြောက်၊ သူနှင့်ထောက်လည်း” ဟု ရှိသည်။ သူနှင့်
ထောက်လည်းဟုမဆို၊ နတ်နှင့်ထောက်လည်း ရေး
သားပြန်လျှောက်များသည်၊ အဖြေတွင်လည်းနတ်နှင့်
ထောက်လည်းဟုဖြေသည့်အတိုင်း နတ်နှင့်ထောက်
လည်း-ဟူ၍သာ သင့်သည်။ ။ လက်ဝဲနော်ရထာ
မှတ်ချက်။]

၁၁-၀၆ ချီ မယ်ဆွဲရတု

(ပ) ပေါ်နှေလလျှင်၊ တောင်ကခြံမြို့မြူး၊ * မင်း
လွင်ဦးနှင့်၊ ပျံပျူးချုပ်ထိုင်း၊ မုန်တိုင်းဆင်လို၊ တိမ်
ညိုမှိုင်းထပ်၊ ပြက်လျှပ်ပြကာ၊ စိမ်းဝါမိုးပန်း၊ * ထွေထွေ
စွန်းက၊ ရေသွန်းသာကြည်၊ ပျော်ရမည်ကို၊ မြရည်သက်

- ၀။ ပြာလဲ ရွှန်းကို (မ) ဖြူနွဲ့ရွှန်းလျှင် (လ)
- ၂။ ကြာတင်ဘွယ်စံ (မ)
- ၃။ ချစ်မျက်ထွေယူ (ဥ) (မ) မ-မူတွင် ဒုတိယပိုဒ်၊ တတိယပိုဒ်ပြန်နေသည်။
- ၄။ ပျံပျူးချုပ်ထိုင်း (ရ)

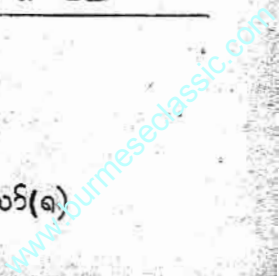

မှတ်၊ ရောက်ခဲလတ်ဟု၊ ချစ်ထွတ်တင်သည်၊ ပြာစင်ရွန်း
လတ်၊ ဖြူဝန်းမွတ်လျှင်၊ ကြာညွတ်ဖယောင်း၊ နေရှိန်
ပျောင်းသို့၊ ဆင့်လောင်းလွမ်းဝှန်၊ ရှိလိမ့်ဟန်ကို၊ တိမ်
စွန်လေလျှင်၊ ဖူးရောက်ချင်သည်။ ။ **ငှက်သွင် ပျံကြွ
မတတ်သော။**

(၃) မြော်ချေ ကလျှင်၊ ကာလအလျောက်၊ ပိ
တောက်လျှံ၊ (ရွှေရည်စွဲက^၁)၊ ပုလဲငိုသွယ်၊ အလှယ်
လှယ်တိ၊ *စံပယ်ဖြူမွှေး၊ *စံကားသေးကို၊ မြတ်လေး
စုံမက်၊ ကျွန်ုပ်လက်ဖြင့်^၂၊ ရွေးလျက်ရွရွ၊ မဆင်ရတည့်၊
ကာလသို့အောင်၊ ရည်စောင်ပန်းမှန်၊ *မမီလွန်ကဲ့^၃၊
ချိန်တန်သို့သည်၊ ပြန်မည်လေသာ၊ မရောက်လှာဟု၊ ကြံ
ကာခွေ၍၊ နေလိမ့်မည်ကို၊ ရှိသည်မူရန်၊ မင်းရေးဝန်
ကြောင့်၊ လျှောက်ပန်စေ့မျှ၊ မချေရသော်^၄၊ *ပြိုက်ကျ
သွယ်ဖြည်း၊ နှင်းထက်သည်း၍၊ ဝမ်းနည်းလျက်ပင်၊
ပျောင်းလိမ့်ထင်သည်။ ။ **ညက်စင်စံမျှားအထွတ်သော။**

(တ) ဖျော်ဖြေမှလျှင်၊ ယုယ သံချို၊ ပြေလိုစိမ့်
သား၊ ကျူး*ပိုက်ဖြား၍၊ ချီသွား*မူးမူး၊ ရှေ့ရက်ဦးက၊
*မကျူးထင်ထင်၊ ကဆုန်တွင်ကို၊ * ကျိုင်းစင်မြဲ၊
စစ်ပွဲ*ရန်နှည်၊ ပြန်လျှင်းမည်ဟု၊ နှုတ်ခြည်ပေါ်သာ။

- ၁။ နေရှိန်ပြောင်းသို့(လ)
- ၂။ (...)မ-မှည့်မပါရှိ၊
- ၃။ ကျွန်ုပ်လက်နှင့်(၉)(လ)
- ၄။ မမီလွန်က(၉)(လ)
- ၅။ လျှောက်ပန်ချေမျှ၊ မစေရသော်(ရ)

ဆိုလေရှာသော်* မလ္လာရနံ၊ ထုံပျံ* ပန်းသတ်၊ ခြူး
နတ်ဆင့်ကုံး၊ စိန်ပွင့်အုံးဝယ်၊ *ပင့်ရုံးရွရွ၊ *လက်သင်
မ၍၊ သက်မျှငယ်ချစ်၊ ပျောင်းလိမ့်ဖြစ်ကို၊ စိစစ်* မိမိ၊
*သတိချုပ်ဆည်၊ ပြေမည်မျှဝေး၊ ချစ်ဝန်လေးနဲ့၊ ရေး
ရေးဖူးချင်၊ မယ်သို့လျင်†သည်။ ။ဌက်ရှင်†လှုံမျှ
ရဟတ်သော။

၁၂-စန္ဒမော်တောဘုရားတိုင် မယ် ဘွဲ့ရတု

(ပ) *ခေါင်ထွတ် ဆက်ကာ၊ မင်းတို့သာလျှင်၊
ဆင်ရာမကိုင့်၊ *ရှင်တော်ရိုက်ဟု၊ ထိဆိုက်* ယူးယူး†၊
မိုးညွတ်ဦးဝယ်၊ *သောက်ရှူး†ရောင်ခြည်၊ နေ၊ လ
သည်လည်း၊ တူမည်ပြိုင်ခိုင်း၊ မျှမနှိုင်းတည့်၊ တိမ်ဆိုင်း
ဘဝင်၊ ပြီးပြန် တင့်* မော၊ ရောင်စုံ ရောသည်၊ မော်
တောမည်ရှန်း†၊ လူ့ထိပ်စွန်းကို၊ ပန်းလည်း* နံသင့်၊
သခင့်ရက်တူ၊ *မဇ္ဈများရှင်၊ ဂမုန်းအင်နှင့်၊ ဖူးချင်
ခန့်ရည်၊ ခုလျှောက်သည်ကား၊ ရှေ့ပြည်ခရီး၊ ရောက်
ပန်းကြီးသည်။ ။*ဆောင်းမြီးမချီ ချီစေသော။

(ဒ) ရောင်လွတ်စက်ဝါ၊ ဣဏ်သီတာဖြင့်၊ ဗျာပါ
ဟူက၊ မကြာရတည့်၊ ကြောင့်ကြဖြေချွတ်၊ ငြိမ်းစေ
တတ်ဟု၊ လူနတ်ယုံကြည်၊ ကျော်စောရည်ထက်၊ မြော်
သည်လွန်ကျူး၊ ဆယ်ဆထူး၏၊ ဖူးလည်သံချို၊ ကျွတ်

- ၁။ ဆိုလေရှာကြောင့်(မ)
- ၂။ မော်တောမည်ရှန်း(မ)
- ၃။ မရှိရတည့်(ရ)
- ၄။ သောကဖြေချွတ်(ရ)

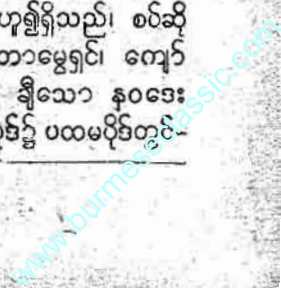
www.burmeseclassic.com

ဆုကိုမျှ၊ မဆိုရက်သေး၊ တောင်းဖော်ဝေးခဲ့၊ လွမ်းရေး
တချို့၊ မယ်သို့ရွှေရည်၊ ရောက်ချင်သည်နှင့်၊ ရွှေပြည်
*သနစ်၊ သာသည့်ဖြစ်ကို၊ စိစစ်ပြန်မိ၊ နှစ်ထပ်ရှိခဲ့၊ ညှိ
ထော့ဘုန်းစက်၊ တပေါင်းရက်ဝယ်၊ ပျံ့ငှက်*မယွန်း၊
သည်ကမှန်းသည်။ ။မဝန်းပြည့်မီ မိစေသော။

(တ) ယောင်မှတ်ညက်ပြာ^၁၊ မြောက်ဘုံသာကာ၊
*စိရာစံထက်၊ နတ်ပင်သက်ဟု၊ မှတ်မြွက်ဆိုမိ၊ ပြစ်မရှိ
ထည့်၊ မျက်စိမပန်း၊ လျှံထွန်းသရေ၊ လှခေါင်နေကို၊
ထွေထွေကြည့်လျှင်^၂၊ ချစ်၍ထင်ခဲ့၊ လေးပင်မြတ်မော၊
တဘောစင်သန့်၊ မြရည်ညွန့်နှင့်၊ ရောင်ခန့်ခြယ်နစ်၊
*မွှေးရစ်သို့၊ ဘျစ်လျစ်သွင်ရုပ်၊ လှခေါင်ချုပ်ကြောင့်၊
ကျွန်ုပ်ညွတ်တွား^၃၊ ရှင်တော်စားဝယ်၊ လွမ်းအားခေါင်
ဆောက်၊ ရေသို့မြောက်မျှ၊ ဖြေဖျောက်ကယ်မ၊ လျှောက်
တချို့ကို၊ သုံးပါးဦးစွန်း၊ မိန့်တော်မှန်းလော့၊ မယွန်း
ပြုလို၊ ဆက်တိုင်းကိုလည်း၊ ကုသိုလ်ရည်ဖြိုး^၄၊ ထပ်၍
ဖြိုး^၅သည်။ ။ချစ်ကြီးတင်းညီ ညီစေသော။

[ထို“ခေါင်ထွတ်ဆက်ကာ” ချီသော ရွှေမော်
တောဘွဲ့ရတုစုံတွင် အချို့စာ၌ ပထမပိုဒ်အချမှာ-
“ဆောင်းမြီးသည်လ ချီစေသော၊ ဒုတိယပိုဒ်အချ
မှာ-မဝန်းပြည့်မီ မိစေသော၊ တတိယပိုဒ်အချမှာ-
ချစ်ကြီးတင်းလွန်းညီစေသော” ဟူ၍ရှိသည်။ စစ်ဆို
ရင်းနည်းမဟုတ်ချေ။ “မော်တောမွေရှင်၊ ကျော်
စောမြေပြင်၊ ပျော်မောပေချင်” ချီသော နဝဒေး
ဆို ရွှေမော်တောဘွဲ့ ရတုသုံးပုဒ်၌ ပထမပိုဒ်တွင်-

၁။ ယောင်မှတ်ညက်ပြာ(၉)
၂။ ကျွန်ုပ်ဆီးတား(ရ)

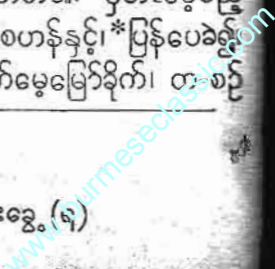
“နွေဦးမပြန် ပြန်စေသော၊ ဒုတိယပိုဒ်တွင်-နောင် သို့မရန် ရန်စေသော၊ တတိယ ပိုဒ်တွင်- လေညောင်းမဆန် ဆန်စေသော” ဟူ၍ ချသည်။ ထို ရတုအမှာတွင် အချ ယမကဆိုနည်း၊ နွယ်ပန်းသံဆို နည်း- ဟူ၍ ပါသည့်အတိုင်း အချတွင် သုံးလုံး၊ နောက် နှစ်လုံးစီ ချသည်။ ယမကအစုံဖြစ်၍ ယခင် ရတုတွင် ချသည့်အတိုင်းသာ သင့်သည်။ ။လက် ၁ နော်ရထာ မှတ်ချက်။]

၁၃-နွေရာသီမယ်ဘွဲ့ရတု

(၁) ဖန်စကြာလျှင်၊ နွေခါအလျောက်၊ *မြောက် သို့ချဉ်း၍၊ ပျဉ်ကား ပျံ့ရွှင်း၊ အင်ကြင်းပေါက်လဲ၊ ရဲရဲ တွေးတွေး၊ ရွန်ရွန်ကွေးမျှ၊ *စမေးပြင်ခုံ၊ မြစ်မှာတုံ လည်း၊ စုံစုံကျေးငှက်၊ လည်ရှက်လည်တင်၊ လွမ်းဘွယ် ရင်သို့၊ ရှင်ကြမြူးစံ၊ ချစ်သံခေါ်ထူး၊ *ရင့်ကျူး*ဝမ်း ပါး၊ သနားဘွယ်မှု၊ သည်ရတုမှု၊ ရှုကကဲလွန်၊ အလွမ်း သန်†သည်။ ။*လေသွန်†သာညီ လ တကား။

(၃) ချန်ရက်ကြံတင်၊ ရှေးနှယ်ပင်တည့်၊ ပြာစင် ရှေ့လှော်၊ တွေးနှောင်းမြော်လျှင်၊ စိတ်တော်နှစ်ကြံ၊ သူ့သို့*လံ၍၊ မြလျှံလိုလို၊ စိမ်းစိမ်းညိုသား၊ *နဂိုဦး ကိုင်၊ ရှေ့စံပိုင်လျှင်၊ ယိမ်းယိုင်တတ်၏၊ မှတ်လိမ့်မည် ကြောင့်၊ ယုံသည့်တမန်၊ လျင်စဟန်နှင့်၊ *ပြန်ပေခဲရွံ့၊ *သမ်းမဲပျောင်းခွေ၊ အောက်မေ့မြော်ခိုက်၊ တစဉ်

- ၁။ လွမ်းဘွယ်ရင်၍ (မ)
- ၂။ မှတ်ခွဲမည်ကြောင့် (မ)
- ၃။ ပြန်ပေခဲရွံ့၊ သမ်းမဲပျောင်းခွေ (ရ)

၁၄-မြသိတင်ဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲရတု ၂၅

ကြိုက်ဝယ်၊ ရွှေ၌သာမော၊ ရောက်ပြီပြောသို့၊ *ဥဩ
တည့်မှန်၊ ပြာလှာ ညွန်သည်။ ။စေကျန်လာဆီက
တကား။

(တ) *ပြန်သက် ရာစင်၊ ဝေသက် ကြင်သား၊
နှောင်းမြင်ငြိမ့်လေး၊†၊ ဖြူမွတ်မွေးလျှင်၊ သုံးလေး၊†
ရက်ငါး၊ မှာစင်ထားဘိ၊ နည်းများဆွတ်ပျံ့၊ *ဆယ်ရုံ
ရုံဖန်၊ *ကြောင်းဝန်ရှိ၍၊ တနေ့တညာသာကိုမျှလည်း၊
မကသောင်းနှစ်၊ စင်ရှိလစ်သို့၊ ချစ်သည့်သူ့ဝမ်း၊^၁ အ
လွမ်းဝှန်သွယ်၊ နောင်နည်းကြွယ်၍၊ ရှိဘွယ်ပေပင်၊
ရေးရေးထင်ခဲ့၊ ထက်ခွင်ယုဂန်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထန်သည်။ ။
*ရွှေပြန်ရာသီ စ တကား။

၁၄-မြသိတင်ဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲရတု

(ပ) သမုတ်ရော^၂၊ မြစ်ငါးဖြာမှ၊ ဆုံလှာလှည့်ဝိုက်၊
ချစ်၍ဆိုက်သား၊ လိုက်လိုက် ဖြိုးဖြိုး၊ ဖြန့်မိုးစကြာ၊
*အဝါဟူးဟူး၊ နေထက်ထူးမျှ၊ *ပန်းဦးမဇ္ဇူ။ ဆက်လှူ
သဘင်၊ မြသိတင်ဟု၊ ကျွန်းခွင်ပျံ့မွှေး၊ *လေသွန်ပြေး
သည်၊ ညီထွေးနောင်* နည်း၊ *တမျှတည်းကိုသာဖြည်း
ပျံ့ပျံ့။ လျှောက်ပါဦးအံ့၊ အမူးအမော်၊ ညှိုးယော်^၃
ခွေပျောင်း၊ မဖြစ်တောင်းတည့်၊ ရှင်နှောင်း နွေညို၊
ယုံမည်ကိုမျှ၊ သံချို ဟမြက်၊ ရိပ်ခြည်ခက်ခဲ့၊ ကိုးချက်
နာရီ၊ နွေဖိုစက်ပါး၊ *လ,ရထားသည်။ ။နဂါးနိုး
မြန် ခဲ့တကား။

၁။ ချစ်သည်စိတ်ဝမ်း (မ) ၂။ နောင်နှယ်ကြွယ်၍(မ)
၃။ သမုတ်ရော (ဥ) ၄။ ညှိုးလျော် (ဥ)

၂၆ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

(၃) ကမုတ် ရွှေကြာ၊ ချပ်တရာမှ၊ ရောက်လှာ
 ပြိုင်ဖေ၊ သခင်သော်လည်း၊ တွေးခေါ် မည်ပင်၊
 လူမျိုး ထင်လိမ့်၊ မြသွင်လိုလို၊ ရွှေကို ရှိမ်းရှိမ်း၊
 ပြစ်ယိမ်း၊ ကင်းနေ၊ သွယ်ခွေ ရွက်ညို၊ *မြူမြတ်
 စို့လည်း၊ နားသို့သွယ်ညွတ်၊ မလွတ်လောက်သေး၊
 ထွန်းရိပ်ပြေးရှင့်၊ *မုလေးစံပယ်၊ နံ့ကြွယ်ကြိုင်ဖြည်း၊
 မိန့်မည်နည်းခွဲ၊ *နတ်လည်းနိုးခဲ၊ *ခဲပွင့်သော်
 *ရိုက်ဆော်မိုးသား၊ မကြားအောင်မျှ၊ ကြာမော
 လှ၏၊ *ပန်းလျဆန်းသာ၊ စိတ်မှာဖြေချက်၊ *ဝါရက်
 ဝယ်ဝင်၊ စုံလျှင်ခန့်ရည်၊ သျှောက်ပါသည်ကို၊ သွန်းကြည်
 *စံလျော်၊ နှောင်းစွန်း မြော်သည်။ ။နားတော်
 ငြီးပြန်ခဲ့ တကား။

(တ) * တမုတ်ပြေဝါ၊ စိမ်းပြာညိုမြ၊ ချည်
 လှသို့၊ ညွန့်ပ မမြန်း၊ ထွေထွေ*စွန်းသား၊ ရေပန်း
 မြစ်ထိပ်၊ ပွင့်မျှောရိပ်က၊ *နတ်အိပ်ခဲသေး၊ *ရင်းမ
 မွေး၍၊ ငှက်ကြေးနှုန်းပုံ၊ ပျော်ချင်တုံလည်း၊ ဆောင်းရုံ
 ရက်၊ လင့်မည်ခက်ခဲ၊ သည်ထက်ကြာဘိ၊ မေ့ဘွယ်ရှိ၏
 မျက်စိစိတ်ပျံ၊ မကြိုးဝံ့တည့်၊ နူးညံ့သံချို၊ ဆိုသည်ပီ
 နှင့် မညီသော်၊ ကုံးသီမြဝတ်၊ လွတ်၊ မလွတ်ကို၊ ချစ်ထွင်

- ၁။ နှိုင်းဆသော်လည်း (မ)
- ၂။ မြူရိပ်စို့လည်း (သံ) (မ)
- ၃။ ရိုက်ဆော်ကျူးဖြား (မ)
- ၄။ သွန်းရစံလျော် (မ)
- ၅။ ပေါင်းရုံမျှရက် (မ)
- ၆။ မကြူးဝံ့တည့် (ရ)

၁၅-မြသိတင်ဘုရားတိုင် မောင်ဘွဲ့ရတု ၂၇

တင်စား၊ သနားပါအောင်၊ လက်ဆောင် အသက်၊
နှင်းဆက်ချင်ချင်၊ *ဝါလုံးစင်သည်။ ။လွမ်းအင်
ကြီးပြန်ခဲ့တကား။

၁၅-မြသိတင်ဘုရားတိုင် မိုးတောမောင် ဘွဲ့ရတု

(ပ) လွမ်းလှရာတွင်၊ အာကာယုဂန်၊ ထက်စွန်ရွှေ
နောက်၊ တောင်၊ မြောက်မလပ်၊ *ကိုးရပ်ပတ်လည်၊
မြခြည်မြညွန့်၊ ခြယ်တန့်ခြယ်ဆန်း၊ တိမ်ပန်းတိမ်ဦး၊
သွန်းမြူးမသည်း၊ ကျဖြည်းဆီးဖြောက်၊ လွမ်းလှောက်
လွမ်းဝေ၊ ကြီးလေစေဟု၊ မြောက်လေ ပျံဖြည်း၊
နောင့်ချည်း ဖေကွာ၊ နေလှည့်ရာကို၊ အာကာ
တိမ်ထွတ်၊ ခေါင်နေနတ်လျှင်၊ နှင်းဆွတ်မြ *မုံ၊ ဖြူအုံ၊
ဝေမှိုင်း၊ လျှပ်ပန်းဆိုင်းသည်။ ။နေတိုင်းသို့ပင် စေ့
ခန့်လော။

(ဒ) ရွမ်းကျ ရွာဆင်၊ နေ့ညပင်တည့်၊ မင်းလွင်
မှိုင်းဝေ၊ မြောက်လေချိုပျ၊ သွန်းချ ဖြောက်ဖြန်း၊
လျှပ်ပန်း လျှပ်ခြည်၊ ဝန်းလည် ရစ်ခွေ၊ ထွေထွေ
ခြယ်ဆန်း၊ တိမ်ပန်းရွှေပွင့်၊ ကုံးဆင့် ကုံးနစ်၊
ကြွေးဟစ်ရင့်ကျူး၊ တောင်ကူးမြောက်ပါး၊ တိမ်သား
မှိုင်းဝေ၊ လွမ်းသာဖွေက၊ ရစ်ခွေရှက်သန်း၊ မှီအုံး
ဝန်းဝယ်၊ ဆယ်ကျွန်းစံနေ၊ *လှော်သစ်ရွှေသို့၊ *သဒေ
ရစ်ထွန်း၊ နွေပြိမ့်ရွှန်းလျှင်၊ ပျောင်းမြန်းပူပန်၊ နှိုလိမ့်

- ၁။ ခြယ်တန့်ခြယ်သန်း (ရ)
- ၂။ ထွေထွေခြယ်သန်း(ရ)
- ၃။ ရစ်ခွေ ရစ်သန်း(မ)

၂၈ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

ဟန်ကို၊ *တည့်မှန်သို့ပင်၊ ထင်စဉ်တွင်၌၊ *စက်ရှင်
စီကုံး၊ ကိုးရပ်လုံးသည်။ ။လွမ်းဖုံးသို့ပင် ဝေခန့်လော။

(တ) နွမ်းလျကြာတင်၊ နေ့ရက်ဖျင်မျှ၊ သောင်း
ခွင်လက်ျာ၊ ကျွန်းအောင်ချာဝယ်၊ စကြာတရဟတ်၊
လေးမည်ပတ်သား၊ မန္တာတ်တွင်မော၊ ဘေးလောင်း
စောသို့၊ *မုနောခံမြောက်၊ ဘိသိက်မြောက်၊
*ကွန်းပြောက်သဘင်၊ ဘုံသာခွင်ဝယ်၊ ရွက်ရှင်လှစ်
တွန်း၊ ထောင်နေထွန်း၊ ဖြန့်ဝန်းရိပ်ဖြူ၊ စံတော်
မူက၊ *နှစ် ဟူ ပေသင့်၊ လွမ်းရက်မြင့်ခဲ့၊ သခင့်
ရုပ်ရည်၊ *ပြစ်ခြည်မစွန်း၊ ဝန်းရွန်းသရေ၊ *သန္ဓေ
တည်ကြည်၊ ကျင့်*မုနည်နှင့်၊ ရွှေရည်ပျံ့ကြ၊ *နှုတ်
မဉ္ဇူကို၊ ပန်းတူနား၌၊ ဆင်စဉ်ကြိုက်ဝယ်၊ တိမ်တိုက်
လှစ်တွန်း၊ ခြိမ်ခြိမ်သွန်းသည်။ ။လျှပ်ပန်းသို့ပင်
*ထွေခန့်လော။

၁၆-မိုးတောမယ် ဘွဲ့(စာဖြိုင်-အခံ)ရတု

(ပ) *ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင်၊ ယုဂန် ခေါင်က။
ဝေမှောင်အုံ့*ပျ၊ *နွေနှောင်းလကို၊ ခြိမ်မျှသံလေး၊
ရင့်ရှု*ကြွေးက၊ နီးဝေးပတ်ကုံး၊ တိုင်းအလုံးဝယ်၊
*ညွတ်ရုံးကြာတူ၊ *ဖေါနည်းသူတို့၊ သည်း၊ အပြစ်
ခေါင်၊ ကြွေလွယ်အောင်လျှင်၊ လေဆောင် ပြင်းထန်၊
ကြောက်ဘွယ်လွန်စွာ၊ *မြဟန်ရောင်*ချပ်၊ မိုင်း*တည့်

၁။ ထင်စဉ်ကြိုက်ဝယ်(မ)
၂။ ယုဂန်တောင်က(၉)(လ)(မ)

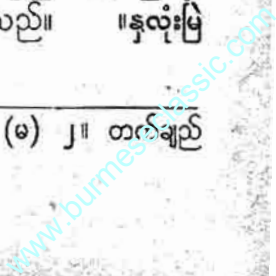
နိုင်လျက်။ *သုံးထိပ်တောင်ချာ၊ *ဆီကသာလျှင်၊
လျှပ်ဝါပြက်သန်း၊ တိမ်ညိုတန်းသည်။ ။မထွန်းနေ
ခြည်*ရိတော့သည်။ ။

(၃) *ပတ်ခြံ ကွယ်မှောင်၊ ထွန်းနေရောင်ကို၊
တိမ်တောင်တက်*ခြည်၊ ပိတ်ဖုံးသည်နှင့်၊ ငွေရည်
*သဏ္ဍာန်၊ ရေတံခွန်လည်း၊ စီးဝှန်ဖြူးသွယ်၊ ဆန်းတ
ကြယ်လျှင်၊ အံ့ဘွယ်ထွေလာ၊ တိမ်ရိပ်ချာမျှ၊ ဗယ်၊ ညာ
ပတ်ချပ်၊ ရွာ*စရပ်နှင့်၊ မိုင်းအုပ်လှည့်ကာ၊ မလင်း
ကြာသော်၊ ရွှေသာပြောင်ဝင်း၊ နန်း*ပြတင်းက၊ လေ
ညှင်းမြူးရှင်၊ ကြံစည်တွင်၌၊ ဘုန်းအင်ကြီးလှ၊ ဆင်
ထိုက်ရသား၊ မမျှပန်းချင်း၊ *မွေးတုကင်းကို၊ မယွင်း
သတိ၊ ရှုမိမိသည်။ ။ မျက်စိမှူးလည် သိတော့သည်။ ။

(တ) မှတ်ငံ့ ရွယ်စောင်၊ ဆုမြတ်ခေါင်ကို၊ ပြည့်
အောင်ကြီးကြို၊ သုံးမည်ကံလည်း၊ *တဆံခြည်မျှ၊
ဇယွင်းရတည့်၊ သီတကဲလွန်၊ နိဗ္ဗာန်ရည်ခန့်၊ ရှံလန့်
ထိတ်၊ မှတ်သည်စိတ်ဖြင့်၊ နိမိတ်ရှေးရိုး၊ ချီပင့်နှိုး
လျက်၊ လူမျိုးမတန်၊ မင်းထိုက်ရန်၍၊ *ကေနိကျစံ၊
*ပေါက်ပြလျှံမျှ၊ ညှာတံပွင့်ချပ်၊ ဖြူ*လှုပ်ပုလဲ၊ ဇော်
တစွဲသို့၊ ဖြစ်ခဲဆင်းဝါ၊ *ပန်းထွတ်ချာကို၊ ကြမ္မာကြိုက်
ဆုံးမြော်ရတုံက၊ အာရုံရှင်ကြည်၊ ပြည့်တော့မည်ဟု၊
ဆောက်တည်တရုံး၊ မိဗ္ဗာန်သုံးသည်။ ။ နှလုံးမြဲ
စည် ပီတော့သည်။ ။

၁။ မိုင်းထည့်ရိပ်၍ (၉) (လ) (မ) ။ တက်ချည်
(၉ကံ့သဖြေ။)

၃။ မှတ်ရည်တရုံး(မ)

၁၇-မိုးတော-မောင်ဘွဲ့ (စာဖြိုင်-အလိုက်)ရတု

(၁) နွေနှောင်း ရက်လျှင်၊ *ကျွတ်ထွက်ခါပြီး၊
*သန်သိုနိုးက၊ လျှံညီးမစဲ၊ လျှပ်ပန်းကြဲလျက်၊ *အဖွဲ့
တဖြိုက်၊ အဖြိုက်တတန်၊ အထန်တခါ၊ လမ္မာနယုန်၊
ကဆုန်ရာသီ၊ မညီထွေလာ၊ နွေပင်သာကို၊ ဒေဝါ
ပဇ္ဇာန်၊ က၊ ခုန်ရှင်ပျော်၊ မြူးတုံသော်လည်း၊ *နတ်ကျော်
*မာဃ၊ ကာလရှည်ဝေး၊ မတန်သေးဟု၊ ခေါ်ကြွေး
သံညောင်း၊ မြစ်ပါကောင်း၏၊ ရှေးနှောင်းစဉ်ဆက်၊
ရွာသည်ထက်လည်း၊ နေ့ရက်မမှတ်၊ စောစောဆွတ်
သည်။ ။ ခေ့ညွတ်မတည် ရှမ်းဘိသည်။

(၃) လေညောင်းရှက်ဆင်၊ *ဖြုတ်ခြည်းပင်တည့်၊
ကောင်းကင်အလုံး၊ လွမ်းဖိုးမည်းမိုး၊ ပတ်ကုံးဆို၍၊
ဗယ်သို့ညာလည်၊ လေပြည်လေသာ၊ ကျစဉ်ခါကို၊
အာကာကလည်း၊ *နတ်တင့်ရည်း၍၊ *ပေါင်းစည်း
သားခြေး၊ တဇတိ၊ သာလေးညှင်းညှင်း၊ †နတ်*စောင်း
ငြင်း၊ †နှင့်၊ ကခြင်းသံညီ၊ *မိုးဘွဲ့သီ၍၊ မယ့်ဆီရွာလတ်၊
ရေချမ်းဆွတ်သော်၊ မယ့်မှတ်တမူ၊ *အယူ နှစ်ထွေ၊
ရှိလေစခိုး၊ လွမ်းစိုးဗျာပါ၊ နေစဉ်ခါကို၊ ဒေဝါမိုးမင်း၊
ဖန်ဆင်းမမြော်၊ ကွန်မြူးဆော်သည်။ ။ ရှင်ပျော်
မတည် လွမ်းဘိသည်။

- ၁။ ကဆုန်နာရီ(လ)
- ၂။ လေညောင်းရှက်ဆင်(လ)(မ)
- ၃။ လွန်းစိုးဗျာပါ(ရ)
- ၄။ နေလှည့်ရာကို(ရ)

(တ) ခွေပျောင်းလျက်ပင်၊ မပျော် ရှင်တည့်၊
 မြင်ထိန်းယ၊ ညီမဆွေမျိုး၊ * သိခန့်စိုး၍၊ မညှိုးရစေ၊
 * မွတ်ချေမျက်နှာ၊ ကေသာဆီ* ရှမ်း၊ ပူသည် * ဝမ်းကို၊
 မနှမ်းစေအောင်၊ သာရုပ်ဆောင်၍၊ * တံ ယောင်ချုပ်
 ဖြေ၊ နေစေခိုက်ဝယ်၊ မည်းမိုက်အံ့ပျ၊ * မြောက်ရပ်
 ကလည်း၊ အစရိုက်ဆင့်၊ ကျူးလွှာရင့်၍၊ လေနှင့်မိုးပါ၊
 ရွာလွှာထပ်လောင်း၊ မှီလျောင်းအိုးဝန်း၊ ခြူးပန်းပုလဲ၊
 မစဲပြိုက်ကျ၊ ပျောင်းပျသည်းဆူး၊ စိတ်ကိုနူးသည်။ ။
ကိုယ်ထူးမတည် နှမ်းဘိသည်။

၁၈-ကျိုက်ကိုဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲရတု

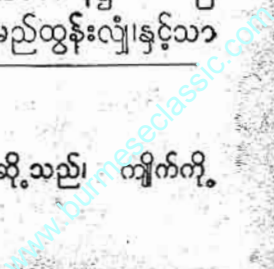
(ပ) * မှန်းချက်အထွေ၊ သိန်းသန်းနေတည့်၊ ရစ်
 ခွေပေါင်းရံ၊ ပြိုင်လွှာစံလည်း၊ ရောင်လျှံ ပလွတ်၊ ပွတ်
 ကချွတ်သို့၊ မတ်မတ်သွန်းသွန်း၊ * ကုံ့ ကုံ့ ရှန်းလျက်၊
 ထက်စွန်းမြင်းမိုရ်၊ * တိမ်နှယ်* ဆိုသည်၊ ကျိုက်ကိုမည်
 မှတ်၊ မွေတုလွတ်ကို၊ ဆုညွတ်ကုံးဆက်၊ သက်လည်း
 သည်မှာ၊ မပါလွမ်း* လျှံ၊ ကြားရစဉ်၌၊ * ဖြေဖျဉ်
 တားသည်၊ * နတ်ကရည်၍၊ ငှက်မည်နိမိတ်၊ စိတ်နှင့်
 မပြောင်း၊ မှတ်၍တောင်းသည်။ ။ ခပေါင်းပေါင်းခန့်
 ဆက်တင်သော။

(ဒ) ထွန်းစက်သရေ၊ * တသောင်းနေ၌၊ * သပြေ
 မြရည်၊ သွန်း၍လည်လည်း၊ * ငါးမည်ထွန်းလျှံ၊ နှင့်သာ

၁။ မနှမ်းရအောင် (လ)

၂။ ရောင်လျှံမလွတ်(ရ)

၃။ ထက်စွန်းမြင့်မို့၊ တိမ်နှယ်ဆိုသည်၊ ကျိုက်ကို၊ မည်မှတ် (လ)

စံသား၊ *တင့်ရံပြင်လျှာ၊ သခင်မှာသို့၊ ရောက်လှာပေ
က၊ ထူး၍လှ၏၊ ညိုမြဲမွတ်မွတ်၊ မြထွတ်*မူရ၊ ပြာဖြူ
လိုလို၊ လဲညိုမွတ်စင်၊ ရှပ်သွင် ချောညက်၊ ကျွန်ုပ်
သက်ကို၊ ဘုန်းစက်လျှံပတ်၊ မိန့်တော်လွှတ်၍၊ ချမ်း
မြတ်ငြိမ်းပြေ၊ စုံလျှင်းစေဟု၊ *ရစ်ခွေသုံးပတ်၊ လှည့်၍
ညွတ်သည်။ ။ များနတ်နှောင်းစွန့် သက်တင်သော။

(တ) မြန်းရွက်မကြေ၊ *ကြန်ရွှေဝါကျင်၊ *တော
မြင်မြင်လည်း၊ ပြောင်စင်မလွင့်၊ ကျန်သေးလင့်လျက်၊
ရှင်ပင့်ထက်ဝန်း၊ *စုံတသွန်းလည်း၊ *စွန်းစွန်း*သစ်
သစ်၊ ပွင့်ရစ်ပြုံးပြက်၊ ခြေတော်စက်+သို့၊ တင်ဆက်+
မတတ်၊ တိမ်းမူးညွတ်လျက်၊ ချွတ်လော့ဘုန်းကြွယ်၊
*မယ်သို့ရည်နီး၊ လွမ်းပန်းကြီး၊ ခရီးလေလျှံ၊ ငှက်သို့
စံ၍၊ ပျံ့တိတ်တတ်မူ၊ ဆုညွတ်ကုံးဆင့်၊ လျှောက်စတင့်၏၊
*နေသင့် မဆိုင်း၊ ဆီရည်နှိုင်းသည်။ ။ ပင်တိုင်း
*ညောင်းညွန့် ရွက်ဆင်သော။

၁၉-မြတ်စောညီနှောင် ဘုရားတိုင်မောင်ဆွဲ
(စာဖြိုင်-အခံ)

(ပ) *တဆဲနှစ်ခွေ၊ *မြို့လည်ရေ၌၊ ယဉ်*တွေ
သီတာ၊ တောင်မျက်နှာက၊ အာကာကွန်တက်၊ တိမ်သို့
ရှက်မျှ၊ ကျောက်စက်ဝှန်ချာ၊ *ဆင်ကလာ၍၊ လက်

- ၁။ စွန်းစွန်းထစ်ထစ် (လ)
- ၂။ မယ်သို့ရည်နည်း (လ)
- ၃။ ဆီရည်နှိုင်းသည် (လ)
- ၄။ ပတ်လည်ရေ၌ (လ) (မ) (ရ)

ရုပ်၊ *နီလာ မြစ်သို့၊ ရှင်ချစ် ဘုန်းဝှန်း၊ *ပြီးရိပ်
ညွန့်ကြောင့်၊ စင်သန့် ချမ်းကြည်၊ ပြီးချောင်းမည်
သား၊မြရည် ရှက်သန်း၊ သိင်္ဂီနန်းထက်^၁၊ တသန်း
ဤထွေ၊ တည့်မွန်း နေသို့၊ သရေဓမ္မာ၊ စကြာစိုး
ဆောင်၊ တည်ခဲ့ထောင်သည်။ ။*ညီနောင်စုံရှင်တော်
ထကား။

(၃) *မဖွဲ့ ချစ်နေ၊ မယ့်မှာပေကား^၂၊ လျော့ဖြေ
တပါး၊ * သူ့ပြင်သားသို့၊ နည်းများခွဲဝက်၊ *တီမှာ
ထွက်လိမ့်၊ စံထက်စံမျှ၊ ညိုမွတ်လှလျှင်၊ ရှေးကသည့်
နယ်၊ တုံ့မလှယ်တည့်၊ ကြံရွယ်ရေးရာ၊ ချေတင်ပါ
ထည်း၊ မျက်သာထွေထွေ၊ ငါမပြေက၊ အနေမကျ^၃၊
ဆယ်ဆယ်ပြန်၊ ရှိလေတန်ဟု၊ ကျူးလွန်မျက်တော်၊
ထွက်ငြားသော်လည်း၊ မမြော်ကျိုးပြစ်^၄၊ ကျွန်ုပ်^၅ဖြစ်
စွဲစစ်မတတ်၊ ကြင်လေးမြတ်သည်။ ။သတ်မှတ်ယုံ
ဆင်ပျော်တကား။

(တ) မလဲ ရစ်ဖြေ^၆၊ သုံးလည် ခွေ၍၊ မပြေ^၇၊
ညှို့မတုံ့ဘနန်း^၈၊ ထောင်စွန်းအပ၊ *ငါးရဲ့ငါးမြစ်၊
*ညွန့်သစ်မြင်တိုင်း^၉၊ မနှိုင်းရှည့်နိုင်၊ *လွမ်းခေါင်

- ၁။ နီလာမြစ်ကို (မ)
- ၂။ သီတာနန်းထက် (မ)
- ၃။ မယ်ပပေတည်း (မ)
- ၄။ အနေတကျ (မ)
- ၅။ မတုံ့မပန် (လ)
- ၆။ ညွန့်သစ်မြော်တိုင်း (ရ)

တိုင်မျှ၊ ဆွယ်ပြိုင် မသိ၊ ကျွန်ုပ်ရှိခဲ့၊ မိုးထိရောင်ကွန့်*၊
အာကာ ညွန့်ဝယ်*၊ ဆံပန်အစစ်၊ စုံရှင်ချစ်လျှင်၊
သူ့ပြစ်မဲ့ထွေ၊ ဟုတ်တိုင်း ဖြေ၍၊ တထွေ ယုချွတ်၊
မယ့်အမှတ်ကို၊ စက်လွတ်ကွန့်မြူး*၊ ဖြည့်ပါဦးလော့၊
မထူးကြ*ဘက်၊ ဘုန်းချင်းရှက်သည်။ ။ **ဖြစ်ဆက်**
ဆံ့ကြင်ဘော်တကား။

၂၀-မိုးတောမယ်ဘွဲ့(စာပြိုင်အလိုက်)ရတု

(ပ) * တဆယ်နှစ်ခွင်၊ ရာသီတွင်၌၊ ကောင်းကင်
မှိုင်းဝေ၊ နွေလည်း ကုန်*ကျွန်း၊ ဝသန်ဆန်းက၊
လျှပ်ပန်းတိမ်ပြင်၊ ဖြူစင် ပုလဲ၊ ကြိကာရွာဖြိုး၊ မိုးလည်း
တပြိုက်၊ တိမ်တိုက်ရွှေပြောင်း၊ *လေလျှင်လောင်းက၊
ကန်၊ ချောင်း၊ ကိုင်း၊ ကျွန်း၊ *ပြင်ထွန်းကမ်းဝှ၊ သဲဖြူ
ဆိပ်သာ၊ မြစ်သီတာလည်း၊ အခါအလိုက်၊ *ပြုံးရေ
ဆိုက်၍၊ *ကျွန်းတိုက်စူးထိုး*၊ စေ့ပျိုးကာလ၊ ချိန်ဖြစ်
ကလျှင်၊ ဌာနချက်ဗွေ၊ မယ်တို့နေသည်၊ အောင်မြေ
ရပ်မှာ၊ သို့သောခါကား၊ *အာသာဟူက၊ ပည်းမျှ
ကြည်း၊ ရေ၊ အထွေထွေသည်။ ။ *အုပ်တောရှည်စုံ
ရှင်လိပ်မည်။

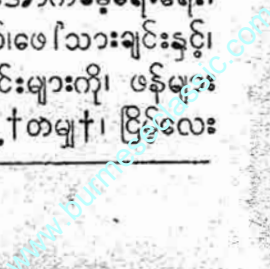
(ဒ) အလယ်ရစ်ဆင် *ရဂုံခွင်လည်း၊ ညိုစင်
ရွက်ချပ်*၊ လှုပ်လှုပ်လှတင့်၊ မြကုံးဆင့်သို့၊ နိမ့်မြင့်

- ၁။ မိုးထိရောက်ကျွန်း (မ)
- ၂။ အာကာစွန်းဝယ် (မ)
- ၃။ စက်လွတ်ထွန်းမြူး (လ) (မ)
- ၄။ ကျွန်းထိုက် ဆူးထိုး(မ)
- ၅။ ညိုရှင်ရွက်ချပ် (လ)

ငင်တိုင်း၊ ဆိုင်းဆိုင်းလူလူ၊ အဖြူ၊ အပြာ၊ အဝါတချို့၊
 မိုးပန်းတို့သည်၊ ခါသို့လိုက်ကြ၊ ငုံ့စ ဆန်ကွဲ၊ ကြိကာ
 ပေါ်ထွက်၊ ကြေးငှက်သိုက်တွင်၊ လည်ချင်းတင်၍၊
 သာရှင်ယဉ်ဖေ၊ မနှင့်ပျော်လျက်၊ *စိုက်ခေါ်သနား၊
 စမ်းပါးဘွယ်ပင်၊ လူ့အသွင်ကို၊ မြင်ရဘိမူ၊ ဇာတိ
 အောင်ချာ၊ ရွှေပြည်သာ၌၊ ကလျာငါးရပ်၊ *ခြောက်ပြစ်
 ထပ်တသား၊ *ချည်းလှပ်တညိုဝါ၊ မွတ်ပြာလဲလဲ၊
 နှံသည်တို့နှင့်၊ လွမ်းတာမြင့်နဲ့၊ ထပ်ဆင့် ညွတ်ခွေ
 သည်းလေလေလျှင်၊ ဆယ်ထွေဆယ်ဖန်၊ *ကြီးလွန်
 မေတ္တာ၊ မယ်တို့မှာသည်။ ။လွမ်းသာ ပည်းမျှ
 ချင်လိမ့်မည်။

(တ) မပုယ်ချစ်ခင်၊ မယ်ပလျှင်လည်း၊ *ပြင်တ
 ဝါးသို့၊ နည်းများမကွက်၊ စိတ်မယွက် † တည့်၊ မြရွက် †
 နှိတ်ညွန့်၊ မဖြန့်*လက်သင်၊ ကေသျှင်ထုံးသစ်၊ ဆယ်
 ကျော်နှစ်က၊ ငါးဆစ်စောင့်ထပ်၊ † ဘုံသာရပ်ဝယ်၊
 ဧညပ်စဉ်လာ၊ ဓမ္မတာဟု၊ ကေသာသွယ်တတ်၊ ခြောက်
 နောင်ထွတ်ကို၊ ရှိဝတ်ရည်ညွန့်၊ *ဆယ်ခိုင်ပန်းနှင့်၊
 *ရွှေဝန်းရီည၊ ခါရောက်ကမူ၊ ရွှေများအလယ်၊ သနား
 ဘွယ်လျှင်၊ ဆွေမယ် ယဉ်မြွေ၊ အောက်မေ့ရေးရေး၊
 ကြံတွေးတွက်ဆ၊ ပျောင်းပျံ့မူးမော်၊ ဖေ၊ † သားချင်းနှင့်၊
 ထွမ်းတင်းစကား၊ နောင် ကြောင်းများကို၊ ဖန်မုဒေ
 ဆိုတို့ † တလှုံလှုံတည့်၊ ရွှေထုံ † တမျှ †၊ ငြိမ်လေး

၁။ ငုံ့ဆန်ကွဲ (မ)
 ၂။ ငါးထစ်စောင့်ထပ် (မ)

၃၆ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

မြတ်သား၊ အလှမွတ်ပျို၊ ဆင်းပြာညိုသည်။ နောင်ကို
ပူးမြော်ချင်လိမ့်မည်။

၂၁-စစ်ချီ(စာဖြိုင်-ဆလိုက်)ရတု
(အခံမှာ-နဝဒေး)

(၁) *အောက်မေ့ချေချေ၊ ပြေကြောင်း ပြေ
လည်း၊ ထွေထွေလွမ်းဆွတ်၊ မပြေတတ်ခဲ့၊ *လနတ်
ပြည့်ဝန်း၊ ချီရက်စွန်းဝယ်၊ ရည်ညွှန်းကိုယ်စား၊ ရစေ
သားဟု၊ ရှေ့လား*သန္တာ၊ လှရာရာကို၊ *မြူတာ
သွန်းမှတ်၊ ရေ*ပန်းသတ်နှင့်၊ *စွယ်ဓာတ် သရေ
ဆံမွေသကျ၊ စည်းခုံမြဝယ်၊ *မပြပျောင်းရုပ်၊ လျှောက်
ဇည်းချုပ်၍၊ ကျွန်ုပ်သံညောင်း၊ ပန်ခွင့်တောင်းရှင့်၊
တပေါင်းသဘင်၊ မမြင်သည်ပ၊ လွတ်မျှ*အာသာ၊
သည်*အတာသည်။ ။စစ်မှာကြာပြန် ရခဲ့လော။

(၃) ခြောက်သွေ့ရွှေရွှေ၊ ပင်တိုင်းကြွ၍၊ ချပ်
ပြေညွန့်ညောင်း၊ မြမြမောင်းက၊ မပျောင်းမသမ်း၊
မထမ်းရတုံ၊ သက်လုံးစုံလျှင်၊ လွမ်းချုံမပြယ်၊ လေစေ
ဘွယ်တည့်၊ မယုံနှယ်ကြင့်လေ၊ စစ်ဝယ်ပေတံက၊ မပြေ
ညှိုးခြောက်၊ မအောက်မေ့ရက်၊ စုံမက် မမူ၊ ဘယ်သူ

- ၁။ ဆင်းကြာညိုသည်(မ)
- ၂။ လျှောက်စဉ်ချုပ်၍(လ)(မ)
- ၃။ ပန်နက်တောင်းရှင့်(လ)(မ)
- ၄။ လွတ်မျှအသာ(မ)
- ၅။ မတန်းရတုံ(လ)(မ)
- ၆။ စစ်ဝယ်ဖွေက(မ)

ထံပွေ၊ နေတတ်လိမ့်မည်။ *ပန်းလည်းနွေလ၊
ဆီသမျှဝယ်၊မလှစရာ၊*ဇလတာနှင့်၊*သိင်္ဂါချပ်စီ၊
သရဖီသည်။ ။မမိခါလွန် ကြဲခဲ့လော။

(တ) နောက်ရှေ့ မေဓေ၊ရှုလေလေတည့်၊လွမ်း
လွမ်းရစ်၊ အသစ်၊အဟောင်း၊ ပေါင်းကြရုံးချုပ်၊
ပန်းလာအုပ်ဟု၊ကျွန်ုပ်စိတ်တွင်၊ ထင်တုံ၏သို့၊ မယ်တို့
အားတွင်၊ တင်ပါကြ*စုံ၊မတုံစဘူး၊တာ*ယူးယူးဝယ်၊
ထူးထူးပန်းမှန်၊ မပန်မိလာ၊ ဖွေရှာစိတ်က၊ ကြာရ
လေသေး၊ ဗျာပါလေးစွ၊ နီး၊ဝေးရှုမြော်၊ ကြည့်ချေ
သော်လည်း၊မူးမော်ခွေညွတ်၊ မပြေတတ်ခဲ့၊ ပတ်ပတ်
နစ်ခြစ်၊ ကွန်ရစ်ထစ်ချိုး၊ စက်သံမှန်းသည်။ ။
အုန်းညိုဝှန် ပြဲခဲ့လော။

၂၂-မိုးတော မောင်ဆွဲရတု

(ပ) တဝက်လုံးလျှင်၊မြကုံးခိုင်ပန်း၊ဆိုင်၍ဝန်းသို့၊
နတ်နန်းလုလင်၊ * တင့်ရည်းဆင်နှင့်၊ ညိုစင်
ညိုစွန်း၊ *လာမှယွန်းလော့၊ ဆင်ဆန်းထွေးချိပ်၊
ထွန်းဘွယ်ရိပ်က၊ခြူးစိပ်စိန်ခက်၊ဝန်းရှက်ကြာညောင်၊
ရောင်ပြက်ကာ၊မွေရာ*ကြက်ရုံး၊ သဇင်အုံးထက်၊

- ၁။ နေတို့လိမ့်နည်း(ရ)
- ၂။ ပန်းလည်နေလ(လ)
- ၃။ သိင်္ဂါချပ်ညီ(မ)
- ၄။ တင့်ရည်းထင်နှင့်(မ)
- ၅။ လာမှယွန်းလော့(မ)
- ၆။ ဆင်ဆန်းထွေးချိပ်(မ)

နှလုံးဝယ်ပါပျောင်းပျံ့မဲ့ဟန်၊ ဆံ့စွန်ရိပ်ဆင်၊ ကေသျှင်
ပန်းရော၊ ဆီပျံ့ချောသည်။ ။သဘော တမ်းသာ
နေတော့သည်။

(၃) တသက်လုံးတွင်၊ တကုံးကိုပင်၊ ပန်ရလျှင်
လည်း၊ ချစ်ကြင်သို့ချည်း၊ များကာပည်းခဲ၊ ဝမ်းနည်း
စရာ၊ ဗျာပါပျိုးလပ်၊ မထပ်လွမ်းသစ်၊ နောင်ဖြစ်
သိထွေ၊ မေ့လျော့နေလည်း၊ ဖြေဖြေဖြည့်ဖြည့်၊ တော်
တော့၏ဟူ၊ ဆိုသသူက၊ လှောက်ကူသံသာ၊ လာဆန်း
လာလော၊ မရွာဘဲကို၊ ရွာရှုပ်လိုနှင့်၊ *တိမ်ညိုကာမိုး၊
မြဲပွင့် ဖြိုးသည်။ ။လေ၊ မိုး၊ လွမ်းရာ၊ ဖွေတော့သည်။

(တ) အခက်လုံးပင်၊ မရုံးခြယ်ရှက်၊ နီလာစက်သို့၊
ပန်းငှက်မည်ဟူ၊ *ဗျာပါယူနှင့်၊ *မပွဲ၊ ခြည်မောင်း၊
*သိုးပါးနှောင်းကို၊ ဆယ်ချောင်းလက်မိုး၊ ရှိစုံခိုး၍၊
*ယိုးယိုး မယ်မယ်၊ သည်ဝယ်အဖြစ်၊ အသစ်
သစ်လျှင်၊ ကြင်ချစ်စောင်ဖွဲ့၊ နှုတ်တည်မဲနှင့်၊ ယွင်းခဲ
တိုတို၊ မယုံသာမော၊ သူ့သဘောကို၊ မလျှော
ကောင်းချေ၊ စိတ်ကိုဖြေ၊ လည်း၊ မပြေ၊ လုံးချုပ်၊ ရုံး၍
အုပ်သည်။ ။ကျွန်ုပ်ဝမ်းပွာ ခွေတော့သည်။

၂၃- မိုးတော မောင်ဆွဲရတု

(ပ) အဝက်ကပင်၊ ယိုကျမတတ်၊ မိုးလုံးညွတ်မျှ၊
မြဝတ်ဆံပွင့်၊ ကုံးနှစ်ဆင့်သို့၊ ထက်မြင့်တိမ်စွန်း၊ သူဂန်

၁။ နောင်ဖြစ်သိထွေ(မ)

၂။ လေမျိုးလွမ်းရာ(မ)

၃။ မယ်ဝယ်အဖြစ်(မ)

နန်းကလျှပ်ပန်းလျှပ်ခြည်၊ မယ်သို့ရည်လျက်၊ မတည်
ပျောင်းရှား၊ ဝမ်းပါးညွတ်ခွေ၊ ရှိလေစေဟု၊ သက်ဝေ
ကြင်ယာ၊ မိန့်လိုက်မှာသို့၊ အာကာတိမ်ညို၊ *ဝန်းရစ်
ဆိုသည်။ ။ မြင်းမိုရ် ထွေလည် ဆင်တော့သည်။

(ဒု) အဖက်မျှအင်၊ ရမထင်တည့်၊ ယုံချင်ဘွယ်ကို၊
ဆိုသရွေ့လည်း၊ မွေ့မွေ့ညံ့ချောင်း၊ ညွတ်ညွတ်ပျောင်းမျှ၊
ထောင်၊ သောင်းမက၊ သက်နှင့်မျှ၍၊ ယွင်းခွမလှည့်၊
ကြင်မော၏ဟု၊ ဆိုသည့်ဖြစ်ကို၊ ညိုရစ်မယ့်သက်၊ မေ့
လေရက်သော်၊ ဘဝဂ်မိုးသူ၊ မ-တော်မူနှင့်၊ မယ့်တု
သူသက်၊ နှင်းဆက်ဝေပို၊ မေတ္တာချိုသည်။ ။
သူသို့*သွေပည် ကြင်တော့သည်။

(တ) မရက်စချင်၊ သို့အောင်စင်ကို၊ ဝမ်းတွင်မှတ်
ခွေတိမ်မြိုင်နေရှင်၊ ထွေထွေခေ၊ ပျပျသာညောင်း၊
ညံ့ညံ့ချောင်းနှင့်၊ ယုံကြောင်းမယ့်မှာ၊ သစ္စာမြက်ဆို၊
ကျိန်မျိုးကလည်း၊ မြင်းမိုရ်နှင့်မျှ၊ နှိုင်းမကတည်း၊ *မာ
ယမလွတ်၊ နတ်လည်းမကျန်၊ *မိဋ္ဌာန်မြတ်နိုး၊ ရှိညွတ်
ကျိုးသည်။ ။ ကျိန်မျိုးပေ့နှည် စင်တော့သည်။

- ၁။ သက်ဝေကြင်ရာ (မ)
- ၂။ ထိမ်မြိုင်နေရှင် (ရ)
- ၃။ မြမြိသာညောင်း (ရ)
- ၄။ မိဋ္ဌာန်ပန်စိုး (မ)

၂၄-မိုးတော မောင်ဆွဲရတု

(၁) *ဘဝင်ရှည်ညီ၊ မြရည်စိသို့၊ *မိုးသိုမိုးဖွဲ့၊
နွဲ့နွဲ့ယိုမ်း၊ ရိုက်ခြိမ်းရိုက်ဆင့်၊ မတင့်တောင်းအောင်၊
ပန်းရောင်*လျှပ်လျှပ်၊ တိမ်ထပ်တိမ်ဝတ်၊ ခြယ်၍ပတ်
သို့၊ နန်းထွတ်အောင်ချာ၊ သူ့မှာလွမ်းရှု၊ တို့နယ်တု၍၊
ညိုသူကြင်သူ၊ မဟူစဘူး၊ တန်းခူးသာမျှ၊ ကြာစွ
ကဆုန်၊ နယုန်သို့လည်၊ ရောက်လမည်ဟု၊ *မတည်
မှန်ယွန်း၊ မိန့်ရွှေခွန်းသည်။ ။ ပြေဆန်းပြေရှာ
လေတော့သည်။

(၃) မမြွက်လှည့်ဤ၊ *မစိတို့လျှင်၊ မစဉ်တို့တတ်၊
မေးသော်မြတ်၏၊ *ပြတ်ပြတ်ဆက်ဆက်၊ ခန့်ရက်
နေကျ၊ *ကျွန်မျှမဆင့်၊ နှုတ်ဖြင့်လျှောက်လှာ၊ မှာသရွေ့
လည်း၊ တနေ့တပါး၊ လသာ*လျားခဲ့၊ စကားအနန်း၊
ဒန်းလည်း ပျံမွေး၊ ဆင်မိဝေးခဲ့၊ *မုလေး ခတ္တော၊ ရင်း
မာပွင့်နိုး၊ လှိုင်ခန့်စိုးရှင်၊ ကြီးကာချသွန်း၊ *ဝါသို့
ယွန်းသည်။ ။ မှီဝန်းဝယ်သာ ခွေတော့သည်။

(တ) အရွက်မှည့်စိ၊ ခါရောက်ညီက၊ လေဆီ*
လွင့်ယိုမ်း၊ တောခပ်သိမ်းလည်း၊ လန်းစိမ်းညွန့်

- ၁။ ရိုက်ခြိမ်းရိုက်ရင့် (လ)
- ၂။ ပန်းရောင်လှပ်လှပ် (လ)
- ၃။ မဟူစဘူး (လ)(ရ)
- ၄။ မတည်သွေယွန်း (မ)
- ၅။ မေ့သော်မြတ်၏ (မ)
- ၆။ ရင့်မာပွင့်မျိုး (ရ)
- ၇။ လွန်ခန့်စိုးရှင် (ရ)

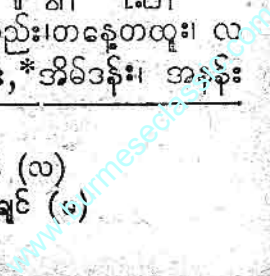
*ကိုက်၊ မိုးသို့လိုက်ခဲ့၊ ယုံထိုက်သံချို၊ မှာတိုင်းလိုလျှင်၊
 မဆိုရက်လှည့်၊ စမ်းနည်း၏သို့၊ ရောက်မည့်အပ၊
 ကြားရကာကာ၊ ကြာရက်လေမော၊ ပွင့်မျောရေပန်း၊
 *ပြင်ကျွန်းကမ်းမြစ်၊ လျှမ်းလျှမ်းနစ်ခဲ့၊ ကုံးရစ်စွေမိုး၊
 စိုးသည်ထက်ကို၊ စိတ်စက်ဖြေကာ၊ နေစဉ်ခါတဝယ်၊
 နွဲ့လှာဆင်မှတ်၊ ခြယ်၍ပတ်သည်။ ။ မြဝတ်အာကာ^၁
 ထွေတော့သည်။

၂၅-မိုးတော (အပြည့်ခံ)ရတု

(၁) ဘစင်ရှည်ဝေ၊ မြရည်တွေသို့၊ သီးခွေ သီး
 ဆွတ်၊ နွဲ့ညွတ်နွဲ့ခေါက်၊ ကြီးမြောက်ကြီးဆင့်၊ မတင့်
 စတောင်း၊ မောင်းမောင်းရွေရောင်၊ တိမ်တောင်တိမ်
 စွန်း၊ ဆင်ရစ်*ရန်းသို့၊ စံနန်းထွတ်ချာ၊ မယ့်မှာ
 လွမ်းပည်း၊ တို့မှာနည်းဖြင့်၊ ခမည်းဘုန်း၅န့်၊ မမှန်
 စဘူး၊ တန်ခူးမျှသာ၊ မြင့်စွာကဆုန်^၂၊ နယုန်သို့လျှင်၊
 ရောက်မည်လျှင်၊ မထင်ရွှေကာ၊ နှုတ်ရွှေကြာ
 နှင့်။ ။ ဗျာပါပြေရှာ လေတော့သည်။

(၃) မမြွက်လှည့်ထွေ၊ မဖြေလှည့်လျှင်၊ မဖြည့်
 လှည့်ချင်၊ မေးသော်ရှင်၏၊ ထင်ထင်ပြုပြု၊ ကာလနေ့
 ရက်၊ ခန့်တွက်ပြန်ချင့်၊ မဆင့်ကျေးကျွန်၊ တုံ့ပြန်သော
 လျှောက်၊ လျှောက်၊ သရွေ့လည်း၊ တနေ့တထူး၊ လ
 သာကူးရှင့်၊ ရွှေဖူးစကား၊ ချရား၊ *အိမ်ဒန်း၊ အနန်း

- ၁။ မြနတ်အာကာ (ရ)
- ၂။ တန်ခူးသာမျှမြင်စွာဆုန် (လ)
- ၃။ မဖြေလှည့်လျှင်၊ မဖြည့်လှချင် (မ)

မြပွင့်၊ ဆင်မီမြင့်ခဲ့၊ ကြိုင်လွင့်ရင်းမာ၊ ခတ္တာဖြူဆွတ်၊
ပွင့်မှတ်လွန်နိုး၊ စိုးကြောင့်ကြရှင့်၊ ကာလ*သရစ်၊ ကြီး
ကထစ်လျှင်၊ ပတ်ရစ်ဆင့်ကာ၊ သန်ယွန်းလှာသည်။ ။
မိုးရာအုံးဝယ် ခေ့တော့သည်။

(မြည့်ရှုတု)

[အရှက်မှည့်ကြေ၊ ခါရောက်ထွေဖြင့်၊ ဝန်းလေသုတ်
ဆင်၊ တောမြင်မြင်လည်း၊ ညိုစင်စိမ်းလမ်း၊ မိုးသို့
ယွန်းခဲ့၊ ယုံဆန်းသာကြည်၊ မှာတိုင်းသည်လည်း၊ အ
တည်မကျ၊ ဝမ်းနည်းလှ၏၊ နေ့ညရောက်မည်၊ ကြား
သည်နှင့်ပင်၊ ရက်ဖြင့်မြင့်က၊ ကြာလေစလှည့်၊ လျှမ်း
ပြည့်ကိုင်းကျွန်း၊ နစ်မွန်းမြေလွင့်၊ ရေပန်းပွင့်က၊ ဖူးခွင့်
ရောက်မည်၊ မှတ်တည်အားသံ၊ ကြံသောထက်လျှင်၊
ခန့်တွက်ဖြေဆည်၊ နေလှည့်သည်ကို၊ ကျူးမည်ရစ်
သန်း၊ ညိုပြာဝန်းသည်။ ။ ထိပ်ပန်းရှက်လည် ထွေ
တော့သည်။]

[ထိုရတုတွင် “ဘဝဂ်ရှည်ဝေ၊ မမြက်လှည့်ထွေ”
ချီ၍ တောင်ငူမင်း စာတော်အဖြည့်ခံ ရတုဟု
ကျောက်ကြီးငါးမို လိပ်တပ်မှတ်၍ ပါလှာသည်။
တချို့ မူများတွင်လည်း ရှင်ဝိစိတ္တာစာရ- ဆိုသည်
ဟူ၍ အမှတ်ထွေသည်။ ထွေသော်လည်း ရတု
တွင် ပါပြီးဖြစ်၍ ရေးလိုက်သည်။ ။ လက် ၃၅
ရတု မှတ်ချက်။]

၂၆-မိုးတော မောင်ဆွေရတု

(၁) စက်ပြသဒ်လျှင်၊ ခေါင်ထွတ်လည်လှည့်၊
 နေစည့်စည့်ကို၊ မည်သည့်ချိန်ခါ၊ မရွေးရွာသော်၊
 ဟူပါစိတ်ဝမ်း၊ ရှိစိမ့်စမ်းသို့၊ ငြိမ့်မွမ်းမဉ္ဇူ။ ဆီပျံကြ
 နှင်း လျစ်လျူတမ်းသာ၊ *ဆံကြာတွင်းလျော့၊ †၊ နေစ
 တော့ရှင်၊ ကြင်လျော့မှတ်မြွေ၊ ပေစလေ့ကို၊ သောင်း
 နှော့နံယု၊ စိုးမည့်သူလျှင်၊ သက်တူသာချို၊ ကျိန်မျိုး
 ဆိုသည်။ ။ မြင်းမိုရ်သာပြန် ဘိသောကြောင့်။

(၃) သက်မမှတ်ခွင်၊ မည်သည်တွင်မျှ၊ ချေတင်
 သည်ပ၊ မှတ်မရတည့်၊ ခုကစင်လျက်၊ ယွင်းလေရက်ခဲ၊
 နှော့ရက်ဖန်ခါ၊ အာဏာစက်ရိပ်၊ လွမ်းမိုးနှိပ်က၊
 ဆယ်ကျိပ်ထွတ်ထား၊ များ သည်းကြားနှင့်၊ ပျော်
 ဝါးသာရှင်၊ သဘင် ညီလာ၊ စံပေရာလိမ့်၊ ဗျာပါ
 ဖျောက်ရှုံ၊ နေစမြိကာ၊ *သင်းတွဲဘုံရွှေ၊ စိမ်းပြေဝါ၊
 နှော့၊ ဆင်သင့်စိဝယ်၊ ကျူးသီနွဲတန့်၊ နတ်မိုးကွန်
 သည်။ ။ လွမ်းညွန့်ဖြာဝှန် ဘိသောကြောင့်။

(၅) ဖက်အလွတ်တွင်၊ ညွတ်ညွတ်ခေ၊ ဆိုသမျှ
 သည်း၊ မြဲမြံပျံဖြည်း၊ နာဘွယ်ချည်းတိ၊ မယ်လည်းသို့
 ဆိုက်၊ မှတ်မပိုက်တည့်၊ မရိုက်မရင့်၊ မဆော်ဆင့်နှင့်။

- ၁။ ကြင်လျော့မှတ်မေ့ (မ)
- ၂။ ဆွတ်မည့်သူ၏ (လ)
- ၃။ ကျိန်မျိုးကိုသည် (လ)
- ၄။ စံမေ့ရှာလိမ့် (မ)
- ၅။ ကျူးသီကျူးတန့် (မ)

ရာခြင်ဘုန်းဟော၊ စိုးမည့်ရွှေလျှင်၊ မဓေပံ၊ကောင်း၊
 စုန်းပေါင်း၍၊ အကြောင်းဖော်မြွက်၊ မ စရက်ခွဲ၊စိတ်
 စက်လွင့်မြန်း၊ စေစိမ့်ဆန်းလျှင်၊ဝန်းဝန်းဝင့်ဝင့်၊ကျူး
 ထစ်ရင့်၍၊ထက်မြင့်တိမ်မှုန်၊ ရေမြူးခုန်သည်။ ။
 *ပစ္စုန်ခါလွန် ဘိသောကြောင့်။

၂၇-မိုးတော မယ်ဆွဲရတု

(၁) ယခုကစင်၊ ကြိမ်းပမြူးကွန့်၊ရွာမည်ခန့်သော်၊
 တိမ်ညွန့်ညှိရစ်†၊ မြမရွစ်†တည့်၊ *ခုနစ်မည်ရပ်၊
 ကြွင်းသေးလပ်လျက်၊မည်းထပ်မှောင်ပါ၊ မြောက်က
 သာလျှင်၊ သည်မှာတည့်ပေ၊ မယ်တို့နေဟု၊ဆွတ်ခြွေ
 နှလုံး၊ စုရုံးမည်ခက်၊ သို့စင်ရက်က၊ *ဖြည်းသက်ရိုက်
 ကျူး၊ ဆင်*မူးမူးဝယ်၊*ဟူးဟူးပြန်ခေါက်၊ လေရွှေ
 ရောက်က၊လေပေါက်မိုးပန်း၊ ကြိလှာဖြန်းသည်။ ။
 ရွှေနန်းဆီက သာလှည့်သော။

(၃) အနုမြုသွင်၊ တောတခွင်လည်း၊ ပြောင်စင်
 မလွင့်၊ ကျန်သေးလင့်လျက်၊စက်ဖြင့်ဟူးဟူး၊ ကြူးက
 ခုန်မြီ၊ခါဟုတ်ပဲကို၊မွန်းလွဲနေယိမ်း၊ ညချမ်းငြိမ်းက၊
 ထစ်ခြိမ်းမည်းညှိ၊ ရွာအံ့သို့လျှင်၊ ဆယ်ဘို့အတွက်၊
 သက်သာမှတ်သည်၊ ပြာလတ်ညက်ခြေ၊ နန်းရိပ်နေ

- ၁။ ကျူးတည့်ရင့်၍ (လ)
- ၂။ ရေးပြီခုန်သည် (မ)
- ၃။ တိမ်ညွန့်ညှိသစ် (မ)
- ၄။ ပြောင်စင်မရင့် (လ)
- ၅။ မြူးကာခုန်မြီ (မ)

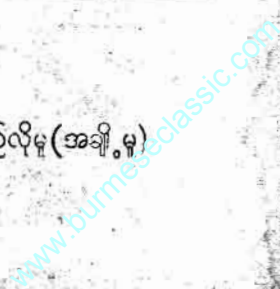
ထည်း၊ ရစ်ခွေဗျာပါ၊ သည့်နှယ်ရွာက၊ ရံခါဖြေဆည်၊
တံမတ်ည်လိမ့်၊ လျှပ်ခြည်မိုးပန်း၊ ပြလှာသန်းသည်။ ။
ထွေဆန်းစီမျှ ဖြာလှည့်သော။

(တ) ရတုလလျှင်၊ *စိတ္တခါလည်၊ နွေပြန်သည်
မူ၊ ရှေ့ရည်ကားတော၊ ရစ်နှောမိုးသား၊ ကြီးဝါးကြိမ်
ကြိမ်၊ *တိမ်မူမုနစ်၊ ရှစ်စင်မပြည့်၊ ယွန်းတည့်ပတ်ခွေ၊
ရေရှေ့လေနှင့်၊ မင်နေသိင်္ဂီ၊ မယ်တို့ဆီက၊ ကျူးသီ
ရစ်ဝ၊ ဝန်းလှာနွဲ့သော်၊ ဖန်လဲ တ ဆို၊ ရသည်ကိုမျှ၊
မြင်းမိုရ်ထိပ်မှူး၊ သနားဦးလော့၊ ဆယ်ကျူးသက်စစ်၊
နောင်ကြင်ရစ်မူ၊ သွင်းနှင့်ရက်စွန်း၊ ရာသီပန်းနှင့်၊
*ကြငန်းဓာတ်မွေ၊ ဆံခွေမဉ္ဇူ၊ မြတ်နှစ်ဆူကို၊ ဆု
ယူ ရည်ညွှန်း၊ တင်လိမ့်မှန်းသည်။ ။ ရွှေဝန်းရီည
ခါလှည့်သော။

၂၈-မိုးတော မောင်ဘွဲ့ရတု

(ပ) ထစ်မြည်လိုမှု၊ တိမ်ညိုမည်းနက်၊ ဆိုင်းရံ
ရှက်ရှို၊ ပွင့်ဘက်ရွှေဝါ၊ စိမ်းပြာခြယ်ထပ်၊ စီမွမ်းအပ်
သို့၊ *ကိုးရပ်ပတ်ပတ်၊ ချောင်းချောင်း လွတ်တံလျက်၊
ကြွင်းလွတ်တံမဲ့ဘူး၊ တန်ပါဦးလော့၊ လွန်ကြူးကြိုက်

- ၁။ ရှစ်သင်မပြည့်(လ)
- ၂။ မြင်းမိုရ်နတ်မှူး(မ)
- ၃။ သင်နှစ်ရက်စွန်း(မ)
- ၄။ သစ်မည်ကိုမှု(လ) ထစ်မည်လိုမှု(အချို့မူ)
- ၅။ ဆိုင်ရံရံရှက်(မ)
- ၆။ ကြင်လွတ်မဲ့ဘူး(မ)

၄၆ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

ဆု၊ သည်တမူကား၊ သည်း၊ အု၊ နှလုံး၊ မရုံးကွဲပြီ၊ နေ
သည်ကိုလျှင်၊ အလိုမဲ့ဖဲ၊ ခြိမ်းမဲပြင်းစွာ၊ ရွမ်းနှင့်လာ
သည်။ ။*စစ်မာသပင်* ခန့်သည်လော။

(၃) ချစ်သည်ကိုမူ၊ မည်ဆိုထုတ်*ပွက်၊ မဟ
ရက်တည့်၊ ဖျောက်လျက် ဆည်ငြိမ်၊ ဖြေချုပ်ထိမ်
လည်း၊ တကြိမ်ရှေးဦး၊ ဟူးဟူးထန်ပြင်း၊ (သန်လျက်
ဝင်းက?) သက်ဆင်းကိုယ်ထင်၊ မြင်လတ်နိုးဘိ၊ *ယူး
ယူးရှိလျက်၊ မျက်စိဖွင့်အံ့၊ မျမဝံတည့်၊ ခြံ့ခြံ့တော်
ရိုက်၊ ပဲ့တင်လိုက်မျှ၊ နား၌ခြစ်ခြစ်၊ ကြီးဖြန်းထစ်က၊
ပြုလစ်မည်ပင်၊ ထင်တုံလန်စိုး၊ လက်ကာမိုး၍၊ အစိုး
တရ၊ နွေကြီးကကို၊ ကြောင့်ကြဗျာပါ၊ ရှိအောင်ရှာ
သည်။ ။ထစ်ရွာလှချင် ကုန်သည်လော။

(တ) *ရှစ်မည်ဂြိုဟ်မူ၊ မြင်းမိုရ်လက်ျာ၊ လှည့်ကြ
ရာဝယ်၊ ထွန်းဝါညီးညီး၊ ရွှေယာဉ်စီးသို့၊ ခရီးမပါး
လယ်ချက်သွားသော်၊ မြစ်နားကမ်းခွင်၊ သဲပြင် တော
တောင်၊ ပွင့်ယောင်လှလှ၊ ရွက်နုလဲ့လဲ့၊ နွဲ့နွဲ့နောင်း
နောင်း၊ ငှက်ပေါင်းကျူးသီ?၊ သာမျိုးပြီက၊ နွဲ့မှီယုယ
ကြင်ပေလှသည်၊ မွေးဘမယ့်ဆွေ၊ မမှာနေလည်း

- ၁။ စစ်မှာကပင်(မ)
- ၂။ ဖြေချုပ်ထိန်သည်(လ)
- ၃။ () (မ)
- ၄။ မျက်စိဖွင့်အံ့(မ)
- ၅။ ကြီးပြန်ထစ်က(လ)
- ၆။ ဖန်ဝါညီးညီး(မ)
- ၇။ ငှက်ပေါင်းကျူးညီ(မ)

ဆယ်ထွေဆယ်ထပ်၊စိတ်လပ်မလစ်၊ လွမ်းသည်ဖြစ်နှင့်၊
သစ်နှစ်တရွှာဆန်း၊ ဝါကျွန်းသည်လ၊ ချီခဲရသော်၊
တူကွရင်ရွှေ၊ ဖူးလွယ်စေဟူ၊ စစ်မြေမရှည်၊ ပြန်လျင်
ညော်ကို၊ခြောက်ပြည်မက၊ အစိုးရသား၊ *မာယသူဇာ၊
သနားပါသည်။ ။မေတ္တာမြရှင် ညွန့်သည်လော။

၂၉-ကျေးဇောတု(မောင့်ထံစေဟန်)

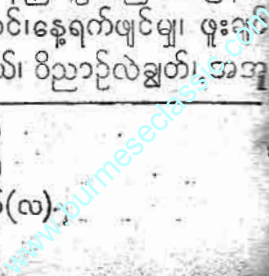
(၁) * ကိုးထွေ မျက်လည်၊ စီခက် ပုံသွန်း၊
ထင်ဘနန်းတည့်၊ သ ညွန်း ရှေးသော်၊ ကြမ္မာဆော်၍၊
ရှုမြော်မျက်ခြည်၊ စိတ်တူသည်ကို၊ ဘုန်းစည်ဝရတ်၊
နောင်ဘို့မှတ်သား၊ ဘုံထွတ်သိင်္ဂီ၊ သိုက်နန်းမှာက၊
ဆောက်လှာကံဖြင့်၊ ရှုန်းရှုန်းတင့်သည်၊ နောင်မင်း
ဗြဲဖက်၊ ညီရွှေငှက်...၊ ရည်ညွှတ် ကိုယ်ရောင်၊ နေသို့
ပြောင်သား၊ ရွှေတောင်နန်းမြင့်၊ ဘုံခြောက်ဆင့်ဝယ်၊
ဆံသစ်ဖက်လွတ်၊ ထွားသက်မွတ်သို့၊ ခက်ညွတ်ထွေ
လာ၊ ဂန္ဓမာနှင့်၊ ခွေစာချီကောက်၊ ပုံချေလျှောက်
လော့၊ မီးပေါက်၊ လေး၊ မြား၊ လုံ၊ ထားချွန်ထက်၊ ဝင်း
လုံးရှက်သည်။ ။ထားစက်အပြည့် ပင်ကိုလည်း။

- ၁။ သည်နှစ်တာဆန်း(မ)
- ၂။ ဝါကျွန်းဆောင်းစလ
- ၃။ ကိုးထွေမျက်ရှည်(မ)
- ၄။ ထင်ဘနန်းတည့်(လ)
- ၅။ ရှုဖျော်မြက်ခြည်(မ)
- ၆။ ထွတ်သွယ်မွတ်သို့(မ)

(ဒု) ဖြိုးဝေဝက်ခြည်၊ ထား၊လုံရှည်တိ၊ မီးလည်း
 သောင်းခပ်၊ အထပ်ထပ်လျှင်၊ မလပ်ဝင်းတော်၊ ကွပ်
 ကဲဆော်လျက်၊ လူကျော်အတိ*၊ ထောင်ပြည့်ရှိလည်း၊
 မသိစေကြောင်း*၊ ကွေ့လည်ချောင်း၍၊ သံညောင်း
 ဟ ပြ၊ မောင်တော်ကဟု၊ ဇော်တရည်လေး၊ ပြစ်မျိုး
 ဝေးသည်၊ ညီကျေး-ကျော်စံ၊ မြဖူးလျှံ...။ ။ မိန့်သံတော်
 သာ၊ ကြားရပါပြီ၊ *ရွံရှာမဲ့ငြား၊ ကြီးစွန့်စား၍၊ ရွှေ
 တွားတော်အောက်၊ ရန်လွင့်ဖောက်မှ၊ ဖူးရောက်လှာ
 ချိမ့်၊ လှမနိမ့်ကို၊ စိမ့်စိမ့်စိမ်းညို၊ မြလိုစာခွေ၊ ဆက်တို့
 ချေတော့၊ ဝေဝေမိုင်းအုပ်၊ မချုပ်မိခင်၊ နေလုလင်
 လျှင်၊ ကြွဝင်*တျားတျား၊ စက်ရထားသည်။ ။ ပြန်
 သွားမလှည့် ခင်ကိုလည်း။

(တ) မိုးနေထက်ပြည်၊ ပတ်ဝန်းလည်တည့်၊ ချို
 သည့်ပေပေါက်၊ ပွင့်ဝင့်သောက်သည်၊ ပျော်လောက်စိတ်
 ဖျော်၊ ကျေးကြံဖေ...။ ။ နန်းတော်ဘုံဦး၊ ဝင်လေဖူး
 မှ၊ *စူးစူးတည့်မတ်၊ ပြာသာဒ်ဘုံသာ၊ နန်းသိင်္ဂီထက်
 ကလျာစင်လျှင်း၊ ဖြူဝင်းလဲ့ညက်၊ နှစ်စက်ထွန်းလျှံ၊
 ဆင်းစံသီရိ၊ မြတ်ခေါင်ထိကို၊ မွေးမိသည်ရင်း၊ လွမ်း
 သောခြင်းကား၊ နိရုန်းပုဆိုး၊ ကောင်းမျိုးဝေခေါင်၊
 ထုံးသျှောင်နက်မည်း၊ ဖေီနည်းကွဲသည်၊ ဝတ်မြဲနား
 တောင်း၊ တင့်ကြောင်းမဆင်၊ နေ့ရက်ဖျင်မျှ၊ ဖူးရှင်
 လွမ်းလျှင်၊ အောက်မေ့စဉ်ဝယ်၊ ဝိညာဉ်လဲချွတ်၊ အဘူ

- ၁။ မီးလည်တောင်ခပ်(မ)
- ၂။ ထွေလည်ချောင်း၍(မ)
- ၃။ ပျော်လောက်စိတ်ဆော်(လ)

နှစ်မျှ၊ တိမ်းညွတ်သမ်းပျောင်း၊ ဖြစ်သောကြောင်းကို၊
ထွန်းတပေါင်းရှိထပ်၊ လွမ်းတစာကပ်လော့၊ ဖြူလှုပ်ချွေ
နှင်းတ၊ လှမှန်ကင်းနှင့်၊ မယွင်းတနှစ်ရာ၊ ထပ်ထသ
သည်။ ။အာကာတရှည် စင်ကိုလည်း။

၃၀-မိုးတော မယ်ဘွဲ့ရတု

(၁) အာကာ*တသွန်၊ မြယုဂန်က၊ မမှန်ကာ
ထ၊ တန်ခူးမျှကို၊ မိဿရာသီ၊ ဝီဝီမရောက်၊ *ကြူးခေါက်
မြင်မြ၊ မဟုတ်ပဲလျက်၊ နွဲ့နွဲ့ ယယ၊ အုံ့ပျ မိုင်းဆန်း၊
ထွပ်ပန်းပြကဘ၊ မလာ မရိပ်၊ *ချိပ်ချိပ် မည်းမည်း၊
နက်ကြည်းအုန်းအင်း၊ *ခြင်းခြင်း ညီးညီး၊ လောင်မီး
ညှစ်ဝါ၊ ဆင်တိုင်း ပါ၍။ ။ရွာဘိ သည်လည်း ဟံ
သာမိုး။ ။

(၃) ဗျာပါစဟန်၊ *သွန်ကဝီဝီ၊ *သုံးချိကျ။ ။
ထတ်၊ မပြည့်*ပတ်ဝယ်၊ ထွတ်ထွတ်လန့်လန့်၊ ရွန်ရွန်
ညည်းချည်း၊ သို့လည်းအသက်၊ ကြင်ဘက် ကြင်သူ၊
အတူမစုံ၊ ဝေးတုံ၍မျှ၊ တ သည်လည်းကောင်း၊ အ
ပျောင်း၊ အတိမ်း၊ အယိမ်း၊ အခွေ၊ ရှိလေစေဟု၊ ဝေ
တာမျှမော၊ လွမ်းညှိရောသို့၊ ဥဩဖော်ရှာ၊ ချစ်သံ
သာနှင့်။ ။နွဲ့လှာသည်လည်း တရေးနှိုး။

- ၁။ ဟင်းသာမိုး (မ)
- ၂။ သန်ကားဝီဝီ (လ)
- ၃။ ရွန်ရွန်မြည်းမြည်း (မ)
- ၄။ ဥဩဖော်ကွာ (လ)

www.burmeseclassic.com

(တ) ခါဝါဝသန်၊ ချိန်မတန်တည့်၊ ချိန်လွန်ကွန်
 မြူး၊ သို့စင်ဦးက၊ ယူးယူးဆွတ်ဆွတ်၊ ဆိုချွတ်ထင်ယောင်
 တန်အောင်ထားခက်၊ မဝှက်ပြေကြောင်း၊ ပျောင်
 တိုင်းဟောင်းထက်၊ တပေါင်းကုန်မြောက်၊ ကာထ
 ရောက်သော်၊ *နတ်အောက်မနိမ့်၊ လှလေးငြိမ့်ကို
 လွမ်းစိမ့်သောဟု၊ စောစောမြမြ၊ မိုးကညှိုးဝန်း၊ ပန်း
 လည်းသဘင်၊ ခါသင့်*ရင်†၍။ ။မရွှင်†သည်လည်း
 ရှဘွယ်ဖြိုး?။

၃၁-မိုးစော မယ်ဘွဲ့ရတု

(ပ) တပေါင်းကစင်၊ ခုန်ကြွရိုက်ကျူး၊ ကွန်ချင်
 မြူးခဲ၊ တန်ခူး၊ ကဆုန်၊ နယုန်လနွေ၊ ယွန်းပါစေလော့
 ပြတ်ကြွေသည်း၊ အူရှိသည့်သူလည်း၊ မပူပြန်ကောင်း
 *ခြိမ်းမောင်းရိုက်မဲ့†၊ ခါမူတ်ပဲလျှင်?၊ လွမ်းမြတ်
 လျက်၊ တံ့နိုင်ခက်ခဲ၊ သုံးဘက်အလွတ်†၊ ကြိမ်းလွတ်†
 စက်ဟုန်?၊ တသုန်သုန်လျှင်၊ ပဇ္ဇာန်မျက်သန်၊ ရေးကို
 လွန်၍၊ မချန်မြမြ†၊ ဝန်းလွှာပြသည်။ ။သည်မျှ†နှင့်
 သာ တန်လေတံ့။

(ဒ) *နှမောင်းမြသွင်၊ ညွန့်ကြဆင်၍၊ ရင့်လျှင်
 တချို့၊ ရွှေသို့တပိုင်း၊ ပင်တိုင်းစုံသံ၊ ဝေသောခါမှာ
 စစ်မှာပျောင်းရိ၊ ရှိမှန်းသိလိမ့်၊ မညှိရွာခန့်၊ စိတ်လိမ့်

- ၁။ ရှညွတ်ဖြိုး (မ)
- ၂။ ခုန်ကမိုက်ကျူး (မ)
- ၃။ သို့မူတ်ဘဲမျှ (မ)
- ၄။ ကြိမ်းချွတ်စက်ဟုန် (မ)

လွန်၍၊ မိုးညွန့်လှလင်၊ ဆင်ခြင်တန်လျက်၊ ရေးကို
ဖက်ခွဲ၊ စုံမက်သသူ၊ မပူစေရ၊ သို့မှဖြေတည့်၊ ပျော်နေ
လွန်းရှာ၊ တရံခါမျှ၊ မြော်ပါမထင်၊ မေ့ကျန်ရှင်
သည်။ ။နောင်လျှင်လွမ်းရ မြန်ချေတုံ။

(တ) မပျောင်းပျချင်၊ သည့်နှယ်ပင်တည့်၊ မရှင်
မပျော်၊ မဖျော်၊ မဖြည့်၊ လွမ်းသည်အပ၊ နေ့ည
ရောက်လှာ၊ ကြားကာ ကြားပြန်၊ မမှန်တို့ဘူး၊ နွေဦး
ကိုမျှ၊ နေ့ညမပြည့်၊ ထင်တုံလှည့်ရှင်၊ ဘယ်သည့်
ရေးရာ၊ စစ်မြေတာဝယ်၊ ကြောင်းချာရှိထွေ၊ မြင်မော
လေဟု၊ မင်းနေမှာသက်၊ မမေ့ရက်တည့်၊ ရှုန်းစက်
ခြံမြံမျှ၊ မဟုတ်ကကို၊ စိုးရဟန်ချည်း၊ ရှုန်းတင့်ရည်း
သည်။ ။နတ်လည်းကာလ မှန်စေတုံ။

၃၂-မိုးတော ပယ်ဘွဲ့ရတု

(ပ) *ပြုဆန်းမဆင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊
*သဘင်ချိန်ဆိုင်း၊ နတ်တင့်နှိုင်းသား၊ *သင်တိုင်းရုံရစ်၊
နီလာသစ်လည်း၊ *စနစ်ပျံ့မွှေး၊ မဖြေသေးတည့်၊
လေးလေးရွန့်ရွန့်၊ ကျူးတန်ကျူးမြောက်၊ နွဲခေါက်
ချွဲနွဲ၊ *မိုးဖွဲ့သီဆွတ်၊ မိုဖျင်ဝတ်၍၊ မညွတ်မခွေ မနေ၊
မလွမ်း၊ *တံစံ့စမ်းသို့၊ မြလွမ်းစောင်ဝန်း၊ *ညိုသည်

- ၀။ ပျော်နေလွမ်းရှာ (မ)
- ၂။ ရှုန်းစက်ချိန်မျှ (လ)
- ၃။ ရှင်တင့်ရည်းသည် (မ)
- ၄။ မှတ်ဖျင်ဝတ်၍ (လ)
- ၅။ မြငြိမ်းဆိုင်ဝန်း (မ)

www.burmeseclassic.com

နန်းက၊ လျှပ်ပန်းလျှပ်မိုး၊ လွမ်းညွန့်ပျိုးသည်။ ။
တိန်ခိုးခြေလင့် စောတော့၏။

(၃) *ပျံ့မြန်းမရွှင်၊ ညှိုးရွပ်သွင်ကို၊ မထင်၊မပြု၊
လွမ်းစမဂှက်၊ *တိုင်းထက်မဆောင်း၊ *ကြာညောင်
စိန်ရေး၊ခြူးပြောက်သေးထက်၊ မုလေး၊စံပယ်၊*လှယ်
ကာပျံ့ရှား၊ ရှဉ်ကာထားမှ၊ မြောက်စားကွန့်ချီ၊ စာ
မရီဟု၊*ပွင့်ညီဆိုင်ကုံး၊ *ဘုံဝန်းအုံးထက်၊ ကြက်ရုံး
*မြိတ်ခွေ၊*ခွဲချေရေးရေး၊ ဆီမွှေးပျံ့မွှမ်း၊ မနှမ်းရွှေ
ဝတ်၊*လိမ်းချေမွတ်နှင့်၊*ဆွတ်လွတ်ဘွယ်ခင်း၊ မယ်
၌ကင်းသည်။ ။လွမ်းရှင်းနေတင့် မောတော့၏။

(တ) စယွန်းမထင်၊ နှုတ်အသွင်မူ၊ တပင်တကုံး၊
တခိုင်လုံးသို့၊ စုရုံးရွှေ့ရှုံ၊ ထွေမလဲတည့်၊ မလဲတ
မလို့၊ မတုံ့မဖြေ၊ နေလည်းဒယ၊ *ယုံမှ ယုံမှား၊
တပီးအမှတ်၊ တွေးချွတ်ပေကောင်း၊ သူနှင့်ပေါင်း၍၊
နှောင်းနှောင်းလမှ၊ တောင်ကတောင်မြောက်၊ ရွှေ
နောက်တောင်ယွန်း၊မည်မှန်းမမြင်၊ မထင် တပ်တပ်၊
ရှစ်ရပ်လည်ကွေ့၊ ဆိုသရွေ့မူ၊ ဗယ်ဝေညာကူးတံ၊
ပုံမထူးသည်။ ။တန်းခူးတံလေနှင့် လျောတော့၏။

-
- ၁။ ခြူးနှယ်သေးထက်(မ)
 - ၂။ မြောက်စားရွှေ့အီ(မ)
 - ၃။ ဆီမွှေးပျံ့ရွှမ်း(လ)
 - ၄။ နွေနှောင်းလမှ(မ)

၃၃-စစ်ချီမယ် ဘွဲ့ ရတု

(၁) ကြာမည် ရက်လည်း၊ နှင်းထက် နွေစွန်း^၁၊
 ခန်းပြည့်မြောက်၊ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်ဝယ်၊ ဖူးမြောက်
 ပြန်မိ* ဆိုတိုင်းညီပြီ၊ ရာသီပေါ်မှန်း၊ ထွေထွေပန်းကို၊
 ထူးဆန်းစဉ်ရှက်^၂၊ လှရာဖက်၍၊ မယ့်လက်စီရင်၊
 ဝန်ရဆင်^၃အံ့၊ သို့စင်^၄ မြင့်ကြာ၊ စစ်မှာ လွမ်းမဲ့၊
 နေလေခဲဟု၊ နွဲ့နွဲ့နောင်းနောင်း^၅၊ * သတောင်းစိမ်း၊
 ပြာ^၆၊ မျက်နှာရွှေချည်၊ ကိုယ်ထည်* တုလွတ်၊ အုံးမှိမှတ်
 ဝယ်^၇၊ ဆွတ်လွတ်၍ သာ၊ တင့်ပြင်လျာသည်။ ။ ဗျာပါ
 စည်းမျှ ဝေလိမ့်မည်။

(၃) သာကြည် မြက်လည်း။ * ပြိုက်စက်စဉ်စီ၊
 မေီလှည့်ထွန်း^၈၊ * ညှိုးမြန်း ခွေယိမ်း၊ တိမ်းသား
 နေဝယ်၊ ချပ်ပြေရွှရွ၊ ကုမုဒသို့၊ နေကျ နေရက်၊ မှာ
 သည်ထက်^၉ကို၊ ဆတက်^{၁၀} ပွားပြန်၊ လလုံးလွန်သော်၊
 မွဲကျန်ရက်သည်၊ ဖြစ်တော့မည်ဟု၊ ရွှေပြည်မှာနေ၊
 နှုတ်ပလေလိမ့်၊ နွေကား အစ၊ ဆောင်းလ အပြေ၊
 လေသွေပြန်ခေါက်၊ ကာလရောက်က၊ နတ်ခြောက်

- ၁။ နှင်းထွက်နေစွန်း (မ)
- ၂။ ထူးဆန်းစီရက် (မ)
- ၃။ နွဲ့နွဲ့ပျောင်းပျောင်း (မ)
- ၄။ သတောင်းစိမ်းဝါ (မ)
- ၅။ အုံးမှိမှတ်ဝယ် (မ)
- ၆။ မေီလှည့်ထွန်း(မ)

မ-မူ၌ ဒုတိယနှင့်တတိယပိုဒ် အစဉ်ရွတ်နေသည်။

ဘုံမှာ၊ ဝတီသာနှင့်၊ စံရာပြိုင်ခိုင်း၊ သာရှည်နှိုင်း
သည်။ ။ရှုတိုင်းပျော်ဘွယ် ထွေလိမ့်မည်။

(တ) ဝါသည် ရွက်လည်း၊ ပင်ထက် မထား၊
*လေသို့ယား၍၊ ထွားထွားမကြန့်၊ သန္တာခန့်ကို၊ မြည့်န့်
ရစ်ဝေ၊ နှင်းခဲပေသို့၊ ရွေ့ရွေ ဖော်စံ၊ ခေါ်သံရင့်ရှု၊
အတူတွန်ဖြည်း၊ ရုံးစည်းစုလျက်၊ ကျေးငှက် လည်ခွေ၊
စုံစုံနေရှင့်၊ နန်းမြေအောင်ချာ၊ လှနတ်မှာမူ၊ ဗျာပါ
ပြေဘွယ်၊ ရှင်မမြယ်တည့်၊ ညှိုးငယ်မယ့်ရှုပ်၊ တံ့ယောင်
ချုပ်လည်း၊ မိုင်းအုပ်ထွေထွေ၊ တိမ်သို့ဝေမျှ၊ ဖျော်ဖြေ
မစ၊ *ယုယဆည်တား၊ သူနှင့်ခြားတည်။ ။ပျော်ပါး
မေ့ကျန်ပေလိမ့်မည်။

၃၄- ခိုးတောမောင်ဆွဲ (စာပြိုင်အခံ) ရတု

(ပ) မည်းပျဆင်သည်၊ မြသွင်ရည်ချပ်၊ ကုံး၍
ထပ်သို့၊ ရှစ်ရပ်ရိပ်ညို၊ *ရွာရှုပ်လိုနှင့်၊ စိတ်ကိုသာစမ်း၊
လွမ်း၊ မလွမ်းဟု၊ တိမ်ငြမ်းဆိုင်ဝန်း၊ *တင့်ရည်းဆန်း
၍၊ *ရေးငန်းဖွဲ့ကာ၊ မရွာလှာသော်၊ ဆံကြာ ကေသျှင်၊
လက်သင်ပင့်လျော၊ မကျောဆီရွမ်း၊ ပန်းမြိတ်မွမ်းနှင့်၊
နေတမ်းသာလျှင်၊ မရှင်ချင်တည့်၊ ပေပြိုင်ဆံမျှ၊
ပျောင်းပျမယ့်ရှုပ်၊ မြင်းမိုရ်အုပ်သို့၊ ခေါင်ချုပ်ဘုန်းဟေ၊
ကြင်မရွေ့ကို။ ။အောက်မေ့မိမည် ခိုးတော့သည်။

(ဒ) ကျည်းကပင်သည်၊ ကြည်ရှင်ပျံ၊ နတ်ရနံ့
သို့၊ ဖြည်းညှံထုံသင်း၊ သလင်းကြက်စုံ၊ စိန်ညောင်ဘုံ

- ၁။ ရှစ်ရပ်ရိပ်ဆီ (မ)
- ၂။ ရွှင်ကြိုင်ပျံ (မ)
- ၃။ အလွံ့ထုံသင်း (မ)

ထက်၊ လျောင်းတုံမယ့်ချည်း၊ နောင်ကိုနည်း၍၊ နောင်
 လည်းသည်ဖြစ်၊ မချစ်ကြင်ကို၊ မြက်ဆိုဖန်ဆန်း^၁၊
 လွမ်းမှန်းဆံ့ရှိ၊ မသိ လံကွာ၊ ဗျာပါဖွဲ့ရေး၊ လွင့်၊
 ကျေဝေးဟု^၂၊ ဖူလေးငှက်ပန်း၊ ပွင့်ခိုင်နန်းနှင့်၊ ရွှေနန်း
 လွတ်သာ၊ ရှေ့လက်ျာ^၃က၊ စကြာ^၄ရွက်ရှင်၊ ကာ၊
 ဆင်ဖြူရှင်၊ ပလ္လင်ထိပ်ဝယ်၊ မာန်နှိပ်ခေါင်မိုး^၅၊ ဘက်
 မှန်းကို၊ စုံဖြိုး လက်အုပ်၊ ဆယ်ချောင်းရုပ်၍။ ။
 ကျွန်ုပ်ရှိရည် မိုးတော့သည်။

(တ) နည်းမှကြင်သည်၊ များလျှင်ချစ်တည်၊ မကျ
 မည်ကြောင့်၊ လွမ်းသည်*ဝိုးဝါး၊ စကားမလွင့်၊ နေစ
 တင့်ရှင့်၊ သူနှင့်သူနယ်၊ *သက်လှယ်မတတ်၊ ကြည်
 ညွတ်သည်ဖြစ်၊ ကြာလစ်ကာလ။ မယ့်မှာတချို့၊ သူ
 သို့ရောက်ပြန်၊ *မကန်မြေမိုး၊ ဆိုစမျိုးထက်၊ နန်းရိုး
 ရွယ်ပျို၊ လွန်၍ဆိုလည်း၊ စိတ်ကိုကြွင်းမဲ့၊ သိလေခဲ့သို့၊
 ကျိန်ဖွဲ့ယုံဘွယ်၊ မယ့်ဝယ်ဝေးစေ၊ သဘောနေနှင့်၊
 ထွေထွေလည်လည်၊ ကျူးမြည်လျောက်ကျ၊ တော်မည့်
 သူက၊ ရင့်ရူလှဆန်း၊ မရွာဝန်းသည်။ ။ လျှပ်ပန်းညီ
 လည် ဖြိုးတော့သည်။

- ၁။ မြက်ဆိုပန်ဆန်း(မ)
- ၂။ လွင့်စေဝေးဟု(မ)
- ၃။ မာန်နှိပ်ခေါင်ချိုး(မ)

www.burmeseclassic.com

၃၅-မိုးတော မောင်ဘွဲ့(စာဖြိုင်-အလိုက်)ရတု

(ပ) မည်းမျှရစ်လည်၊ မြဲနှင့်ဆံဝတ်၊ ကုံး၍ပတ်သို့၊
မိုးနတ်*လုလင်၊ *တင့်ရည်းဆင်သော်၊ ကေသျှင်ဆီ
ရွမ်း၊ နေတမ်းလက်သင်၊ တိုင်းပင်မကျော၊ ပန်းရောင်
လျောနှင့်၊ သဘောအပ၊ ပျောင်းပျဲထွေ၊ ဝှက်ခွေ
*စသိပ်၊ ရိုးရိပ်ခြည်မျှ၊ ဖျင်မပြေရှင့်၊ စိတ်ကသာတည်း
ဝင်းနည်းရချေ၊ မြင်းမိုရ်နေသို့၊ လျော့ဖြေလိုလို၊ ချစ်
နဂိုသည်။ ။ မြက်ဆီမည်မျှ ပြင်းတော့၏။

(ဒ) နည်းမှချစ်သည်၊ အဖြစ်ကိုလည်း၊ နောင်ညို
ဘုန်းဟေ့၊ မကျန်မေ့နဲ့၊ သူ့ရွှေ သူမှာ၊ မေတ္တာအ
သက်၊ နှင်းဆက်သက်မျှ၊ ကြားရတုံတုံ၊ မယုံတချို့၊
မယ်သို့ရောက်လှစ်၊ အဖြစ်ကျူးလွန်*၊ မကန်မြေမိုး၊ ဆို
စမျိုးနှင့်၊ နန်းရိုးညွန့်လှ၊ ပွင့်မည်သူလည်း၊ *အယူနှစ်
ဖြာ၊ ရှိလှည့်ရာကို၊ *ဗျာပါမသည်း၊ ဝမ်းနည်းစ
ပျောက်၊ လွမ်းလှောက်မဆင်၊ အတိုင်းပင်သည်။ ။
ပြစ်စင်+ကြည်မြဲ ကင်းတော့၏။

(တ) *ကျည်းကဖြစ်သည်၊ ပွင့်သစ်ရနံ့၊ မွှေးဝံ့
ထိုသင်း၊ *သလင်းပြက်ကာ၊ စက်ဘုံသာထက်၊ ရိုးညှာ
ကင်းလွတ်၊ မုလေး*သတ်သား၊ ခြူးနတ်ရုပ်သွင်၊ ခြယ်လွင်
ပြောက်သန်း၊ သလွန်ဆန်းထက်၊ *ညှိုးမြန်းခွေပျောင်း

- ၁။ လွမ်းရေးဆင်သော်(မ)
- ၂။ ပတ်လျော့လျော့နှင့်(မ)
- ၃။ ပြင်မပြေရှင့်(လ)(မ)
- ၄။ မိုးထက်မိုးမျှ(မ)

*ဆယ့်ထူ လျောင်းရှင့်၊ နန်းလောင်းပွင့်လျှာ၊ မေ့လှည့်
ဆုကို၊ အာကာမြင့်မြင်း၊ စိတ်လိုစမ်းသည် ။ *ပျောင်းသမ်း
ခွေညွတ်၊ လွမ်းမဆွတ်တည့်၊ မယ်မှတ်ညီဟန်၊ သူ့ဘွဲ့
ချန်သည်။ ။ *မေ့ကျန်သည်က ပင်းတော့၏။

၃၆-မိုးတော မောင်ဘွဲ့
(စာဖြိုင်အလိုက်) ရတု

(၁) မည်းမျှလာသည်၊ ပမာမြနှစ်၊ သီ၍ရစ်သို့၊
ဗြိလစ်*လိလိ၊ ကြောက်ဘွယ်တိလျှင်၊ မျက်စိကြည့်
နှောက်၊ တို့ဆီရောက်က၊ ရေပေါက်ပုလဲ၊ ကြကာရင့်ရှု၊
မိုးသားဖြူနှင့်၊ သည်းအူဆံဖျား၊ စိတ်မခြားတည့်၊
အင်္ဂါရှားနည်းမောင်၊ ညီများနောင်က၊ ခုအောင်တို့
ဆီက်၊ မရောက်စေကျန်၊ ကြာလေဟန်ကား၊ *မေ့
ကျန်သာရှင်၊ နောင်ကပင်သည်။ ။ ဆောလျင် မစေ
မြင့်သည်လော။

(၃) ကျည်းကပါသည်၊ နံ့သာပန်းသတ်၊ ဖြူဆွတ်
ခင်းနိုး၊ *ပတီးပိတ်ပါး၊ ကိုယ်နှင့်ခြား၍၊ ဆောင်းဖျား
ခွေရင်း၊ မိုးသက်ကြွင်းနှင့်၊ ဝါတွင်းလွန်ဝယ်၊ ချမ်း
ဆည့်နှယ်လျှင်၊ လုံဘွယ်စက်ကွေး၊ ရှိမည်ဝေးခဲ့၊ လေး
လေးမြတ်မြတ်၊ မူးပြတ်ညွတ်ပျောင်း၊ ရှိလေကောင်း
လျက်၊ ပျော်ကြောင်းရှင့်မှာ၊ ဘယ်အာဏာကြောင့်၊
ကြာလေသနည်း၊ မယ်လည်း စူးစူး၊ မယုံဘူးတည့်။

- ၁။ စိတ်ကိုစမ်းလည်း(မ)
- ၂။ ကြာလေဟန်ကို(မ)

ကျေးဇူးရက်၊ လွတ်လိုက်လျက်ကို၊ ဝေးချက်မြေတာ၊
တမန်သာသည်။ ။မလာနဲ့သွေ ဖင့်သည်လော။

(တ) *ချည်းလျပြာသည်၊ ပမာနတ်ဆင်း၊ ဆွေစိုး
မင်းမူ၊ သီတင်းသီလာ၊ ပဉ္စငါးမည်၊ ပြည့်စုံတည်လျက်၊
နေခြတ်ငြိမ်းဝါ၊ *လမြော်ကြာသို့၊ ပမာ*သဏ္ဍာန်၊
ရှိလိမ့်ဟန်ကို၊ တမန်ယုံနေ၊ မပြတ်စေဟု၊ သက်ဝေ
မင်းရဲ၊ နွဲကာပျံပျူ၊ မှာဒဲဘူးရှင့်၊ အမူးအမော်၊ မြော်
သည်အလျင်၊ တ၊ စဉ်တွင်၌၊ *မည်းစင်*ကျောကျော၊
မရောခြယ်တန့်၊ နီလာညွန့်သို့၊ လန့်လန့်ရောင်ရှက်၊
ကျီးနက်သံသာ၊ အာလွှာဖြုတ်ခြည်း †၊ ရင့်ရူကြည်း †
သည်။ ။နေတည်းရောက်နေ သင့်သည်လော။

၃၇-မိုးတောမောင် ဆွဲ(အလိုက်)ရတု

(ပ) မည်းမျှပတ်သည်၊ တိမ်ဝတ်သွယ်ခက်၊ စိ၍
ရှက်သို့၊ ဘဝဂ်မြညို၊ လိုမဲ့လိုလျှင်၊ မယ့်ကိုလွမ်းရာ၊
လွမ်းဘို့ရှာ၍၊ ထစ်ရွာလှချင်၊ တပေါင်းစင်မျှ၊ မင်း
လွင်ပီပီ၊ *မရာသီဒဲ့၊ စစ်ဆီကသာ၊ လျှပ်ဝါညွန့်ရှည်၊
မယ်နေသည်သို့၊ ကျူးမြည်သံချို၊ ညညကိုမှ၊ မြင်း

- ၁။ တ၊ စဉ်တွင်ကို(မ)
- ၂။ လန့်လန့်လက်လက်(မ)
- ၃။ ရင့်ရူခြည်းသည်(မ)
- ၄။ တပေါင်းစင်က(လ)
- ၅။ မယ်နေသည်ကို(မ)
- ၆။ ညညကိုမှ(မ)

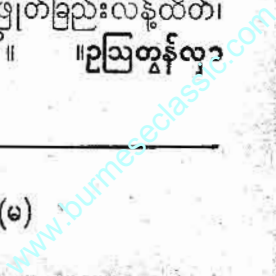
မိုရ်မိုးသား၊ ဝမ်းပါးနွဲ့လျှ၊ ခြမ်းလွှာပြသည်။ ။
နောင်ကပင်လည်း စေသည်လော။

(ဒု) ကျည်းကသတ်သည်၊ ပွင့်ဝတ်ရနံ၊ မွေးပျံ့၊
ထိုသင်း၊ *သလင်းပိတ်လှုပ်၊ စက်တိုင်းထပ်လည်း၊
ရင်လပ်၊ ချမ်းအေး၊ လုံမည်ဝေးခွဲ၊ စိန်ရေးကြာနွယ်၊
ရွှေခြယ်ပြောက်သန်း၊ သလွန်ဆန်းထက်၊ ခွေမြန်းညွတ်
သွယ်၊ ရှိလေဘွယ်ဟု၊ *သွတ်လှယ်ယုံကျွန်၊ ရောက်
လွှာတန်လျက်၊ ပျော်ရန်သာရွှင်၊ မယုံစိယ်တွင်မူသို့
စင်မေ့မည်၊ တဆံခြည်မျှ၊ မှတ်ရည်ဆက်ဆက်၊ မယုံ
ရက်တည့်၊ ချိုးသက်ခန့်ရေ၊ လွှတ်လိုက်စေလျက်၊ မြင့်
ပေလှည့်ကာ၊ မရောက်လှာသည်။ ။ကျန်သာနွဲ့ပင့်
နေသည်လော။

(တ) *ချည်းလျှညွတ်သည်၊ ပြာလတ်နွဲ့ရှင်း၊ လှ
*မှန်ကင်းမူ၊ ချစ်တင်းကြားချင်၊ လင့်လျက်ပင်တည့်၊
ရည်းထင်ငြိမ်းဝါ၊ *လမြော်ကြာသို့၊ ပမာ*သဏ္ဍာန်၊
ရှိလိမ့်ဟန်ကို၊ မပြန်ဝံ့ရက်၊ တင့်ထက် *ပိုက်ဖြား၊
ဆည်ဖြေတား၍၊ ရက်များမရှည်၊ ပြန်လျှင်းမည်ဟု၊
မြရည်၊ သက်ရှည်၊ မှားခွဲသည့်ကြောင့်၊ ပျောင်းချည့်
*သမ်းညှိုး၊ ရောက်နိုးလွမ်းရာ၊ နေစဉ်ခါဝယ်၊ သာယာ
*ပျံ့ဖြည်း၊ တခွန်းတည်းဖြင့်၊ *ဖြုတ်ခြည်းလန့်ထိတ်၊
စိတ်နှင့်ညီမော၊ မြ မရောသည်။ ။ဥဩတုန်လှာ
ပေသည်လော။

၁။ ဖြူမရောသည်(မ)

၂။ ဥဩလွန်သာ ပေသည်လော(မ)

၃၈-မြတ်စောညီနောင်ဘုရားတိုင်စမာင်ဘွဲ့
(စာအပြိုင်ခံ)ရတု

(ပ) မင်းသာနေမှတ်၊ အောင်မြေထွတ်၌၊ ပြာသာဒ်
ပြောင်းရွန်း၊ တံမြို့နန်းနှင့်၊ ထောင့်ယွန်း*ရှေ့ဘက်၊
တောင်မြင့်ထက်ဝယ်၊ ပြီးပြက်ရိပ်ရိပ်၊ *ချိပ်ချိပ်*လျှပ်
လျှပ်၊ ထိန်ထိန်လျှပ်၊ တိမ်ထပ်မဆီး၊ ဝေးလည်း
နီးသို့၊ ရေ၊ မီးလနှင့်၊ နေနယ်တင့်သား၊ ရှင်ပင့်အစစ်၊
မိန့်ရစ်ရာထား၊ ရှင်တော်စားဟု၊ ခြောက်ပါးရောင်
ခြည်၊ မတန့်လည်သား၊ *ငါးမည်တထောင်၊ တိုက်ခန်း
ဆောင်သည်။ ။ ညီနောင်စည်းခုံ စုံရှင်ချစ်။

(ဒ) ကြွင်းဝါကြွေလွတ်၊ နွေသို့ပတ်မျှ၊ သာထွတ်
သာဖျား၊ လတပါးထက်၊ ရွှေပြားရွှေကုံး၊ တော
အလုံးနှင့်၊ အိုင်ထုံးဆည်းတန့်၊ စံညွန့်ပြင်ယံ၊ ပုံပုံ
နားနား၊ *ဖြားကာခေါ်ကျူး၊ ဖော်ပြိုင်မြူးရှင့်၊ *ချစ်
ထူးမဆို၊ နောင်မြည့်လျှင်၊ ထွေလိုရှေးနှင့်၊ ဖင့်ဖင့်
နွဲ့နွဲ့၊ လလှဲရက်ဝေး၊ နေသာသွေးခွဲ၊ မှုရေးဆည်
ချုပ်၊ ဗျာပါမြှုပ်၍၊ ကျွန်ဆက်တိုင်၊ နိမိတ်ပြင်
သည်။ ။ ရွှေစိုင့်နှစ်စုံ ကြုံသင်နှစ်။

(တ) နှင်းခွါဇွေပတ်၊ ကြင်စမှတ်က၊ အထွတ်အ
တိုင်၊ မပြိုင်မမျှ၊ ခ ခဖြားဖြား၊ စကားစက်လည်၊ ခ
မျိုးသည်လည်း၊ မတည်စဘူး၊ လသို့ကျူးခွဲ၊ ကျေး

- ၁။ တိုင်ခန့်ဆောင်သည်(မ)
- ၂။ ရွှေသားရကုံး(မ)
- ၃။ ဘော်မြိုင်မြူးရှင့်(လ)
- ၄။ ပူနွေးဆည်းချုပ်(မ)

အခေါင်၊ ညီတော်နောင်ဟု၊ တန်းဆောင် ဦးစွန်း၊
ဆယ်ရပ်ပန်းကို၊ သွန်းသွန်းရွှေစိုင်း၊ စုံနှစ်ခိုင်နှင့်၊
ဒေဝိုင်၍တည်း၊ ဝမ်းနည်းနားတော်၊ လျှောက်သည်
သော်ကား၊ ရှုမြော်သို့ပေ၊ ဟုတ်တိုင်းဖြေလော့၊
အထွေအထူး၊ စိုးမှူးမော်ရ၊ ဟုသမျှသည်။ ။ သူပမကြံ
ထုံစင်စစ်။

၃၉-မြင်ထင်မြင်ပေၤဘုရားတိုင်
(စင်ဖြိုင်-အလိုက်) ရတု

(ပ) အရှေ့မတ်မတ်၊ တောင်မြင့်ထွတ်၌၊ စက်
ထုတ်ရောင်ထွေ၊ မယ်တို့နေသည်၊ နန်းမြေဆီနှင့်၊ မြော်
သာသင့်လျက်၊ ရှင်ပင့်*တရုဏ်၊ စိတ်ကိုဖြည့်သည်
တည်နောင်တော်၊ မြတ်နှစ်ဖေကို၊ သာပျော်ပျံ့ပျူး၊
အားပါးမှူးမျှ၊ ထွေထူးသံချို၊ တော်မည်ကိုလျှင်၊ နောင်
ညီဘုန်းဟေ့၊ ဆိုစလေ့မူ၊ အောက်မေ့စေရတံ၊ ငွေသ
လည်း၊ ခ၊ ယတံ ခွေညွတ်၊ ယုံအောင်တတ်ရှင့်၊ လူနတ်
သတင်၊ ရှုအံ့ရင်သည်။ ။ မြင်ထင် မြင်ပေၤ သုံးလူ
သော်။

(ဒ) တစေ့ရှာရှာတံ၊ နောင်ခြင်းရာတံကို၊ ဆယ်ဖြာ
သက်၊ အစုံဆက်၍၊ တိုင်မြွက် ပြန်ခေါက်၊ ကျွန်ုပ်
သျှောက်အံ့၊ နှစ်ယောက်မပြိုင်၊ မြရည်စိုင်းလျှင်၊ ယုံပိုင်
ထွင်းအောင်၊ တော်ယောင်တည့်ရှည်၊ ပေၤပြည့်သာ
ထည်၊ နှုတ်မြရည်နှင့်၊ လည်လည်ပတ်ပတ်၊ သက်ထက်

မြတ်ဟု၊ အထွတ်မယ့်မှာ၊ ဆိုဘူးပါလျက်၊ မေတ္တာ
ဝေသင့်၊ မဝေဖင့်သော်၊ သူနှင့်ကြင်†၍၊ မကြင်†မေ့
စေ့စေ့မြက်ပုံ၊ ပြည့်ဆုယုံသည်။ ။နတ်စုံမြတ်ကျော်
ဉာဏ်ဖြင့်မြော်။

(တ) မမေ့ထွေထွေ၊ အောက်မေ့ချေက၊ ရောင်
ဝေလျှံပတ်၊ *မြတ်ထက်မြတ်သား၊ မွေဓာတ်နှစ်ဖေ
ကျန်းလုံးကျော်သည်၊ မြင်ပေါ်မြင်ထင်၊ မယ့်သခင်
သည်၊ စက်ရှင်ကွန့်မြူး၊ ရှုပါဦးလော့၊ မယ့်ထူးကြင်မိ
ဖေ၊ မရှိကို၊ သိစိမ့်မြက်ဖေ၊ တိုင်ခွင့်မြော်လျက်†၊ နှစ်
တော်မလျောက်†၊ ကြောက်†လည်း ကြောက်†၏၊
လျှောက်†နေလည်း၊ ဆိုလေတိုင်းပင်၊ ယုံသည်ထင်လိမ့်
ပူပင်ချင်ဘွယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ဝမ်းပယ်ဝှက်သို၊ နှုတ်
သံချိုနှင့်၊ မယ့်ကိုတခြား၊ ချစ်စောင်ထားသည်။
တပါးကြင်ဖေ၊ သူနှင့်ပျော်။

၄၀-မိုးတော-မယ် ဘွဲ့ရတု

(ပ) ရှန်းမြေသည်လျှင်၊ ခြောက်ပြည်ဘုံသူ၊ ရှု
ရွေးယူလည်း၊ တူရခက်၏၊ သက်လည်း ဆယ်မြတ်
နတ်လည်းမနှုန်း၊ ဘုန်းလည်းဖြိုးညွန့်၊ စင်သန့်မျိုးမည်
*ပြစ်ခြည်ကင်းဝေး၊ လှ*ညိမ့်လေးနှင့်၊ မနှေးရင်ရွေး

- ၁။ အထွတ်ညွန့်မှာ (မ)
- ၂။ ရောင်ထွေလျှံပတ် (မ)
- ၃။ မြင်တော်မြင်ထင် (လ)
- ၄။ စက်ရှင်ထွန်းမြူး (မ)
- ၅။ တိုင်ခွင့်မြော်လည်း (မ)

စုံလင်လေဟု၊ မဟေသရီ၊ နောင်တော် ညှိဝယ်၊ စုံစီဆင့်
လောင်း၊ တောင်းမှတ်ဆုကြောင့်၊ *လှလှရွှင်တမ်း၊
စိတ်ဝမ်း ဖြေဆည်၊ နေလှည့် သည်ကို၊ ရိုက်မည်
ဆော်ကြိုး၊ လှုပ်ပြန် နှိုးသို့၊ နှင်းမိုးရောဆောင်၊ နတ်
ထွတ်ခေါင်သည်။ ။လွမ်းအောင်ခန့် စီရင်သလော။

(၃) ဝန်းဝေ့ လည်လျှင်၊ သာသည် * သရစ်၊
ညောင်နုသစ်နှင့်၊ မြစ်လည်းငွေတူ၊ ပြင်ငှစ်ကျွန်း၊ ပေါ်
စထွန်းက၊ မယွန်းကြင်ချစ်၊ ဆယ်ပြန်ရင်၍၊ ပျိုမြစ်စံ
တင့်၊ မျိုးဘုန်းမြင့်ကို၊ မသင့်ဝေသက်^၁၊ *ကြိုးခေါက်
ရက်တည့်၊ စက်လည်းမလုံ၊ ချုံလည်းလေးကာ၊ ချမ်း
လှရာတွင်^၂၊ *စာနာမနေ၊ သို့ပင်စွေသော်၊ ဆောင်း
နွေမဲ့ဟန်၊ ရာသီပြန်သို့^၃၊ မမှန်ထွေလာ၊ ကြိမ်းကာရွာ
သည်။ ။ကောဇာပြောင်းတည့် လျင်သလော။

(တ) ညွန်းရွှေရှည်လျှင်^၄၊ လေးမည်ရောင်ထွေ၊
မြင်းမိုရ်*ဗွေက၊ ရွမ်းစေဆော်ဖန်၊ ဟစ်ဟန်ပျံ့ပျူး၊
ကျူးရင့်နွဲ့လျက်၊ စဲခန့်မထင်^၅၊ မမြင်နေခြည်၊ ဇေ့လည်
ဇေ့ချမ်း၊ နှင်းမိုးပြွမ်း၍၊ စိတ်ဝမ်းမပွင့်၊ လွမ်းသည်နှင့်
ကို၊ ထက်မြင့်ဘုံနေ၊ *သူဇာဆွေလျှင်၊ မေ့လေသည့်ပြင်၊
ရှုမရင်တည့်၊ ကောင်းကင်*လေသွန်း၊ တဝန်းဝန်း

-
- ၁။ မဖင့်ဝေသက် (မ)
 - ၂။ ချမ်းလှည့်ရာကို (မ)
 - ၃။ ရာသီပြန်ခဲ့ (မ)
 - ၄။ ညွန်းရွှေရှည်လျှင် (လ)
 - ၅။ စဲအံ့မထင် (မ)

လျှင် ၊ စက်ပန်းမြူးမုန်၊ ထစ်သံဟုန်သည်။ ။ပဇ္ဇန်
မိုးလ ထင်သလော။

၄၁-ဗိုးတော မယ် ဘွဲ့ ရတု

(ပ) သိန်ခရင်လျှင်၊ ထွန်းသစ်ရောင်ထွေ၊ လျှံဝါ
ဝေမျှ၊ ရွှေမြေ*သတိ၊ စံလွတ်ဘိသား၊ ဂီရိ*ဗဟို၊
တောင်မြင်းမိုရ်၏၊ နဂိုလယ်ချာ၊ *ဝေယန္တောဝယ်၊
*သူဇာတို့မောင်၊ စံလွတ်ခေါင်လျှင်၊ ဝန်းမြောင်ရံကာ၊
သည်လျှာတို့နှင့်၊ ကြင်သင့်၍ဖြိုး၊ ရှင်မျိုးလွန်လှ၊ မြူး
စံကြသော်၊ ကာလ*ရည်းငံ၊ ပင်ခြေရံလည်း၊ မလျှံ
မစွန်း၊ ရဂုံဝန်းဝယ်၊ ကြံ့ငန်းရှစ်ရပ်၊ ထွန်ရေးစပ်က၊
ညွန့်ထပ်ပျိုးသန်၊ စိုက်ချိန်တန်ကို၊ ရွာသွန်ရွာခွင့်၊ ရွာ
ပါသင့်၏၊ နေတင့်စရာ၊ *ဒေဝရာသည်။ ။အခါကိုမျှ
မသိလော။

(ဒ) ရှိန်ကထစ်လျှင်၊ လျှပ်စစ်စက်ဝါ၊ လောင်မီး
ပါ၍၊ အာကာသခွင်၊ မိုးတပြင်ဝယ်၊ သံထင်ဆော်ရိုက်၊
ရိမိုက်ဝေမှောင်၊ ဒေဝါခေါင်လျှင်၊ ရုပ်ဆောင်ရွာမြည်†
ဟန်သာရည်၍၊ ပျော်မည်†အရာ၊ ထပ်ကာများလွန်၊
မဖန်မေ့လေ၊ သို့ပင်နေသော်၊ ညွတ်ခွေ သည်း၊ အူ၊
ရှိသသူလည်း၊ ဆည်ယူမတတ်၊ မိန်းမျှညွတ်ခဲ့၊ ဖြစ်မြတ်
အသက်၊ ကမ္ဘာထက်ဝယ်၊ သံမြွက်ဟရိပ်၊ နှုတ်တံဆိပ်
ကို၊ မြဲသိပ်မှတ်ယုံ၊ တည်ထိုက်တုံဟု၊ သုံးဘုံထိပ်မှ၊

- ၁။ တဝန်းဝန်းနှင့် (လ)
- ၂။ ကာလရည်ငံ (လ) (မ)
- ၃။ ဖြစ်မြတ်အဆက် (မ)

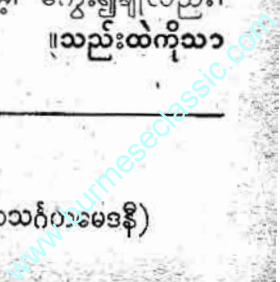
*ဦးကိုင်ရသား၊ နတ်များမင်းစံ၊ ထွတ်ဘုံလျှံသည်။ ။
စိတ်ကြုံနိုင်ရေး မညီလော။

(တ) ချိန်အသစ်လျှင်၊ ရောက်လစ်ကျူးမြင့်၊ ခါ
သို့သင့်က၊ ဖူးဆင့်ညွန့်ထွက်၊ ပင်ချင်းရှက်မျှ၊ ပွင့်၊ ရွက်
သွယ်လျှံ၊ ခက်ရိုးတံလည်း၊ ပတ်ရံစီရုံး၊ * သီနှစ်ကုံးသို့၊
ပတ်လုံး ဝေဆာ၊ တင့်မည်ရာနှင့်၊ ပွင့်လျှာ ငုံစော၊
တောင်တောအဝန်း၊ လုပ်ခန်းကြံခင်း၊ လက်ငင်းအသင့်၊
လုံးစုံလင့်လျက်၊ ရွာခွင့်မဆော်၊ ရှင်ကြောင်းဖျော်†၍၊
မပျော်†ပိုင်ရာ၊ သာသနာကို၊ ထိပ်မှာရွက်တင်၊ ကြိုး
ဆောင်ချင်ဟု၊ စက်ပင်မလွှဲ၊ ရှင်တော်ပွဲဝယ်၊ လွန်ကဲ
ကြံစည်၊ လျှောက်ဖူးသည်နှင့်၊ ကျင့်ရည်တခြား၊ မိုး
သိကြားသည်။ ။စကားမညီ မရှိလော။

၄၂-မိုးတော မယ်ဘွဲ့ ရတု

(ပ) စက်ခြည်လျှံဝေ၊ ကျူးသံခြေနှင့်၊ ရွာစေမ
လင်း၊ ဖြည်းလေသွင်းက၊ ရင်တွင်းငြိမ်မျှ၊ ချမ်းစိမ့်လှ
၏၊ သိင်္ဂီရည်လေး၊ ပြစ်မျိုးဝေးနှင့်၊ ပိုက်ထွေးတူစုံ၊ ပျော်
ရတုံမူ၊ မချိုသော်မျှ၊ လုံလတော့မည်၊ မှတ်သည်ကိုသာ၊
ဖေကွာနှောင့်နှေး၊ ချစ်သူဝေးခွဲ၊ ကွေး၍ချိုလည်း၊
မလုံချမ်းမြ၊ လွမ်းဆေးကြသည်။ ။သည်းထဲကိုသာ
ခြွေတော့သည်။

- ၁။ ရောက်လစ်ကုံးတင့် (မ)
- ၂။ ပတ်ရံညီရုံး (မ)
- ၃။ မြောက်လေသွင်းက (ကဗျာသင်္ဂီတအမေဒနီ)

(၃) မြက်သည်*သံခြေ၊ မိန့်တော်ထွေကို၊ မပြေ
 လှည့်နိုး၊ ကွာခန့်စိုး၍၊ *သမ်းညှိုးတ၊ ဆို†လွမ်းသည်ကို
 လည်း၊ ရှမ်းစို†မပြေ၊ ရှိလေစေဟု၊ မြောက်လေ*ဖြည်း
 ပျ၊ ရွာသွန်းချသော်၊ ကိုယ်ပကိုယ်တွင်း၊ တချင်းတည်း
 သာ၊ ချမ်းသောခါ၌၊ ဗယ်၊ ညာလင်ခဲ၊ စက်ဖေ၊ မှဲ၍၊
 ချောနွဲ့ရောင်မြေ၊ မှာသရွေ့ကို၊ ရစ်ဝေတိမ်နွယ်၊ အသွယ်
 သွယ်သည်။ ။ လွမ်းဘွယ်ကိုသာ စေ့တော့သည်။ ။

(တ) ဖက်ရည်စံနေ၊ ပြစ်မျိုးကွေ၍၊ ရွှေကိုပုံ
 ဖြင့်၊ သွန်းသည်နှင့်လျှင်၊ နှိုင်းသင့်တွေးခေါ်၊ မှတ်ချေ
 လော်လည်း၊ ပြိုင်ဘော်မရ၊ လှနေကျကို၊ သည်ကကြင်
 ၍၊ မရှင်ပျောင်းခွေ၊ []^၄ တနေ့တည၊ တခဏမျှ၊ *စ
 တမဆည်၊ နေလှည့်သည်ကို၊ ကျူးမြည်ရိုက်ကြည်း၊
 မြောက်လေဖြည်းနှင့်၊ *ဆီးသည်းနှင့်ပြမ်း၊ ကိုယ်လုံး
 ချမ်းသည်။ ။ ပြိုက်ရွမ်းယိုဖြာ စေ့တော့သည်။ ။

၄၃-ကျေးစေ-မင်သေ့ဘွဲ့
 ရတု (မယ်ကစေဟန် စာဖြိုင်-အခံ)

(ပ) နတ်မျက်ခြည်၊ ကိုးပါးရည်တည့်၊ ရစ်လည်
 လျှိုလက်၊ ထွေထွေစက်သား၊ တောင်ရွက် ဖြီးသွန်း

- ၁။ ဟေမန္တဝယ် (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)
- ၂။ ပြစ်မျိုးထွေသား (လ)
- ၃။ နေကြာလှကို (ကဗျာ)
- ၄။ [ကြာနေထွေသို့] (ကဗျာ)
- ၅။ ရူတမတည် (မ)
- ၆။ တောင်ရွက်ဖြီးသွန်း (လ)

နိပွင့်စွန်းသည်၊ *တုကျွန်းလွက်ပြိုင်၊ ကျေးမြစိုင်း။...။
 *ဤခိုင်ရုပ်ဝါ၊ *ကေသရာသို့၊ နန်းလျာအလတ်၊ ခါး
 ဇဝတ်က၊ လေးမြတ်ခြင်းရာ၊ မိန့်တော်စာနှင့်၊ မေတ္တာ
 ချစ်ကြည်၊ ရစ်လွှာသည်ကို၊ ရှိရည်မချန်၊ လျှောက်လိုက်
 ဘန်မူ၊ ပျိုအန်ဘွယ်အောင်၊ သလင်းတောင်နှင့်၊ မြ
 ဆောင်တဝက်၊ နန်းပွင့်ဆက်ကို။ ။နှစ်ချက်ကြံစည်
 တွေးသေးသည်။

(၃) တမျှသက်ကြည်၊ စုနှင်းမည်ကို၊ ရစ်လည်း
 ချည်လျက်၊ မရည်တရက်ခွဲ၊ ကိုးမျက်လျှံဆုံး၊ တင့်မျိုး
 ဈေးသည်၊ ကိုယ်လုံးပြောင်ရွန်း၊ ကျေးမျှပန်း.....။ ။
 နေဝန်းသွင်ရှင်၊ လှခေါင်ချုပ်သို့၊ ကျွန်ပေသည်၊
 လျှောက်ချေထံအောက်၊ နှံ့မကြောက်နှင့်၊ ဖြီးမောက်
 မဆင့်၊ ပတ်မမြင့်တည့်၊ ရွှေနှင့်နောက်သာ၊ နံမှာဖြူ
 ဆောင်*၊ သလင်းတောင်ကို၊ မည်းအောင် ဖြည့်လေ၊
 ဖြည့်မျှစေလော့၊ မြင်ချေသည်မူ၊ ခြောက်ပြည်သခင်၊
 နေလုလင်သည်၊ သို့စင်လွန်ကဲ၊ တင့်မည် ခဲတံစွ၊
 *မင်းရဲကျော်စွာ၊ မည်သာ လွမ်းကျော်၊ *မင်သေ့
 သော်မူ၊ နံတော်နှစ်ဖက်၊ စွန်း မစက်သည်။ ။မရှက်
 ဝတ်လည် ဝေးသေးသည်။

(တ) မမြရှက်လည်၊ *သည် မတည်ကြောင့်။
 ချစ်ကြည်ချင်လည်း၊ အရှင် ကျွန်ဝတ်၊ နှုတ်မလွတ်ခွဲ၊

- ၁။ မရှည်ရက်ခွဲ(မ)
- ၂။ ပြည့်မှစေလော့(မ)
- ၃။ မည်သာလွင့်ပေါ်(မ)
- ၄။ မမြရှက်လည်(လ)

မျိုးမြတ်ဘုန်းသစ်၊ လျှောက်သည်ဖြစ်ကို၊ မောင်ချစ်
တမန်၊ ကြွင်းမဲ့ပြန်လော့၊ သလွန်သာထွတ်၊ ဘုံနေ
မှတ်က၊ ခ၊ ညွတ်များစွာ၊ စံ၍သာလျှင်၊ မယ်မှာလိုက်
လေ၊ ပြန်ခဲ့ပေရှင့်၊ ဖြူဝေဖြန့်ကြက်၊ ရဲဘုန်းတက်ကို။ ။

နေ့ရက်တာရှည် သွေးသေးသည်။

[တောင်ငူ မင်းရဲကျော်စွာသို့ မိန်းမက ကျေးကို
စေဟန်။ ။လက်ဝဲ ဓနန်ရထား မှတ်ချက်။]

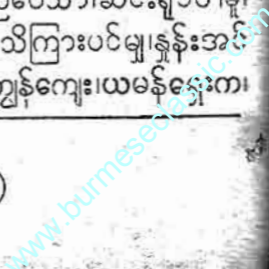
၄၄။ ဓကျေးစေ မင်သေ့ဘွဲ့ရတု
မောင်က စေဟန် စာဖြိုင်အလိုက်

(၁) နတ်နန်းဘုံသာ၊ ဝေယန္တိာဝယ်၊ သူဇာ
သိကြား၊ မျက်ရှုဖျားလျက်၊ စက်ပါးရင်ခွင်၊ လှယ်လှယ်
သင်၍၊ ဝီပြင်တတ်စုံ၊ လူမှုကုံမှ၊ ပွင့်ငုံနန်းညွန့်၊ စေဘို့ခန့်
သည်၊ ယုဂန့်* တန်းဆောင်၊ ကျေးထွတ်ခေါင်....၊
ခြောက်ဆောင်သူနတ်၊ နတ်ဘုံမှတ်သား၊ နွဲ့ညွတ်ငြိမ့်
လေး၊ စံဖက်ဝေး၏၊ နှစ်တွေးငယ်မူ၊ ရှေးအယူကို၊ ဆံမြဲ
ခြမ်းလောက်၊ ကြွင်းမဲ့ပျောက် + အောင်၊ ဖျောက် + စိမ့်
စေရှင့်၊ သပြေပတ်ကုံး၊ ခေါင်လက်ရုံးနှင့်၊ ကျွန်းလုံးချီး
ဝှဲ၊ ပြိုင်ဖက်ရှဲသည်။ ။မင်းရဲကျော်စွာ့ ယုံကျွန်သော။

(၃) ဆုတ်ဖျံနီးထုံလှာ၊ ဂန္ဓမာနှင့်၊ ပမာတမျှ၊
စံကေကို၊ မြမရှက်လည်၊ မတည်ပေသာ၊ ဆင်းရပ်ဝါမူ၊
စကြာမန္တံတ်၊ နေနတ်လုလင်၊ သိကြားပင်မျှ၊ နှုန်းအင်
ပြိုင်ဆွယ်၊ မမျှဘွယ်ဟု၊ ယုံငယ်ကျွန်ကျေး၊ ယမန်ရွေးက။

၁။ ပြန်လျှောက်ကုံမှ(မ)

၂။ ကျေးများနောင်လျှင်(လ)

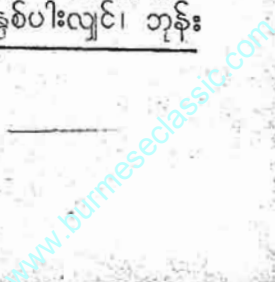
သံလေး*ခြင်းတ၊ လျှောက်သမျှကို၊ ဖျောက်ရသင်္ကာ၊
ကွန်လာရှင့်၊ ထွေသာသံညောင်း၊ ကြင်မည်ကြောင်း
ကို၊ နန်းလောင်းပွင့်လျှာ၊ မိန့်တော်စာနှင့်၊ အာဏာ
တော်ခွန်း၊ ကြိုင်ရိပ်ရွန်းသည်။ ။ပျံ့မွန်းသော်က
ထုံဟန်သော။

(တ)ပတ်ဝန်းစုံမြွာ၊ ရှိငုံကြာဖြင့်၊ တရာဖြူရိပ်၊
င်းများထိပ်၏၊ တံဆိပ်ဖြန့်ခွါ၊ မိန့်အာဏာကြောင့်၊
ပတ်ကွာ ကင်းရှောင်၊ ရန်လုံးအောင်၍၊ မြရောင်
ဇိတ်မောင်း၊ ပတ်လည်ကြောင်းကို၊ သံညောင်းမြမြ၊
ဆုမျက်ဟန်၊ ရှေးတမန်ပင်၊ ကေနိမြနေ၊ ကြည့်ပါချေ
မ္ဘီ*စေ့ရေကြွင်းမဲ့၊ လျှောက်ပေဒဲ့ရှင့်၊ ပြာလွဲညက်စင်၊
နှောင်သခင်ကို၊ မြင်လျှင်သိသာ၊ ကြယ်တကာတွင်၊
သော်တာပဝန်း၊ တိမ်စင်ထွန်းသို့၊ ချစ်ပန်းကသိုဏ်း၊
ရစ်ထုံးဆိုင်းသည်။ ။ဆက်တိုင်းပျော်ကြစုံရန်သော။

၄၅။ ကျေးစေ မင်သေ့ဘွဲ့ ရတု
(မောင်ကစေဟန်)

(ပ) အထွတ်ထက်မှ၊ တောင်တကာနှင့်၊ ၂ သီဒါ
နှစ်၊ နေ့လရစ်သား၊ ကသစ်ရှိရာ၊ ဝတီသာဝယ်၊
ဇာနရ၊ ရာဇန္ဒယ်မြတ်၊ စဉ်မပြတ်တည့်၊ ပျံ့ဆွတ်
သိမှည့်၊ ရှုကြည့်ပျော်ပါး၊ နတ်နှစ်ပါးလျှင်၊ ဘုန်း

- ၁။ ကြင်ဘိုကြောင်းကို၊
- ၂။ ပျောက်ကွာကွင်းရှောင်၊
- ၃။ ကြည့်ပါစေဟု၊
- ၄။ သုဝါသုရ(မ)
- ၅။ ဖြေဖြည့်ဖျော်ဖြား(မ)

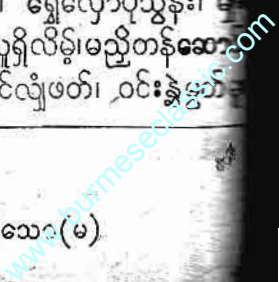
၇၀ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

အားနှင်းသ၊ ရောက်သည်ကပင်၊ နှုတ်စဆိုင်ကျွေး၊ ရွှေ
ချိုင့်မွှေး၍၊ နှစ်ထွေးရိပ်မှောင်၊ မရှိအောင်လျှင်၊ မြရောင်
လွမ်းရစ်၊ *ပတ်သည်ဖြစ်ကို၊ *ကျစ်လစ်ရိုသေ၊ လျှောက်
ချေစေ၍၊ *စွေရေပြန်ခေါက်၊ ကျွန်ုပ်လျှောက်ရှင့်၊ ချစ်
ဖောက်မလဲ၊ သစ္စာမြဲသည်။ ။မင်းရဲကျော်စွာတမန်
သော။

(ဒု) တမှတ်သက်သာ၊ ချစ်မေတ္တာမူ၊ သူ့မှာ
ဝက်၊ တဆံရွက်မျှ၊ ချစ်ဖက်ရစ်ဖွဲ့၊ မယိမ်းနွဲ့တည့်၊ တဆွဲ
နှစ်မည်၊ ပတ်ကြ လည်သား၊ ယဉ်ကြည် သီတာ
မြစ်ငါးဖြာထက်၊ စကြာဖြန့်မိုး၊ တမန်နိုးခွဲ၊ ကြင်ဇော်
တိုင်းထက်၊ လွန်*ခေါက်ရက်လျှင်၊ ကျူးဆက်ဆံ
ပွား၊ လင့်ရငြားလည်း၊ နည်းများမထွက်၊ ကြာသည့်
ရက်ကို၊ *သန်ဘက်မှာစင်၊ နက်ဖြန်ထင်ရှင့်၊ ဖူးချင်
ရော်၊ မမြွက်သော်လည်း၊ နားတော်လည်တန်၊ ရွှေနှုတ်
ဟန်ကို၊ မချန်မဖျောက်၊ မှန်ကာလျှောက်သည်။
တို့ခေါက်ဖော်ပြမချန်သော။

(တ) ရဟတ်စကြာ၊ ဘုန်းကြောင့်ပါသား၊ တော
ညာစံမြောက်၊ ထွတ်တိုင်ရောက်၊ နှစ်ယောက်
ယှဉ်ဖော်၊ စံကြသော်လည်း၊ ရွှေလျော်ပုံသွန်း၊ နေ
ယွန်းတည့်၊ မပန်းမျက်စိ၊ မြင်သူရှိလိမ့်၊ မညှိတန်သော
နေနှယ်ပြောင်သား၊ ကိုယ်ရောင်လျှံဖတ်၊ ဝင်းနွဲ့ညှိ

- ၁။ မတန်နိုးခွဲ(မ)
- ၂။ နည်းများမကွက်(မ)
- ၃။ တို့ခေါက်ဖော်ပြ မတန်သော(မ)

ကျားမြတ်ရက်၊လ၊ ကြာမော လှ၏၊ ငါမျှ စင်ထား၊
 ဘည် စကားကို၊ ကြောင်းလျား စဉ်စီ၊ မေ့ခဲ့ပြီတည့်၊
 နှိနှိုင်းဆွတ်၊ နတ်လည်းစက်ဝါ၊ *ရင်းမာထွေလည်၊
 ပွင့်တော့မည်ဟု၊ နှုတ်ခြည်ဖေဖီရုပ်၊ မပြချုပ်သည်။ ။
 ဈာန်ပုံမြော်ရ စဟန်သော။

၄၆-မိုးတော မယ် ဘွဲ့ရတု

(ပ) မပြောက် ဖြည်းပါ၊ ခြိမ်းခြိမ်းသာတည့်၊ ဗယ်၊
 ဘာ၊ ရှေ့နောက်၊ နှဲခေါက်ဝန်းရစ်၊ ကြွေးဟစ်သံရင့်၊
 ငိုက်ဆင့်မစဲ၊ စက်ပန်းကြဲလျက်၊ မြဲခဲဖြိုးဖြိုး၊ ရွာသွန်း
 ငြိုး၍၊ လူစိုးမြူးခုန်၊ နတ်ပဇ္ဇန်လျှင်၊ သုန်သုန်မဲလျက်၊
 ထုန်ချက်က၊ ရှေးထက်ထူးဆန်း၊ ကျူးကသွန်း
 ဘည်။ ။စက်ပန်းမိုးလုံး ပွင့်ပြီသော။

(ဒ) မပြောက် မည်းပြာ၊ တဆင်းသာတည့်၊ ညို၊ ဝါ
 ခမ်းမဲ၊ မရောပဲလျှင်၊ ပုလဲငုံဖူး၊ နှဲရင့်ကျူး၍၊ တိမ်ဦး
 *လှလင်၊ မြပန်းဆင်သော်၊ ရှေ့ရင်သည်းအူ၊ ဆွတ်ခြွေ
 ထုသို့၊ စည်သူမထိုက်၊ လှမကိုဋ်ကြောင့်၊ *ခေါ်စိုက်မြင်
 ရေးရေးရှိလျက်၊ လျှပ်တိ တောင်၊ မြောက်၊ ရှေ့၊
 နောက်ဝေမှိုင်း၊ လွမ်းသာဆိုင်း၍၊ ရှုတိုင်းမျက်နှာ၊ ထင်
 သောင်လှာသည်။ ။သည်းချာနှုလုံး လွင့်ပြီလော။

- ၁။ ငါမှသော်ကား(မ)
- ၂။ နှိနှိုင်းဆွတ်(မ)
- ၃။ နှုတ်ရည်ဖေဖီရုပ်(လ)
- ၄။ နှဲရင့်ကျူးက(မ)

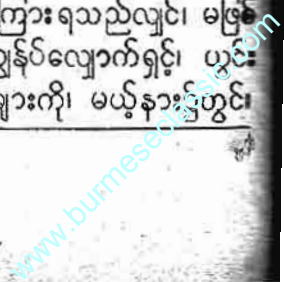
(တ) မဖောက်သည်းခံ့၊ မယ့်ကိုသာလျှင်၊ လှူဒါ
 ပေဘူး၊ ရှေးကျေးဇူးကြောင့်၊ တိမ်းမူး မတည်၊ ဝိ
 သည်ကို၊ ဘုန်းစည်မာယ၊ မဖန် မလည်း၊ သုံးပ
 ဦးစွန်း၊ ဉာဏ်ခြည်* ရန်းလော့၊ လျှပ်ပန်းလျှံဖုံး၊ ကိုးရပ်
 လုံးလျှင်၊ စက်ကုံးချယ်ဆင့်၊ နွဲကာရင့်လျက်၊ နေ့နှင့်ည
 လုံး၊ စွေမဆုံးတည့်၊ ပတ်ကုံးဒိသာ၊ ရန်မျက်နှာလည်း
 မြညာချပ်ပုံ၊ ဖြိုးမျှင်သည်။ ။ တူစုံစက်ခါ သင့်ပြီသော။

၄၇-ယပ်စောက်ဘုရားအိုင်
 မောင်ဘွဲ့ရတု

(ပ) ယပ်စောက် မည်သာ၊ သုံးလူ့ချာကို၊ ထွေ
 ရာကြောင်းဝန်၊ ကျွန်ုပ်ပြန်အံ့၊ ဘုန်းဉာဏ်စက်ရှင်၊ နား
 တော်တင်လော့၊ ရည်ထင် မင်းလျှာ၊ ရှေးသောခါက၊
 မေတ္တာရစ်ရှက်၊ မြဲနှောင်ခက်၍၊ နောင်သက်သခင်၊
 ငယ်ကကြင်ဟု၊ သို့ပင်ကြိမ်ခေါက်၊ ယုံကျွန်လျှောက်
 ရှင့်၊ ယွင်းဖောက်ထွေလာ၊ ခုမှသာလျှင်၊ သစ္စာသွေဖည်
 နောင်ဘုန်းမြင့်သည်။ ။ သူနှင့်ဆံဘိသည် တကား။

(ဒ) ခပ်ကောက် မည်ခွါ၊ နောင်မင်းလျှာကို၊ သည်
 သာရှေးလွန်၊ ကြမ္မာဖန်၍၊ ထွေပြန်ရလည်း၊ ဘဝနောင်
 ခါ၊ သံသရာဝယ်၊* ဖွတ်လျှာဝါးငုံ၊ မုသားပုံကို၊ ကြိုက်
 ကြိုသည်ထား၊ သတင်းနားမျှ၊ ကြားရသည်လျှင်၊ မဖြန်
 ချင်ဟု၊ သို့ပင်ပြန်ခေါက်၊ ကျွန်ုပ်လျှောက်ရှင့်၊ ယွင်း
 ဖောက်ထွေပြား၊ ကျင့်သည်များကို၊ မယ့်နား၌တွင်၊

၁။ နတ်ရပ်လုံးလျှင်(မ)
 ၂။ ယုံကျွန်ရောက်ရှင့်(မ)

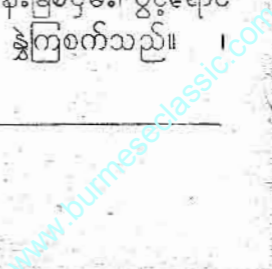
ကြားထင်၍၊ ယုံချင်ဘွယ်အောင်၊ ရူပဆောင်၍၊
ရှောင်လေပါ။ နောင်မင်းလျာသည်။ ။သစ္စာခံဘိ
သည်တကား။

(တ) ထပ်လှောက်ကြည်စွာ၊ မယ်တို့မှာလည်း၊
ထွေလာဆန်းထူး၊ *ရင်းမာဦးကို၊ ညွတ်နူးကြည်ဖြူ၊
လက်ဆောင်မူသော်၊ စိတ်တူမရှား၊ ဖေါချင်းများနှင့်၊
ဖြစ်လားမကြွင်း၊ နားတော်သွင်း၍၊ မြဆင်းတခဲ၊ နောင်
မင်းရဲလျှင်၊ ရှောင်လွှဲသစ္စာ၊ မကျင့်ရာဟု၊ မယ်သာယုံ
ဘိ၊ နာချေမိရှင့်၊ ခုပြီ ဖွင့်သွေ၊ သူ့ဘို့ဝေလည်း၊ ဆံမွေ
ခြေခြမ်း၊ *မို့ သန်းစိတ်က၊ မလေးလှတည့်၊ ကြားက လူ
ရှင်၊ ပြစ်များတင်လိမ့်၊ သည်တွင် ဘဝ၊ နောင် ကျိုင်း
မြဲသည်။ ။နစ်ခွဲကြံဘိ သည်တကား။

၄၈-သစ္စာတိုင် မယ်ဘွဲ့ရတု

(ပ) သက်မှတ်ပါမည်၊ ဖြည်းသာ ပျံ့ကြည်၊
လျှောက်လျှင်းသည်လည်း၊ ကျူးရှည်မြင့်လစ်†၊ နှစ်ပင်
ဖြစ်ခဲ့၊ ကျစ်လျစ်† ပျံ့ပျံ့၊ လျှောက်သမျှကို၊ တို့စ မပြန်၊
ကျွန်လည်းလွယ်လွယ်၊ ကြာနွယ်ပျောင်းခွေ၊ ပန်းကာ
ပေတည့်၊ သဲမြေကိုင်းကွန်း၊ ရေပန်းမြစ်ဝှမ်း၊ ပွင့်ရောင်
မွှမ်းက၊ ယှဉ်ကျွန်းတောင်ရှက်၊ နွဲ့ကြစက်သည်။ ။
ကျေးငှက်ဖေါနှင့် နေပြီသော။

၁။ ရင်းမာဦးနှင့်(မ)
၂။ နောင်မင်းရဲကို(မ)

(၃) **ရက်ပတ် ဖြာလည်**၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊
 *တိုးမည် မျက်ရှင်၊ *ဒုယင် သွန်းသွန်း၊ ခါးပန်း
 ရစ်နှောင်၊ ပန်းရောင်ရည်စွတ်၊ ချိန်သင့်ဝတ်၍၊ *ကြိမ်း
 ခတ်ကြလျက်၊ ခွင်စုံဖက်သည်၊ ဘဝင်တိမ်ဝယ်၊ တိမ်
 ချင်းနွယ်လျက်၊ တိမ်ငယ်ရိပ်ကြ၊ တင့်ရည်းလှသား၊ မာ
 ယသဘင်၊ ရေသွန်းယင်သော်၊ ဝါဝင်လုံးလုံး၊ ရက်
 ကျုံးချိန်သင့်၊ သို့စင်မြင့်ခွဲ၊ သခင့်စိတ်မှ၊ ကျွန်ုပ်သာကို၊
 ထွေလာလေပင်၊ မှတ်နိုးထင်သည်။ ။ **နတ်ပင်နှိုးဆော်**
ပေပြီသော။

(တ) **ညက်မှတ်ပြာကြည်**၊ ပြစ်ဟူသည်လည်း၊
 ရိပ်ခြည်၊ ဝေးလင့်၊ မရှိတင့်တည့်၊ ခြောက်ဆင့်တုံနှော
 နတ်သာပေဟု၊ *မြုတေ*တမှတ်၊ ဝင်းငြိမ့်လတ်လျှင်၊
 ဝါကျွတ်လွန်ပွဲ၊ သဘင်စဲက၊ *ခဲရွှေရည်၊ ပေါ်တော့
 မည်ဟု၊ ရိပ်ခြည်မပြု၊ မြက်ကာဟလျက်၊ ရေဆခန့်တွက်၊
 ကိုး၊ ဆယ် ရက်ကို၊ *သန်ဘက်မထင်၊ နက်ဖြန်ပင်
 သည်။ ။ **ကြာတင်ကြောင့်ကြ ဖြေပြီသော။**

၄၉-မိုးတော မယ် ခွဲရတု

(ပ) **တာရက်လကို**၊ ရှက်ကွန့်လို၍၊ ရိပ်ညိုပြကာ၊
 သည်မျှသာနှင့်၊ ထစ်ရွာမမြူး၊ တန်ပါဦးလော့၊ *ကိုယ်

- ၁။ ရက်ပတ်ဖြာလည်(မ)
- ၂။ ကြိမ်းချွတ်ကြလျက်(လ)
- ၃။ ရက်ကျုံးချိန်ဖင့်၊ ကိုစင်မြင့်ခွဲ(မ)
- ၄။ မှတ်တိုင်းထင်သည်(မ)
- ၅။ မရှိတင့်သည်(မ)
- ၆။ ရစ်ညိုပြကာ(မ)

ထူးဖော်နည်း၊ သည်နှယ်ချည်းလျှင်၊ တို့လည်းခွေညွတ်၊
ထွမ်းပေတတ်ဟု၊ ဘုံထွတ်ပိုင်သ၊ သိကောင်းလှ၏၊
ကာလတန်ပြီ၊ သို့မရှိတည့်၊ လျှပ်တိတောင်၊ မြောက်၊
ရွှေ၊ နောက်ထင်မှတ်၊ စက်ခြည်လွတ်သည်။ ။နတ်
ထည်းရွမ်းဆော် ဘိ၏သို့။

(၃) ပြာညက်မြည့်၊ လှသည်ကိုမူ၊ နှုန်းဆိုစရာ၊
ထည့်၍ရှာ၊ လည်း၊ စကြာနှင့်ပင်၊ ခက်မည်ထင်၏၊
ဆယ်တွင်နှစ်မည်၊ ရံလည်ဦးရှက်၊ ရွှေနှယ်စက်၊
ဆက်ဆက်၊ တိုင်းပင်၊ လွန်၍ကြင်သည်၊ ဖူးချင်နေ့ည၊
ခွတ်မွတ်လှကို၊ ဆံမျှမတန်၊ လွမ်းညွန့်ထပ်ရစ်၊ စစ်တပ်
မြေတာ၊ ရပ်ရာထူးခြား၊ ဝေးလေငြားလည်း၊ စက်ပါး
တွင်ပင်၊ ထင်တုံရေးရေး၊ ချစ်စိတ်ပြေးသည်။ ။မဝေး
ရှုပြော်ဘိ၏သို့။

(တ) ရှာမြက်တဆို၊ ချစ်သည်ကိုမူ၊ ကွဲပြီစက်ပျံ၊
မစဝံတည့်၊ အလွံ တောင်တော၊ *သင်းချောပမာ၊
*သန္တာလိုလို၊ မြည့်တချို၊ ရွှေသို့တဝက်၊ ဖူးထွက်ရွန့်
ရွန့်၊ ညွန့်လည်းဝေဝေ၊ လေလည်းတုံရစ်၊ မြစ်လည်း
ကြည်စံ၊ ခေင်သံငွဲရှာ၊ ချစ်ပျံ၊ ငှါနှင့်၊ ယဉ်ကာနွဲလျက်၊
လည်ချင်းရှက်သည်။ ။ကျေးငှက်လွမ်းဖော်ညို၏သို့။

- ၁။ လှည့်ပတ်ရှာသော် (မ)
- ၂။ ဖူးချင်နေကြ (မ)
- ၃။ တပ်စစ်မြေတာ (လ)
- ၄။ ရွက်ညွန့်ဝေဝေ (မ)

၅၀-ရာဇဓာတုကဗျာ ဘွဲ့ရတု

(ပ) *တင့်လှပေဟန်၊ ဖက်မဲ ရန်တည့်၊ ခြောက်
 တန်နတ်ရွာ၊ ဘုံကလာသို့၊ ပြာပြာလတ်လတ်၊ မွတ်မွတ်
 [] ရေး*ချေ၊ ထုံးနေမကျော၊ *ပန်းရောဆံကြာ၊
 ချတိုင်းသာလျှင်၊ *ရွှေဝါဖိတ်ရှင်း၊ ထည်ချင်း*စံပယ်၊
 နို့ကြွယ်လှိုင်ကြ၊ *မဇ္ဈ၊ *မျက်မည်း၊ *ပေါ်ထပ်စည်း
 နှင့်၊ *မရည်း မထင်၊ ဖြုတ်ချည်းမြင်က၊ နတ်ပင်
 *ယိုးမှား၊ *ဝိုးဝါးတွေးချွတ်၊ စိတ်လုံးညွတ်သည်။
 ဘုံထွတ်နန်းတောင် နေတို့လော။

(ဒ) *ရင့်မျှရွှေကျန်၊ ရွက်မခြွန်တည့်၊ ဝါကြန်*
 နီမောင်း၊ ပင်တိုင်းပြောင်းက၊ သက်ပေါင်းထင်ယံ
 လှ*နိတုံလည်း၊ ပန်းစုံရောရှက်၊ ထုံးမြိတ်ရွက်နှင့်၊
 *လိုက်ဖက်တင့်မှတ်၊ ကိုယ်ဝတ်တော်မှာ၊ မလ္လာရနံ၊
 မွှေးပျံ့ကြိုင်ရှင်း၊ ပယင်းရွှေရည်၊ *ပွတ်လဲ ကြည်သို့၊
 *မြရည်ကြောစိမ်း၊ လွဲလွဲရှိမ်းမျှ၊ ခပ်သိမ်းကလျာ၊

- ၁။ ဖက်မရန်တည်း (မ)
- ၂။ ပတ်လျောဆံကြာ (မ)
ထုံးမနေမကျော၊ ပတ်လျောဆံကြာ (လ)
- ၃။ ရွှေဝါဖိတ်ရှင်း (လ) (မ)
- ၄။ မရည်းမဆင် (လ)
- ၅။ ဝါစွန်နီမောင်း (လ)

[ညက်ညက်၊ ရှန်းရှန်းစက်မျှ၊ ဝင်းလက်ရောင်
 ရွှေ၊ အခေါင်ပေတည့်၊ တောင်နေနတ်ဟန်၊ မြတ်
 သစ်ကြန်နှင့်၊ ပန်းမှန် [ဤစာသားအချို့ မူပိုင်ခွင့်
 သည်ဟု နှုတ်ငိုရဘူးသူတိုင်းထံမှ မှတ်သားရသည်။

ချဘွယ်သာလျှင်၊ သိင်္ဂါ လျှံတောက်၊ လက်ကောက်
လက်ကြပ်၊ ရည်လျှပ်*ဆံကျင်၊ မျှမထင်လည်း၊
တိုင်းပင်တင့်မှတ်၊ လှခေါင်ထွတ်သည်။ **ကြာနတ်
တန်းဆောင် ပေတို့လော။**

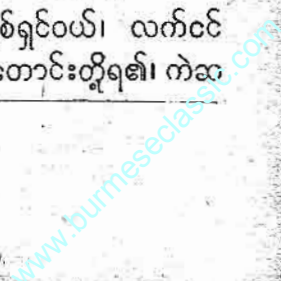
(တ) ဆင့်ချခွေသွန်၊ ရက်မချန်တည့်၊ ယုဂန်
အလုံး၊ မြရည်ဖိုးသား၊ လှဆုံးတင့်နေ၊ *ထိုး၊ သား
ရေလည်း၊ ထွေထွေကြည့်တိုင်း၊ ပြစ်မျိုး*ရှိုင်းသည်၊
စံခိုင်း*လှော်သစ်၊ *ရွှေနှယ်နစ်မျှ၊ တင်ပြစ် မစက်၊
လှဲလဲ ညက်ကို၊ ထက်နတ်ဘုံနေ၊ ခုသာကြွေသို့၊
တင့်နေရှုမြော်၊ အကျော်ပျံ့မွန်း၊ ဝင်းငြိမ့်ရွန်းကို၊
တောင်နန်းနေလော၊ နတ်ပေလောဟု၊ တွေးတောချေ
မိ၊ တပ်မသိခဲ့၊ မြင်မိဖြုတ်ခြည်း၊ မြော်ကတည်းက၊
အု၊ သည်းစုံညွတ်၊ သက်လုံးပြတ်သည်။ **လျှံပတ်
ထွန်းရောင်ဝေတို့လော။**

[ထိုရတုတစ်ခုသည် “ဇင်းမယ်ဘုရင်နှမတော်
ရာဇောတုကလျာကို တောင်ငူ နတ်သျှင်နောင်
မြင်ရာတွင် ဆိုသည်” ဟူ၍ စကားရှိသည်။ ။
လက်ဝဲနော်ရထာမှတ်ချက်။]

၅၁-မြင်ထင်ဘုရားတိုင် မယ်ဘွဲ့ရတုံ

(ပ) ပူးပါစေချင်၊ မြတ်ချစ်ရှင်ဝယ်၊ လက်ငင်
ကြည်ဖြူစုံဘိမူကား၊ အတူသံမြ၊ တောင်းတို့ရ၏၊ ကဲဆ

- ၁။ ထိုးသရေလည်း(မ)
- ၂။ ထင်ချေရှုမြော်(မ)
- ၃။ သက်လုံးမှတ်သည်(လ)

ထပ်ကာ၊နောင်သာ နောင်ချည်း၊ ဖော်နည်း မရွှင်၊
မြတ်မြင့်ထင်ဝယ်၊အိမ်ရှင်ကလျာ၊မယ်-မပါဟု၊ မျှော်
ကာမတည်၊မူးမော်လည်ရှင့်၊ကျွတ်မည်ဆုမျှ၊ မြွက်ဟ
ခိန့်ပြတ်၊မတောင်းတတ်ခဲ့၊ရှိဝတ်ပူဇော်၊ကြည့်ချေမြော်
သော်၊ ရှင်တော်ကြံငှန်း၊ ထွတ်ဦးစွန်းသည်။ ။
ပြောင်ရွန်းပြောင်ဝေ ဝှံ့နံ့တော့သည်။

(၃) *ဦးကာရွှေစင်၊ *ဆယ်မီးတင်သို့၊ကေသျှင်
သွယ်မြတ်၊စည်းစကပင်၊ သက်မျှ၊မိပေ၊ ချိုးမြုတေ
ကို၊ ဖန်ဝေမူးမော်၊ ပြင်တိုင်းမြော်သော်၊ တိမ်ပေ၊
လျှံထွန်း၊သစ်ရိပ်နန်းက၊ကြော့လန်းဆင်းဝါ၊ တောင်
*လှန်းကာလျှင်၊*သန္တာခြေဆွဲ၊လည်ချင်းနှံ့၍၊*ရောင့်
ရဲပျော်ရေး၊ ပါ*စုံမေးလိမ့်၊ ကျူးသောယာ၊ အခါ
*သရစ်၊သည်အဖြစ်ကို၊ ငယ်ချစ်မမြင်၊ ပျော်ဖွယ်ဖျင်မျှ၊
မြိုင်ခွင်ပတ်ဝန်း၊ ရှုဘွယ်ဆန်းသည်။ ။ခေါင်နန်း
ခေါင်ဗေ့ မှန်တော့သည်။

(တ) ပြူးကာဝေဆင်၊တောတပြင်လည်း၊ပျော်ရှင်
ဖွယ်သာ၊ မြိုင်ရိပ်ကာလျက်၊ နံသာကြိုင်မွန်း၊ လှကြ
ငှန်း၏၊ပြိုင်မွန်းစံတည်၊နှုန်းသင့်မည်ကား၊ *ဖွေနှည်
လူရွှာ၊ ရဲခဲစွာရှင့်၊ ဗယ်၊ ညာရံသန်း၊ ရွှေပေါင်းဝန်း
သည်။ ။တောင်နန်းတောင်နေ ရန်တော့သည်။

၁။ ပြောင်ရွန်းပြောင်ရွှေ(မ)
၂။ မြင်ရမြော်သော်(မ)

၅၂-စစ်ချီမောင်ဘွဲ့ ရတု

(ပ) ရေပျန်းသဘင်၊ တာသစ်ရင်၊ က၊ ကြေးရှင်၊
ဝတ်ရွှေ၊ ငှက်ပေါင်းရွှေနှင့်၊ စုံခြေတခွင်၊ ညွန့်ညွန့်တွင်၌၊
ရွှေစင်ချပ်ဝေ၊ လှုပ်လှုပ်ပြေမျှ၊ မင်းနေဦးစွန်း၊ ဆက်
နန်းဘုံထွတ်၊ သာခေါင်လွတ်က၊ ရေဆွတ်မယ်နှင့်၊ စုံခွင့်
မမိ၊ လွမ်းဘွယ်သီသော်၊ ထိပ်ဆီမမတ်၊ ကင်းလွတ်လက်
ရုံး၊ နှလုံးမရွှင်၊ ရှိရာတွင်ကို၊ * မင်းလွင်လေသာ၊ † ဝန်း
ဆင်လာသည်။ ။ မယ်သာ၊ † ပျောင်းရစ်စွတကား။

(ဒ) ခွေမြန်းမရွှင်၊ အောက်မေ့လျှင်လည်း၊ သဘင်
ကာလ၊ ရှေးသော်ကမူ၊ ဝေမျှအသက်၊ စုပုံဆက်၍၊ တ
ခက်ပျံ့ကြိုင်၊ တခိုင်လုံးလုံး၊ တကုံးစင်ထား၊ နည်းရှားစဉ်
ခိုက်၊ တပွင့်ကြိုက်လည်း၊ * ခေါ်စိုက်မတ၊ မမျှဦးပဲ၊ မပန်
ခြံရှင့်၊ ရက်လဲလကျန်း၊ သွေယွန်းခုမူ၊ ဘယ်သူပန်ဖေ၊
ပန်ဘက်မြော်၍၊ ရှင်ပျော်သဖြင့်၊ စိတ်လွတ်လွင့်လိမ့်၊
ဖြည်းဆင့်သာဖြား၊ လျှောက်ကြားချီချ၊ မှာသမျှကို၊ နှမ
မယ်မှတ်၊ ယွင်းပေချတ်နဲ့၊ နွေလတ်ရတု၊ စိမ်းနုညိုပြာ၊ †
လွတ်နှိုင်းသာသည်။ သွယ်ဖြာ၊ † ညောင်းသစ်မြတကား။

(တ) ကွေဆန်းတပြင်၊ မိုး* လှလင်လည်း၊ ရှင်ချင်
ခါကြိုက်၊ စိတ်လိုလိုက်၍၊ ကျူးရိုက်* ညင်းညင်း၊ လွမ်း
ရေးခင်းသော်၊ ကြင်ချင်းကြင်တူ၊ ကြင်သသူလည်း၊ မပူ
ရစေ၊ သက်သာဝေ၍၊ ဆယ်ထွေဆယ်သစ်၊ ရှိဘွယ်ဖြစ်

- ၁။ ရွှေစင်ချပ်နေ (မ)
- ၂။ စိုးရာတွင်ကို (လ)
- ၃။ ဖန်ဆင်းလာသည် (လ)

လိမ့်၊ စစ်လည်းကြာလွန်း၊ ပန်းလည်းသည်မှာ၊ ပွင့်ခါ
နှမ်းခေါက်၊ မရောက်ဆင်ဘက်၊ ရှုမရက်တည့်၊ တဝဂ်
ယုဂန်၊ ချီဟန်လိုလို၊ နေကိုချုပ်တား၊ နည်းများပြဆန်း၊
ဝန်း၍နှိမ့်၊ ဆင်တန်ပြီတည့်၊ စစ်ဆီသူ့ မြေ၊ မရွာလေနှင့်၊
ထွေထွေစိမ်းဝါ၊ မယ်တို့မှာသည်။ ။ * ခြယ်မြှာမောင်း
လှစ် မှတကား။

၅၃-သကျမဇ္ဇူဘုရားတိုင် မယ် ခွဲရတု

(၁) ညွတ်ညွတ်ညိုသွယ်၊ လူ့ဘုံဝယ်၌၊ နှုန်းဆွယ်
မဆံ၊ ကင်းဝေးလံသား၊ ထက်သံမြင့်သွန်း၊ ခြောက်
ဆောင်နန်းဝယ်၊ ရွှေဝန်းရံပတ်၊ စံသင့်မှတ်သား၊ ကြာ
ဝတ်မဇ္ဇူ။ * ရွှေနန်းသူလည်း၊ ပြိုင်တူနှုန်းဆွယ်၊ မမျှဘွယ်
တည့်၊ တင့်တယ်ကျစ်လျစ်၊ ကြင်ကျမ်းချစ်ကို၊ တလှစ်
ဇမ္ဇူ။ မြင်တိုင်းသူတို့၊ သည်း၊ အူညွတ်ပျောင်း၊ မျက်ခြည်
ညောင်းမျှ၊ ပျံ့လှောင်းကြိုင်ဆုံး၊ ကြက်ရုံး၊ သဇင်၊ ပန်
ဆင်စမှတ်၊ ကုံးတုလွတ်လည်း၊ ဝါကျွတ်လွန်* ပြီ၊
ကျန်းဘွယ်ရှိလိမ့်၊ လျှံညိုပွင့်ဆိုင်၊ မျှမနှိုင်းသည်။ ။
ဆက်တိုင်းပျော်ဖက် ရန်လှည့်သော။

(၃) တွတ်တွတ်ဆိုဘွယ်၊ နှုတ်ပျံ့ကြွယ်လည်း၊ စံ
ပယ်၊ မုလေး၊ ထိုလှာမွှေးသို့၊ ရေးရေးစိတ်တွင်၊ မိန့်နိုး
ထင်၍၊ သာရွှင်လန်ကြား၊ ပြန်တုံ့မှားခဲ့၊ သနားချစ်
သက်၊ ကြင်ကျမ်းဖက်ဟု၊ မယွက်ဆံဖြူ၊ နှင်းထိုက်သူ
ကြောင့်၊ သည်း၊ အူဝှန်ဖြိုး၊ မြေ၊ မိုးမြင်းမိရ်၊ နှုန်းဆို* စီ
လျှံ၊ ကြံရာစဉ်ဝယ်၊ နတ်ယဉ်စီးလစ်၊ အာကာမြစ်
လည်း၊ သွယ်ရစ် လှတင့်၊ မြကုံးပွင့်သို့၊ ကုံးဆင့်ကုံး

၅၄-ချောင်းမတူရားတိုင် မောင်ဘွဲ့ရတု ၈၁

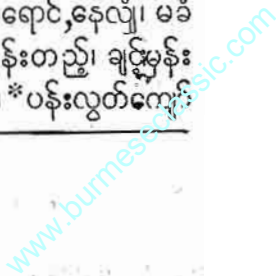
ရန်း၊ ဝိုက်ဝိုက်ဝန်း၍၊ တိမ်နန်းဘုံသစ်၊ ဥကင်လှစ်က၊
သုံးခေတ္တပန်း၊ မညူမှန်းသား၊ ကြငှန်းသကျ၊ ရှင်ချစ်ဖ
လျှင်၊ ပြည့်ရစုံလွယ်၊ ချစ်ရေးကယ်လော့၊ မြောက်သွယ်
ရောင်မြူး၊ ဘဝဂ်ကျူးသည်။ ။ ရူးမူးပျံတက် ဝှန်လှည့်
သော။

(တ) ထွတ်ထွတ်ပျိုရွယ်၊ မွတ်မွတ်သွယ်သား၊ သက်
ဆယ်နှစ်စွန်း၊ ရက်မယွန်းတည့်၊ လျှံထွန်းတန်းဆောင်၊
ခွန်းတင့်ခေါင်ကို၊ မြင်ယောင်ထင်မက်၊ စက်လည်းသွယ်
ခွေ၊ နေလည်း*ပြိုက်ရွမ်း၊ ငြိမ့်မျှလွမ်း၍၊ ကြင်ကျွမ်းချစ်
ညွန့်၊ မကွန့်ကဲဆင့်၊ တိုးတက်မြင့်သော်၊ ကြာနှင့်စုံရေး၊
ဇူးချင်နှေးခဲ့၊ ထစ်ကြေး*အုံ့ပျ၊ ခါသစ်လကို၊ တူကွရင်
ရွှေ၊ ဖူးလွယ်စေဟု၊ သပြေမှည့်သီး၊ သွန်း၍ပြီးသား၊ ရွှေ
ထီးရတနာ၊ ဖြန့်မိုး ကာလျက်၊ မည်သာ တော်နှင့်၊
သဗ္ဗါယ်တင့်သည်၊ ပျောက်လွင့်ဗျာပါ၊ ရှင်တော် ရာကို၊
ဦးညှာခိုင်လန်း၊ နံတူပန်းနှင့်၊ တိမ်စွန်းသံညောင်း၊ ဆု
ထူတောင်းသည်။ ။ ဆယ်ချောင်းရှိလက်ပန်လှည့်သော။

၅၄-ချောင်းမတူရားတိုင် မောင်ဘွဲ့ ရတု

(ပ) ချောင်းမမွေတော်၊ မြတ်ဇိနော်ဟု၊ သုံး
ဘော်ရပ်သူ၊ နတ်လူအလုံး၊ ညွတ်လွှာရုံးသား၊ ရှိကုံး
ငန်းမြောင်၊ မယုံလက်ဆောင်မှု၊ လရောင်၊ နေလျှံ၊ မခံ
လေညှင်း၊ မိုး၊ နှင်း မဖျန်း၊ ရေမသွန်းတည့်၊ ချင့်မှန်း
တမ္ဘာ၊ နှစ်သင်္ချာက၊ ညှိုးဝါမယော်၊ *ပန်းလွတ်ကျော်

၁။ မကွန့်ကဲဆင့် (မ)
၂။ ထိပ်စွန်းသံညောင်း (မ)

နှင့်ကြင်ဖေဖော်နန်းရန်၊ မတော်ဟန်ကို၊ လျှောက်ပြန်ခဲ့လွယ်၊ဆိုရေးကျယ်သည်။ ။မုန်းဘွယ်မများ †တောင်းကိုလည်း။

(၃) *မောင်းပျရွေလှော်* ၊ ရှုတိုင်းပျော်ကို၊ ထိပ်ပေါ်ကေသာ၊ * ဆင်မရာတည့်၊ စကြာထံအောက်၊ ဆက်လှာရောက်က၊ ပြန်လျှောက်သွယ်ချည်း၊ ၊ဝမ်းဝယ်ပည်းစွ၊ မုန်းလည်းမနိုင်၊ *ပျက်ခေါင်တိုင်သည်၊ မြစိုင်း*တင်းကျမ်း၊ တပိုင်းမွမ်းနှင့်၊ စိမ်း၊ ရှမ်းမရွေး?၊ လျှော့ပြေးသို့၊ ကြင်ရေးသစ်သစ်၊ ကြံသည်ဖြစ်ကို၊ ရှင်ခုန်ဘုန်းမွေး၊ *မိတည်းရှေး†လျှင်၊ အရေး†ကယ်ယူဖြည့်တော်မူလော့၊ တလူဘဝ၊ တွေ့မိရရှင့်၊ သည်ကလွန်သည်၊ သံသာရှည်၍၊ လူ့ပြည်နတ်ရွာ?၊ လှည့်ဆောခါလည်း၊ ကမ္ဘာဆက်များ၊ ဝေးစေခြား၍?၊ *သုံးဝင်ညီနှောင်း၊ မယ့်သက်ပေါင်းလျှင်၊ လေးကြောင်းပါးရွာ၊ လွတ်ပါလိမ့်လော့၊ သနားမောစွ၊ ရှင်စောခုထ၊ ဗျာဒိတ်ဟလော့၊ ပဉ္စသီလံ၊ သုံးပါးကံဖြင့်၊ မြမြိဆောင်တည်၊ မယ်စောင့်သည်ကို၊ စိတ်ကြည်ဖြူထွေ၊ အမှုစေ၏၊ သပြေစိုးရန်?၊ လက်ရုံးအန်နှင့်၊ ဆဒ္ဒန်နာဂ၊ ပြော

- ၁။ မောင်းမရွေဘော် (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)
- ၂။ ပြန်လျှောက်ဘွယ်ချည်း (လ) (မ)
- ၃။ စိတ်ရှမ်းမရွေး (မ)
- ၄။ သည်ကလွန်လော့ လူ့မြေနတ်ရွာ (မ)
- ၅။ ဝေးစေခြားလော့ (လ)
- ၆။ သပြေစိုးမှန် (မ)

၅၅-ရွှေဆံတော်ဘုရားတိုင်မောင်ဆွဲရတု ၈၃

ရန်ဝသို့၊ မမျှလှဝယ်၊ သည်သူနှယ်သည်။ ။ နန်းဆွယ်
မရှား † တောင်းကိုလည်း။

(တ) ကြောင်းစထေ့ငေါ်၊ လျှောက်သည်သော်မူ၊
ဓူးမော်* ဘနန်း၊ လွန်ထူးဆန်းသား^၁၊ ရေသွန်းနှင်း
အပ်၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြား၊ စုလျားရစ်သီ၊ မပတ်မီက၊
ချစ်ညီဖောက်ပြန်၊ မတော်ဟန်ကို၊ *နန်းရန်ရွယ်ရှိ၊ ကျင့်
စာပြိုက၊ မျက်စိစောင်းလှည့်၊ မကြည့်ချင်ပြီ၊ ထက်ဆီ
ဘုံဖျား၊ သိကြားကိုသာ၊ မယ့်သည်းလျာဟု၊ ဝမ်းမှာမှတ်
ရှည်၊ နေစလှည့်ရှင့်၊ *ထားပြည့်ဝန်းရုံ၊ ဆင်ပုံမြင်း
ထွေ၊ စောင့်နှင့်နေလျက်^၂၊ ရဝေ ခန်းချောင်၊ သလွန်
ညောင်ဝယ်၊ *သုံးမြောင်ရံကာ၊ နေလှည့်ရာကို၊ စကြာ
လက်ရုံး၊ ကြီးပြီးဆုံးမှာ၊ နှလုံးဖောက်ပြန်၊ မတော်ဟန်ကို၊
နိဗ္ဗာန်သခင်၊ သိစေချင်ဟု၊ ရွှေစင်ရောင်နွယ်၊ တင်ဆက်
ရွယ်သည်။ ။ ကုန်းသွယ် မသား † တောင်းကိုလည်း။

၅၅-ရွှေဆံတော်ဘုရားတိုင်မောင်ဆွဲရတု

(ပ) ရက်၊ လခါကျော်၊ နတ်စက်ပျော်၍၊ မည်ခေါ်
*သန်ဦး၊ ဝါသျှိကူးက၊ ပျံ့ပျူးမိုးစည်၊ လျှပ်ရောင်ခြည်
နှင့်^၃၊ မြောက်ပြည်မက၊ အစိုးရသား၊ သူဇာသက်မှတ်၊

- ၁။ လွန်ကြူးဆန်းသား(ရ)
- ၂။ စောင့်ရှောက်နေလျက်(လ)
- ၃။ လျှပ်စက်ခြည်နှင့်(မ)
- † မုန်းဘွယ်မညာ၊ နန်းဆွယ်မရှာ၊ ကုန်းသွယ်မသာ
တောင်း ကိုလည်း။ (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)

မြရည်ဆွတ်၍၊ မွတ်မွတ်လိမ်းချေ၊ ထုံးနေတိုင်းမြ၊
*သင်းတွဲစိန်ပြည်၊ စုံခြည်*ကွက်ကတ်၊ တုလွတ် မျက်
နှာ၊ သိင်္ဂါခြယ်သန်း၊ စိန်ပန်းပွင့်ညီ၊ *သရီကိုယ်ထည်၊
ရစ်လည်*သတောင်း၊ ပန်းပေါင်းကြိုင်မြ၊ အုံးဆင်နှံ
လျက်၊ မြဲတန်းဆောင်၊ မတော်ခေါင်ကြောင့်၊ လက်
ဆောင်ရှိအုပ်၊ ထိပ်ထက်ရုပ်၍၊ ကျွန်ုပ်သာပျော်၊ တိုင်
လျှောက်ဖော်အံ့၊ မည်ခေါ်ပတ်ဝန်း၊ သောင်းလုံးမွန်း
သည်။ ။ဆံပန်းကေသာ မြတကား။

(၃) မြက်ဟသာပျော်၊ လျှောက်သည်သော်မူ၊
ရာကျော်၊ ထောင်သောင်း၊ ဘဝပေါင်းလည်း၊ မပြောင်း
ရွှေရင်၊ စုံကြချင်ဟု၊ မြေပြင်ပတ်ဝန်း၊ ဇမ္ဗူကျွန်းတွင်၊
ကြော့လန်းရည်တူ၊ တင့်မျိုးဟူက၊ မည်သူမမျှ၊ ဘက်
မရသား၊ အများသက်ခန့်၊ နောင်ဘုန်းညွန့်လျှင်၊ မတန့်
လွန်ကျူး၊ ဆိုစဉ်းက၊ ပျံပျူးချီပျား၊ နာသူနားဝယ်၊
ပျော်ပါးဘွယ်တိ၊ ကြားသော်ရှိလိမ့်၊ မျက်စိစိတ်ဝမ်း၊
ခွဲခြမ်းထွေပြား၊ ချစ်သူများကြောင့်၊ တိမ်းပါးတွန့်တို့၊
မည်သို့ထွေထွေ၊ မရှိစေဟု^၁၊ ရိုသေထိပ်ထက်၊ စုံသည်
လက်ဖြင့်၊ ငယ်ဘက်ရံဝန်း၊ မြက်ဆိုညွန့်သည်။ ။
စံခန်းလေသာက တကား။

(တ) တွက်ဆရှာသော်၊ သုံးရွှေဖော်နှင့်၊ မြိတော်
နေကျ၊ မမှတ်ရတည့်၊ *ကျိုင်းမြညိုရောင်၊ ညီများ
နောင်လျှင်၊ ယုံအောင်ချီသာ၊ နှုတ်*ပျူဟာနွဲ့၊ မယ့်

၁။ မည်သူပင်မျှ(လ)
၂။ မည်သို့ကျိုးနေ၊ မရှိလေဟု(မ)

၅၆-ကျေးဇေ မဉ္ဇူသကပန်းဆွဲရတု ၀၅

နာလှည့်ဖြား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားပေဘွယ်၊ သူတို့
ဝယ်လည်း၊ သည့်နှယ်သို့ချည်း၊ ဝမ်းနည်းမပြေ၊ ကိုးမဲ့
နေဘိ၊ တွေးခေါ်ရှိလိမ့်၊ မျက်စိစိတ်တွင်၊ လူတို့ထင်ခဲ့၊
သောင်းခွင်ရပ်သူ၊ နတ်လူညွတ်ခံ၊ တောင်းတိုင်းရ
သည်၊ လောကံထွတ်တင်၊ မြတ်ချစ်ရှင်လျှင်၊ ဆံမျှင်
ကြို၊ ကြွင်းမဲ့သိလော၊ သတိဖြူဆွတ်၊ †၊ ကျွန်ုပ်မှတ်
စား၊ လွမ်းဆွတ်၊ †ချစ်ပန်း၊ ညှိုးမမြန်းသည်။ ။ရံဝန်း
နေသာစွ တကား။

၅၆-ကျေးဇေ-မဉ္ဇူသကပန်းဆွဲရတု
(မောင်က ဧဟန်)

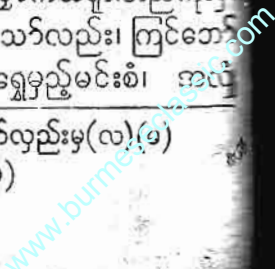
(ပ) *ဆက်ဒန်အိုင်သာ၊ ဂန္ဓမာနှင့်၊ ကေလာ
တောင်ထွတ်၊ *နဝတတ်၌၊ နေမှတ်ပျော်ပါး၊ ပွင့်ဝတ်
ဇား၍၊ သိကြားနတ်က၊ ပို့လှာသသည်၊ ဇောတလှုံ
ပြောင်၊ ကျေးမျှားနောင်...။ ။ ညှိရောင်သွယ်ရွန်း၊ လှ
ကြငှန်းမူ၊ လွမ်းပန်းမပြယ်၊ သနားဘွယ်တည့်၊ နောင်
နှယ်ညွတ်ခွေ၊ ရှိပလေလိမ့်၊ *စေ့ရေ* မေးမြို့†၊ မိန့်
တော်မူ†ကား၊ မဉ္ဇူပွင့်ခက်၊ ခိုင်ကိုဆက်၍၊ ကျူးရတ်
မရှည်၊ ဖူးလွယ်မည်ကို၊ မိုးခြည်တိမ်ခြေ†၊ ပျံနှင့်ချေ†
လော့၊ *မြဲတေငယ်သွေး၊ လှ* ငြိမ့်လေးသည်။ ။
ထွမ်းရေးဖြေတော် မူလိမ့်မည်။

- ၁။ ကျိုးနေမဲ့ဘိ၊ တွေးခေါ်ရှိ၏(မ)
ဆိုလေမသိ၊ ထွေခေါ်ရှိ၍ (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)
- ၂။ ဂတိဖြူထွတ်(မ)
ဂတိဖြူဆွတ်(ကဗျာ)
- ၃။ ပျံနှင့်လေလော့(လ)

(ဒု) ခက်သန်ခိုင်မြွာ၊ တပင်သာတည့်၊ ဟေမာ
 မြိုင်စပ်၊ စစ်မှူးကွပ်၍၊ စောင့်ကြပ်*ဂုဗ္ဗဏ်၊ အတန်တန်
 တည့်၊ လှံ၊ ကွန်၊ လေး၊ မြား၊ လက်နက်ထားဖြင့်၊ လွှား
 လွှားပစ်သတ်၊ ထိုထိုနတ်ကို၊ သွယ်ညွတ်တင့်ခေါင်၊ ထွ
 သည်မောင်ဟု၊ ပေါက်ပြောင်မာတင်၊ ရဲဘက်ဆင်နှင့်၊
 ချန်းငင်ငဲ့လိုက်၊ ခြိမ်းတည့်လိုက်သော်၊ ပြီးရိုက်စဉ်
 လည်း၊ လက်နက်လှည်း၊ သိမ်းဆည်း ကိုး
 မြောင်၊ ပန်ထိုက်အောင်ဟု၊ ကြင်နောင်မည့်သူ၊ ဆွတ်
 ခဲ့ယူသည်၊ *မဇ္ဈသက၊ ရဲဆုရကို၊ နှိမ့်ချရိုသေ၊ ဆက်
 နှင်းချေလော့၊ မြုတေငါးအင်၊ *ညက်မွတ်စင်မူ၊ ဝါ
 ဝင်ကာလ၊ နီးခဲ့မှလျှင်၊ *တွေးဆမရက်၊ လှများထက်
 သည်။ ။ချိုးလက်ရေတော် မူလိမ့်မည်။

(တ) ဖက်ရန်ပြိုင်ရာ၊ သို့ရောက်လွှာက၊ ဘုံသာ
 ခြောက်ဆူ၊ စံသသူလည်း၊ မတူဘက်လွတ်၊ ချစ်၍မှတ်
 သား၊ မျိုးမြတ်ဖြူပြာ၊ မယုံနေရာသို့၊ လူးလာပြန်ခေါက်
 နေ့ချင်းရောက်လိမ့်၊ မှာလျှောက်သရွှေ၊ စေ့စေ့မကျန်
 ကြွင်းမဲ့ပြန်သော်၊ ကျူးလွန်ဖွေရှား၊ ဆက်စရာတဟု
 လက်ျာတထပ်ဆင့်၊ ခိုင်လှတင့်ကို၊ သခင့်အိမ်သူ၊ လှမ်း
 ယူရှုရှု၊ ယုယညက်ခွေ၊ လက်ရုံးရွှေနှင့်၊ ဆွတ်ခြွေနှေး
 သင်၊ မြင်းမှင်ရှက်ခေါက်၊ ပွင့်ညောက်သီရုံး၊ တညီကုံး
 သက်ဆုံးရာကျော်၊ ဆက်တိုင်းသော်လည်း၊ ကြင်တော်
 တူရှုည့်၊ ပျော်ချင်လှည့်ဟု၊ ရှေ့မှည့်မင်းစံ၊ အလှ

- ၁။ စည်ရိုက်ပြီလည်း၊ လက်နက်လှည်းမှ(လ)(မ)
- ၂။ ပန်တင့်အောင်ဟု(လ)(မ)
- ၃။ ခိုင်လုံးတင့်ကို(မ)

၅၇-မြင်းမိုရ်ကျေးဝေ မယ်ဘွဲ့ စစ်ရတု ၇၇

ပြီးပြန်၊ တောင်ထိပ်ထက်ဝယ်၊ နံဘက်သင့်နေ၊ သာ
လျောင်းမွေကို၊ ရိုသေညွတ်ကြည်၊ ဝေးကရည်၍၊ ပြစ်
ခြည်၊ ကင်းလွတ်၊ လှငြိမ်မွတ်သည်။ ။ ဆုမြတ်ဝေ
တော် မူလိမ့်မည်။

(တောင်ငူမင်းရဲနရာစာ)

[လက်ဝဲနော်ရထာ စု ကူးသောပေမူ ဆဲချပ်
ဦးရေ ၁၅၀-၌ မင်းရဲနရာဆိုဟူ၍ ဤအတိုင်း တွေ့
ရသည်။]

၅၇-မြင်းမိုရ်ကျေးဝေ မယ်ဘွဲ့စစ်ရတု

(ပ) * ရှုတိုင်းထွေလည်၊ * ကိုးမျက်ရည်တည့်၊
ရစ်ခြည်စီသန်း၊ ထွေထွေစွန်းသား၊ သိုက်နန်းပျော်ရာ၊
* ဝတီ သာမှ၊ သူဇာကြင်ဘက်၊ သ-လှာဆက်သည်၊
စိမ်းရွက်လျှံပြေး၊ မြင်းမိုရ်ကျေး...။ ။ မြေးမြေးတိမ်ယံ၊
သည်ကပျံ၍၊ နိုင်ငံတလွှား၊ ပျော်ဘွယ်ငြားမူ၊ နည်းများ
ပန်းဖြေ၊ သင့်ရုံနေမှ၊ အောင်မြေနန်းဘုံ၊ သာမျိုးစုံ၊
သည်၊ * မြစ်ဆုံ၊ သန်လျက်၊ * မင်းဝံချက်ဝယ်၊ စံထက်
တံဆိပ်၊ လှခေါင်ထိပ်မူ၊ လွမ်းရိပ်ခြည်ထွေး၊ မိန့်နှင့်
မေးသော်၊ မင်းရေးအောင်မြင်၊ ရန်လုံးစင်၍၊ ဝါမဝင်
မိ၊ ပြန်လေပြီဟု၊ မိုးဆီတိမ်ကျ၊ ။ လျှောက်ချေဦးလော့၊
ထွန်းမြူး * သော်တာ၊ လနှင့်သာလျှင်၊ စံရာနှိုင်းမျှ၊
မွတ်မွတ်လှသည်။ ။ ဆွတ်မျှ၊ ရွှင်တော်မူလိမ့်မည်။

[ဤရတု ရှုတိုင်းထွေလည်-ချီကို လက်ဝဲနော်ရထာ
ပေါင်းစုကူးသောပေမူ ဆဲချပ်အစဦးရေ ၁၄၉-၌ မင်းရဲ
နရာဆိုဟု ဤအတိုင်းတွေ့ရသည်။]

၁။ မွေးမွတ်လှသည်(လ)(မ)

(၃) နုကျိုင်းဝေမည်၊ စုံတလည်လည်း၊ ရွက်ရှည်
 မြမြ၊ ရွရွရွန့်ရွန့်၊ ငုံညွန့်တပြိုင်၊ ချပ်ဆိုင်တပြီ၊ ပွင့်ညီ
 တရုံး၊ သိ၍ကိုးသို့၊ တောင်လုံးပျံလှောင်း၊ မကြိုင်
 တောင်းတွင်၊ ရွက်ညောင်းပေါ်သစ်၊ လကျာရစ်
 လျက်၊ *ကျစ်လျစ်†ပွင့်သေး၊ ခိုင်လုံးမွှေးကို၊ ရွေး၍ချီ
 လေ၊ စစ်မြေဝေးခေါင်၊ ရှမ်းတောင်ဆီးရွမ်း၊ ချမ်း
 လည်းထပ်ချုံ၊ မလုံသည်နှင့်၊ ထစ်ရင့်သွန်းလောင်း၊
 မိုးလည်းပြောင်း†သော်၊ လွမ်းပျောင်း†စဟန်၊ ပြန်လ
 တော့မည်၊ လွန်လာသည်ဟု၊ ရိပ်ခြည်ဖော်ပြ၊ ယုယ
 ဆည်တား၊ ဖျော်ဖြေဖြားသည်။ ။ ရွှေနားချင်တော်
 မူလိမ့်မည်။

(တ) တုနှိုင်းပေ့နှည်၊ လှမောသည်မူ၊ လှပြည်
 အထွတ်၊ လှခေါင်မှတ်သား၊ မိုးနတ်ယှဉ်စံ၊ ပြိုင်
 သော်လံလိမ့်၊ မြလုံလိုလို၊ မဆိုစရာ၊ ကလျာပြစ်လွင့်၊
 ရှုတိုင်းတင့်သား၊ စိန်ပွင့်*ခြူးကြာ၊ သလွန်သာထက်၊
 မလ္လာခြည်မောင်း၊ *သတောင်းတုံမြင့်၊ အုံးဆင့်မှီမြ၊
 နွဲလည်းယုယ၊ လက်သင်မရွံ၊ စေ့မျှပြန်ခေါက်၊ ကျန်
 လျှောက်သား၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်ပျော်၊ မိန့်မှာသော်မူ၊
 မောင်မြော်တိုင်းပြန်၊ ခက်သန်မဇူ၊ ပန်းကိုမူကား၊
 နံတူ နှစ်ရက်၊ တောင်ထိပ်ထက်ဝယ်၊ ပြီးပြတ်ရောင်
 လွတ်၊ မိုးလုံးပတ်သား၊ လူနတ်ကြည်ညို၊ မွေတော်ကို

- ၁။ ချပ်ဆိုင်အပြီး၊ ပွင့်ညီးတရုံး(လ)(မ)
- ၂။ သုံးပြည်အထွတ်(လ)(မ)
- ၃။ သည်နတ်ယှဉ်စံ(လ)(မ)

လျှင်၊ ကုသိုလ်မျှဝေ၊ စုံလျှင်းစေဟု၊ လှနေများထွတ်၊
ရှင့်သက်မှတ်သည်။ ညွတ်၍တင်တော် မူလိမ့်မည်။

၅၀-စစ်ချီမယ်ဘွဲ့ရတု

(၁) နွေရက်နီးလျှင်၊ စုံတောခွင်လည်း၊ မြသွင်
မည်ညို့၊ တချိုသင့်၏၊ ထပ်ဆင့်ဖြည့်သွန်၊ တောင်လေ
ပြန်က၊ မထန် နှင်းဖွဲ၊ ဆောင်းစံ လွယ်မှု၊ နွေအား
လှသော်၊ ရတုအလျောက်၊ *လှဲနှင့် ပေါက်လည်း၊
လျှံတောက် ရှေ့ဆင်း၊ တောလုံးဝင်းမျှ၊ *သက်နှင်း
ထို့နှင့်၊ ပျော်ခွင့် သောခါ၊ ပြည် အောင်ချာဝယ်၊
နွံသာကြိုင်မွန်း၊ ခပ်သိမ်းပန်းကို၊ ထူးဆန်းကုံးမြောင်၊
မြညသျှောင်ဝယ်၊ တင့်အောင်စီရင်၊ မယ့်လက်သင်၍၊
ဆင်စမြဲကြောင့်၊ သည်းထဲညွတ်ပြောင်း၊ နွေသစ်
လောင်းသည်။ တပေါင်းပြည့်မည် လျင်လတည်း။

(၃) ကြွရွက်ပြီးလျှင်၊ ပန်းသစ်ပင်လည်း၊ မင်း
ထွင်လေနှင့်၊ နှုတ်ထည့်လင့်သို့၊ ရင့်သည်ကားလဲ၊ ခဲ
ညွန့်ကိုက်၊ နွေသို့လိုက်၍၊ ကျမ်းထိုက်ခါသင့်၊ ဆင့်လ
တော့မည်၊ မြင်လသည်ကြောင့်၊ ရှေ့ပြည်တောင်ငူ၊
နန်းမြင့်သူကို၊ တ-ရုဆိုတန်း၊ မေတ္တာမွမ်း၍၊ စစ်လမ်း
ခြေတာ၊ ချီလေရာဝယ်၊ နီလာရိုးရဲ၊ ရှေ့ခဲတချို၊ ညို့ညို့
ထူလူ၊ *အူရရလျှင်၊ *မဉ္ဇူပင်လုံး၊ ပွင့်ရောင်ဖုံးသည်။ ။
တောလုံးလွမ်းဘွယ် မြင်လတည်း။

- ၁။ မြသွင်မြညို့ (လ)
- ၂။ ဆင်စမြဲကို (မ)
- ၃။ နွေသစ်လောင်းသည် (မ)
- ၄။ ဆံကွဲညွန့်ကိုက် (မ)

၉၀ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

(တ) ဝေသက်ကြီးလျှင်၊ လွန်ကဲကြင်၍၊ လည်တွင်
 ဆွဲလျက်၊ ဇောတမျက်သို့၊ ပိုက်ဖက်ရင်ရွှေ၊ ပျော်မြဲ
 ပေကို၊ စစ်မြေခန်းဝါ၊ မင်းရေးရာကြောင့်၊ မြင့်ကြာ
 ရှည်ညောင်း၊ ချမ်းရက်ဆောင်းလည်း၊ ပြောင်းတော့
 မည်ရုတ်၊ မင်းလွင်မှုတ်သော်၊ *ကျေးနှုတ်ဖူးစ၊ တွန်
 သေးမျှနှင့်၊ ယော်ကျကြွခြောက်၊ မြိုင်တလျှောက်
 လည်း၊ ခါရောက်ညီညို၊ သိသည်အလား၊ နွေသို့ပါးက။
 ညက်ထွားပြာဝင်း၊ မျိုးများမင်းနှင့်၊ မှန်ကင်း ထွတ်
 ခေါင်၊ မြတ်ညီနောင်ဝယ်၊ ရည်စောင်တူကွ၊ မတောင်း
 ရဟု၊ *ရူတနှောင့်နှေး၊ ကြံရှာတွေးသည်။ ။လွမ်း
 ရေးတိမ်နွယ် ဆင်လတည်း။

၅၉-ရင်းမာကျေးစေ ကူလီဆွဲရတု
 (မယ်ကစေဟန် ဇာဖြိုင်အခံ)

(ပ) ခုနစ်တောင်စွန်၊ အတန်တန်တည့်၊ ဂုမ္ဘက်
 ရှစ်သောင်း၊ လက်နက်ပေါင်း၍၊ စီးစောင်းခြေမျှ၊ ချရ
 မည်ထား၊ တိမ်ကြားမိုးက၊ ပျံသော်မှလည်း၊ ချဉ်းရမဲ့
 ထွေ၊ ရံဝန်းနေသည်၊ စိမ့်ခြေရပ်ဝေး၊ *ရင်းမာကျေး...။
 ညွတ်ကွေးခရုံး၊ လေးကျွန်းလုံးကို၊ ယူကျုံးတော့မည်၊
 လက်ရုံးရည်ကြောင့်၊ ဘုန်းစည်ကြီးမြတ်၊ မင်းများနတ်
 လျှင်၊ လွှံပတ် မြေပေါ်၊ ပတ်နွံကျော်သည်၊ ညီတော်
 လေးပါး၊ မှူးမတ်များနှင့်၊ ကစားပျော်မှု၊ ကူလီ-လူ
 သော်၊ အတုမဲ့နိုး၊ သတိုး ဘုန်း၅၀၊ နိုင်ပြန်မယ့်နား။

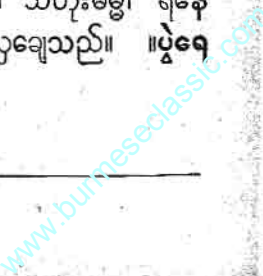
၁။ ခါရောက်ညီးညီး၊ သီးသည့်အလား (လ)

ယခုကြားက၊ ကျေးသားတမန်၊ ကြည့်ပြန်ပါချေ၊ မယ်
တစေသည်။ ။ချုပ်နေရောင်ထင်*ဆည်းညတွင်။

(ဒ) ညခင်းချုပ်နေ၊ ပြန်တုံလေသော်၊ ရဝေပွင့်
နန်း၊ ဘိသိက်သွန်းသား၊ လွတ်နန်းသာတောင်၊ မိုး
ခေါင်မြင့်ဖျား၊ တိမ်တိုက်ကြားက၊ နားမြဲညွန့်ရှင်၊ သ
ရက်ပင်ဝယ်၊ နေမြန်သာ၏၊ ရှုချေကြည့်လော့၊ သို့သည့်
ခတ်ချက်၊ ငါတို့ဘက်က၊ လျှပ်ပြက်သောဟန်၊ ကြီး၍လှန်
လည်း၊ လက်မြန်သူက၊ မီးစက်ကျတံ့သို့၊ စကြာတံ့သ
ခင်၊ ဘဝရှင်လည်း၊ ကျင်လျင် စဟန်၊ လက်မြန်လက်
ကောင်း၊ မတင့်တောင်းတည့်၊ နန်းလောင်းပွင့်လျှာ၊
ရဲကျော်စွာလည်း၊ မာန်ပါခတ်သံ၊ မိုးကြီးခွံသို့၊ နှိုင်းစံ
မဲ့ထွေ၊ တင့်လှပေ၏၊ ပွဲရေလည်လည်၊ အတည်တည်
သည်။ ။နိုင်မည်ကိုလည်း ရည်းကြထင်။

(တ) နိုင်မည်ရည်းထင်၊ အတင်တင်တဝယ်၊ သူ
ခွင်စက်ပါး၊ မှန်သည်များကို၊ *ကြိမ်းဝါးတုံမှ၊ အားပါး
ကျ၍၊ တို့ကသတိုး၊ တဖန်ကြီးလည်း၊ တန်ခိုးမဲ့ထွေ၊ ပွဲမ
ကျေခဲ၊ ကြီးထွေတန်ခိုး၊ ရင့်ခိုးသမ္ဘာ၊ ရဲကျော်စွာလည်း၊
မာန်ပါခြိမ်းမဲ၊ လက်ဝဲ၊ လက်ျာ၊ လိုက်လှည့်ကာတည့်၊
စက်ဝါနေတူ၊ သီဟသူလျှင်၊ သွေးယူခဲကာ၊ မတတ်
သာ၍၊ ကြမ္မာကံယိုး၊ ရှက်စခိုးရှင့်၊ သတိုးဓမ္မ၊ ရဲနေ
ကျတံ့လည်း၊ လက်ချတံ့မှိုင့်တွေ၊ ရှုံးလှချေသည်။ ။ပွဲရေ
များဖြင့် ပည်းမျှပင်။

၁။ ရဝေပွင့်ခန်း (မ)

၆၀- မြင်းမိုရ်ကျေးစေတီကူလီဘွဲ့ရတု
(မယ်ကစေတီစာဖြိုင်အလိုက်)

(၁) *ဝေယန္တာတွင်၊ သူဇာသိကြား၊ မျက်ရှုဖျား
၍၊ စက်ပါးဝယ်ပ၊ မကွာရတည့်၊ ဒီပသုံးလူ၊ ခွန်သစု
သည်၊ ကေတုမတီ၊ မိုးဆီမြင့်မျှ၊ ရန်မျိုးခသား၊ ပြည်
များတန်းဆောင်၊ မြင်းမိုရ်နောင်ဝယ်၊ ရွှေတောင်ထွတ်
သာ၊ နေကလာ၍၊ ရောက်လှာစဉ်ကြိုက်၊ မွေးဘို့ထိုက်
သည်၊ မကိုဋ်မြောက်တင့်၊ ကျေးမျက်ပွင့်...။ ။ နေမင်း
နွယ်ရင်း၊ မင်းထက်မင်းလျှင်၊ သလင်းအုပ်စီ၊ နန်း
မြေညီဝယ်၊ *ကူလီသဘင်၊ မြင်းနှင့်ရှင်၏၊ သိချင်အ
မှန်†၊ ရှုံးနိုင်ဟန်ကို၊ *ယမန်†ကြောင်းရေး၊ စည်
သည့်ကျေးလျှင်၊ ဖင့်နှေးရှောင်လွှဲ၊ မရောက်ပဲနှင့်၊ ဆင့်
ကဲပြန်ခေါက်၊ *ဖွတ်လျှာလျှောက်သည်။ ။ ဝမ်း
မြောက်သာထွေ ဖြည့်ရှာလေ။

(၃) နေဖန်ဝါလျှင်၊ တိမ်ခွါထောင်မွန်း၊ ပြိုင်၍
ထွန်းသို့၊ လေးကျွန်းသနင်း၊ စကြာမင်းဝယ်၊ *ရာစင်း
ဖြူရောင်၊ စိုးစိမ့်ဆောင်သည်၊ ဆင်ပြောင်ဆဒွန်၊ နင်း
*ကွန်ပျံလွှား၊ *ဦးနှောက်စားသား၊ ခွန်အားမာန်
*ဟေ့၊ *ခြင်္သေ့မင်းနံ၊ ရန်နွယ်လှစ်ခွင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း
နှင့်၊ သတင်းဝှန်ကဲ၊ ဆင့်လိုက်လှဲသား၊ *မင်းရဲကျော်
ထင်၊ ကျွန်းခွင်လက်ချ၊ တဖက်ကမူ၊ တေဇကျော်ဟိုး၊
စက်ရှိန်မိုးသို့၊ သတိုးဓမ္မာ၊ ရာဇာတမ္ပတ်၊ ဘုန်းကွတ်
ညွန့်လှ၊ သီဟသူဟု၊ ပစ္စုရိပ်ကာ၊ စကြာရည်သွား၊ နန်း
ရန်ထားချည်း၊ ကစားစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်မြင်၏၊ ရွှေစင်

၁။ ခြင်္သေ့မင်းနွယ်၊ ရန်နွယ်လှစ်ခွင်း (မ)

ရည်လေး၊ ရင်းမာကျေးမူ၊ နှစ်တွေးဝိုးဝါး၊ အမြင်မှား
 နဲ့၊ မှယ့်နားလေသင့်၊ ကြားသည်နှင့်မူ၊ သူကနိုင်လေ၊
 ခေတန်ချေတည့်၊ လူ့မြေစံထား၊ မြင်းမိုရ်သားသည်။ ။
ထိုယ်စားမြင်စေ ကြည့်ပါဓချေ။

(တ) လေသွန်ညာတင်၊ လွတ်သဘင်ဝယ်၊ အောင်
 မြင်မြေဉ္စ၊ အောင်စေ့စိုက်သည်၊ တိမ်တိုက် မြင့်မတ်၊
 ခြပြာသာဒ်က၊ မြော်တံမှတ် သာထွေ၊ မျှော်တံရှုနေ
 သား၊ ရှုံးချေ မနှောင်း၊ နိုင်ကြောင်းအားကိုး၊ တဖန်
 ကြီး၍၊ သတိုးမင်းကျော်၊ ဘက်တော်ကိုပင်၊ သူထင်မိ
 လျက်၊ လိုက်လံဖျက်သော်၊ တောင်ဘက်ပို့မြို့ မပို့ပဲ
 ထွင်၊ မင်းရဲကျော်စွာ၊ ခတ်တုံပါလည်း၊ မြောက်မှာ
 ဖော်ပါး၊ တဖန်သွားနဲ့၊ ကြီးစားပန်းရှု၊ သီဟသူ
 ထွင်၊ ဖမ်းယူမြောက်ချီး၊ ကုလီသီးကို၊ မြေကြီးတွင်သာ၊
 ယားလိုက်ကာတည့်၊ နိုင်ပါမည်ထား၊ နည်းများတန်
 သော်၊ ကြည့်စပျော်တည့်၊ စေတော်မူရွှေ၊ စေ့စေ့မြင်
 ထွင်၊ ကျွန်ုပ်ပင်မျှ၊ မရွှင်သဖြင့်၊ အားနာနှင့်၏၊ သခင်
 ကြင်ချစ်၊ ဘုန်းသစ်ရဲခေါင်၊ ညီနောင်နှစ်ပါး၊ မှူးမတ်
 များနှင့်၊ ရှက်အားကျဟန်၊ ယခုပြန်သည်။ ။ **အမှန်
 နှုတ်ခြေ တည့်သာပေ။**

၆၅-ဆောင်းရာသီ မယ်ဘွဲ့ရတု

(ပ) *မြမြမြေး၍၊ ဆီးသေးနှင်းဖြူ၊ မြူလည်း
 ကြွေလင့်၊ မပွင့်နေခြည်၊ မကြည်ကောင်းကင်၊ ဇာတ်
 နှင်*အံ့ပျ၊ ငြိမ့်မျှကိုယ်တွင်း၊ ဆီး၊ နှင်းကျရွှမ်းချမ်းတို့

(၁) မှက်နားလေသ၊ ကြားသမျှမူ (၁)

စွလည်း၊ ရင့်မျှကြာညောင်း၊ တပေါင်းရက်ကျူး၊ မဖူး
ရက်လ၊ *ဟေမ ရာသီ၊ နာရီပွားတိုး၊ သောက်မိုးညှို့
ရှည်၊ ဆောင်းခါလည်သည်။ ။ချမ်းသည်ရေးအဟန်
တကား။

(၃) ပျပျမွှေး၍၊ ပိုက်ထွေးရင်ငွေ၊ တူစက်လေ့
ကို၊ အောက်မွေ့မြင်သောင်၊ ရှင်မောင်ခေါ်တမ်း၊ ဘော်
ငယ်ကျမ်းဟု၊ အလွမ်းရှည်မြင့်၊ ကြာသည်နှင့်သော်၊
ထပ်ဆင့်ဗျာပါ၊ မပျော်စွာ၍၊ အခါ*သရစ်၊ ဆောင်း
မျိုးနှစ်လည်း၊ အဖြစ်သည့်နှယ်၊ မနှစ်ဘွယ်တည့်၊
သက်လှယ်နှောင်နှင့်၊ ကြင်ပေတင့်စွ၊ မျက်ပွင့်စံတည်၊
မျိုးချစ်ရည်သည်။ ။လွမ်းသည်သူ မတန်တကား။

(တ) ရွရွကွေး၍၊ မွှေးမွှေးပျပျ၊ ရဲရဲလှသား၊ ခိုင်
မြဲပွင့်ဖူး၊ ဆောင်းပန်းဦးလျှင်၊ တထူးသူနှင့်၊ မတင့်လေ
ရာ၊ မယ်နှင့်သာလျှင်၊ *ကြမ္မာဖန်ဆင့်၊ ရည်၍ တင့်
သား၊ သခင်ပန်ဘို၊ စီရင်ပို၊ စိမ်းညို၊ ရွက်
ထပ်၊ ချယ်လှုပ် ထွားထွား၊ တခြားထူးထွေ၊ ညှာ
တင့်ခြေဝယ်၊ ငိုပြေချပ်ဝန်း၊ တဆန်းထူးလည်၊ ပန်းရွေ
ရည်သည်။ ။*ကျမ်းမည်သခင် ရန်တကား။

[နဝဒေးရတုပုဒ်ရေ ၂၁၃-တွင် ဤရတုကို တွေ့ရသည်။]

- ၁။ ရင်မြဲကျညောင်း (မ)
- ၂။ မဖူးရက်လေ (မ)
- ၃။ ချမ်းသည်ရေးအဟန်တကား၊ (မ)
- ၄။ မချမ်းဘွယ်တည့် (မ)
- ၅။ မျိုးချစ်ကြည်သည် (မ)
- ၆။ တခြားတထွေ(လ)

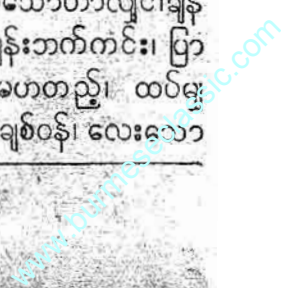
၆၂-သစ္စာတိုင်-မယ်ဘွဲ့ရတု

(ပ) မထိုက်ရပ်ရာ၊ မြိုင်စုံသာဝယ်၊ သူလာမိုးနေ၊
တုံကကြွေသို့၊ ဆံ*ကေရှင်မြ၊ ထုံးရှုရှုလည်း၊ ယုယမ
ပြင်၊ လက်သင်မြတ်လွတ်၊ သွယ်နှံ့ညွတ်ကို၊ ဆွတ်ဆွတ်
ခွေ့ခွေ့၊ ကြင်မိ၍တည့်၊ မင်းနွေ့*စတေ၊ နန်းအောင်
မြေဝယ်၊ ရစ်ခွေပတ်စိုက်၊ လည်၌ရင်ခွင်၊ စုံကြရင်၍၊
သာရှင်လေးမြတ်၊ လျှောက်လှည့်ပတ်လည်း၊ နှုတ်လွတ်
စမြက်၊ ဆယ်မြတ်သက်သည်။ ။လေးနက်မတုံ့ နေ
ဘိသည်။

(ဒ) *သမိုက်အပ်စွာ၊ ရစကြာကို၊ တောင်ညာ
နန်း၌၊ တင်ပေထိုက်ဟု၊ ဝိုက်ဝိုက်လည်လည်၊ *ဆည်
ဆည်ဖြေဖြေ၊ ပြေ†စိမ့်*ဖြားယောင်း၊ ညွတ်ခွင့်
တောင်းလည်း၊ သံညောင်းရိပ်ခြည်၊ မဟသည်ကြောင့်၊
ကြိုးမည် မသာ၊ နှစ်ကြာကျူးမြင့်၊ လင့်လှည့်ခွဲဘိ၊
*လွမ်းခေါင် ထိစွဲ၊ မဏိစူဠာ၊ စွယ်လက်ျာလျှင်၊
ရွှောက်ဝါညွတ်ဖြန့်၊ ကယ်လိုက်ကွန့်လော့၊ သက်စွန့်
ဆက်ဆက်၊ ကြိုးအံ့ခက်သည်။ ။ရေထက်လွမ်းယဉ်
တွေဘိသည်။

(တ) တလိုက်လျှပ်ဝါ၊ *လသော်တာလျှင်၊ ချိန်
ခါမမြန်း၊ ညှိပြိုင်ထွန်းသို့၊ မှောင်ကျန်းဘက်ကင်း၊ ပြာ
ဒွဲရှင်းသည်၊ သံညင်း*ဩဇာ၊ တုံ့မဟတည့်၊ ထပ်မျှ
နေလဲ†၊ ကျန်သာလှဲ†၍၊ ဆက်ချစ်ဝန်၊ လေးသော

၁။ လွမ်းခေါင်ထိမျှ (မ)
၂။ တလိုက်လျှပ်ဝါ (မ)

ဟန်ကို၊ ဆင်းကြန်ကြည်လဲ၊ မြရည်ကဲ့သို့၊ ကြင်ဖွဲ့
*စတေ၊ ရှုလေလေတည့်၊ မှိုင်ဝေတိမ်ထက်၊ လွန်စုံမက်
သည်။ ။ရှေးထက် ကဲလွန်ချေဘိသည်။

(တောင်ငူမင်း အငယ်စာ)

၆၃-ကျေးစေ ရတု

(ဥတည်မင်း-သမီးထံ စေဟန်)

(ပ) ချင့်တာသုံးထောင်၊ သင်္ချာဆောင်၍၊ တောင်
လည်းရံဝန်း၊ ပန်းလည်းကြိုင်ပျူ၊ သာမောလှ၏၊ မိဘ
မျိုးဆွေ၊ ရှေ့တောင်နေသား၊ ခြေကားသန္တာ၊ နှုတ်အာ
ပတ္တမြား၊ *ပြယားမျက်စိ၊ ကိုယ်လုံးညိုမျှ၊ နွံသိပညာ၊
လိမ္မာဆန်းကြယ်၊ လွန်တင့်တယ်လျက်၊ မင်းဘွယ်စိုး
ယု၊ သိကျွမ်းလှသည်၊ နရတံသံတည်၊ ကျေးမြရည်တံ၊
ကျူးရှည်တံမြေခြား၊ နိုင်ငံပြားသည်၊ တိုင်းကားပြော
စည်၊ *သင်တွပြည်၌၊ ကြီးသည်အာဏာ၊ တရာရိပ်ဖြူ၊
အမိုးမူလျက်၊ ကျိုက်ဆူသတင်း၊ *ဥတည်မင်း၏၊ ရင်
တွင်းသမီး၊ လျှည်းဆင်းဝါ၊ ထွတ်ကလျာသို့၊ မကြာ
ဆောလျင်၊ ပျံစေချင်သည်။ ။မြသွင်ကျေးသားတမန်
သော။

(ဒ) ဆင့်ကာ ကုံးမြောင်၊ ပန်းလက်ဆောင်နှင့်၊
မြအောင်ခွေလိပ်၊ ခတ်တံဆိပ်ကို၊ ဦးထိပ်တင်ထွေ၊ ပံ့

- ၁။ နရတံတည် (မ)
- ၂။ နိုင်ငံဗျားသည် (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)
- ၃။ တင့်ရာရိပ်ဖြူ (ကဗျာ)
- ၄။ ထွန်းကလျာသို့ (မ)

www.burmeseclassic.com

ရောက်လေသော်၊ လှနေစံမြောက်၊ နှစ်ယောက်မဆွယ်၊
 ရွှေနန်းလယ်၌၊ သုံးရွယ်ဝန်းရံ၊ တင့်စံ*နှစ်မြိုက်†၊ နေ
 သောကြိုက်†ဝယ်၊ သောင်းတိုက်ရပ်သား၊ ဝပ်တွားရုံးစု၊
 ခွန်ဆက်ပြုသည်၊ ကေတုမတီ၊ သိင်္ဂီနန်းတည်၊ ပွင့်လင်း
 စည်သား၊ ရွှေပြည်အုပ်စိုး၊ အခေါင်မိုးသည်၊ နေမျိုး
 လူဖျား၊ မင်းတရား၏၊ *သည်းကြားရင်သွေး၊ သား
 တော်ထွေးဟု၊ နိုးဝေးကြေညာ၊ ကျော်*ဝှန်ဝှါလျက်၊
 အာဏာလွန်ကဲ၊ ပြိုင်ဘက်*ရှုံ့†သား၊ မင်းရဲ†ကျော်
 ထင်၊ ကျွန်းလုံးရှင်က၊ ရပ်ခွင်မြေခြား၊ စေသောအား
 ဖြင့်၊ ထံပါးရွှေမွှောက်၊ ရောက်သောဟန်ကို၊ မကျန်
 ကြောင်းလျား၊ ပြန်လျှောက်ကြားသည်။ ။ စကား
 ကြင်းမဲ့ မချန်သော။

(တ) သင့်စွာထုံးနှောင်၊ မိန့်စာစောင်နှင့်၊ ရွှေ
 ရောင်အသား၊ ကြိုင်*ပျံ့ရှားသည်၊ စကားသီရုံး၊ ဆက်
 ဦးဆုံးမှ၊ တောလုံး*ဟေဝန်၊ ကျူးခွဲလွန်၍၊ တမန်တုံ
 ခေါက်၊ ပြန်လှာရောက်ဟု၊ ပေါက်ပေါက်ပျားရည်၊
 ချစ်ကြည်မြတ်လေး၊ လက်တော်ကျွေး၍၊ *ဆေးလေး
 ကြောင်းဝန်†၊ လျှောက်လိုက်ဟန်ကို၊ ဘုန်းဝန်†နတ်တူ၊
 မေးတော်မူသော်၊ ရန်သူအလုံး၊ *ကြောက်ရွံ့ချိုး
 သည်၊ ပတ်ကုံးကျော်ကြား၊ ထွတ်ဘုရား.....။ ။ နှစ်ပါး
 တွေးဆ၊ မယွင်းခွနှင့်၊ မြက်ဟသံညောင်း၊ လျှောက်
 လိုက်ကြောင်းမူ၊ တသောင်းသင်္ချာ၊ ကျွန်းမျက်နှာ

၁။ ၂-ဆက်မြင့်ရှည်သား၊ တိုင်းစည်ရရွာ၊ နဂရတို့၊ ပြည်
 မအုပ်စိုး၊ (ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ)
 ၃။ ကျွန်ုပ်ရှင်က (မ)

ထက်၊ များစွာအပေါင်း၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊
မြို့*ကုန်အောင်ကို၊ အခေါင်လက်ရုံး၊ သိမ်းကျုံးအာ
ဏာ၊ စိုးသောခါမှ၊ လက်ယာတောင်နေ၊ ဖြစ်ပါစေ
ဟု၊ သံခြေသံချို၊ ကျွန်ုပ်ကိုလျှင်၊ မြက်ဆိုကြောင်းလျား
လျှောက်လိုက်ကြားသည်။ ။ပျိုထွားချောနွဲ့ နတ်
ဟန်သော။

[ထိုတွင်“ချင့်တာသုံးထောင်” ချီသော ရတု
ကို တောင်ငူမင်းရဲကျော်ထင်စာဟူ၍ အချို့ စာများ
တွင် လိပ်စာရှိသည်။ တောင်ငူမင်း ဆိုသောစာ“အ
ထွတ်ထက်မှာ” ချီ ရတုကို မင်းရဲကျော်ထင်စာ
ခံသကဲ့သို့ ထိုရတုစုံကိုလည်း မင်းရဲကျော်ထင်စာ
ဘွဲ့ခံသာ ဖြစ်မည်။ ရှေးမှုကောင်းများနှင့် တိုက်မှ
သိသာမည်။ ။လက်ဝဲနော်ရထာ မှတ်ချက်။]

၆၄-ကျေးစေ ရတု
(ရခိုင်မင်းသမီးထံစေဟန်)

(ပ) ယူဇနာလျှင်၊ သင်္ချာမြင့်ဆောင်း၊ တာပြန်
ပေါင်း၍၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ မြင့်ခေါင်သွယ်မြို့
မြင်းမိုရ်ဦး၌၊ နတ်မူးအများ၊ သိကြားတို့သာ၊ စေထိုက်
စွာသည်၊ နရာသူဝ၊ ကျေးညိုမြ ...။ ။ပျိုကြွချေချ၊ နောင်
မင်းမှုကို၊ နှိုင်းတုမရ၊ သာလှခေါင်တိုင်၊ မြို့ရခိုင်တို့၊
စိုးပိုင်သနင်း၊ ထိုသည်မင်း၏၊ ရင်တွင်း* သည်းကြား
*ပိုက်ချုပ်ဖွားသည်၊ ညက်ထွားပြာဖြူ၊ ဆင်းနတ်ထူ
ကို။ ။လေးယူလျှောက်ချေ ကျေးမြတွေ့။

၁။ စေထိုက်ရာသည် (ကဗျာသင်္ဂဟဗေဒနိ)
၂။ ကျေးမြတွေ့ (မ) ကျေးမြတွေ့ (ကဗျာ)

(၃) တူမကလာလျှင် †၊ ဆက်တိုင်းပင်တည့်၊ ရွှေရင် †၊ တူကွ၊ ပျော်ချင်လှသည်၊ ဌာနဝေးခေါင်၊ သားထွေးမောင်...။ ။ ရွှေရောင်ဝင်းခါ၊ ရွှေပေစာနှင့်၊ သိင်္ဂီရောင်ရွန်း၊ သဘင်နန်း၌၊ များလွန်းခြေရံ၊ ပျော်စံစဉ်တွင်၊ ကျေးမြရှင်လျှင်၊ မဝင်ဦးပဲ၊ နွှဲ၍တန်နော့၊ အပန်းပြေမှ၊ သာထွေ*ညှင်းညှင်း၊ တောင်*ပြတင်း၌၊ သက်နှင်းဝေထိုက်၊ နေစဉ်ကြိုက်ဝယ်၊ နန်း၌*ပည်းမျှ၊ ထိန်းယဘော်ရွှေ၊ မမြင်စေနှင့်၊ ဝင်လေခန်းရောက်၊ ဆင်းစံမြောက်ကို။ ။ ညွတ်လျှောက်သောထွေ လေးလှစေ။

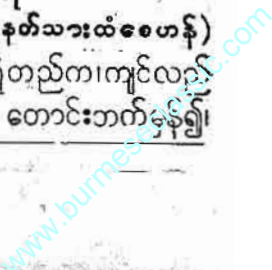
(တ) လူတကာလျှင်၊ *မွမ်းဖျင်စောင့်ရှောက်၊ အထောက်ထောက်ကို၊ ရှုံ့ကြောက်မဲ့ထွေ၊ ဝင်ရောက်လေသော်၊ *သံချေမြမြ၊ ဘယ်သူကဟု၊ *ဩဇာ*ကြောင်းလျား၊ မေးနှင့်ငြားမှု၊ မြစ်ကား ငါးသွယ်၊ သာမျိုးကြွယ်၍၊ ပျော်ဘွယ်လွန်လှ၊ ပြောဝကျယ်မော၊ မင်းစံကြောထက်၊ ပြင်းသောတေဇာ၊ ကေရာ၏၊ သည်းချာသားတော်၊ ရှင့်ယှဉ်ဘော်က၊ လွမ်းသော်ဖြေရာ၊ *သဝန်စာနှင့်၊ လိမ္မာတွတ်တွတ်၊ လှများနတ်ကို။ ။ ရှိညွတ်သောထွေ ကျေးလှစေ။

၆၅-ကျေးဇူးတင်

(တုသိတာနတ်ပြည်ဘုရားလောင်းနတ်သားထံစေဟန်)

(ပ) ရေးမှတ်လင့်ရည်၊ အာရုံတည်က၊ ကျင်လည်ကြရာ၊ လူတို့ရွာဝယ်၊ မကွာဆုရန်၊ တောင်းဘက်မှန်၍၊

- ၁။ ကျွန်ရှင်ပေက (ကမျာ)
- ၂။ ရေးမှတ်မြင့်ရှည် (လ)

ထိုက်တန် သောအား၊ စိုးသိကြားလျှင်၊ မှတ်သား
မယ်သို့၊ ရောက်အောင်ပို့ သည်၊ မွေးဘို့တော်ပေ၊ ကျေး
မြထွေ.....။ ။ တိမ်ခြေမြင့်ထွတ်၊ သုံးဘုံနတ်ကို၊ ပျံညွတ်
လျှင်လှ၊ လွန်လေမှလျှင်၊ တုရားအလျှာ၊ တုသိတာဝယ်၊
ပွင့်ခါရည်ငံ၊ လင့်လျက်စံ၏၊ မြလျှံနီစက်၊ ဝတ်ဆံချက်မူ၊
ဖြစ်ခက်ပေရာ၊ ခေါင်ရမ်းဝါကို၊ လိမ္မာတတ်ခေါင်၊
ကျေးမျှားနောင်သည်။ ။ *ပွဲဘောင်တင်ပြု ဆက်ပါခဲ့။

(၃) ဝေးထွတ်မြင့်ရှည်၊ ထက်ဘုံပြည်၌၊ ဝန်းလည်
ရံပတ်၊ လုံးစုံနတ်ဝယ်၊ *တမ္မတ်ထားတန်၊ သွားဟန်
နေရုပ်၊ မြချုပ်လေစံ၊ ဆိုသံမရိုင်း၊ ဟ တိုင်းစက်ပြောင်၊
တင့်ခေါင်ကဲလွန်၊ ဗောဓိရန်ကို၊ ကေန်သတိ၊ မြော်လျှင်
သိအံ့၊ ဆံရှိမြို့မွေ၊ *မရွံလေနှင့်၊ လေးထွေသစ္စာ၊
ပွင့်သောခါလျှင်၊ မြတ်ရာရွှေရည်၊ ဆိုလျှင်းသည်ဟု၊
ရိပ်ခြည်ဖော်ပြ၊ ယခုကပင်၊ မှတ်ရပါရန်၊ မိန့်တော်
ပန်မှ၊ လာပြန်မည့်နေ့၊ ကြားလျှောက်၍တုံ၊ ပျော်ဇွေ
ရုံသာ၊ ကျေးပျော်ရာသည်။ ။ ပညာမြော်ငဲ့ စက်ပါခဲ့။

(တ) လေးမြတ် တင့်သည်၊ ပွင့်ဆင်းရည်ကို
မှတ်သည်သတိ၊ ရှုမိမိတည့်၊ မျက်စိလွန်ကျူး၊ သိခေ
မူးမျှ၊ ခြားထူးထွေဆန်း၊ ပေါ်သစ်ပန်းလျှင်၊ သောင်း
ဝန်းလွှံပတ်၊ လောကဓာတ်ဝယ်၊ လူနတ် မြော်နှင့်
ကျွတ်မည်လင့်သည်၊ ရိုက်ဆင့်ဝှန်ကျော်၊ မြတ်လောပေး
တော်သို့၊ *ကော်ရော်ညွတ်လျက်၊ ခန့်ပိုင်ဆက်လော့
ဖိုလ်၊ မဂ် ရတန်၊ မြမှန်နေကျ၊ စောင့်သိလလည်။

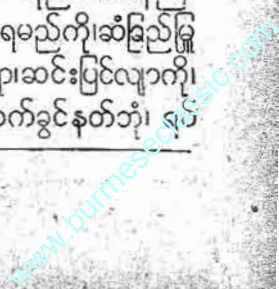
တစမယွင်း၊ ကြည်ရွှင်းစိတ်ထက်၊ ရေစက်သွန်းချ၊ မြေမျှ
လေပ်၊ တဲထပ်ယူလေ့၊ ကြီးသရွေ့ကို၊ ကျန်ခေ့လေတုံ၊
မိကြေးမုံသည်။ ။ **စေ့စုံကြွင်းမဲ့ မြက်ပါခဲ့။**

၆၆-ဆောင်းရာသီမယ်ဘွဲ့ ရတု

(၁) နတ်လကျန်း၍၊ ဆန်းတုံပြာသို၊ ပင်တိုင်း
ညိုမျှ၊ မြလို့ပျံ့မွန်း၊ ထုံရည်သွန်းသို့၊ နတ်ပန်း*ခွံမြ၊
ဆီသည်လဝယ်၊ တရုတဆောင်း၊ ရုံးလွှာ ပေါင်း
ထည်း၊ တူကြောင်းမရှည်၊ ချမ်းလွန်ရှင့်၊ လွမ်းသည့်
နှစ်ကိုသို့စင်ဆိုလည်း၊ ရွယ်ပျိုငြိမ့်လေး၊ မယ်နှင့်ဝေးခဲ့၊
အေးအေးငြိမ့်ငြိမ့်၊ စိမ့်စိမ့်ဆွတ်ဆွတ်၊ သေပြတ်ဘနန်း၊
ကျန်း၊ မအီ၊ မြက်ချီမဟ၊ ပျောင်းပျမရွှင်၊ မျိုးသခင်နှင့်၊
သူရင်နှံပိုက်၊ နှလုံးကြိုက်ဝယ်၊ ခါလိုက်ပတ်ချုပ်၊ မိုင်း
တစ်ဆီးကြွေ၊ ချမ်းထွေထွေသည်။ ။ **ဝေဘီသည်လည်း
အိတ်နှင့်။**

(၃) *ညွတ်ခဝန်း၍၊ နှုန်းနှုန်းပြိုင်ရည်၊ အပြည်
ညွတ်ဝယ်၊ စံတည်ကေ၊ ဟူသမျှလည်း၊ ထိပ်စ*ကြက်ရုံး၊
ရွှေ့ကုံးသို့၊ သက်လုံးမပြောင်း၊ ကြင်ပေကောင်းစွ၊ မြ
ညောင်း*ကေသျှင်၊ မလွတ်ခင်က၊ ရည်ထင်နေကြ၊
ညွတ်သမျှဖြင့်၊ နှစ်၊ လတာရှည်၊ ကြီးရမည်ကို၊ ဆံခြည်မြ
သေး၊ မရှိဝေးခဲ့၊ [] ရေးသည့်ခြင်းရာ၊ ဆင်းပြင်လျာကို၊
စိတ်မှာသို့ပင်၊ စက်တိုင်းထင်ခဲ့၊ ခြောက်ခွင်နတ်ဘုံ၊ ရုပ်

၁။ တူကြောင်းတရှည်(မ)
၂။ နှလုံးပိုက်ဝယ်(မ)

လုံးချိုဝယ်၊ ငါးစုံအင်နှင့်၊ ဆင်တိုင်းသင့်၍။ ။ တင့်ဘိ
သည်လည်း ညိုလဲဝင်း။

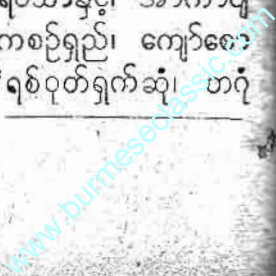
(တ) ဆွတ်မျှဖျန်း၍၊ မကျန်းပျောင်းပျ၊ ဖြစ်ခြင်း
တကို၊ မြက်ဟ*လုံးချို၊ ဆိုမကံတည့်၊ အာရုံစိတ်ပြေး၊
ဆင်း*ငြိမ့်လေးဝယ်၊ နတ်ပေးတမှတ်၊ သက်လုံးညွတ်၍၊
သည်းဆွတ်ကြိမ်ဖန်၊ ထိပ်ဦးဝှန်မျှ၊ လွမ်းဟန်မိန်းမူး^၁၊
မပြေဘူးတည့်၊ ရှူးမူး^၂လျှံဝေ^၁၊ ကြင်ထိုက်ပေသား၊
မြဲတေဖြူဝင်း၊ ပြာလဲ့ရှင်းကို၊ နှုန်းကင်းဘက်ရှောင်၊
သုံးရွှေဘောင်ဝယ်၊ လှခေါင်စံကျွန်း၊ လနွယ်ထွန်း၍။ ။
ရွန်းဘိသည်လည်း ပျိုနွဲ့ရှင်း။

[ဤ“နတ်လကျွန်း၍”ချီ ရတုကို နဝဒေးရတု
ပေါင်းချုပ်ပုဒ်စဉ် ၁၄၄-တွင် နဝဒေးရေးဟု လိပ်
စာတပ်၍တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် [] ကွင်းအတွင်း၌
“ရေးရေးပြတ်ပြတ်၊ နေကြမှတ်၍၊ လွမ်းဆွတ်လည်း
လျောင်း၊ ကြာသို့ပျောင်းမျှ၊ သည်းထောင်းဝမ်းထဲ၊
လွမ်းစကဲတွင်၊ ဆီးဖွဲနှင်းဘက်၊ ဖြည်းလေသက်က၊
ရောရှက်ကြထွေ၊ စိတ်ကိုချွေသို့၊ ဆည်နေဖျော်ဖြည့်၊
မနိုင်လှည့်တည့်”ဟု နဝဒေးရတု၌ ပိုမိုပါရှိသည်
မှာကား ထူးခြားသည်။]

၆၇-ကျိုက်ခေါက်ဘုရားတိုင် မယ် ဆွဲရတု

(ပ) ဖြန့်ဝန်းစကြာ၊ ဖြူရိပ်သာနှင့်၊ အာကာပျံ
ကြ၊ ဆက်ဒန်ရသည်^၃၊ လင်းကစဉ်ရှည်၊ ကျော်စော
တည်သား၊ ရံလည်သမုဒါ၊ *ရစ်ဝုတ်ရှက်ဆုံ၊ ဟင်္ဂ

၁။ လွမ်းမာန်မိန်းမူး (မ)
၂။ ရှူးမူးလျှံဝေ (မ)
၃။ ဆဒန်ရသည် (ရ)

စည်မှတ်^၁၊ မူးမော်ညွတ်မျှ၊ *မိနတ်တန်ဆောင်၊ နေ
ပြည်ထောင်ဝယ်၊ ပွင့်ရောင်အပ၊ ဖူးစ*ညွန့်ကိုက်၊ ငုံ
လိုက်*စဲစဲ၊ ပုလဲသန္တာ၊ နီလာခြယ်နစ်၊ တင်ကြောင်း
ရစ်သို့၊ ရှင်ချစ်ရှိရာ၊ ပန်းတကာလည်း၊ ကုံးလာရွှေ
စက်^၂၊ ထိမူးဆက်^၃၏၊ ဘဝဂ်ရပ်သူ၊ နတ်လူဂွန်
ချောက်၊ ညွတ်ခရောက်သည်။ ။ကျိတ်ခေါက်ကောင်း
ထင့် ထွတ်တင်သော။

(၃) ကွန်ရွန်းရှက်ဖြာ^၄၊ နေတရာ၏၊ ထွန်းဝါ
ရောင်လျှံ^၅၊ တူကြောင်းစံ^၆လည်း၊ မဆံ^၇တဝေးကြီး၊ တိမ်
ထပ်ဆီးသို့၊ မနီးရောင်ခြည်၊ မြုပ်ပျောက် လည်လိမ့်၊
ထက်ပြည်အာကာ၊ ရံခါမဟူ၊ ဇမ္ဗူရည်ပွင့်၊ မိုးလုံး
တင့်သား၊ ရှင်ပင့်*စတေ၊ ခုနစ်နေတည့်၊ *မီး၊ ရေ၊
လေဆုံး၊ *မြောက်ဘုံလုံးက၊ ရွက်ကျုံးရှိဦး၊ စောဘုန်း
ထူးကို၊ *မဖူးကြားကာ၊ သည်သာစက်၌၊ ကြံကြိုက်
တွေ့ရ၊ ဆယ်ဆယ်ပြန်၊ ကျူးလွန်စုံမက်၊ ရှေးထက်
ဝမ်းမြောက်၊ ပြည့်ဆုလျှောက်^၈သည်။ ။မရောက်^၉
တောင်းသင့် မှတ်ထင်သော။

(တ) *ခန့်မှန်းသက်သာ၊ ချစ်သူမှာနှင့်၊ လွမ်းတာ
ဓဝေး၊ ပြည့်မည်ရေးကား၊ *ကြူးမေစ၊ မပြမိုးသား၊
နည်းများညှိစင်၊ မဆင်ခင်ဝယ်၊ ရှင်ပင်တေဇာ၊ ထွန်း

- ၁။ တကုံမည်မှတ် (မ)
- ၂။ ကုံးမှာရွှေစက် (လ)
- ၃။ ကွန်ရွန်းရှက်ဖြာ (လ)
- ၄။ ထွန်းဝါပြိုင်ရံ (မ)

ဉာဏ်ဝါဖြင့်၊ မေတ္တာရှေးရှု၊ ဖြည့်တော်မူလော့၊ ဇမ္ဗူ
နဒ၊ ဝေပုမြနှင့်၊ သိင်္ဂတဝက်၊ သွန်း၍ရှက်သို့၊ မွတ်ညက်
ပြာဝင်း၊ သွယ်နွဲ့ရှင်းကို၊ * လူချင်းဝယ်သော်၊ မူးမော်
ပန်းကာ၊ မရရာတည့်၊ စကြာရှေ့တည်၊ ရောက်တိုင်း
လည်လည်း၊ * နှစ်မည်မထောက်၊ စံဖြစ်လောက်
သည်။ ။ ခြောက်ယောက်နှောင်းမြင့် နတ်ပင်သော။

[ထိုရတုကို တောင်ငူမင်း သံလျင်သို့ ရောက်မှ
ဆိုသည်-ဟူ၍ စကားစဉ်ရှိသည်။ ။ လက်ဝဲ နော်
ရထာ မှတ်ချက်။]

လက်ဝဲနော်ရထာ ပေတင်နိဂုံး

အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက်တော် ဟံသာ
ဝတီ နန်းတော်၌ “လက်ဝဲနော်ရထာ” ၌ သနားတော်
ခံရသော အမရပူရမြို့တည်၊ နန်းတည်ဆင်ဖြူရှင်ဘုရား
လက်ထက်တော် အမရပူရ ရွှေနန်းတော်၌ “မဟာ
သီဟသူရ” ၌ သနားတော်ခံရသော အတွင်းဝန် အ
မတ်သည် ကပိအဆက်ဆက် ရွှေနန်းရွှေတံ၌ သုံး
ဆောင်ပြန်ဆိုသော တောင်ငူမင်းဆိုရတုများကို လေ့
ကျက်ရင်း ဝါစုဂ္ဂတ ရှိသည့်အတိုင်း တောင်ငူမင်းဆို
ရတုအစောင်စောင်နှင့် တိုက်ဆိုင်ညီသည်။

သျှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေသော အဖြေ၌ ဝိဘတ်ခုနစ်
သွယ်၊ ကံ၊ ကတ္တား သဒ္ဒါနေများနှင့် တောင်ငူဆိုရတု
မူဟောင်း အစောင်စောင်တွင် ယုတ္တိ လက္ခဏာ အရာ
ရာကို တည်းပြတ်၊ ဆင်ခြင်၊ ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်၍ အကြိမ်
ကြိမ်ကြည့်ပြီးလျှင် ပေသို့တင်သည်။

၁။ သစ္စာရှေးရှု။ ရှုတော်မူလော့ (၅)(မ)

ထိုရတုစုံ ၆၇-စုံတွင် “ဘဝဂ်ရှည်ဝေ၊ ယူဇနာ
ဇျာဇီ၊ ပုပုမွှေး၍” ချီသည့်စာသည် တောင်ငူမင်း ဆို
သောစကားသံနှင့် သြဇဂုဏ် မတူသည် ဖြစ်လျက်
ဗိဝံတွင် တောင်ငူမင်းစာတော်ဟူ၍ “ကျောက်ကြီးငါး
ခို” ဆိုသကဲ့သို့ ထွေးရော၍ ပါလှသည်။ သြဇဂုဏ်
ညံ့သည်။ ထိုရတုသုံးစုံကိုလည်း မင်းအဆက်ဆက်
ရွှေနန်းရွှေဘုံများဝယ် ကဝိတို့ သုံးဆောင်ပြန်သော
တောင်ငူမင်းဆို ရတုမူဟောင်းမူကောင်းများနှင့် ညှိ
နှိုင်းတိုက်ဆိုင်၍ညီမှ တောင်ငူမင်းဆို ရတုမှန်သည်
ဟူ၍ နောက်ကဝိတို့ ယူရမည်ထင်ပေသည်။

လက်ဝဲနော်ရထာ စိစစ် တည်းပြတ် ပေတင်အပ်သော
နတ်သျှင်နောင် ရတုပိုဒ်စုံ ၆၇-ပုဒ်
ဤတွင်ရွှေ့ပြီး၏။

ပေရေးကျား ၃-နှစ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၇-ခု တော်သလင်း လပြည့်
ကျော် ၁၅-ရက် အင်္ဂါနေ့ နေ့တချက်တီးကျော်
အချိန်တွင် ပြီးအောင်မြင်သည်။ ပု၊ ဒိ၊ အာနှင့် ပြည့်
စုံရပါလို၏။

နောက်ဆက်တွဲ

ရတုများကိုစိစစ်ပြီး နတ်သျှင်နောင် ရတုအဖြစ် လက်ခံနော်ရထာပေမူတွင် တင်ခဲ့သော ပုဒ်ရေမှာ ၆၇-ပုဒ်မျှသာ ရှိလေသည်။ ရှေးအခါ ကျွန်ုပ်တို့ ဟံသာ ဝတီပုံနှိပ်ကိုက် ရိုက်နှိပ်စဉ်က ယခုရရှိသော ပေမူနှင့်မကိုက်ညီသည့် ပိုဒ်စုံ ၅-ပုဒ်ကို တွေ့ရပေ သည်။ ထို ၅-ပုဒ်တွင် “ဘက်လွတ်စံရာ” ချီပိုဒ်စုံ နှင့် “လုံးစုံမြ၍” ချီပိုဒ်စုံတို့ကို ရွှေနားတော်သွင်း ခွဲထားတွင် နတ်သျှင်နောင် ရတုအဖြစ် ကိုးကား ပြဆိုသည်ကို တွေ့ရသည်။ “နဝမျက်ရှင်” ချီပိုဒ်စုံ မှာ နဝဒေးရတုပေါင်းချုပ် ပုဒ်စဉ် ၁၂၃-တွင် တွေ့ရသည်။ ကျန် ၂-ပုဒ်ကိုမူ မတွေ့ရသေးပေ။ ၎င်းပိုဒ်စုံ ၅-ပုဒ်ကိုနောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၁-ဘုရားတိုင်ရတု

၁။ ဘက်လွတ်စံရာ†၊ ရစ်သန်းဖြာသား၊ ရော†ရှက်ရံ၊
 မင်းဝံဌာန၊ အောင်ချက်မဝယ်၊ ဇော်တလျှံဟုံ၊ ကိုးမည်
 စုံသား၊ နိတုံသွန်းမြောက်၊ မြေကပေါက်သို့၊ မောက်
 မောက်ဖြိုးဖြိုး၊ ဆောင်းမိုးစကြာ၊ ဖြန့်ဝန်းကာလျက်၊
 ဗျာပါလွမ်းပူ၊ ရှိသသူတို့၊ ဆုယူတောင့်တ၊ တောင်းသမျှ
 ကို၊ ကြောင့်ကြပယ်သိမ်း၊ ရေမယိမ်းတည့်၊ ငြိမ်းအောင်
 ချမ်းကြည်၊ ဖြည့်လျှင်းသည်ဟု၊ သောင်းပြည်လူ့ရပ်၊
 မြောက်ထပ်နတ်ရွာ၊ ကျော်ဝှန်ဝါလျက်၊ ပြုဖွဲ့တသွန်၊
 ရှိပန်ကပ်ဆည်း†၊ ကျွတ်ဆုရည်းသည်။ ။ ရွှေစည်း†
 ခုံရှင် တော်တကား။

၂။ စက်ပတ်လှုံဖြာ၊ ရောင်အဝါလည်း၊ စိမ်း
 ပြာ၊ ရစ်လျက်၊ ပြီးပြက်မောင်းမောင်း၊ ခြောက်မည်
 ပေါင်းလျက်၊ သိန်းသောင်းနေဝန်း၊ ပြိုင်၍ထွန်းသို့၊
 ရှုန်းရှုန်းကွန့်တက်၊ ဘဝင်ထုတ်ချင်း၊ လျှိုဝင်းပြောင်
 ပြောင်၊ ထွတ်ဘုန်းခေါင်ကို၊ လက်ဆောင်ရှိရည်၊ သုံး
 ပတ်လည်မျှ၊ သာကြည်ပျံ့ပျံ့၊ ပန်ပါဦးအံ့၊ တိမ်းမူးခွေ
 ပျောင်း၊ ကျွန်သာညောင်းမျှ၊ နှစ်ဆောင်းနှစ်ခွေ၊ ကျူး
 သောထွေကို။ စေ့ရေဘန်ခေါက်၊ ကြိမ်ကြိမ်လျှောက်
 လည်း၊ စံမြောက်ပိုင်ဝေး၊ ဖြူမွတ်မွေးလျှင်၊ စိတ်တွေး
 ငယ်မူ၊ သို့သာဟူ၍၊ ပျံ့ကြသြဇ၊ မြက်မဟသော်၊ ဆွတ်
 မျှခွေပတ်၊ မပြေတတ်ခဲ့၊ တမွတ်သာတည်း၊ မေတ္တာ
 စည်းသည်။ ။ ဆွေနည်းယုံကြင် ဘော်တကား။

၃။ သက်မှတ်စံရာ၊ သခင်သာဟု၊ မေတ္တာမြင်း
 မိုရ်၊ နှင့်သာဆိုလည်း၊ တိမ်ညိုဝန်းလည်၊ မိုးစည်သံ
 ထင်၊ ဝါဝင်ရာသီ၊ နီးခဲပြီတည့်၊ တိမ်ဆီတင်မျှ၊ ကြား
 သည်ကပင်၊ ကဲဆစုံမက်၊ စက်လည်းမတည်၊ ဖြေဆည်
 မတုံး၊ ဆွတ်ပျံ့တိမ်းပါး၊ ဘန်ရထားနှင့်၊ နဂါးစက်ခွင်၊
 နီးပါလျှင်ဟု၊ သာရှင်မညောင်း၊ စုံချင်ကြောင်းကို၊
 ဉာဏ်ပေါင်းခွေပတ်၊ ရှင်တော်ချွတ်လော့၊ နတ်လည်း
 နီးခဲ၊ ခဝဲဂီဝါ၊ ပျော်မည်ကြာ၍၊ လွမ်းတာရက်လ၊ ငဲ့နှင့်
 ရခဲ၊ အလှတမူ၊ ပြာဖြူမွတ်ညက်၊ ဆယ်ထက်မက၊ ဦးရွှေ
 ရသား၊ နိက္ခစတေ၊ တထောင်ရွှေကို၊ ကိုးထွေမျက်နှစ်၊
 သွန်း၍ဖြစ်သို့၊ ကျစ်လစ်မူနည်၊ တည်ကြည်လျှောက်
 ပတ်၊ စံမျိုးလွတ်သား၊ သွယ်ညွတ်လျာချည်း၊ ပြင်ဆုံး
 ဆည်းသည်။ ။ နေလည်းစုံရွှင် ပျော်တကား။

၂-ကျေးဇူးရတု

၁။ လုံးစုံမြ၍၊ သုဝမည်ပင်၊ ခေါ်ဝေါ်တွင်သည်၊
 ကောင်းကင်ပျံလေ၊ ကြက်တောရွှေ...။ ။ သက်ဝေ
 ကျမ်းဝင်၊ နောင်မင်းကြင်သို့၊ သခင်ကိုယ်စား၊ ပန်းစကား
 ကို၊ နှုတ်ဖျားရွှေ၊ ယုယမေ့မေ့၊ ချီခွဲ၍သည်၊ အရွှေမြင်း
 မိုရ်၊ ယုဂန်မိုရ်က၊ ကိုယ်ကိုမျှထွေ၊ ပန်းနားဖြေမှ၊ ပျံလေ
 စိုက်စိုက်၊ ပန်းဖက်ကိုက်၍၊ တိမ်တိုက်ထိုးဘောက်၊
 မန္တကြောက်နှင့်၊ ထွန်းတောက်ပြောင်ပြောင်၊ ဉာဏ်
 တော်ရောင်ကြောင့်၊ မြောက်တောင်ရွှေနောက်၊ ပတ်
 လျှောက်ဝန်းကျင်၊ လေပုန်းဆင်သည်။ ။ ကောင်းကင်
 ဝေလည် ပျောက်လိမ့်မည်။

၂။ ထုံးပုံပြ၍၊ ကြောင်းစမကျန်၊ စွေစွေပြန်အံ၊
 တမန်ကျေးမြတ်၊ ရွှေနားညွတ်လော့၊ ဆံဇာတ်ရှိရာ၊
 မရောက်သာဟု၊ သင်္ကာစကား၊ အငြင်းများမူ၊ ဝိုးဝါး
 ဆံမျှ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မာယလုလင်၊ မြင်းမိုရ်သျှင်၏၊
 သည်ပင်မှတ်ထ၊ ဥဗျိုင်းမလျှင်၊ သာလှ ထူးလည်၊
 သိကြားပြည်သို့၊ သာကြည်ရွှင်မြူး၊ ရောက်လေဘူး၏၊
 စူးစူးတည့်တည့်၊ ရိပ်ခြည်ကြည့်၍၊ ပျံလှည့်လျှင်လျှား၊
 ညီကျေးသားသည်။ ။ † ဘုရားသို့ရည် ရောက်လိမ့်မည်။

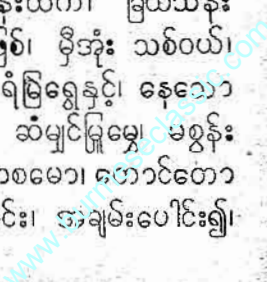
(၃) သုံးပုံပြ၍၊ နေလတည့်မွန်း၊ တက်သစ်ထွန်းသို့၊
 တသန်းရောင်ခြည်၊ အလျှံတည်သား၊ ဘုန်းစည်တောက်
 ထိန်၊ မာရဇိန်၏၊ ရောင်ရှိန်ခြောက်ဖြာ၊ ဆံစုဏှာဟု၊
 သဒ္ဓါနှစ်ခြိုက်၊ နှလုံးပိုက်၍၊ စိုက်စိုက်အာနိ၊ ပီတိဟုံ
 ဖြင့်၊ ကြည်ရုံသဘော၊ မြတ်ရှင်စောသို့၊ ကြက်တောကျေး

လှ၊ ရောက်လေကလျှင်၊ စိမ်းမြညိုရောင်၊ ပန်းတန်ဆောင်သည်။ ။ဖူးခေါင်ညွန့်ရှည် ပေါက်လိမ့်မည်။

၃-ကျေးဇောတု

၁။ နဝမ္ပက်ရှင်၊ ကိုးပါး အင်တည့်၊ ခြယ်သင်သီရုံး၊ စိ၍ကုံးသို့၊ တောင်မိုး လည်ရန်း၊ နှုတ်စွန်းပြယား၊ ထိပ်ဖျားရွှေသွယ်၊ တင့်တယ် ဆင်းရောင်၊ ကိုယ်လုံး ပြောင်မျှ၊ ဝေးခေါင် တိုင်းခန်း၊ မလ္လာကျွန်းက၊ ဘက်ညွန့် ရည်မွှေး၊ နတ်တို့ပေးသား၊ ခွင့်ရေးမှုချို၊ ရာတိုင်းသိသည်၊ ဇာတိရှည်ဝေး၊ ဟောဝန်ကျေး.....။ ။ နှစ်တွေးမရှိ၊ ကြင်ခေါင်ထိသား၊ မျက်စိနှစ်လုံး၊ စုရုံးနှင်းဆက်၊ နောင်မင်းသက်လျှင်၊ ချိုးလက်ရေကော၊ လကိုစာသော်၊ ခန့်မှာသည်နှင့်၊ မတန်မြင့်နဲ့၊ ရေဖြင့်လွတ်ကာ၊ နေတွေ့ကြာသို့၊ ပမာမယွင်း၊ ပြာထွတ်ဝင်းသည်။ ။ လွမ်းတင်ဖြေကာ ပျော်လိမ့်မည်။

၂။ မမျှဘက်အင်၊ ဘုံခြောက်ခွင်၌၊ ကြာတွင် နတ်ဟူ၊ နွယ်ဝယ်သူလည်း၊ မတူလှရည်၊ စံသာတည်သား၊ ပြာခြည်နွဲ့ရှင်း၊ လှမှန်ကင်းမူ၊ သလင်းပြက်စောင်၊ ဘုံဆောင်စက်ခန်း၊ သလွန်ဆန်းထက်၊ ခြယ်သန်းစီရှက်၊ ပြောက်ကွက် ကျည်းဖြစ်၊ မှီအုံး သစ်ဝယ်၊ နွဲ့ရစ်မရွှင်၊ နတ်သွင် သုံးထွေ၊ ရံမြဲရွှေနှင့်၊ နေသောကြိုက်တွင်၊ ရောက်လေ လျှင်မူ၊ ဆံမျှင်မြူမွှေ၊ မစွန်းစေနှင့်၊ စစ်မြေသူရွာ၊ ထွေလာစမော၊ တောင်တောပတ်လည်၊ လေပြည်ထပ်လောင်း၊ အချမ်းပေါင်း၍၊

ပျောင်းသက်ဖြစ်ကို၊ စိစစ်ရေးကို၊ လျှောက်ခြေတုံလော့
မစုံဘော်ကွာ၊ မယ်တို့မှာကား၊ လွမ်းသာလျှောက်ပင့်
စွေမပွင့်သည်။ ။ နှင်းနှင့်လေသာ ဆော်လိမ့်မည်။

၃။ တမျှသက်တင်၊ ဆက်တိုင်း ကြင်သား၊ ဆံရှင်
မသွေ၊ ဘုံသုံးမြေ၌၊ ရှင်ပေခဲဘူး၊ ရှေ့သို့ဦးသား၊ စုံပု
တူကွ၊ နေသော်ကလျှင်၊ ကြင်ဆတိုးပွား၊ နည်းများ
မတန့်၊ ချစ်ညွန့်ကတိုး၊ ပန်းသို့ပျိုးသား၊ ပြစ်မျိုးကွာလံ၊
လှထွတ်စံသို့၊ ပျံတုံလေမူ၊ ပန်းဖြေစလျှင်၊ မျှော်တင်
တန့်နား၊ တောင်ပုပ္ပါးဝယ်၊ စကားရွှေတူ၊ ပန်းမဉ္ဇူကို
ယူ၍ဆက်လော့၊ ရခက်ထွေလာ၊ ပန်းတကာထက်
လက်ျာခပ်မြင့်၊ လွန်၍တင့်သည်။ ။ ပင်ဆင့်ထွေလာ
ပေါ်လိမ့်မည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ ဤရတုစာတော်ကို နဝဒေးကြီး ဆို
ပေါင်းချုပ်ပုဒ်စဉ် ၁၂၃-တွင်လည်း တွေ့ရသည်။]

၄-ကျေးဇောရတု

၁။ သီတာလုံရေ၊ သွန်းလောင်း စေဟု၊ ဘုံနေ
သိကြား၊ ရည်ခန့်ထား၍၊ ညွန့်ထွားမြဲသွင်၊ ပေါ်လျှင်
ပင်တည့်၊ သည်တွင် သည်ဟူ၊ သည်မူသည်က၊ ခြေ
မအား၊ ကင်းထားကင်းနေ၊ ခွဲဝေ စုံဝက်၊ စွယ်ရှက်
ဘီလူး၊ ရူးမူးသဏ္ဍာန်၊ စီဘန် ထက်ကြပ်၊ မလပ်ပင်ခြေ
ပုံဖြိုးထွေ၍၊ လူမွေကိုထား၊ ပျံသွားငှက်မျှ၊ တက်က
မအား၊ ပိတိုးပျားလည်း၊ ရှောင်ရှားမပေါ်၊ အထိ
ထပ်သည်။ ။ နေတပ်ဝင်ချ ပတ်ထုလှ။

၂။ ဂီဝါမုံရွှေ၊ ပွင့်လှထွေကို၊ ကြောနေစွမ်းခေါင်၊
 ဖြူရောင်စွယ်မြွေး၊ မကြပ်သေးတည့်၊ တောင်မွေးညှိမှတ်၊
 ယဉ်စီမှတ်ကို၊ ထွတ်ထွတ်ကြိုးနွယ်၊ ချယ်လှယ်တင့်စုံ၊ ဆင်
 ပြီးတုံမှ၊ ကိုယ်ယုံကြိမ်းဝါး၊ ဆီးတည့်သွား၍၊ တန့်နား
 ကင်းထောက်၊ တိုင်လေရောက်သော်၊ လန့်ကြောက်
 ဘနန်း၊ ရံဝန်းဆီးဆ၊ ကြီးနှင့်ကြလည်း၊ နရသနင်း၊
 စကြာမင်း၏၊ ရင်တွင်းသည်းချာ၊ ကျော်စွာမင်းရဲ၊ ရန်ကဲ
 ဘုန်းဝှန်၊ နန်းလောင်းကျန်ဟု၊ ဆံစွန်မရွံ၊ ရွပ်ရွပ်နွံက၊
 နှိုင်းစံရန်သူ၊ ဘက်မပြုသည်။ ။ မဇူပွင့်စ ဆွတ်ယူရ။

၃။ နီလာဘုံနေ၊ နှိုင်းသင့်ထွေဖြင့်၊ ချစ်ပေစဘွယ်၊
 လွန်ဆန်းကြယ်သား၊ ဘုန်းကြွယ်ထွတ်တင်၊ မြင်းမိုရ်
 သျှင်လျှင်၊ သဘင်ခါပွဲ၊ ဆင်စမြဲတည့်၊ ထူးကဲ တင့်
 လွန်း၊ ထိုနတ်ပန်းနှင့်၊ ဝင်းထွန်းကြယ်ဝါ၊ ဆင်း
 ကလျာ၏၊ ကေသာခေါက်ကျိုက်၊ ထုံးမြိတ်၌လျှင်၊
 လိုက်လိုက်ဆင်စိမ့်၊ ဆင်းရောင်ငြိမ့်ကို၊ နှစ်သိမ့်ထွေ
 လာ၊ လျှောက်သောခါမူ၊ ပျူငှါမရော၊ တိုင်းသဘော
 ဖြင့်၊ လိုက်လျောဆင်ခြင်၊ နောင်ကိုလျှင်လည်း၊ ကျွမ်းဝင်
 မှတ်ယူ၊ မိန့်တော်မူသည်။ ။ ကြည်ဖြူညွတ်ခ နတ်တူမျှ။

၅-မိုးတောရတု

၁။ တန်းခူးကစင်၊ ဆန်းစတက်သစ်၊ နွေသရင်
 လည်း၊ တစ်နှစ်သုံးလေး၊ မစွန်းသေးတည့်၊ မဝေးစရာ
 ဝါအခါကို၊ စာနာမထောက်၊ ကိုယ်ကလျောက်၍၊ မ
 အောက်မေ့ပါ၊ လိုမဲ့သာလျှင်၊ ဗျာပါလွင်ဖျူ၊ ရှိသသူ
 ကို၊ သည်းအူပြတ်ကြွေ၊ အငွေ့ချွေသို့၊ အရွှေအဝါ၊ အ

၁၁၂ နတ်သျှင်နောင်ရတုပေါင်းချုပ်

ပြာအနက်၊ ဖြိုးဖြိုးတက်၍၊ သံလျက်သံချင်၊ စိုးတပိုင်လျှင်၊
ရေစိုင်ပုလဲ၊ ဖြန်းဆွတ်ကြ၍၊ ခြံမဲ့မဲ့မျက်သုန်၊ ကွန်မြူး
ခုန်သည်။ ။ပဋ္ဌာန်မိုးလ ထင်ဘိသည်။

၂။ ဓန်းမြူးကျဆင်၊ ကာလတပဲ၊ ဝေဝေကြိက၊ ဝမ်း
ကွဲဘော်နည်း၊ နောင်သို့ချည်းလျှင်၊ အူသည်းပြတ်ကြွေ
တဘန်ဝေဘို့၊ ချုပ်ဖြေတားဆည်၊ နေပါသည်ကို၊ ခန့်
ရည်စာနာ၊ ဗျာပါထပ်မွမ်း၊ ချစ်သူဝမ်းကို၊ အလွမ်း
ကွန်မြူး၊ စိတ်ကိုနူးသို့၊ မထူးတည်သာ၊ ကြာသည်နှစ်
လ၊ တွက်ဆမဝံ့၊ တပျံ့ဆွတ်ဆွတ်၊ ခွေညွတ်မသာ၊ သီ
တာအယဉ်၊ ရှိမောစဉ်ဝယ်၊ တိမ်လျှင်ဆိုင်းထပ်၊ ခုနစ်
လပ်လျက်၊ နန်းရပ်အောင်ချာ၊ သည်မှာသက်ဝေ၊ မယ်
တို့နေဟု၊ ရစ်ခွေရှက်သန်း၊ ဆိုင်လွှာဇန်းသည်။ ။
ရွှေနန်းဆီက ရင်ဘိသည်။

၃။ ဆန်းထူးမြဲသွင်၊ တောဝန်းကျင်လည်း၊ ရွှေစင်
မညို၊ ညွန့်နဂိုလည်း၊ စိမ်းလိုလိုသန်၊ သန္တာကန်သို့၊
ရက်ကျန်မနော၊ ရှုဘွယ်မောမျှ၊ ဥဩပဲထွေး၊ မြစ်တွေး
ဟသံ၊ ပြင်သာယာထက်၊ ကျေးငှက်စုံတူ၊ ချစ်မှုရှုကို
သည်းအူထိုထို၊ ပြတ်လှုံဆပွား၊ မြင်တိုင်းပါးနု
သနားစုံမက်၊ ကြင်မျိုးထက်လည်း၊ ကျူးဆက်လွန်
၏၊ တူမရှည်တည့်၊ လွမ်းလှည့်လေစေ၊ ဆော်ဆော်
တွေ့မူ၊ မပြေဖြည့်ပျော်၊ မေ့လေသော်ဟု၊ ရှမ်းဆော်စီရင်
စခြောက်ခွင်စူးစူး၊ လေရွှေဦး၍၊ တိမ်ဘူးဆိုင်းဘက်
မြဲညွန့်ရှက်သည်။ ။ကြင်ဘက်မယ်က ဆန်ဘိသည်။

နတ်သျှင်နောင် စာတော်ရတု ၅-ပုဒ်ပြီး၏။

www.burmeseclassic.com

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ် အဖြေနိဒါန်း

တောင်ငူဘုရင် နတ်သျှင်နောင်၏ ရတုများသည် သက္ကရာဇ် ၉၀၀-အတွင်း ရေးခဲ့သော အရေးသမိုင်းများဖြစ်သဖြင့် ဝဏ္ဏဗောဓန၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနိစသော သတ်ပုံကျမ်းကြီးများ၌၎င်း၊ မြန်မာသံယောဂတွင်းသင်း၊ ဂဗဗလ၊ ရှင်ဥက္ကံသမာလာ၊ မုံရွေး ရှေးသတ်ညွှန်း ကျမ်းကြီးများ၌၎င်း နေရာပေါင်း များစွာတွင် မြန်မာစာ ရေးထုံးစံအဖြစ်ဖြင့် သာဓက ထုတ်ဆောင်ပြခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နတ်သျှင်နောင်ရတုများကိုလေးလေးစားစားလေ့လာသင့်သည်အားလျော်စွာ လက်ဝဲနော်ရထာ အမတ်သည် သက္ကရာဇ် ၉၀၀-ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ် ရတုများကို နတ်သျှင်နောင် သန့်သန့်တစု၊ နဝဒေးတစု၊ ကြွင်းရတုများ တစုအားဖြင့် သုံးစုခွဲထား၍ စုထားခဲ့ပါသည်။

တနေ့သောအခါ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘာသာပြန်နှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးဌာန စာတည်းမှူး ပါမောက္ခဦးဝန်(မင်းသုဝဏ်)က ကျွန်တော်အားဆီမီးခုံရွာစားမဟာမင်းလှမင်းခေါင်ကျော် ဦးရှုန်းရေးသော နတ်သျှင်နောင်ရတုအဖြေ လက်ရေးမူကို ကြည့်ရှုလေ့လာရန်ပေးပါသည်။ ၎င်းမူမှာ မန္တလေး အနောက်ပြင်ခင်မကန်တိုက် ကျောက်ဆောင်ကျောင်း အရှင်ဝါသဝက ရေးကူး၍ ပေးပို့ထားသော စာမူဖြစ်ပါသည်။ ဦးရှုန်းအဖြေများကို ကြည့်ရှုလေ့လာဆဲမှာပင် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ နတ်သျှင်နောင်ရတုများကို တိုက်ဆိုင် တည်းဖြတ်ရန် အခွင့်ကြိုကြိုက်လာသည်။

အခွင့်ကြိုကြိုက်သည် အားလျော်စွာ တပိုဒ်စီလေ့
 လာပြီးလျှင် ရရှိသမျှသော ကောက်နုတ်ချက် မှတ်စု
 များကို မပျောက်ပျက်စေရန် ရတုစာကိုယ်နောက်တွင်
 ဆက်ကာ ထည့်သွင်းပုံနှိပ်စေသည် ဖြစ်ပါကြောင်း၊
 နတ်သျှင်နောင်ရတုကို ရှင်ဥက္ကံသမာလာ၊ ရာမရကန်
 ဦးတိုး၊ ဥဗ္ဗာဒန္တိ-ဦးရွန်း ပညာရှင်သုံးဦးတို့က ဖြေခဲ့ကြ
 ပါသည်။ ယင်းပညာရှင်တို့က “သိလောက်၍ မဖြေ
 သည်” ဟု ခြွင်းချန်ထားခဲ့သော အချက် အဆစ်များ
 သည် နှောင်းသူများမှာ အသိမလွယ်ဘဲ အခက်အခဲနှင့်
 ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ဥက္ကံသမာလာ
 ဦးတိုး၊ ဦးရွန်းတို့အဖြေကို မူတည် ထုတ်နုတ်ပြီးလျှင်
 ယင်းပညာရှင်သုံးဦးတို့ မဖြေခဲ့သော အချက်အဆစ်
 များကို ဖြည့်စွက်ပေါင်းစု၍ ဤနတ်သျှင်နောင်ရတု
 အဖြေကို ရေးသားပါသတည်း။

“ဦးအုန်းရွှေ”

နတ်သျှင်နောင် စာတော်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

[ဝဏန်းမှာရတုဦးရေ-ပ,ခု,တ-ပိုင်စဉ်များ ဖြစ်သည်။

အခေါင် (၁၀-၃) နည်းလေးဆယ်တွင် ဒီပက ခုည်း, တန္တနည်းဖြင့် စပ်ရသော ပုဒ်ဖြစ်၍ ရှေ့ဘက် “ဆယ်မြတ်”နှင့် စပ်လျှင် ဆယ် လထက်-ခေါင်ကျသော တပို့တွဲလ၊ တဖန် တပေါင်းနှင့်စပ်လျှင် လအလုံးစုံတွင် ခေါင် ကျ၍ အမြတ်ဆုံးသော တပေါင်းလ ရှေ့ နောက် နှစ်ချက်လုံးစပ်ယူ၊ ဒီပကအလင်္ကာ လည်းဟူ၏။

အတာပွဲ (၂၁-ပ) နှစ်ကူးသင်္ကြန်ပွဲတော်၊ အတာ ပွဲအခမ်းအနားများကို အင်ရုံစာတမ်း ၅၄, ကုန်းဘောင်ရာဇဝင် ၆၀၃-၅ ကြည့်ပါ။

အတိ (၂၉-၃) အများအပြား (ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီ ၃-၆၄)၊ တခြားနှင့်မရော သူ့ချည်း သက်သက်၊ ချည်းနှင့်အနက်တူ၊ “ရွရွကျိုကျို ပိုးအတိနှင့်” (မဃဒေဝ-၁၂၇)

အထွတ်တိုင်ထိ (၃-၃) အထွတ်အဖျား အမြင့်ဆုံး ရောက်အောင်။

အဖွဲ့တပြိုင် (၁၇-က) မိုးသေး မိုးဖွဲ့တပြိုင် နှစ်ပြိုင်၊ မိုးသေးမိုးပေါက်ရွာသည်၊ အပြိုင် တတန် = မိုးပေါက်မကြီးမငယ်၊ ပြိုင်ပြိုင်ကျ။

www.burmeseclassic.com

အထန်တခါ=မိုးပေါက်ကြီးကြီး သည်းထန်
စွာ ရွာသည် (ဦးရွှန်းအဖြေ-၅၇)

အမူးအမော် (၂-ပ,၃၆-တ) အမူးအရူးဖြစ်၍ မူး
မော်ဘနန်း ကြီးစားပါသည်။ မူးမော်-၌ အ-
ဖြည့်စွက်သဖြင့် ကြိယာ ဝိသေသန အနက်
ဟောသည်။ ပုံစံ-အလှအပ။

အယုနှစ်ထွေ (၁၇-ဒ) အယုနှစ်ဖြာ (၃၅-ဒ)၊
စိတ်ဒွိဟ နှစ်လုံးနှစ်ခွဖြစ်သည်။ ယုံမှားတွေး
တောသည်။

အလဲ ရစ်ဖြေ (၁၉-ပ) အလဲ = အရောင်လဲလဲ၊ အရည်
လယ်သည်။ အရောင်စောက်သည်။ “သုံးရွှေ
ရံခ၊ လဲလဲ မြသည်” (နဝဒေးရတု-၅၀)၊
မြရည် ရောင်လဲနှင့် သုံးပတ် ရစ်ခွေသော
ရေသည် အရစ်အပတ်ကို ဖြေ၍ မပြေမညံ့
မတန်ဘဲ တောင်မျက်နှာသို့ စီးလာသော
ငါးရံငါးမြစ်က ရေမျှ မနှိုင်းရှည်နိုင်အောင်
လွှမ်းမျက်ရည်ယိုစီးသည်။ အာကာသ ဂင်္ဂါ-
မှ ဂင်္ဂါ၊ ယမုနာ၊ အစိရဝတီ၊ မဟီ၊ သရဘူ-
မြစ်ကြီး ငါးသွယ် + အစိရဝတီမှ မြစ်ငယ်
ငါးရာ၊ ၅ + ၅၀၀၊ နှစ်ခုပေါင်း ၅၀၅။

အသက်ကျွန်းမျှ (၄-ပ) အသက်သေလောက်အောင်၊
ကျွန်း = ကုန်ခန်းသည်။

အာသာဟူက (၂၀-ပ) ပေါင်းလောင်းမြစ်ကို အာ
သာဝတီမြစ် ခေါ်သည်။ “ရွှေမျက်နှာဝယ်၊

www.burmeseclassic.com

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၁၇

အာသာဝတီ၊ ခေါ်ညီဝှန်ချောင်း၊ မြစ်ပေါင်း
လောင်းနှင့်၊ ခပေါင်းလက်ယာ၊ ဒိသာရစ်ခွေ”၊
(မင်းရဲနရာချင်း-၂၄)

အာသာ (၂၀-ပ) လွတ်မျှအာသာ၊ အာသာဝတီ
နတ်ပန်းကို မရလိုက် လွတ်သကဲ့သို့၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်ရှိ အာသာဝတီနတ်ပန်းသည် အ
နှစ်တထောင်ကြာမှတခါတကြိမ်ပွင့်သဖြင့်၊ နတ်
တို့အလှအယက် လာရောက် ခူးဆွတ် ပန်ဆင်
ကြသည်။ နတ်တို့သည် အာသာဝတီ နတ်ပန်း
ကို မရလိုက်ကြသကဲ့သို့ အတာပွဲကို မကြို
လိုက်ရရှိမည်။

ဥကင်သနန်း (၅-ဒ) ဥက္ကံသ-ပါဠိ၊ မြတ်သောနန်း၊
သံသရာ=သင်္သရာ၊ ဝတိံသာ=ဝတိံသာ စပ်
သည်နည်းတူ-

ဥတည်မင်း (၆၃-ပ) တရုပ်ပြည် အုပ်စိုးသော
ဘုရင်ဟူသမျှ ဥတည်။

အူရု (၅၀-ဒ)၊ အလွန်နူးညံ့၊ “ပင်စုန့်ထွက်ပြု၊ ဦရ
ရုလျှင်” (ကိုးခန်း-၁၂၀)

ဦးကာရွှေစင် (၅၁-တ) လှော်ပြီး ဦးပြီးသောရွှေ၊
ရွှေကိုအရောင်ထွက်အောင် မီးဖြင့်ကျိုခြင်းကို
ဦး၊ လော်၊ ငွေကိုအရောင်တင်လျှင်မှတ်၊ “လက်
စုံနှောင်နှယ် ဖူးရ၏၊ ဇမ္ဗူရွှေနှယ် ဦးရ၏”၊
(နဝဒေး-၆၂)

ဦးကိုင် (၄၁-၃) အမြတ်၊ အချုပ်အခြား၊ “သင်နိုင် ကျက်နိုင်၊ ကြည့်ရှုနိုင်လျှင်၊ ဦးကိုင် ဆရာ မြောက်လတ္တံ့” (ရာမရကန်-ပ-၉၁)

ဦးနှောက် (၆၀-၃) “ခေါင်းဦးနှောက်ကား၊ မပေါက် မဆင်း” (ဓမ္မရာသီ-၈၀)

ကေနိကျစ် (၁၆-တ) ကေနိကျန၊ ပုံစံပြလောက် အောင်။

သြဇ (၆၂-တ, ၆၄-တ) နှုတ်ထွက်သံဖြစ်မှု ချိုသာနာ ပျော်ဘွယ်စကား၊ ကြောင်းရာဖြစ်မှု အရောင် အဝါအနှစ်သာရရှိသောအကြောင်း၊ အရသာ ဖြစ်မှု အဆီအနှစ်ရှိသော အရသာဟု သြဇ သုံးမျိုး၊ ပါဠိသြဇမှပြောင်းသော မြန်မာမှု သြဇာ၊ “သြဇချီလျက်၊ ချိုမြိန်ကြောင်းကြောင်း” (ဆုတောင်းခန်း- ၁၂၀)၊ “သုံးလူ့ဘဟု၊ သြဇတမည်၊ ကြားအံ့သည်မျှ” (၎င်း-၁၄၉)၊ အရသာကို အထူးပြုလျှင် အာကာရန်နှင့် သြဇာဟုလည်း သုံးသေးသည်၊ “သိကြား သြဇာ၊ နတ်သုဒ္ဓါကို” (ဥမ္မာဒန္တိ-၃၃)

အုပ်တွေ (၂၀-ပ) အများအပြား၊ “မတ်ရာခြေရွှေ၊ များအုပ်တွေကို၊ အထွေအပြား” သံဝရ- ၁၃၇-ခွဲထား)၊ ယခုရှိ နတ်သျှင်နောင် မူများ တွင် “အုပ်တွေရှည်စုံ” ဟုချည်းရှိသည်၊ ရှည်စုံ ရှိလျှင် အဓိပ္ပာယ်ဖြောင့်သည်၊ တရှဉ်းတရှဉ်း- ဖိုမအစုံအစုံ အများအပြား ရှင်ပျော်ကြသည် ဟု ဆိုလိုသည်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၁၉

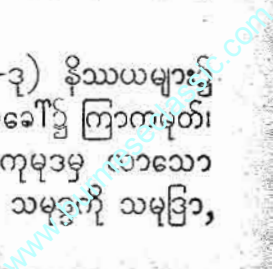
အိမ်ဒန်း (၂၅-ဒု) ဗူးပင်ကို၊ အိမ်ဗူး၊ ဈေးဆိုင်ကို
အိမ်ဈေး၊ အိမ်ခားခေါ်သကဲ့သို့ ဒန်းပင်ကိုပင်
အိမ်ဒန်း(ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ)

အံ့ပျ(၁၆-တ, ၆၁-ပ, ၇၃-တ) မိုးအံ့သည်။ “ဒေဝါ
တမ္ပူ၊ အလွမ်းလှုံ၊ ဤအံ့၊ အံ့ပျပျ” (နဝဒေးရတု
၁၀၃)၊ “အံ့၊ မိုင်း၊ ထုံ၊ ပိုင်း၊ တုံ၊ ခိုင်း” (ဦးတိုး
ရတု၁, နဝဒေး ၂၃၀)

အုံးဝယ်အပ (၁၀-တ) ခေါင်းအုံးကို အပပြုသည်။
ပယ်ထားသည်။ အုံးကိုမမှီ။

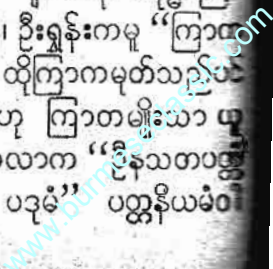
အောက်မေ့ချေချေ(၂၁) ဤရတုမှာ နဝဒေးရေးသော
စစ်ရတု ၁၇၁-၌(က) အောက်မေ့ချေသော်၊
ပြေကြောင်းပျော်လည်း၊ (ခ) ခြောက်သွေ့ရွှေ
လျော်၊ ပင်တိုင်ရော်၍၊ (ဂ) နောက်ရွှေ ဝေ
မြော်၊ ရှုချေသော်လည်း ရတုနှင့်စာပြိုင်၊ နဝ
ဒေးကိုလိုက်သည့် အလိုက်ရတုတည်း၊ ဤရတု
မှာ “ဆံမွေသကျ၊ စည်းခုံမြဝယ်” ဆိုသော
စကားအရ မှန်နန်းရာဇဝင်ဒု ၂၁၆-၌ ၉၀၂
ခု တောင်ငူမင်းပြုသော မင်းရဲသီဟသူတည်
တောင်ငူမြို့တွင် “မြစည်းခုံတုရားတိုင်” ဟု ယူ
ဆတွယ်ရှိသည်။

ကမုတ်ရွှေကြာ၊ ချပ်တရာမှ (၁၄-ဒု) နိဿယများ၌
“ကုမုဒြာကြာ” မြန်မာအခေါ်၌ ကြာကမုတ်၊
ကမုတ်ကြာကား ပါဠိ ကုမုဒမှ သာသော
ဝေါဟာရတည်း၊ ထိုတွင် သမုဒ္ဒကို သမုဒြာ၊

သာရိပုတ္တကို သာရိပုတြာပြန်သကဲ့သို့ ရော
 ထွေး၍ပြန်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ သမုဒ္ဒနှင့်သာ
 ရိပုတ္တမှာ နောက်ဆုံးအက္ခရာ၌ သံယုဂ်ရှိသော
 ကြောင့်ဒြာ၊တြာ၊ပြန်စေကာမူ ဤကုမုဒ္ဒမှာသံ
 ယုဂ်မဟုတ်၍ ဒြာဟု ပါဌာနသဘာဝ မပြန်နိုင်၊
 ကုမုဒ်-သို့သာပြောင်းလဲနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်
 ဝဏ္ဏဗောဓန မုတ်သတ်အင်း၌ “ဆိုးသည်
 တမုတ်၊ လိုဏ်မုတ်၊ ကြာကမုတ်၊ ဆေးမုတ်” ဟု
 ၎င်း၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ ၇၂၂-၌ “တမုတ်
 ကြီး၊ တမုတ်ငယ်၊ ကြာကမုတ်၊ မြစ်သမုတ်၊
 မှတ်သမုတ်” ဟု ၎င်း ကမုတ်အရေးပြသည်။
 (က) သမုဒ္ဒရာ-သမုဒ် ပါဠိအသွင်မပြောင်း။
 (ခ) ကမုတ်ကြာမှာ ပါဠိလာရင်း အသွင်
 ပြောင်း။ (ဂ) တမုတ်မှာ မြန်မာမှုစစ်စစ်ဟု သိ
 စေလို၍ “သမုဒ်ဧရာ၊ ကမုတ်ရွှေကြာ၊ တမုတ်
 ပြေဝါ” မုတ်သုံးချက်ခွဲထားအချို့ ညီစပ်ပြသည်။
 နောက်ဆက်တွဲ သတ်ညွှန်းမှတ်စု ၁၄-ကြည့်။

အနက်အားဖြင့်လည်းအရှင်ဥက္ကံသမာလာ
 အဖြေ၌ ကမုတ်ကို ကုမုဒ်ကြာခေါင်းလောင်း
 တချက်၊ ချပ်တရာကို ရွက်ချပ်တရာ ပဒုမ္မာကြာ
 ဟု ကြာနှစ်မျိုးယူသည်။ ဦးရှန်းကမူ “ကြာတ
 မုတ် တမျိုးတည်းသာ၊ ထိုကြာကမုတ်သည်ပင်
 ရွက်ချပ်တရာရှိသည်” ဟု ကြာတမျိုးသာ ယူ
 သည်။ အရှင်ဥက္ကံသမာလာက “ဦးနုသတပတ္ထ
 ပုဏ္ဏရိကံ၊ သတပတ္ထံ ပဒုမံ” ပတ္ထနိယမံဝါ

ဝိနာပိ သေတံ ပဒုမံ၊ ရတ္တံ ပုဏ္ဏရိကံ” သာ
မညဖလသုတ်အဋ္ဌကထာ၊ “ပဒုမန္တိပုဏ္ဏပဒုမံ
ပုဏ္ဏရိကန္တိ ရတ္တပဒုမံ” တိကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တရ
အဋ္ဌကထာတို့ကိုမှီ၍ ရွက်ချပ်တရာ ပြည့်လျှင်
ပဒုမ္မာ၊ မပြည့်သော် ကမုတ်ကြားဟု ပိဋက
ကြောင်းကိုမှီးသည်။ ဦးရှန်းကမူ “သေတေ
တု ကုမုဒဉ္ဇဿ” (မာဂဓအဘိဓာန်-၆၀၀)
“သိတေ ကုမုဒ ကောရဝေ” သက္ကဋအဘိ
ဓာန်-အမရကောသ၊ ၁၀-ဝါဒိဝဂ်၊ ၃၇)
လောကကြောင်းကို မှီးသည်။

ကလျာငါးရပ် (၂၀-၃) ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ပါဠိ က
လျာဏ၊ ကေသ-ဆံပင်ကောင်း၊ ဝယ-အရွယ်
ပျိုမုန်၊ ငံသ-အသား အသွေးလှ၊ အဋ္ဌိ-ဖိုထစ်
မရှိအရိုးပြေပြစ်၊ ဆဝိ-အရည်အဆင်းလှပခြင်း

ကာကာ (၂-၃) အထပ်ထပ် အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊
အနက်ကြိယာဝိသေသနပစ္စည်း၊ တွဲဖက်ကြိယာ
၏ အထပ်ထပ် ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်။ “အတဏ်
ပညာ၊ ပွားကာကာလျှင်” (ပါရမီ-၄) လေသို့
ဟူး၏အထူးသည်းညံ့၊ ခံရကာကာ (၄င်း-၁၄၀)

ကူလီသဘင် (၆၀-ပ) ကူလီသီး (၆၀-တ) ဂူလီပွဲ၊
ကူလီပွဲ၊ မြင်းစီးလျက်မြင်းပေါ်မှနေ၍ “ဂူလီ”
ခေါ်အလုံးအသီးကိုရှိုက်ကစားသောပွဲ၊ ပြာသို့
လ-မြင်းခင်းသဘင်အောင် ရာသီအနေ ခံ၍
ကျင်းပသည်။ (မှန်နန်း-တ-၁၁၅-၁၇၆)၊
နောက် နိုင်ငံခြားမှလာသော ဂေါ်လီလုံး-

အခေါ်ရှိသော အသီးကို ဂူလီသီး ကူလီသီး ခေါ်သည်။ “သဘင်တော်ပွဲ၊ ရှုမရဲလျှင်၊ ပျော်မြဲ တသိုက်၊ က-မြင်းကိုယ်စီ၊ သိုင်းစိုက်ကယ်ချီ သည်၊ ဂူလီရိုက်လို့ အလိုက်ကယ်တတ်၊ ရှေ့ နန်းတော်တွင်း၊ လွှတ်စာရင်းမှာ၊ စက်ခင်းပြ တဲ့၊ လရာသီမှာ၊ မှုံရီငွေနှင်းက လျှံတော့တယ် (ဦးကြင်ဥ၊ ပြာသိုဘွဲ့၊)ကဝိရတနာ-၁) “အ မောင်းချိုချို၊ အောင်းနီနီနှင့်၊ ဂူလီလွှင့်လိမ့်၊ တင့် ပစိမ့်ဟု” (စန္ဒကိန္နရီ-၂၃)၊ နန်းမြေညီ၊ ဂူလီ ပွဲ” (မြဝတီ၊ မြင်းခင်းဘွဲ့ကျာ၊ ဂီတဝိသောဓနိ- ၃၆-၁၄)၊ ဂူလီပွဲ-ကူလီပွဲကို ဟုန်းဘောင် ခေတ်နောက်ပိုင်း၌ ဗလီပွဲအခေါ် ပြောင်းပြန် သည်။ “ဗလီရွှေလုံးလွှင့်လေကုန်” (ကုသ- ၂၆၃)၊ ငရဲခန်း ၈၂-ဗလီခတ်ရိုက်၊ နေမိ မဩစိုးခန်း ၆-ဗလီပြေးဘမ်း၊ ဤစာများ၌ အခေါ် ပြောင်းသည့်အတိုင်း ပြင်ကြဟန်တူ သည်။ ဣန္ဒာဝံသ ပြဇာတ်-၁၂၆, ၁၆၆-တို့၌ လည်း ဗလီပွဲ-ဟုပင်ရှိသည်။ ရိုက်ပုံအကြယ် ဣန္ဒာဝံသ ပ-၂၂၂-၌ပါသည်။ မပြုမပြင် ပုံနှိပ် သော စာများမှာကား ကူလီ-ဟုပင် ရှိသည်။ “ဘန်းတီးမှတ်သည့်နေရာ၊ ကူလီပစ်သည့်နေ ရာ ... များကို ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုကြပြီးလျှင်” (ကင်းဝန်ပြင်သစ်သွား မှတ်တမ်း ပ-၁၀) “ထီးရွက်ပေါ်တွင် ဂူလီလုံးမှုံနှို့၊ ညက်ညက် လည်စေသည်” (၎င်း-ဒု-၆၅)

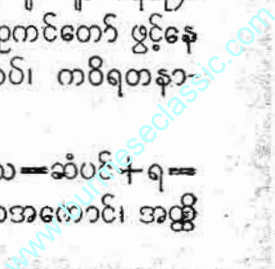
ကြီးမေ (၆၇-တ) သာယာချမ်းစွာ အသံမြည်
ခြင်း၊ မိုးသံကြွေးမှုမစသေး၊ မိုးသားမဖြစ်သေး၊
မိုးမဆင်မီ (အောင်ပါစေ)၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာ
သနီ-၂၆၃-၌ ကြီးဇေး၊ ကြီးရင့်-ဟု အရစ်ဆုံး
ဖြတ်သည်။

ကြီးခေါက် (၃၀-ပ) အလွန်အကဲဖြစ်ခြင်း၊ “ဖွေရှာ
ကျူးခေါက်၊ လေရူးမောက်၍” (ကဝိသေတ္တာ-
၁၉၀)၊ “လက်နန်းမတွင်၊ ချမ်းမြကျူး
ခေါက်၊ အံ့မှူးမောက်မျှ” (ဗိမာန်-ရတနာ မော်
ကွန်း-၆)

ကြီးလွန် (၂၀-ဒ) အလွန်အကဲဖြစ်ခြင်း၊ ကြီးလွန်
မေတ္တာ-ချစ်ခင်မှု မေတ္တာ အလွန်အကဲ ဖြစ်
သဖြင့် မှာပါသည်။

ကေသာ (၂၀-တ, ၅၅-ပ) ကေသျှင် (၀-ပ, ၂၀,
၂၂, ၃၄, ၃၅, ၅၁, ၆၂, ၆၆) ပါဠိသံသုံး
လျှင် ကေသာ, သက္ကဋသံသုံးလျှင် ကေသျှင်,
ကေရှင်ဟု ရေးသည်၊ ကေမ (ကေသျှ) ပုဒ်
ပျက်-ဆံပင်ဟောချည်းသာ၊ “ကေသျှင် ကျေ
မြန်း၊ ဆီမွေးသွန်း၍” (ဥက္ကာပျံကျေးစေရတု)၊
“ကျွန်တော်မကေရှင်မှာ၊ ဥကင်တော် ဖွင့်နေ
ကျပန်း” (ရှင်မင်းတေးထပ်၊ ကဝိရတနာ-
၄၀)

ကေသရာ (၄၃-ပ) ခြင်္သေ့၊ ကေသ-ဆံပင် + ရ-
ရှိသည်၊ လည်ဆံမွေးရှိသောအကောင်၊ အတ္ထိ

တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ကေသရ-နှင့် ရာဇာပေါင်း၍
ကေသရရာဇာ (ကုန်းဘောင်ဆက် ၁၂၆)၊
ကေသရာဇာခြင်္သေ့ရေးလျှင် အသုံးမှား၊ သို့
မဟုတ် မြန်မာမှု၊ “သီဟရာဇာ၊ ကေသရာကို၊
ယက်ကာမြေခွေး” (မဃဒေဝ-၂၂၀)၊ ကေ
သရာ-သီ၊ ရှေ့စာမြို့သို့ (၎င်း ၃၁၆)

ကွေ တွန်ကြူးအော်မြည်သည်၊ “ဝမ်းပဲကကွေ၊ချမ်း
မြဲထွေ၍၊ ချေကလည်းဟောက်” (ဥမ္မာဒန္တိ-
၁၄)

ကွေ့လည် (၂၉-ဒု ဆန်းဆန်းပြားပြား ကြံစည်
သည်၊ “လိမ္မာကွေ့လည်၊ ဥယျာဉ်သည်လျှင်”
(သံဝရ-၄၇)

ကျေးနှုတ် (၅၀-တ) သစ်ပင်တမျိုး၊ ကြက်တုရွေး
နှုတ်သီးနှင့်တူပုံရသည်၊ “လေပြည်လွင့်မှတ်၊
ရွက်ဟောင်းပြတ်က၊ ကျေးနှုတ်ဖူးသစ်” (နဝ
ဒေး-၁၇၆) “မုန်ညှင်းရေတ်၊ ကျေးနှုတ်
ခပေါင်း၊ စားကောင်းသမျှ” (ဘုံခန်း-၁၉)၊
“ရွတ်ကျင်လေသုတ်၊ ကျေးနှုတ်ကယ်ဖူးသစ်၊
(ရာမရကန် ပ-၁၀၇)

ကြေးမုံ (၁-ပ) ကြည့်မှန်ကြေးပြားကို ကြာခုံဖူးငို
ခုံးခုံးလုပ်သောအရာ၊ ကြေးပြားချော၊ “မပြော
ဘူးတုံ၊ ခုမှကြုံ၊ ကြေးမုံနောင်သက်ပေး” (ကဗိ
လက္ခဏာ-၁၃၉)

ကြေး (၁၆-မ) အသံမြည်သည်၊ ရင့်ရူ—သာယာစွာ
မြည်၊ ရင့်ရူကြွေး၊ မိုးနတ်သားက မိုးသီချင်း
ဆိုသည်၊ နယုန်လ မိုးခြိမ်းသံမြည်ကြွေးသည်။

ကောဇာ (၄၀-ဒ) ရောက်ဆဲနှစ် သက္ကရာဇ်ကို ကော
ဇာ၊ လွန်ပြီးအတိတ်နှစ်ကို ကောဝိန်၊ (ဂေါစာ၊
ဂေါဝိန်လည်း ရေးသည်)။

ကော်ဇော် (၆၅-တ) ရိုသေလေးမြတ်သည်။

ကြံ့ခိုင် (၄၃-ပ) တောင့်တင်းခိုင်ခံ့၊ “မြင်းမိုရ်ခိုင်သို့။
ကြံ့ခိုင်ခန္ဓာ” (ခံမ္မပါလ-၃၂)

ကြက်ရုံး (၆၆-ဒ၊ ၅၃-ပ) “ဆပ်သွားဂမိုး၊ ကြက်ရုံး
ပြင်းဖြူ” (ဘုံခန်း-၁၀၀)၊ “ဆပ်သွားကြက်
ရုံး၊ ရစ်ကုံးသွယ်မြောင်” (၎င်း-၁၅၀)၊ တချို့
စာမှာ နသတ်စပ်သည်၊ “မုလေးကြက်ရုန်း၊
ဂမုန်းအနံ့” (ဘူရီဒတ်အလင်္ကာ-၃၂)၊ ပုဂံ
ကျောက်စာလက်ရွေးစဉ် ၁၂၅-၌ လူမည်
ကြက်ရုန်းဟု တွေ့ရသည်၊ တွင်းသင်းသတ်
ညွှန်း ၄၃၆-(မှတ်စု ၂၂-၌) သေးသေးတင်
ကိုပယ်သည်။

ကွက်ကတ် (၅၅-ပ) အကွက်အတန်းများ ဖော်၍
ရက်ထားသောအထည် (ဂေါသနီ-၆၂၇)၊
“ထုပ်ရေထည်လိပ်၊ တံဆိပ်လက်မှတ်၊ ကွက်
ကတ်ကောင်းမျိုး” (တရုင်သံရောက်-၃၄)၊
“ရတနာကွက်ကပ်၊ ကျောက်စပ်ဝတ်လဲ၊ ရွှေ
ခါးထဲကလည်း၊ ရဲထိန်ဝေ၏” (မွေနှင်းရကန်
၁၃)၊ ဤနတ်သျှင်နောင်ရတု “သင်းတွဲစိန်

ပြည်၊ စုံခြည်ကွက်ကတ်” ဆိုသည်နှင့် တရုတ် သံရောက်မော်ကွန်းအရစပ်လျှင် တရုပ်ပြည် မှလာ တရုပ်ကတ် အထည်။ (တွင်းသင်း သတ်ညွှန်း-၄) နောက်ဆက်တွဲ ၂၆၀,၅၅- ကြည့်။

ကျင်လျှင် (၅၉-၃) တတ်ကျွမ်းနားလည်သည်။ (ဗေဒိ နာဏဒီကာ-၁၃၀) “တက်ရေး ကောက် လျက်၊ လက်မြောက်လက်သင်၊ ကျွမ်းကျင် လျင်၏” (တရုပ်သံရောက်-၂၄)

ကြင်ညွန့်မဖြာ (၁-၃) သို့ရာတွင် မယ်ကမူ ချစ်ခင် ကြင်နာခြင်းဟူသောအညွန့် ဖြာမထွက် (ရက် စက်လှပါသည်။)

ကျစ်လျစ် (၇-တ, ၄၅-ပ, ၅၇-၃) သိပ်သည်းပိပြား၊ (ဝေါသနီ-၁၀၉-၂၀၂)၊ ကျစ်လစ် ဟုလည်း ရေး၊ သိပ်သည်းပိပြားစွာ ရေးထားသော (စပိပ်) သဝန်စာလွှာ။

ကျည်းကဖြစ်သည် (၃၅-တ, ၃၄-၃) ကုလားပြည်က လာသောအထည်။ “ကျည်းကဆက်သည်၊ မည်းမျှတက်သည်၊ ပည်းပြစက်ခြည်” (ရှင်သံနိ ရတု-၁၅)၊ “ခဝါဖွတ်ကျည်း၊ ပိတ်ရထည်း နှင့်၊” (သခင်ထွေးချောင်း ၄၆)၊ “ကျည်းဘွဲ့ခြံ နှင့်၊ ပစ္စုညဗွဲ့ခြံ” (တရုပ်သံရောက်-၅)

ကျွတ်ထွက်ခါနီး (၁၇-ပ) နေဥတုက ကျွတ်လုနီးပြီး **ကွပ်ကဲ** (၂၉-၃) စီမံအုပ်ချုပ်၊ ကြီးမှူးဆော်အောင် “စောဒိုဝံရည်သည် အတွင်းမှ ပြင်မှုများကို

တစမလပ်ရအောင် ကွပ်ကဲစီရင်ရ၏”(အရေး
တော်ပုံ၊ ရာဇာဓိရာဇ်-၁၆၃)

ကျွတ်ခေါက် (၆၇-ပ)ကျိုက်ခေါက်ဘုရား၊ “ကျွတ်
ခေါက်မည်ပင်၊ မှတ်ကျောက်ရည်ထင်” (နဝ
ဒေးရတု)၊ “ကျွတ်ခေါက်ကျော်သည်၊ နတ်
အောက်သော်လည်း၊ (၎င်း-၄၆)၊ “သံလျှင်
မြို့မြတ်၊ တောင်မတ်မတ်၊ ကျွတ်ခေါက်ဘုရားရှင်၊
(ကဝိလက္ခဏ)၊ မြန်မာသံယောဂ-၁၄၁-၅
ကျိုက်ခေါက်။

ကွန် (၆၀-ဒု)ပျံတက်သည်၊ “လေးငင်လှံဝှန်၊ ပျံ
ကွန်စွတ်စွတ်၊ တချက်လွှတ်သော်” (တရုပ်သံ
ရောက်-၁၁)

ကွန် (၁၉-ပ)အာကာကွန်တက်- ကောင်းကင်သို့
ပျံတက်သည့် အာကာသဂင်္ဂါ(နတ်မြစ်)

ကွန်ရက်ခြည်စုံ (၁-တ)ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့ ခြည်ကိုးအ
ကွက်အကွက် ရက်ထားသော ဇာအထည်၊
“ရွှေကွန်ရက်နှင့်၊ ဘယက်သရဘူ၊ ရွှေချူရင်
လွမ်း၊ ရွှေချည်မွမ်း၍” (ဘုရိဒတ် အလင်္ကာ
ခွဲထား ၂၅၃)၊ ခြည်စုံရက်သော ကွန်ရက်
ထည်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရောင်ခြည်တော် ပန်းငုံကဲ့သို့
၎င်း တောက်ထွန်းလျှံပြောင်သော ဘုရားသုံး
ဆူ(ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၁၀)

ကြန် (၁၉-ဒု)အနီရောင်၊ “ပြောက်ကြားနီကြန်၊
စိတ်ဖေါက်ပြန်သည်၊ ကျန်ဟူပြီ” (ပလိင်

စား-၅၁ ခွဲထား)၊ “အဖျားနီကြန်၊ နီလာကန်” (ကဝိလက္ခဏ-၅၀၇)၊ “စွယ်ရင်းမကျန်၊ သွေးကြန်ကြန်နှင့်” (မယဒေဝ-၂၅၄)၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနိဋ္ဌကား အပင့်ကျန်။ ။ အဖူးကလေးများ ရင့်၍နီလာသည်။

ကြန်ရွှေဝါကျင် (၁၀-တ) ကြန် = နီရောင် + ကျင် = ရင့်ယော်၊ ရင့်ယော်၍နီသော ရွှေဝါရောင် ခိုသောအရွက်တို့။

ကျန်မျှပဆင့် (၂၄-ဒ) အစေအပါ ကျန်များကိုပင် ဆင့်ဆို ပြောဆိုစေသည် မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင် နှုတ်ဖြင့်မှသည်။

ကြမ္မာ (၆၁-တ) သက္ကဋ-ကြမ္မာ၊ မူလနက်ရင်းမှာ ရာဇဝတ်သားတို့ကိုညှဉ်းဆဲပုံ ၃၂-မျိုး (စတုတ္ထအင်္ဂုတ္တရ- အတ္ထာနဝါဒသုတ် ၄၃၇-၀၂၁, ဒုကအင်္ဂုတ္တရ ဝဇ္ဇသုတ်, မူလပဏ္ဏာသ ဓူဠဒုက္ခန္ဓသုတ် ၁၂၉, ဥပရိပဏ္ဏာသ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် ၁၀၉) တို့၌လာသော ဗာတ္ထိသကံကြမ္မာ၊ နောက်သော် ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံကို ကြမ္မာခေါ်ပြန်သည်။ “လူတို့မြေတွင်၊ ကြမ္မာငင်က၊ ကောင်းလျှင်ကောင်းရောက်၊ အထောက်ထောက်လျှင်၊ ကံနောက်သိုက်ရ” (ဓမ္မပါလ ၃၀)၊ ဤ၌ ကြမ္မာနှင့်ဆင့်၊ ရည်၍တင့်သား” ဟူသည် ကံဖန်တီးမှုတင့်တယ်သည် ဆိုလို၏။

ကွန်းပြောက်သဘင် (၁၅-တ) ဆေးရောင်ခြယ်သော နန်းတော်ကို ကွန်းပြောက်၊ “ရွှေတောင်ဖြိုးမောက်၊ ရွှေကွန်းပြောက်ထက်၊ မပျောက်မင်းကျင့်” (မဃဒေဝ ၅၀၃)၊ အခမ်းအနားနှင့် ဗိုလ်ရှုခံထွက်သည်ကိုလည်း ကွန်းပြောက်ထွက်သည်ဆို၏၊ “ကွန်းပြောက်ကြီး ထွက်တော်မူသော” (မင်းဝိုင်းကျောက်စာ၊ ညွန့်ပေါင်း ၁၀၅)၊ “မိုင်းမျဉ်း တဖန်၊ လွန်ပြန် ဗိုလ်ထောက်၊ ကြိုဆိုရောက်သည်၊ ကွန်းပြောက်သဘင် ရိပ်ဝှဲတည်း” (တရုပ်သံရောက် ၅)၊ (မြန်မာသံယောဂ ၁၃၀။)

ကျွန်း (၃-တ, ၂၀-ပ, ၅၃-ပ) ကုန်ခန်း၊ ကျိန်မျိုး ကျွန်း = ကျိန်စရာမရှိ ကုန်ခန်းပြီ၊ “မရနှုန်းနှုန်း၊ တုမဲ့ကျွန်းသည်” (ပရမီ ၁၉)၊ “ကျူးကျော် ကုန် ခန်း၊ ကမ္ဘာ ကျွန်း လည်း” (မနော်-၃)၊ ကုန်ကျွန်း (တွင်းသင်း-၂၇၆) (သတ်ညွှန်းနောက်ဆက်တွဲပိုဒ်ရေ ၂၀-ကြည့်)

ကျွန်းတိုက် (၂၀-ပ) တောမီးရှို့သည်၊ ကိုင်းမျက်သင်ပင် မီးရှိုက်သင့်၍ မရှိစေရ၊ ကုန်ကျွန်းအောင် မီးတိုက်သည် (ဝေါသနီ-၅၂၄)၊

ကမ်းနိမြစ် (၀-ပ) တောင်ဂူမြို့တွင် မြသိတင်ဘုရားကမ်းနား၌ရှိသော ချောင်းမြစ်၊ “ဗဟိုသိတာထက်၊ နားလှာသက်၍၊ ဖလစက်နေသွင်၊ မြသိတင်ဟု၊ မွေရှင်သိင်္ဂီ၊ မြင်ကမ်းနိသို့”

(မင်းရဲနရာချောင်း-၃၀)၊ အပိုဒ် ၁၉-တ “နီလာ မြစ်” လည်း ၎င်းပင်။

ကျွမ်း (၆၁-တ) မီးလောင်ပျက်စီး၊ “ကျွမ်းဝင်သည် မီးတွင်ကျွမ်း” (ဝဏ္ဏဗောဓန ၁၅)၊ “ဆေးတ အိုးကျွမ်း၊ ကွမ်းတရာညက်” (ဩဝါဒပျို့ နိဂုံး)

ကြိမ်းခတ် (၄၀-၃) သီချင်းဆိုသည်၊ မိုးနတ်ကတုယင် အင်္ကျီ၊ ခါးပန်း ဝတ်ဆင်လျက် မိုးသီချင်းဆို လိုက်လျှင် မိုးရွာသည်၊ (လက်ဝဲနော်ရထာ လျှောက်ထုံး)။

ကြိမ်းဝါး (၅၉-တ) ခြိမ်းချောက် ပြောဆိုသည်၊ “ကြိမ်းဝါးသံပ” (အလောင်းမင်းတရား အ ရေးတော်ပုံ ၅၅၃)၊ “ဟန့်ဆီးကြိမ်းဝါး၊ ချောက်ခြိမ်းတားသည်” (မဃဒေဝ-၁၄)။

ကုန်အောင် (၁၀-၃-၆၃-တ) အလုံးစုံ အားလုံး ကုန်၊ “အပေါင်း ပြည်ထောင်၊ မင်းကုန် အောင်ကား” (ဘူလင်-၁၁၂)၊ “လကုန် အောင်=လအားလုံးတွင် တပေါင်းလသည် အမြတ်ဆုံးတည်း။

ကုံ (၄၄-ပ) ပြည့်စုံသည်၊ “ထမင်းဝရုံ၊ ပစ္စည်းကုံ လိမ့်” (ဘူလင် ၃၃၁)၊ လူကျွေးအစုံ၊ ချတို တိုလျှင်၊ ကုံ-ကုံမလျောက်” (နေမိမဂ္ဂစိုး ၉၆)၊ ဤ လူမှုကုံ-လူရေးလူမှုကိစ္စ ပြည့်စုံအောင် ဝင်ရွက်သည်-ဟုဖြေ။ (တင်းသင်း ၀၀၀)

ကုံ့ကုံ့ရွန်း (၁၀-တ) ငြိမ်သက်သည်၊ “ရွန်းရွန်း ကုံ့ကုံ့၊ ပြင်ဆို့ဆို့၊ ဦးထုံ နောင်သားချင်း”

(ကဝိလက္ခဏာ ၂၄၄)၊ “ရွယ်ဖွံ့ဖွံ့၍ တို့တို့ ကုံ့ကုံ့၊ ပြင်ဆို့ ဆို့နှင့်” (ဘုံခန်း-၉)၊ “ညှိုးညှိုးငြိမ်းမျှ၊ စိမ်းစိမ်းကုံ့ကုံ့၊ ဆို့ရရုံ၍ ပုံပုံပွပွ၊ ဆွရရွလျှင်” (ဘုံခန်း ၂၆)၊ “ပြင်နုဆို့ဆို့၊ နောင်ချစ်ထုံသည်၊ ကုံ့ကုံ့ငြိမ်သက်၊ သဘင်ထွက်က” (ဘုံခန်း ၆၇)။

ကုန်းသွယ် (၅၄-တ) ကုန်းတိုက်သည်၊ ကုန်းချောသည် (ဝေါသနီ ၇၃၃) ဂဗဗလ-၈၄, ၈၅။

ကုံးနစ် (၉-ပ) စီခြယ်သည်၊ “ခိုင်ဖြိုးကုံးနစ်၊ ပုလဲနှစ်သို့” (နဝဒေးရတု ၁၀၀-ခွဲထား)၊ “ပုလဲသွယ်ဖြစ်၊ စီခြယ်နစ်သို့” (ဇနက ၂၃)၊ စီခြယ်ထားသော ရတနာပန်းကုံးတို့ဖြင့် သက်တင်ရောင်ကဲ့သို့ရှိသော စေတီ။

ကုံးသီ (၁-ပ) မေတ္တာစာ ရေးသား သီကုံးရသည် များလှပါပြီ။

ကျောက်ဆောက် (၂-ပ) တောင်ငူအနောက် ယခုအခေါ်ရှင်ပင် ကျောက်ဆောက်၊ သဝန်ကြီးသည် နတ်သာအင်းအနောက်တွင်ကျောက်ပုတ်လုံးရှိသမျှကို ကောက်၍သွားသည်၊ လမ်းတွင်မှလေးပျင်းနှင့် ကုပ်ခဲ့၍ ခပေါင်း ချောင်းနားတွင် ဆောက်ထားခဲ့သည်ကို ကျောက်ဆောက်တွင်၏” (မှန်နန်း-ဒု ၁၇၉)၊ “သဝန်ကြီး သဝန်ငယ်တို့သည်... အရှေ့ဘက်၌ တရလည် ညီနောင်နှင့် မြို့ဟောင်းရာ၊ မြေခက်အရပ်နှိုက်

မင်းဝံတောင်ရိုး၊ အနောက်အရပ်နှိုက်ကျောက်
ဆောက်ဘုရား၊ အရှေ့တောင်နှိုက် ခပေါင်းနှင့်
ပေါင်းလောင်းမြစ်ဆုံကိုတွေ့၍ မြီတည်သည်
(မှန်နန်း-ဒု-၁၇၄)

ကြောက်ရွံ့ချိုး (၆၃-တ) ရန်သူတို့သည် ကြောက်
လန့်သဖြင့် ပိန်ချိုးသည်၊ ကြောင်နံချိုး (ပီ
မီ-၁၅)၊ ကြောင်နွယ်ချိုး (ဥတေန-၁၀၁)
“ယွန်းပြည်မိုင်းဖုံး၊ ကြောင်နွယ်ချိုး၊ လက်
ရှင့် ဖုန်းတန်း” (ကဝိလက္ခဏ-၂၀၆)
“ကြောင်ချိုး၏တူ” (ရဲတင်း-၂၄)၊ “ဖိ
ချိုး” (ငရဲခန်း-၆၁) တို့နှင့် နှိုင်းရှည့်။

ကြောင်းလျား (၅-ဒု, ၂၀-တ, ၄၅-တ, ၆၄-တ)
အကြောင်းအရာ၊ “ထိုကြောင်းလျားကို၊ မထား
အိတ်သွန်၊ ပြန်ပေရကား” (ဘူ-အလင်္ကာ-
၉၉)၊ လျှောက်ထားရမည့် အကြောင်းအရာ
သေးသော်လည်း ဘုရားရှင် မကြားလောက်
မကြားကောင်း မနာသာ ကြားရမည့် စကား
ဖြစ်၍ ရှေးကမလျှောက်ခဲ့ပါ။

ကြောင်းဝန် (၁၃-တ) အကြောင်းအရာ၊ “သောဏ
ကြောင်းဝန်၊ ဖြစ်ဘို့ဟန်ကို” (နဝဒေးရတ
၁၁, ဆုတောင်းခန်း-၇၆)

ကိုက် (၂၄-တ) အညွန့်၊ အကိုက်၊ “လူမစိုက်
တည့်၊ အကိုက်မြနည်း၊ ပေါ်တတည်းက”
(နဝဒေးရတု-၁၂၂)၊ အဆိုင်အဆိုင်၊ ဝနိုင်း

www.burmeseclassic.com

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၃၃

တို့၊ ကိုက်စိုစီရရီနှင့်” (တောဘွဲ့သံချို၊ ပဒေ
သာ ၃-၂၂)

ကြိုင်မွန်း (၅၀-ပ) ပတ်ဝန်းကျင် လွင့်ပျံမွှေးကြိုင်၊
“နံ့သာကြိုင်မွန်း၊ ကြာညိုပန်းသို့” (ဘု-အ
လင်္ကာ-၃၂, မြန်မာသံယောဂ-၁၇)

ကျိုင်းစင်မြဲ (၁၁-တ) ကျိုင်းမြဲ (၅၅-တ, ၄၇-တ)
ကျိုင်း = ဖွံ့ထွား + စင် = စင်ကြယ်၊ ထွားကျိုင်း
စင်ဖြူ၍ မြဲအရောင်ရှိသော စစ်ထွက်မောင်၊
“ကျိုင်းစင်မြဲရောင်၊ မွှေးချစ်မောင်ကို” (နဝ
ဒေးရတု-၂၁၇)၊ “ကျိုင်းစင်မြဲဝါ၊ မတ်ကြီး
လျာကို” (ပုပ္ပါးနတ်တော်ဘွဲ့)

ကိုယ်ထူး (၁၇-တ, ၄၉-မ) မိမိတကိုယ်ချင်း၊ တ
ကိုယ်တည်း၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ၊ “မယံမနံ၊
ကိုယ်ထူးကြံ၏” (ကိုးခန်း-၂၂၁)၊ ဖေဝံဝေး
သူ တကိုယ်ထူး၊ မူးဝေလို့မိုင်” (မြဝတီရေး
ပတ်ပျိုး၊ ဂီတဝိသောဓနီ ၉၀-၂။)

ကိုးချက်နာရီ (၁၄-ပ) ကိုးမောင်း၊ ကိုးနာရီ တီးရ
သောဝါဆိုလ၊ “ပတ်သံတာရှည်၊ တီးသံမြည်၊
လက်ဆီကန်စာရေး” လင်္ကာအရ ဝါဆိုလနှိုက်
နဲ့နာရီ ၃၆ + ညနာရီ ၂၄ = ၆၀ ရှိသည်
ဖြစ်ရာ၊ နဲ့နာရီ ၃၆ ÷ ၄ = ၉၊ နဲ့လေးပဟိုရ်
တွင် တပဟိုရ်ကို မောင်းကိုးချက် တီးရသည့်
တနာရီကျလျှင် နာရီမောင်း ကိုးချက်တီးရ
သဖြင့် ဝါဆိုလအခါ တပဟိုရ်၌ ကိုးမောင်း
ကိုးနာရီတီးရသည်ကိုရည်သည်။ (ဦးရွန်းဖြေ)

၁၃၄ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

နောက်ဒုတိယအပိုင်း၌ “မုလေးစံပယ်၊ နံ့ကြွယ်
ကြိုင်ဖြည်း” ဟူသော စကားသည် နယုန်လ
ရာသီပန်းကိုပြစ်၏။ နယုန်လ၏ စန်းယဉ်မှာ
ဇေဋ္ဌ-နက္ခတ်တည်း၊ ဇေဋ္ဌဟူသော နဂါးနက္ခတ်
နှင့်လည်း နီးသည်။ ကိုးမောင်းရိုက် ဝါဆိုလ
အနီးအပါးလည်း ရောက်လာပြီ ဆိုလိုသည်။
“မီးသွေးမစီ၊ နာရီကိုးချက်၊ ရက်ကားချမ်း
ချင်” (နဝဒေးရတု-၂၃၀)

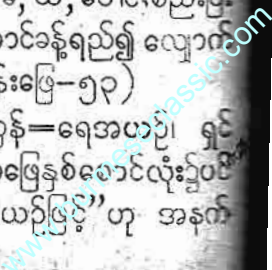
ကိုးထွေမျက်လည် (၂၉-ပ, ၄၀-ဒ) ကိုးမျက်ရည်
(၅၇-ပ) နဝရတ် ကိုးပါးဟူသော အမျက်
ကျောက် ကိုးမျိုး၊ “နီလာ၊ စိန်၊ ကြောင်
ထိန်ပြောင် ပတ္တမြား၊ မြသား၊ ဂေါ်မုတ်၊
ဥဿဖယား၊ သန္တာ၊ ရတနာ၊ ပုလဲ၊ ထူးကဲ
မွန်မြတ်၊ နဝရတ်ကိုးပါး”။

ကိုးရပ်ပတ်လည် (၁၅-ပ, ၂၀-ပ) အရပ်ရှစ်မျက်နှာ
နှင့် အထက်အရပ်။

ကြိုးကာကာ (၂-ဒ) အဖန်ဖန်-အဆက်မပြတ် ကြိုး
စားပါသည်။ “အတတ်ပညာ၊ ပွားကာကာ
လျှင်” (ပါရဇီ-၄, ၁၄၀) ကာကာကြည့်။

ခ, ပေါင်းပေါင်းခန့် (၁၀-ပ) ခ, ယ, ပေါင်းစည်းပြီး
လျှင် ပေါင်းမိလွယ်အောင်ခန့်ရည်၍ လျှောက်
ဆက်တင်သော (ဦးရှန်းဖြေ-၅၃)

ခပေါင်းမြစ်ဝှန် (၁-တ) အဝှန်=ရေအယဉ်၊ ရှင်
ဥက္ကံသမာလာ၊ ဦးရှန်းအဖြေနှစ်စောင်လုံး၌ပင်
“ခပေါင်းမြစ် အဝှန် အယဉ်ဖြင့်” ဟု အနက်

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၃၅

ဖေဖီ၏ (ဝေါသနီ-၅၆၉) ၌ ဝှန်=ကျော်
စောသည်။ “နေလဗိမာန်၊ ရောင်မြည်ဝှန်၊
ယုဂန်ဗွေချက်ချာ”(ကဝိလက္ခဏာ-၄၉၂) ၌
ဆိုသောကြောင့် ကျော်စောသောခပေါင်းမြစ်
ဟုလည်း ဖြေနိုင်သည်။

ခပေါင်းမြစ်လည် (၂-တ) သတ္တရဘန် စောင့်စဉ်
ခုနစ်လုံးသည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရံသကဲ့သို့
ခပေါင်းမြစ်သည်လည်၍စီးသည်။ (ရှင်ဥက္ကံသ
မာလာ၊ဦးရွန်းအဖြေ)တောင်ငူသမိုင်း၌ကား
ပေါင်းလောင်းမြစ်သို့ စီးဆင်းသော မြစ်ငယ်
ခုနစ်စင်းချောင်းခုနစ်ခု၊ ခရိုင်၊ခပေါင်း၊ပုဂံပဲ၊
ကျောက်မဆင်၊ ကျောက်ဆောက်၊ ပန်းရည်၊
ပန်းတောင်၊ ဤမြစ်ငယ် ချောင်းငယ်ခုနစ်ခုတို့
သည်တောင်ကိုရံပတ်ခွေ၍ တောင်ငူတည်ရာသို့
လက်ျာရစ် လည်ကာ စီးသည်။

ခဝဲပွင့်သော် (၁၄-တ၊ ၄၀-ပ၊ ၅၀-ဒု) တန်
ဆောင်မုန်းလ၌ ပွင့်သောခဝဲပန်း၊ တောခဝဲ
ရိုင်း၊ နတ်အိပ်သော ဝါဆိုလမှ ခဝဲပွင့်သော
တန်ဆောင်မုန်းလဲတိုင်မိုးဦးကသည် မိုးဖျား
ရောက်၍ မိုးသံကြားသည်။

ချရား (၀-ပ) စာအရေးချရားကိုလောကခေါ်ခရေ၊
စေတီ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော အလယ်ပူ၊
အထက်အောက်ရူး ခရေသီးပုံကို ချရားသီး၊
ယင်းကိုပင်ငှက်ပျောဖူး၊ဆပ်သွားဖူး၊ဟင်းရုံး
ဖူး၊ရှိရူးသီး-ဟု ခေါ်သေးသည်။ “ထီးချရား

၁၃၆ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

သီးကသည် မြေတိုင်အောင် ရွှေထည့်တော်မူသည်” (မှန်နန်း-တ-၄၂, ဦးကုလား-၃-၉၆)။ “မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ ချရားသီးကို နီလှစွာသော တိမ်ဖြင့် ရစ်ဘိသကဲ့သို့” (မဏိကုဏ္ဍလ-၁၆)။ “ဇမ္ဗူတိုက် ခရိုင်မှာ စစ်မြေပိုင် ချရားသီးတွင်မှ ထီးဓိပတိ” (ဦးမင်းဆို ဗန္ဓုလဘွဲ့၊ ကဗျာဗန္ဓု-၅၀၆)။ “မြင်းမိုရ်တောင်ဟုတောင်ချရားသီး” (ဓမ္မပါလ-၁၀)

ခွံမြ (၆၆-ပ) ပြာသိုလ ရာသီပန်းဖြစ်သော ခွါညိုပန်း၊ ခွံညို၊ ခွံမြ၊ ခွါညို-အမည်သုံးခု-ပန်းတမျိုးတည်း။ “နတ်ပန်း၊ ခွံမြ၊ ပေါ်သည်လဝယ်” နဝဒေးရတု-၁၄၄၊ နတ်လကျွန်း၍-ချီ)။ “နွယ်ပန်းခွံညို” (ရွှေဟင်္သာ-၆)

ခွံ (၅၉-ဒု) နင်းနယ်ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ “ကျသားထရံ၊ ဆင်နင်းခွံသို့၊ လွင့်ပျံအမိုး” (ပြာဋိဟာခန်း)။ “ထင်းရောင်းခွံသို့” ငရဲခန်း-၁၂ ဘူလင်-၁၄၂)။ “ကုန်အောင်ဖျက်ခွံ” (ကိုးခန်း)

ခုနစ်မည်ရပ် (၂၇-ပ) မြောက်အရပ်ကလာသောမိုး၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင် မြောက်အရပ်ကို မိုးဆင်၍ မမြင်ရသောကြောင့်-မြောက်ကိုနတ်

ခြူးကြာ (၅၇-တ) ခြူးပန်းခြူးနွယ်၊ ကြာရွက်ကြာပွင့်။ (ပုဂံကျောက်စာ၌ အပင့်ချူးရှိသည်)

ခြူးစိပ် (၂၂-ပ) ခြူးပန်း ခြူးနွယ် ဖိပ်စိပ် ရက်သောပုဆိုး (ဝေါ်သနီ-၆၆၄)

ခြူးနတ် (၁၁-တ) ခြူးပန်းခြူးနွယ် နတ်ရုပ်။

ဤ၌ ချူးစိပ်၊ ချူးပန်း၊ ချူးနွယ် ချူးနတ် တို့ကို တွင်းသင်းသတ်ညွှန်း ၄၇-၁၁၅ တို့၌ အပင့်နှင့်ချည်းတွေ့ရသည်။ “ပေါင်းဆေးရေး ပေါင်းနောက် ချူးတက်” ဟု ရေးထိုးသော ပုဂံကျောက်စာညွှန်းပေါင်း ၃၄-၃၄ ရွှေဘုံ သာကျောက်စာအရေးကို တွင်းသင်းက လိုက် ပုံရသည်။

ချေ (၅၀-ပ) မွဲ၊ မွတ်မွတ်=နူးညံ့+ချေ=မွဲ။ “မဲနည်လကျေ၊ မွဲမည်းချေသို့” (ပါရမီ)။ “မစွန်းမွဲချေ၊ နတ်ခြွေရွေလည်း၊ ခိုခြေသဖွယ်” (မဃဒေဝ-၄၇၄) နူးညံ့စွာ ရေးခြယ်ထား သကဲ့သို့သော မွဲရှိသည်။ ဦးရှန်းက-“မွဲစွန်း မပျောက်သော မျက်နှာ” ဟုဖြေသည်။ ရာဇဝင် ၌ ဒုတ္တပေါင်မင်း၏ မွဲရှင်ကို အသရေယူသကဲ့သို့ ခေတ်၌လည်း စံပယ်တင်မွဲ စသည်ဖြင့် မွဲရှိ သောမျက်နှာကို အသရေထင်မြင်စွဲမှတ်သည်။

ချေလဲမသာ (၁-တ) အချေအတင် လျှောက်လဲရန် ခွင့်မသာ။

ချေးချေး (၁၃၈-ပ) ရင့်ရင့်ရူရူအသံ (၈၉၈-၁၃)

ခြွေဆွတ် (၁၉-ဒ) ဝဏ္ဏဗောဓန၌ “ချွေ၊ ချွေတာ” အပင့်၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ၌ အရစ်ခြွေဆွတ်။

ခွဲချေရေးရေး (၃၂-ဒ) ခေါင်းကိုဖီးသော အခြင်း အရာ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ)၊ အလယ်မှာ ရေးရေးအကြောင်းထင်စေ၍ ခွဲဖီးသည်။

၁၃၈ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

မြ.မြ. (၂၀-၃)အကာအရံ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ပတ်ရံသည်(ဝေါသနီ-၅၃၀)၊ “မြို့ကြီးရွာခံ၊ အရံခြံခြံ”(တရုပ်သံရောက်-၄)၊ “ဖူးချင်ငုံလျက်၊ ဝန်းခြံခြေရွှေ”(ငရဲခန်း-၁၃၅)

ခါးမပတ် (၃၄-ပ) ထိုးကွင်းမင်ကြောင် ခါးမှာပတ် မိအောင်မထိုး၊ တကွင်းတလေသာ စတီထိုးထားသည်။

ခင် (၆၇-တ) မိနှင့်တူသော ကြိယာဝိသေသနပစ္စည်း၊ “မသေခင်လျှင်၊ စားချင်သောက်ချင်”(ဘူလင်-၁၄၀)၊ ဝါလသဘင်၊ မဆန်းခင်ကို၊ ဉာဏ်ရှင်ရှုကြည့်” နဝဒေးရတု-၁၄)၊ “ထိုဆောင်းဦးသို့၊ မကူးခင်က၊ အလျင်လူနှင့်ကွဲရတယ်” (သုံးထောင့်အိုင်)၊ “အသက်မသေခင် အသားကိုလှီး၍အစိမ်းပင်စားသောက်ကြသည်”(မှန်းနန်း တ-၃၉)

ခြင်္သေ့မင်းနံ (၆၀-၃)နတ်သျှင်နောင်၏ မွေးနေ့နံကို ရာဇဝင်တို၌မဆို၊ (မှန်နန်း-တ ၁၇၆)နတ်သျှင်နောင်မွေးနေ့ အင်္ဂါနေ့?၊ တွင်းသင်းရာဇဝင်က “ခြင်္သေ့မင်းနံ၊ ရန်နွံလှစ်ခွင်း၊ အိမ်ရွှေမင်း” ဟုစပ်ဆိုသည်အရ အင်္ဂါသားဆိုသည်၊ ယင်းအဆိုကို မှန်နန်းက(မှန်နန်း-တ ၁၇၆) တွင် ပယ်ထားသည်၊ မုံရွေးဆရာတော်စုသော ရာဇဝင်ကျော်- ဇောချပ်ဝမ်းကြော-ကော်ပီ စတုတ္ထတွဲ အတွဲ ၁-၇၇-၇၀-မှသည် မှန်နန်းအတိုင်းပင်တွေ့ရသည်၊ ဤအရာ၌ မှန်နန်း

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၃၉

ပယ်ချက်မျှဖြင့် မရပ်တန့်သေးဘဲ တွင်းသင်း
မင်းကြီးအဆိုကို ထပ်မံလေ့လာသင့်သေးသည်။
နတ်သျှင်နောင်ရတု၂-ခေါင်ထွတ်ဆက်ကာ
ချီ ရွှေမော်တောတိုင်ရတု ပဌမပိုဒ်၌ “ပန်း
လည်းနံသင့်၊ သခင့်ရက်တူ၊ မဇ္ဇူများရှင်၊ ဂမုန်း
အင်” နှင့်စပ်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ မဇ္ဇူ-၌ အဖျား
နံအင်္ဂါသည် နတ်သျှင်နောင်၏ မွေးနေ့နံ ဖြစ်
ကြောင်းဦးရှုန်းကဖြေသည်။ “မဇ္ဇူများရှင်” ၌
ထပ်ကြည့်ပါ။ ထို့ကြောင့် နတ်သျှင်နောင်မွေး
နေ့အင်္ဂါဟူသည် တွင်းသင်မင်းကြီး အဆိုနှင့်
ကိုက်ညီလေသလော။

ခင်းနှိုး (၃၆-၃) ခင်းသောအဝတ်၊ “ခံတင်မွန်-၁၊
ခင်းနှိုးအိုးအစုံ” (မြောက်ဂူနီ ကျောက်စာ၊
လက်ရွေးစင်-၁၁၀)၊ ခင်း + အနှိုး။

ခြင်းတ (၄၄-၃) ဖြစ်ပေါ်ရင်းသဘော၊ စာအများ၌
အပင့် ချင်းတ ချည်း ရှိသည်။ ချင်းတ-နှင့်
ခြင်းတ = အနက်တမျိုးစီဖြစ်ပုံရ၏။ ။

ချင့်တာသုံးထောင် (၆၃-ပ) ချင့်တွက်၍ရသောတာ။

ချစ်ဆိတည့်ကျော် (၆-တ) ချစ် + အဆိ။ အဆိ = သင့်
လျော်ခြင်း၊ တည့်တည့်။ “ကြိုညှိနန်းနှင့်၊ အဆိ
တည့်အောင်” (ရာမရကန် ၃-၆၀)၊ မျက်နှာ
လည်မော်၊ သည်သို့မျှော်သည်။ မိုးပေါ်ငါတို့
အဆိတည်း” (ဝိဓုရ-၂၄၄)

ချစ်ထွတ်တင်သည် (၁၀-ပ) မယ်က မိမိကိုယ်ကို မိမိ
ချီးပင့်၍မောင်ကိုပြက်ရယ်ပြုစကား။ (တပေါင်း

ကျလျှင် နတ်သမီးနှင့်တူသူတယောက် ရောက်
လာလိမ့်မည်။)

ချစ်ပျက်ထွေးယူ (၁၀-တ)အဖြေနှစ်ခု မှ ကွဲသည်။
“အချစ်ပျက်သည်ဟုတွေးယူ၍” (ဦးရွှန်းဖြေ-
၂၄)၊ “ချစ်ခြင်းကြောင့် နှလုံးမသာသဖြင့်
နေကိုကဲ့သို့ ထွေယူ၍” (ရှင်ဥက္ကံသမာလာ
ဖြေ-၄၂)

ချစ်မိ မချစ် (၃-၃)ချစ်မိသော ကျွန်တော်မတွင်သာ
မချစ်၊ အခြားတပါးသို့ အသစ်အသစ် ချစ်ပြန်
သည်။ အကျွန်အား မေတ္တာမရစ်ပတ်ပါ။

ခြစ်ခြစ် (၂၁-တ, ၂၀-၃) အပတ်ပတ် အရစ်ရစ်
ဆင်၍ ခြစ်ခြစ်ချင်ချင် မြည်သည်။ မြည်သံ
(ဦးရွှန်းဖြေ-၅၆)

ခြည် (၁၆-၃)အသွယ်အမျှင်ရိပ်ရိပ်ရေးရေး ထင်
သောအရာ၊ “သာရှင်သည်မျှ၊ ခြည်မပြန့်”
(ဇေယျရန္တမိတ်ရတု-၃)၊ “ဘန်းငြားနှောင်
ချည်၊ မိလေသည်ဟု၊ နှုတ်ခြည်သာလေး”
(မနော်-၂၅)

ချည် (၃၇-တ)ပျောင်းချည်၊ အားနည်းသည်။ “အသံ
ညည်းညည်း၊ ပြောင်းချည်ချည်၊ မပြည့်မလင်ဝ”
(ကဝိလက္ခဏ-၁၆၁၃)၊ “ပူပူပင်ပင်၊ လိုအင်
မပြည့်၊ နှလုံးချည်လိမ့်” (သံဝရ ၅)

ချည်းလျှ (၃၆-တ, ၃၇-တ)သာယာဖွယ်နူးညံ့သည်။
နွဲ့နောင်းပျောင်းပျာ (ဝေါသနီ-၅၇၇)၌အပင့်။

အခြားစာများမှာ အရစ်ချည်း-ရှိသည်။လျလျ
ပါးပါးပျောင်းနွဲ့သော အမူအရာ၊ (ကဝိလက္ခ
ဏသတ်ညွှန်း-၁၇၅)၊ သတ်ညွှန်း-၃၀ကြည့်။

ချည်းလှုပ် (၂၀-၃)ချည်းလျ-လျချည်းနှင့် အနက်တူ၊
လျလျချည်းချည်း၊ လှုပ်လှုပ်ချည်းချည်း၊ ပျောင်း
နွဲ့သောအမူအရာ(ဝေါသနီ-၅၇၉)

ခန့်မှန်းသက်သာ (၆၇-တ)ခန့်မှန်းရည်ရွယ်ထားသည့်
အတိုင်း(စစ်ရေးပြီးစီး၍)သက်သာခဲ့သော်။

ချမ်းရှောင်ပူယွန်း (၁၀-၃)အချမ်းရှောင်၍ အပူဘက်
ယိုမ်းသော တပေါင်းလ၊ “တပေါင်းလ
လသရမ်း၊ နေပူ၍ညချမ်း”(စကားပုံ)

ချိပ် (၁၆-ပ)ညှိမောင်းရောင် (တွင်းသင်း-၁၁၃)
မြဲအရောင်ကဲ့သို့ညှိမှိုင်းသည်။ “ထွန်းဝင်းရောင်
ချိပ်၊ ရွှေညောင်ရိပ်၊ မာရ်နှိပ်ပြီးအောင်မြင်”
(ကဝိလက္ခဏ-၁၄၇၀)၊ “အဆင်းအားဖြင့်
မောင်းမောင်းချိပ်ချိပ်-ကို စွဲ၍ချိပ်” (ဝေါသနီ-
၆၆၃)ပုဂံကျောက်စာခေတ်၌ မြိတ်။

ချိပ်ချိပ် (၃၀-ပ, ၃၀-ဝ) နီ၊ မည်း၊ ပြာမှိုင်း- ရော
၍မောင်းသောအရောင်၊ “ညှိညှိချိပ်ချိပ်၊ ကြာ
တံဆိပ်၊ ပန်းလိပ်ဆူးရွှေပင်”(ကဝိလက္ခဏ-
၁၄၀၂, ၁၄၉၉) “သက်န်းအရိပ်၊ ချိပ်ချိပ်
မောင်းစွေး၊ သက်တင်မှေးသို့” (ဆုတောင်း
ခန်း-၁၆၈, မြန်မာသံယောဂ-၁၀၅)

နှိမ်းမောင်း (၃၁-ပ) ကြိမ်းဝါး၊ ကြိမ်းမောင်းသည်။
ကြိမ်းဝါး၍နှင့်ထုတ်သည်။ “နှုတ်သံကြိမ်းနှင့်၊

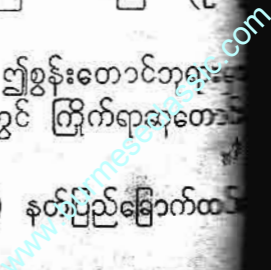
၁၄၂ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

နတ်ဝမ်းပူကြောင်း၊ ခြိမ်းမောင်းခဲ့ပြီး” (ကိုး
ခန်း-၁၀, ၁၅၀)။ “တစ်မြင်ငြား၊ ခြိမ်း
ကားနှင့်” (တိုခန်း-၀၄)

ခေါက်ရက် (၄၀-၃, ၄၅-၃) ခေါက်ရက်-သည် “မ
နှင့်တွဲသောခေါက်ရက်-နှစ်သက်စုံမက် တွယ်
တာမြင်း၊ “မခေါက်ရက်ကား၊ နှစ်သက်အ
ပြည့်” (တွင်းသင်းပေါ်ရာဇာလင်္ကာ)။ မ-နှင့်
တွဲ ထီးထီးနေသော ခေါက်ရက်-ကြိမ်ဖန်များ
စွာ ခဲယဉ်းစွာ-ဟူသော အနက်ကို ဟောဆို
ခေါက်ရက်- ဝေါဟာရသမိုင်းကို အကျယ်ထ
ဝင့်ရေးမှသာ ပေါ်လွင်သိသာနိုင်မည်။ ဤနတ်
သျှင်နောင် သုံးသော ကြိုးခေါက်ရက်-ခဲယဉ်
စွာကြိုးစားရသည်။ လွန်ခေါက်ရက်-လွန်နိုင်
လှသည်ဟု-ခဲယဉ်းနက်သာထွက်သည်။ “ခေါက်
မြူခေါက်ရက်၊ မွေးမြူကျိုးထင်၏” (ဝေါသ
၄၆၉)။ “အသိခေါက်ရက်၊ အဝင်နတ်
(စကားပုံ)။ “အနာရှိလျှင် ယင်အို၊ ထမင်း
မြင်လျှင်၊ ခွေးရောက်သတဲ့၊ ခေါက်ခေါက်ရက်
ရက်” (စကားတောင်စား ဝတ္ထု- ၁၆၀)။
“ကျိန်ခေါက်ရက် ကြံသောအကြံ” (ဦး
လား ၁-၆၅)

ခြောက်ထပ်ဘုံသာ (၉-၁) ဤစွန်းတောင်ဘုရား
နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တွင် ကြိုက်ရာရာတောင်
၍ ရနိုင်သည်။

ခြောက်ဆိုင်မြစ်ခန်း (၇-၃) နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်

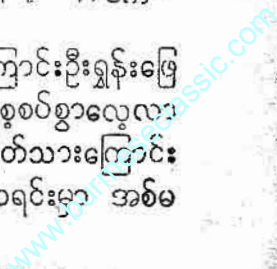
ခြောက်ပါးအစွန်း(၁၀-တ) ပဌမပိုဒ်နိုက် “ခြောက်
ယောက်နတ် နှောင်း” ဆိုသည်နှင့် အတူ
နတ်သမီးခြောက်ယောက်တို့၏ အစွန်း ညီမ
သဖွယ်ဖြစ်သောမင်းသမီး။

ခြောက်ပြစ်လပ်သား (၂၀-ဒု) အပြစ်ခြောက်ပါး
ကင်းမဲ့၍ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ပြည့်စုံစွာသော
မိန်းမ၊ အပြစ်ခြောက်ပါးကား ဖြူလွန်း၊ ညိုလွန်း၊
ဝလွန်း၊ ပိန်လွန်း၊ နိမ့်လွန်း၊ မြင့်လွန်းခြင်း၊
ထိုမှပြန် ခြောက်ပြစ်ကင်း။

ခြောက်ဘုံလုံးက (၆၇-ဒု) ဝေဟပ္ပိလ်ဘုံ ၁+သုခါ
ဝါသဘုံ ၅=ပေါင်း ဗြဟ္မာ ၆-ဘုံ။

ခြောက်ယောက်နတ်နှောင်း (၁၀-တ) ခြောက်
ယောက် နှောင်းမြင့် (၆၇-တ) ဇင်းမယ်
ပဏ္ဍာသ၊ သုခနဝဂ်၊ သုဓိနုဇာတ် ၁၄၅-၌
လာသော ကေလာသတောင်ထိပ်(ငွေတောင်
ပြည်) ဒုမမင်းကြီး၏သမီး ကိန္နရီမ ခုနစ်
ယောက်တွင် အထွေးအငယ်ဆုံး ဖြစ်သော
မနော်ဟရီမင်းသမီးဟု အချို့က ယူဆကြ၏။
“နှောင်းအောက်ထက်မြော်၊ လှမနော်၏၊ ကြင်
ဘော်ဟူလောက်” (နဝဒေးရတု-၆၄) ဥက္ကံသ
မာလာအဖြေ-၄၂။

ထိုအယူကို၌ မယူသင့်ကြောင်း ဦးရွှန်းဖြေ
၄၁-တွင် အကျယ်ဆိုသည်။ စေ့စပ်စွာလေ့လာ
မှ ဦးရွှန်းအဖြေသည် တိကျပြတ်သားကြောင်း
သိရသည်။ သုဓိနုဇာတ်လာရင်းမှာ အစ်မ

အကြီးဆုံးဟုဆိုသည်။ ထို့ပြင် ဦးရွန်းပြသော အကြောင်းမှာ ဤအရာ၌ နတ်ကိုဆိုသောအရာ ဖြစ်သည်။ စာခံမင်းသမီးမှာလည်း သမ္မုကိနတ် နွယ်သာ စာကဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် စာတု မဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိမ္မာနရတီ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ- ဤနတ်ပြည် ခြောက်ထပ်မှာ နတ်ဘုံ တဘုံစီက အလှဆုံး နတ်သမီး တယောက်စီ ရွေးချယ်ယူခဲ့၍ ထိုနတ် သမီးအစစ် ခြောက်ယောက်ကို အစ်မကြီးများ အရာပြုပြီးလျှင် ပြာနန္ဒီနောင်း-ဟူသော သမ္မုကိ နတ်နွယ်-စာခံလူမင်းသမီးကို ညီမအထွေးအ နှောင်းပြု၍ နှိုင်းရှည့်လေ-ဟူ၏။

ခြောက်ရောင် (၁-က) ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား ဂုဏ်တော် ဖွင့်၊ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါး၊ နီလ၊ ပီတ၊ လောဟိတ၊ သြဒါတ၊ မဇ္ဈိဋ္ဌ၊ ပဘဿရ၊ ညိ၊ ရွှေ နီ၊ ဖြူ၊ မောင်း၊ ပြီးပြက်။

ခြောက်သွေ့ရွှေရွှေ (၂၁-ပ) ခြောက်သရောင်း၌ ရွှေဝါရောင်ရှိနေသော သစ်ရွက်များ (ဦးရွန်း အဖြေ-၅၆)

ခေါင်ထွတ်ဆက်ကာ (၁၂-ပ) အခေါင် အထွတ် ဖြစ်သော ဘုရင်တို့သာလျှင် အစဉ်မပြတ် ဆက်ကာဆက်ကာ ဆင်မြန်းလာသည့် နန်း စဉ်မကိုင်သဖွယ်ဖြစ်သော မော်တေဘုရား။

ချောင်းမမေ့တော် (၅၄-ပ) တောင်ဂူမြို့ရှိ ဘုရား ဘုရားတိုင် နဝဒေးရတုတွင် ယိပ်စာတပ်သည်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၄၅

နဝဒေးလည်း ချောင်းမမွေရှင်၊ မောင်းမျှ
ရွှေစင်၊ ကြောင်းစထွေအင်-ချိ၍ (နဝဒေး-
၆၄)တွင်ဆိုသည်။နတ်သျှင်နောင်က နဝဒေး
ကို လိုက်သည်ဟု (ဦးရှန်းအဖြေ-၄၂) ၌
ဆိုသည်။

ဂုဗ္ဗဏ် (၅၉-ပ-၅၆-ဒ)ပါဠိ ကုမ္ဘဏ္ဍ-ပျက်ယူဆ၍
ကုမ္ဘဏ်ပြင်ကြသည်။မြန်မာမှုဖြစ်၍ မူအတိုင်း
ထားသည်။

ငါးမည်ထွန်းလျှံ (၁၈-ဒ) ကောင်းခြင်းငါးဖြာဖြင့်
ထွန်းပလျက် စံပြုလောက်သောမယ်။(ဦးရှန်း
အဖြေ-၅၁) ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ဟူသည်
ကေသ-ဆံပင်၊ ဝယ-အရွယ်၊ မံသ-အသား၊
အဋ္ဌိ-အရိုး၊ ဆဝိ-အရေ (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ)
နာရ-အကြော၊ ဝယ-အရွယ်၊ မံသ-အသား၊
အဋ္ဌိ-အရိုး၊ ဆဝိ-အရေ (တေလပတ္တဇာတ်
အဋ္ဌကထာ။)

ငါးရာ့ငါးမြစ် (၁၉-စ) မြစ်ကြီး- ၅+မြစ်ငယ်
၅၀၀=ပေါင်း ၅၀၅။

စတေ (၆၇-ဒ-၆၂-ပ, ၆၂-တ) (“ရှင်ပင့်စတေ၊ ခုနစ်
နေ့တည်း”၌၊ စတေ=အတူတူ+ရှင်ပင်=
သက်ရှိဘုရား၊ သက်ရှိဘုရားနှင့်တူသော ကျိတ်
ခေါက်စေတီ။ “ရှင်ပင့်စတေ၊ လူ့ဆွေ မျက်
မှောက်၊ ပွင့်သစ်ရောက်သို့” (နဝဒေးရတု-
၃၀)

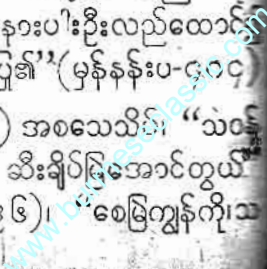
စတောင်း (၄-ပ) ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပြု ကြိယာပစ္စည်း။ “ကြား
မျှ မကြားဘူး၊ မမြင်စတောင်း မြင်ရသည်
(မဏိ ကုဏ္ဍလ-၆၂၅) ဤ၌ မလျှောက်
စတောင်း-တရံတခါမျှမလျှောက်ကြားဘူးပဲ။

စန (၉-ဒု) အနည်းငယ်မျှ အစအန။ “လျှောက်
များလှလည်း၊ စ-နရိပ်ခြည်၊ မိန့်သည် ပျံမွှေး”
(နဝဒေးရတု-၉) မျက်ဒေါသကို၊ စနပိတ်အုပ်
(ပါရမီ-၁၃၆)

စနစ် (၃၂-ပ) ခေါက်ထားသည်၊ ခေါက်ချိုးကျ၊ စ-
အစသို့ + နစ် = တို့ ပြန်။ “သစ်နက်အရွေ
ဆောင်စနေကို၊ ပြေပြေပြစ်ပြစ်၊ ခေါက်စနစ်၌”
(ပါရမီ-၆၄) “လတ်လတ် သစ်သစ်၊ စနစ်
မပျောက်၊ ဝိတ်အခေါက်ဖြင့်” (ဘုံခန်း-၆၄)
မိုးနတ်သား ဝတ်သည့်အင်္ကျီ-အခေါက်မပြေ
သေး၊ မဝတ်ရသေး-ဟုဖြေ။

စရုပ် (၁၆-ဒု) ရွာစရုပ်၊ ရွာတော့မည့်ပုံဟန်၊ “စေတီ
လက်ဆုပ်၊ ငယ်စရုပ်နှင့်” (ကိုးခန်း-၉၄)
“မင်းခေါင်ကြီး ပုဂံရွှေစည်းခုံသို့ သွားသော
အခါ အရွှေတောင်ထောင့်က သိကြားလှိုင်
သောခြင်္သေ့ရုပ်သည် နားပါးဦးလည်ထောင်
အမြီးချီလျက် မြူးစရုပ်ပြု၏” (မှန်နန်း-ပ-၄၀၄)

စသိပ် (၇-တ, ၈-တ, ၃၅-ပ) အစသေသိပ်၊ “သစ်
စသိပ်၊ ခွေစာလိပ်၊ ဆီးချိပ်ခြံအောင်တွယ်”
(ကဝိလက္ခဏာ-၁၄၉၆)။ “စေမြဲကျွန်ကို၊ သ

ဝန်-စသိပ်၊ ခွေစာလိပ်နှင့်၊ ချစ်ရိပ်မှာလျက်၊
မယ်တို့ဆက်သည်”(မနော်-၇၉)
သတ်ညွှန်းနောက်ဆက်တွဲ(၈-၁၆ကြည့်)

စာနာ (၄၀-၃) ကိုယ်ချင်းစာ၊ နှိုင်းရှည့်ဆင်ခြင်၊ တ
ချိုစာမှာ ဇာနာရှိတတ်သည်။ “စာနာတွန့်တို့၊
ဤသို့မကြံ”(ပါရမီ-၇၁)၊ “စူးစူးစမ်းစမ်း၊
ရှေ့နောက်လှမ်း၍၊ ခွဲခြမ်းစာနာ”(၀ရဲ-၇၆)

စာမရီ (၃၂-၃) စာမရမည်သော သားကောင်၊
(အောင်း)မှ ဖြစ်သောအမြီးကို ခြင်နှင်ယပ်
လုပ်၍ စာမရီ သားမြီးယပ်ဟု ခေါ်သည်။
နောက်အခါ အမှတ်သညာပြောင်း၍ စာမရီ
ငှက်အဖြစ်သို့ရောက်သွားသည်။ နောက်ဇာမရီ၊
(တိဏ္ဍူကပျို ၉၁-၁၁)၊ နောက်တဖန် ဇာ
မရီငှက်ဟုခေါ်သည်။ သားလှေ့ငှက်လှေ့များ
တွင်လည်း ဇာမရီငှက်လှေ့ဟုပင်ရှိသည်။ ဤ၌
စာမရီငှက်ပုံ မန်းပြောက်ထုထားသော နေ
ရာ-ဟုဖြေ။

စီလျှင် (၅၃-၃) စီစီစဉ်စဉ်စီတန်းနေသည်။ တခုနှင့်တခု
အဆက်မပြတ်စီနေသည်။ စီ+အလျှင်။ “စီစီ
လျှင်လျှင်၊ ရေအယဉ်၊ နစ်စဉ်လှေနှင့်ဆယ်”
(ကဝိလက္ခဏ-၁၇၁၅)

စူဠာ (၈-၂) ယောင်ထုံး၊ “ရာမင်းစူဠာ၊ သျှောင်
ကေသာသို့” (မဃဒေဝ-၇၇) လူတကဉ်
ယောင်ထုံးမှာ ဆင်ရသော ငြိသိတင်ဘုရား၊

ဋ္ဌော (၈-တ) တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ရှိ စူဠာမဏိ
စေတီနှင့်တူသော မြသိတင်၊ ဘုရားလောင်း
ယောင်ထိုး ဆံပင်ကို ဌာပနာ၍ တည်သော
စေတီ၊ စူဠာမုနိ-လည်းရေးသည်။

စူးစူး (၂၉-တ) တည့်တည့်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ “ဖိုလ်မင်
နိဗ္ဗာန်စူးစူးတည်း” (ရှင်ရဋ္ဌသာရတောလား
၁-၂) “မြောက်စူးစူးသို့ ရှေးရှုခုနစ်ဘဝါး
ဖြန့်သွားတော် မူသဖြင့်” (မဏိကုဏ္ဍလ-
၆၇၉) ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်ဝင်သည်။

စူးထိုး (၂၀-ပ) ကောက်စိုက်တံစူးဖြင့် မြေ၌ ထိုး၍
မျိုးစေ့ချသည်၊ စူးထိုးစပါးစိုက်သည်။

စေကျွန် စေခိုင်းရန် ကျွန်-“မင်းမူရန်ကြောင့်၊ စေကျွန်
မနား” (နဝဒေး-၁၅၇)

စေ့ရေ (၄၄-တ, ၄၅-ပ, ၅၆-ပ) အစေ့အစုံ၊ “ဆော
လျင်စေ့ရေ၊ မသိလေတည့်” (နဝဒေး-၂၂၊
၅၄) “မျောသည့် နေ့က၊ တစေ့ ရေရေ၊
နောင်ဘုန်းဝေကို” (စလေး၊ ပိဇယ)

စွယ်ဓာတ်သရေ (၂၁-ပ) အသရေရှိ စွယ်တော်
ဓာတ်ဌာပနာသော သကျမဉ္ဇူ။

စဲကျွန်း (၄၀-ဒု) သဲသောင်ခုံး (ဝေါဟာရတ္ထပကာ
သနီ-၃၃၃) သဲခုံ စဲခုံ-စဲကွေးသီတာ၊ စည်း
သောင်ကျွေ (နဝဒေးရေလား၊ ပဒေသာ-ဒု
၁၁၆)

စဲညွန့် (၃၀-၃) စည်းတန်း အဖျား၊ “ဆန်ကူး
ပိုက်ဖြန့်၊ တက်သက်တန်၍၊ စဲညွန့်ငွေပြင်၊
ပျော်ပါးရွှင်လိမ့်”(နဝဒေး-၁၄၂)

စဲစဲ (၆၇-ပ) အသစ်စက်စက်၊ (ပေါရာဏဒီကာ-
၂၄၀) ထောင်ထောင်ကြွကြွရှိခြင်း (ဝေါသနီ
၃၀၃) “အသစ်စဲစဲ၊ လုပ်ဆဲဆဲ၊ သုံးစွဲမခန့်
ညား” (ကဝိလက္ခဏ-၉၇) “ရွှေရင်မညှို့၊
စဲစဲကျံလျက်၊ တပျံပျံပျံးပျံး” (ဇေယျရန္တမိတ်
ရတု-၁) ဤ၌ “ငိုလိုက်စဲစဲ” = အသစ်
အသစ် ပန်းငိုများ ပေါ်သည်၊ ပန်းငိုများ
ထောင်ထောင်ကြွကြွ လှပသည်။

စဲမေးပြင်ခုံ (၁၃-ပ) ပြင်ခုံ=သဲသောင်ခုံ+စဲမေး=
စည်းကြောင်း အနားရေး၊ သဲသောင်ကျွန်း
ထွန်းလှနီးအခါ ရေပြိုက် သဲပြိုက် ကွက်ကွက်
ရေးရေး ထင်သောနေရာ (ဝေါသနီ)-၁၁၀)

စံကား စံပယ် (၇-၃, ၁၁-၃) ယခုစကားပွင့်၊ စပယ်
ပွင့်အခေါ်၊ ဝိနည်းခိုရ်မင်စာ ၁၆၄-၌ စံကား
ဟု ရေးထိုး၏။ “စံကားစံပယ်၊ ပန်းနှစ်သွယ်၊
စံပယ်သူတချက်” (သတ်ထူး-၃၆) စကား
အခေါ်အရေး အတူတူ၊ “စထက်သေးတင်၊
ကတွင်အချာ” (ဝိတောင်လည်ရတု၊ ကဗျာ
ဗန္ဓ-၁၄၁) နဝဒေး ၇၀-၌ကား သကြား၊
တရား၊ စကားဟု အသံတူစပ်သည်။

စံပယ် (၅၀-ပ) တင့်တယ်စွာနေသည်။ “ဖက်ထစ်
ကိုယ်ထံ၊ ခြွေရွှေရံလျက်၊ တစံတပယ်၊ တိမ်စင်

ကြယ်သို့”(ဘူလင်-၃၀) “ကိုကိုထံထံ၊ ခြေရွှေ
ရံလျက်၊ စံစံပယ်ပယ်(ကိုးခန်း-၁၀၉) “မတ်
ရာဝန်းရံ၊ စံစံပယ်ပယ်” (နေမိမဒ္ဒစိုး-၀၀)
စံပယ်-ကိုပင် စပယ်ဟုခေါ်သည်။ ခေါ်သည့်
အတိုင်းရေးသည်။ “ရေးငြားရလျှင်၊ စလည်း
ဆင်မှ၊ ပတွင်ယသတ်၊ ဖြူဆွတ်ဆွတ်ကို” (နဝ
ဒေးရတု-၁၀၃)။ “စံ-ပါသမျှအမည်- စံပယ်
ပန်း၊ စံကားပန်း၊ စံပါမွှေးမျိုး၊ စံပယ်သည်”။
(ဝဏ္ဏဗောဓံန)

စံရာဝံထက် (၁၂-တ) စံအရာ ထားရသော စံပြုနတ်
သားသည် အထက်ဖြစ်သောနတ်ပင်သက်လာ
သည်ဟု (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၅၅)

စံရွှေ (၁၀-တ) ဆယ်မူးရည်ရှိ စံပြုရသောရွှေ၊ “မီး
ဆယ်ရေစံ၊ သွေမလှန်ဟု၊ ရွှေမှန်တိုင်ကို၊ စံကိုင်
ထုံးစု၊ အနှုန်းပြု၍” (စလေ၊ ဝိဇယပြဇာတ်-၇)

စံလှော် (၁၄-ဒု) လှော်ပြီး ဦးပြီးသော မင်းစံရွှေ၊
ရွှေကို အရောင်ထွက်အောင်ကြိုသည်ကိုလှော်၊
“ပန်းချီပျံ ချယ်လုပ်သော ဆယ်လှော်ခုတ်မင်း
စံ” (စလေမေတ္တာစာ-၀၊ မောင်ပေလိပ်-၄)

စံ (၂၁-တ, ၅၁-ဒု) မေးခြင်းအနက်ပုစ္ဆာပစ္စည်း၊
(ဝေါသနီ-၅၃၂)။ “ရှိပါတုံစံ” (ဘုံခန်း-၅)
“သဟောက်ညှိနံ၊ ဘယ်မှုစံနည်း” (ကိုးခန်း-
၃)

စက်ထံဖူးသော် (၇-ပ) ဘဝရွှေစက် ထံရင်းဖူးသော ဆောင်းအလွန် နွေအစ.တပေါင်းလ ညအခါ (ဦးရှန်းဖြေ-၁၁)

စက်မျှ (၁-တ) စက် = နိုင်းချိန်, မြင့်တွက်, နိုင်းရှည် သည်။ ဘဝဂ်နှင့်စက်မျှ ပျံတက်လျက် (ဦးရှန်း အဖြေ) အမြင့်ဆုံး နေဝသညာ နာသညာယ တနာတံနှင့်အမျှ ထိုဘုံအရောက် ရောင်ခြည်ပျံ တက်စေနိုင်သည်။ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်၊ ဘဝဂ်ကယ်၊ အံ့ဘွယ် ဆွဲနှစ်ဖြာ”။ (ကဝိ လက္ခဏ-၁၀၁)

စက်ရှင် နတ်တို့ လက်နက်စက်အရောင် (ရှင်ဥက္ကံသ အဖြေ-၆၂)

ရှင် (၃-ပ) စင်-ပစ္စည်း။ “ကြောင့်ကြပြီးသည်ပင် ဖြစ် ပါလျက်။ “မယ်တင်တင်မှာ၊ လူစင်လျက်ပါ၊ ပြည်သူ့ထွတ်ထား၊ ဘ ဘုရားက၊ အားမနာ” (ဝိဇယ-၅၁)

စစ်မာဃပင် ခန့်သည်လော (၂၀-ပ)၊ စစ်တိုက်ရန် မာဃ-သကြားကိုပင် ခန့်လိုက်လေသလော။

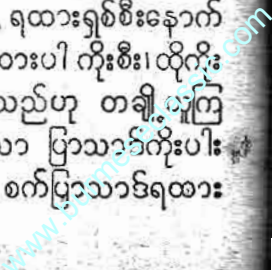
စည့်စည့် (၂၆-ပ) အရောင်တောက်ပြောင်။ “စည့်စည့် ထွန်းပ၊ ဘုရားလဟု” (ပါရမီ-၁၅၄)။ “တော လုံးပြည့်မျှ၊ စည့်စည့်-ပ-လင်း၊ ပင်ခြေကျင်း နှင့်” (နဝဒေးရတု-၂၁၇)

စွန်း (၁၄-တ) ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးသည်၊ ပေတံ့သည်။ “စွေးစွေးသက်န်း၊ ဖန်ရည်-စွန်းသား” (ဘူ- အလင်္ကာ-၃၀၂)

စွန်းစွန်းသစ်သစ် (၁၈-ပ) စွန်းစွန်း=လွန်ထွက်နေသည်၊ ထောင်သည်။ သစ်သစ်=မကြွင်းကျန်အားလုံး၊ သစ်ပွင့်ဟူသမျှအားလုံး စွန်းထွက်၍ ပွင့်နေကြသည်။

စွန်းတောင်ဘုရား (၉-ဒု)မင်းဇေယျရန္တမိတ်ဆို ၁၃ “ထွတ်စွန်းအခေါင်”ချီရတုတွင် “စွန်းတောင်မွေမြတ်၊ မဟာနတ်ကို၊ နေနတ်ဘုန်းခေါင်၊ ရန်လုံးအောင်မှ၊ ရှေ့ဖေါင်စကြာ၊ ဖြန့်သောခါတွင်၊ သစ္စာကြည်ဖြူ၊ ပင့်တော်မူ၍” ဟု သမိုင်းနှင့်တကွ စပ်ဆိုထားခဲ့သဖြင့် တောင်ငူတွင် “စွန်းတောင်ဘုရား” ဟူ၍ ရှိခဲ့သလိုလို ဦးရွန်းကမူ မြတ်စောညီနောင်ကိုပင်စွန်းတောင်ခေါ်ကြောင်းအောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုသည်။

မင်းရဲနရာ ချောင်းတွင် “တို့ဘုန်းထွတ်လည်း၊ လျင်မှတ်လေအား၊ တိမ်ညွန့်စားသည်၊ ကြားကြားလက်မြောက်၊ ရှစ်စီးနောက်ဝယ်၊ မစောက်ရှုကြည့်၊ နေစက်လှည့်သို့၊ ပျံတည့်သောလား၊ စက်ရထားထက်၊ နှစ်ပါးမကွာ” စကားကို နှစ်စဉ် တပေါင်းလတိုင်ရောက်လျှင် မြတ်စောညီနောင်ဘုရားသို့တောင်ငူမင်းထွက်တော်မူသည့်ကာလ ပြာသာဒ်၊ ရထားရှစ်စီးနောက်တောင်ငူမင်းစီးသောရထားပါ ကိုးစီး၊ ထိုကိုးစီးကိုပြာသာဒ်ကိုးပါးဆိုသည်ဟု တချို့ယူကြသည်-မသင့်၊ ဖြေဆိုခဲ့သော ပြာသာဒ်ကိုးပါးတွင် မြင်းရှစ်စီးကသော စက်ပြာသာဒ်ရထား

ထက်တောင်ငူမင်းစီး၍ထွက်တော်မူသည်သာ
ယူသင့်သည်။ (ဦးရွန်းဖြေ-၁၄)

စိတ်ရက် (၂၄-တ, ၂၆-တ, ၆-တ) စိတ်ကိုပင် ဆိုလို
သည်။ “မယုတ်မဆွန့်၊ ပေးလှစွန့်၊ မတွန့်တို
စိတ်စက်” (ကဝိလက္ခဏာ - ၇၇၉)။

စိတ္တဝါလည် ((၂၇-တ) စိတြနက္ခတ်စန်းယှဉ် တခါ
ပြန်လာသည်။ တန်ခူးလ ရောက်ပြန်သည်။

စိန်ပြည် (၅၅-ပ) တရုပ်ပြည်၊ စိန်ရဋ္ဌ- (မိလိန္ဒ
ပဉ္စာ) ပါဠိရှိသောကြောင့် စိန်ပြည်-အရေးမူ
လရင်း(ဝေါသနီ-၆၀၁) “စကြာလှည့်လည်
စိန်ဥဒည်ကို၊ ချီမည်သောခါ” (နဝဒေးရတု
၅၄) ချိန်ဆတွက်သည်။ စိန်ကဆက်သည်။
(ဥက္ကာပျံရတု၊ လက်ဝဲနော်ရထပေ ပမူ-၆၂၊
ရှင်ဥက္ကံသ-၃၂)

စုံခြေ (၉-ပ) တောမြိုင်ခြေ၊ တော၏ အခြေအနေ၊

စုံတသွန်း (၁၀-တ) တောအားလုံး၊ တသွန်း=
အလုံးစုံ “ချင်းတွင်းတသွန်း၊ ရန်မျိုးခန်းမှ”
(မင်းတရားမယ်တော် ချောင်း-၄၄)

စိုက်ခေါ် (၂၀-ဒု) စုတ်သပ်၍ခေါ်၊ “ကြင်နာစိုက်
ခေါ်-စိုက်စက်သား” (ဘုံခန်း ၇, ပိရုရ-၁၃)
“နွမ်းပါးညှိုးရော်၊ စိုက်စက်ခေါ်လျှင်” (ကုသ
၆၃)ခေါ်စိုက်(၄၆-ဒု) ၅၂-ဒု၎င်းအနက်ပင်။

စောင်းငြင်း (၁၇-ဒု) စောင်းနှင့်နွဲ့ကဲ့သို့ မှုတ်ချသော
တူရိယာ၊ ငြင်းငြင်း-မှာကြည့်။

ဆိကသာလျှင် (၁၆-ပ) မြောက်အရပ်ဆိက၊ ဆိ-
အထံသို့၊ “လှည်းသည်ရွာဆီကို” (ကဝိလက္ခ
ဏ-၁၆၆၉) “စည်ပုတ္တရာရွာဆီ” (၎င်း
၁၃၁၀) “ဘုရင်နေတော်မူသည့် အဆီ
သို့ ဦးခိုက်ပြီးမှ” အရေးတော်ပုံ၊ ရာဇာ
မိရာဇ်-၃၂၀)

ဆီးဖြောက် (၁၅-ပ) ဆီးနှင်းတဖြောက်ဖြောက် ကျ
သည်။

ဆီးသည်းနှင်းပြွမ်း (၄၂-တ) ဆီးရည် အကျ လည်း
သည်းထန်၊ နှင်းလည်းအကျများသည်။ “ယို
ပြိုက်မဆည်၊ စီးကျသည်ကား၊ ဆီးရည်နှင်းသို့
ရွမ်းသတည်း” (ဘူ-အလင်္ကာ-၃၇၅)

ဆီးရွမ်း (၅၇-ဒ) ဆီးရည်များစွာရွှဲ၍ ချမ်းသည်။
“ပြိုက်ပြိုက်ယိုရွမ်း၊ မျက်ခွက်လျှမ်းမျှ” (ဇာတ်
ပေါင်း-၈၆)၊ “ဆီးနှယ်ရွမ်း၍၊ ချစ်ဝမ်းရွှင်
ပ” (ဆုတောင်း-၉၀)၊ “မြိန်စတမ်းဟု၊ စွတ်
ရွမ်းမိုးလ၊ နှင်းပြီးကျလျက်” (ဘုံခန်း-၄၀)

ဆေးလေး (၆၃-တ) လေးလံနှေးဖင့်၊ “သရဏဂုံ၊
ကိုယ်လုံးထုံ၊ အာရုံငြိမ်ဆေးလေး” (ကဝိ
လက္ခဏ-၁၅၀)

ဆယ်ကျိပ်ထွတ်ထား (၂၆-ဒ) တရုတ်တပါးသောဘုရင်
ရှိသည်ဆိုသောလောကစကားကိုစွဲ၍စင်သည်။
တကျိပ်လျှင် တဆယ်၊ ဆယ်ကျိပ်လျှင် တရာ
မင်းတရားတို့ထက် မြတ်သောလမင်း၊ ကေရာဇ်

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၅၅

(ယခုကပင် သစ္စာယွင်းသည်၊ မင်းတရာ အထွတ်အထိပ်ထားရသောကေရာဇ်ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့မှု သာ၍ ယွင်းပေလိမ့်မည်။)

ဆူမွန် (၂၆) ကဝိလက္ခဏသတ်ညွှန်း-၁၉၉-

ဆယ်ခိုင်ပန်းနှင့် (၂၀-တ) လက်ဆယ်ချောင်းကိုပန်း ဆယ်ခိုင်၊ သမာဓိအလင်္ကာ ဂုဏ်မြောက်သော အရေး၊ သက်ရှိကိုသက်မဲ့၌တင်စားဆိုခြင်း။

ဆယ်မြတ်အခေါင် (၁၀-ဒု) တပို့တွဲလကိုဆိုသည်၊ တန်ခူးလစ၍ပြာသိုလအထိဆယ်လ၊ ဆယ်လ နောက်အခေါင်ဖြစ်သော တပို့တွဲလ၊ တနည်း အားဖြင့်ယူပုံမှာ ကဆုန်လကစ၍ ရေလျှင် တပို့တွဲသည် ဆယ်လမြောက်၊ ကဆုန်က စ၍ရေရသည်ကား “ပျားစွဲလဦး၊ တန်ခူးဖြစ် က၊ ကဆုန်လကို၊ အစရေ၍နှော” ဟု ဗေဒင် ကျမ်းလာ သောကြောင့်တည်း၊ (ရှင်ဥက္ကံသ မာလာဖြေ-၄၃) မှတ်ချက်ကိုလည်းကြည့်ပါ။

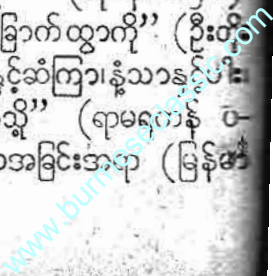
ဆယ်မီးတင် (၅၁-ဒု) ဆယ်ကြိမ် ဆယ်ခါ မီးဖြင့်ကြိ ပြီးသောရှေ့၊ “ဆယ်ရည်နက်စံ၊ ရာဇမံနှင့်” ဥမ္မာဒန္တိ-၂)

ဆယ်ရပ်ပန်း (၃၀-တ) လက်ဆယ်ချောင်းဟူသော ပန်း၊ ရူပကအလင်္ကာဂုဏ်၊ အတူပြုခြင်း။

ဆယ်ရံ့ရံ့ပန် (၁၃-တ) တရံ့တခါ၊ “ညွန့်စေးရွံဝယ်၊ ဆယ်ရံ့ရံ့ခါ၊ နင်းမိပါမူ” (ကိုးခန်း-၀၆)

ဆံကျင် (၅၀-၃) ဆံကျင်သည်-နားတောင်းဆံကျင်၊
 ယောင်မှာထိုးသော ဆံထိုး ဆံကျင်ဟု နှစ်မျိုး။
 “ဆံကျင်မြိတ်ချင်၊ ရွှေနားကပ်၊ စွပ်တပ် ဆင်
 တန်းဆာ” (ကဝိလက္ခဏာ-၁၄၅၄)၊ “နား
 တောင်းဆံကျင်၊ သျှောင်ဆံကျင်၊ ဆံကျင်မျိုးတ
 ချက်” (သတ်ထူး-၄၀)၊ အမွေခန်း ဓမ္မ
 သတ်-၈၄၅၅ ပါဠိ ဝေဏီသုလ-ဆို၏၊ ဝေဏီ=
 ဆံထိုး + သုလ = အချောင်းအတံဟောဖြစ်၏။
 “ပတ္တမြားဆံကျင်၊ တွေသည်မြင်က၊ အကြင်
 မိန်းမ” (မဟော်ပြဿနာ-၉၉)၊ ဗုံရွေးမှတ်စု
 ၃၁၇-၅ “မင်းဆောင်တော်မှာ ဆံကြစ်ကား
 မိန်းမဆောင်၊ ကန့်လန့်ထိုး ကြက်ခြေဖော်
 တည်း၊ ဆံထိုးကား ယောက်ျားဆောင်၊ ရှေ့က
 နောက်သို့ထိုးရသတည်း၊ တချောင်းတည်းဖြစ်
 သည်၊ ရွှေကိုလုပ်သည်” ဟုဆိုရာ ဆံကြစ်မှာ
 ဆံကျင်အရေးကို စာကူးမှားဖြစ်လေသလော။

ဆံကြာ (၂၆-ပ, ၃၄-ပ) ဦးခေါင်း၌ ပေါက်သော
 ဆံပင်ရိုးရိုး၊ “ကေသွယ်ရွက်ညှာ၊ မြဆံကြာ
 နှင့်၊ ပြင်လျာဆုံစည်း” (ဘုံခန်း-၁၂၀)၊
 “နှင်းဆီဆံကြာ၊ မဲ့ခြောက်ထွာကို” (ဦးထို
 ရတု-၂၅)၊ “သဇင်နှင့်ဆံကြာ၊ နံသာနှင့်ပိုး
 နားတောင်းနှင့်နားကဲ့သို့” (ရာမရွတ်နံ ၀-
 ၂၁)၊ ဆံ၏လက္ခဏာအခြင်းအရာ (မြန်မာ
 သံယောဂ-၅၇)

ဆံကြာကွင်းလျှော့ (၂၆-ပ) ဆံပင်ကို လျှော့ထား
သည်။ (မြန်မာသံယောဂ-၅၇)

ဆံခြည် (၁၆-တ) ဆံခြည်မျှင်၊ “ဖြင်ပည်းခြွေရုံ၊ စံပ
ရမည်၊ ထင်လတ်သည်ကြောင့်၊ ဆံခြည်မညှိုး”
(ဘုံခန်း-၂၇) “သားလှရွှေချည်၊ မောင်မှတ်
တည်လော့၊ ဆံခြည်ဆယ်ခြမ်း” (မဃ.ဒေဝ-
၂၂၆) ဤသို့ လက်ဝဲနော်ရထာ မူအတိုင်း-အ
ပင့်ချည်ထားလိုက်သည်။ ဝေါဟာရတ္ထပကာ
သနီ-၅၈၀ ၌ အသွယ်အမျှင် ရိပ်ရိပ်ရေးရေး
ထင်မြင်ကောင်းမသာအရာဖြစ်၍ အရိပ်အခြည်
ရောင်ခြည်၊ နန်းခြည်၊ ဝါခြည်၊ ပိုးခြည်-ဟု
အရစ်တဖက်သာပြု၏။ ရှင်ဥက္ကံသ မာလာ အ
ဖြေမူမှာလည်း တဆံချည်ဟု အပင့်ပင်ရှိ၏။
ရှင်ဥက္ကံသမာလာမူ အပင့်ရှိသည်ကား ယင်း
ဆရာပင် ရေးသော ဝဏ္ဏဗောဓန သတ်အင်း၌
“ဆံချည်၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ ကြီးနှင့် ချည်ကို
အပင့်အင်းမှာပြု၍ ရောင်ခြည်၊ ရိပ်ခြည်၊ နေခြည်
ကို အရစ်အင်းမှာပြုသည်။ သို့နှစ်ထွေကွဲရာ-
အရစ်ဆံခြည်-ဟု ပြင်၍ မှတ်သင့်သည်။

မံ့ခွံ (၃-ဒု) = ပမာဏ နှိုင်းရှည့်ခြင်း အနက်၊ ည
သတ် ရှည့်နှင့် အနက်တူ။ “အမြင့်တောင်ရှိ၊
ကျေးဇူးရှိသား” (ရွှေဟင်္သာ-၈၆) “နိုးနိုးမရှိ၊
မြွေသတိဖြင့်၊ ဆံ့ရှိမလေ” (၎င်း-၁၇)။ ဖြစ်သ
ရွှေကို ဆံခြည်လောက်မျှ မချန်ပေးဘဲ ဖြည်း

ဖြည်းသာသာ စေ့စေ့ငင ခုံးစည်းလျှောက်
ပါမည်။

ဆံတရွက်မျှ (၄၅-၃) “တောင်ကြီးကော်ရွက်၊ ယွက်
ယွက်ပစ်လွှား၊ မိုးကြီးသွားသို့” (ဘုံခန်း-၉၀)
“ဖြုတ်ခြည်းတွက်တွက်၊ ဆံတရွက်မျှ၊ ထွေး
ရှက်မရှောက်၊ ချက်ခြင်းပျောက်ခဲ့” (ကိုးခန်း-
၁၂၄) ဖီးထားသောဆံပင် အပြားအပြန့်-
တချမ်းစာလောက်မျှဟု ဖော်သင့်သည်ထင်၏။
ရွက် = အပြားအပြန့်၊ “သီးအူအသက်၊ ဆံတ
ရွက်မျှ၊ စိတ်ပျက်မတည်” (နဝဒေးရတု-၁၆၅)

ဆက်ဒန်အိုင်က (၅၆-၁) ဆဒွန် အိုင်အမည်၊ ဤ၌
အရောင်ခြောက်မျိုးထွက်သောဆင်ဆွယ်ဆိုလို
လျက် တ-သက်မှ က-သက်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍
နေသည်။ “စောလူးစီးတန်၊ မျိုးဆက်ဒန်၊ လျင်
ထန်မြင့်မဆွယ်” (မြင်စိုင်းကာချင်း၊ ကဗျာ
ဗန္ဓု-၁၆၉) ဤနတ်သျှင်နောင်ရတု အချိန်ပင်
ကိုး၍ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ၌ထုတ်ပြသည်မှာ
“ကျွန်ုပ်ကြိမ်သံ၊ လူမသန်ကို၊ ဆက်ဒန် အား
မြိုင်” ၊ ထို၌ဆက်ဒန်အိုင်သာ၊ ဖက်ရန်မြိုင်လာ-
ဟူ၍ကသတ်စပ်အင်းနှင့်အညီရေးလိုက်သည်။
ဆဒွန္တပါဌ်နှင့်အညီ ဆဒွန်ဟူ၍ သော်လည်း
ရေးသင့်၏။ (ဝေါသနီ-၅၄၀) ဤဆက်ဒန်အိုင်
သာ-ရတုကို လက်ဝဲနော်ရထာပင် ပြုစုသော
ရတုပေါင်းပေမူ ယချပ်-၁၅၄-၌ မင်းရဲနရာ
ရေး-ဟုတွေ့ရပြန်သည်။ သတ်ညွှန်း၅၆-ကြည့်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၅၉

ဆင်ကလာ၍ (၁၉-ပ) ဤနတ်သျှင်နောင်ရတုကို စု
 ကူးသော လက်ဝဲနော်ရထာပင် ဤအပိုဒ်၌
 ယုံမှားမကင်း၍ ၁၁၂၀-ပြည့် တော်သလင်း
 လတွင် ခင်ကြီးဖျော်အား လျှောက်သည်—
 “အနဝတတ်အိုင်တွင် တောင်မျက်နှာက ဆင်
 ခံတွင်းရှိကြောင်းကို အချို့ဆိုသည်၊ အချို့
 လည်း နွားလားဥသဘ ခံတွင်းဟူ၍ ဆိုသည်၊
 တောင်ငူဆိုရတုတွင်လည်း “ဆင်ကလာ၍—
 ဆင်ရှိရာက” ဟု ဆိုသည်၊ နွားခံတွင်း မှန်မည်၊
 ဆင်ခံတွင်းမှန်မည်ကို အတတ်အကြပ်သိချင်ပါ
 သည် (လက်ဝဲနော်ရထာအမေး)၊ “ဒက္ခိဏ
 ဒိသာ ဘာဂေ ဥသဘမုဒတော” ဟူ၍ ဇိနာ
 လင်္ကာရဋီကာတွင် ဆိုသောကြောင့် အနဝ
 တတ်အိုင်တွင် တောင်မျက်နှာက ဆင်ခံတွင်း
 မဟုတ်၊ နွားလားဥသဘခံတွင်း ဖြစ်သည်ဟု
 မှတ်ရမည်၊ တောင်ငူဆိုရတုတွင် “ဆင်ရှိရာ
 က၊ ဆင်ကလာ၍” စပ်ဆိုသည်မှာ ပြီးချောင်း
 သည် ရှမ်းပြည် ဆင်တောင်က လာသော
 ချောင်းဖြစ်၍ စပ်လေသည်၊ အနဝတတ်အိုင်
 ကလာသည်ကိုရည်၍မစပ်၊ ထိုပြီးချောင်းသည်
 အနဝတတ်အိုင်က လာသည့် ချောင်းမဟုတ်၊
 ရှမ်းပြည် ဆင်တောင်ကလာသော ချောင်းဖြစ်
 သည်” (ခင်ကြီးဖျော်အဖြေ- လက်ဝဲနော်ရ
 ထာ လျှောက်ထုံး-၃၆)

၁၆၀ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ဆင်-မရာတည့် (၅၄-၃) ချောင်းမဘုရားစေတီကို ထိပ်ပေါ် ဆံကေသာမှာဆင်၍ မရာမထိုက်သောကြောင့်။

ဆင်းကြာနတ် (၁-၀) ကြာပွင့်ဝယ် သန္ဓေတည်၍ နတ်နှင့်တူသောမယ်သည် နှုတ်ကဖွင့်လွှတ် မြက်ဆိုခြင်းမပြုပါ။

ဆည်းညတွင် (၄၉-၀) ညနေဆည်းဆာရောင်၊ အချိန်တွင်၊ ဆည်း=နေရောင်ကို သိမ်းရုပ်ခြင်း+ဆာ=အမြိတ်၊ အဆာ (ဝေါ်သနီ-၅၃၅) နံနက်နေတခြမ်းထွက် နံနက်ဆည်းဆာ၊ မွန်းတည့်ချိန် နေ့လည် ဆည်းဆာ၊ ညနေ နေတခြမ်းဝင်ချိန် ညနေဆည်းဆာဟု သုံးမျိုးရှိသဖြင့် ညနေဆည်းဆာ နေဝင်ရီတရောက်ကို လိုသောကြောင့် “ဆည်း+ည-ဟုစပ်သည်။

ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင် (၁၆-၀) အလိုက်ရတု၊ နတ်သျှင်နောင်ရတုအချို့ မှာအခံအလိုက်အစုံစပ်လေ့ရှိသည်။ ဆွတ်=လွမ်းဆွတ်+ပျံ့=ပျံ့နှံ့၊ လွမ်းဆွတ်ခြင်း ပျံ့နှံ့ဖွယ်ရှိအောင်၊ နှစ်လိုဖွယ် ရှိအောင် (ဦးတိုးအဖြေ)။

ဆွတ်ပျံ့မယိမ်း (၁၀-တ) ရောက်တော့မည့်ဘု တွေးလိုက်လျှင် ဆွတ်ပျံ့လောင်လင် ပူပင်မှုကို မယိုင်မယိမ်း (စိတ်ပြေမိပါသည်)

ဆွတ်လွတ် (၆-ပ, ၉-ပ, ၁၀-ပ, ၃၂-ဒ, ၃၃-ပ)
လွမ်းဆွတ်သည်။ “သည်းအူ ဆွတ်လွတ်၊
ပျောင်းခွေညွတ်မျှ” (နဝဒေးရတု- ၃၂)။
“မင်းတကာလည်း၊သည်းချာဆွတ်လွတ်၊သေ
ပြတ်ဘနန်း”(သခင်ထွေးချောင်း-၁၇)

ဆန်း (၃-တ, ၂၂-ဒ) သာမန်ဖြစ်ရုံဖြစ်ခြင်းအနက်
ရှိ ပစ္စည်း “ငါတို့ဘကို၊ ပြောပထက်ဝန်း၊ ဆို
ဆန်းမဆို” (နေမိမတ္တစိုးခန်း-၉၀)။ ဆိုဆန်း
မဆို=တော်လျော်ရုံ သည်မဟုတ်၊ အထူး
တလည် သေချာစွာ ဆိုခဲ့ဘူးပါသည်။

ဆောင်းထက်မယွန်း (၁၀-ပ) ပြန်လာမည် လာခဲ့
သောရက်သည် ဆောင်းဘက်သို့မယွန်း နွေ
ဘက်မဆန်းသေး၊ လေပြည်မဝန်း ! လေ-ဝေ
မတိုက်မီ တပို့တွဲလ ပြန်မည် ဆိုခဲ့သည်နှင့်
အညီ ရောက်တန်ပြီဖြစ်လျက် မရောက်လာ၊
(ရှင်ဥက္ကံသမာလာနှင့် ဦးရွှန်းအဖြေ)

ဆောင်းပြီး(၁၂-ပ)ဆောင်းဖျား (ဦးရွှန်းဖြေ-၁၄)၊
တပေါင်းလ (ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၅၄)၊ မင်း
လက်ဝဲနော်ရထာလျှောက်၍ ခင်ကြီးဖျော် ဖြေ
သည်ကား “ရာသီနီး၍၊ဆောင်းပြီးအလယ်”
တောင်တွင်းလာပျိုမှာဆောင်းပြီးအလယ်ဖြင့်
သော တပို့တွဲလဟု ဖြေသည် (လက်ဝဲနော်
ရထာလျှောက်ထုံး-၁၇၄)။ ဆောင်းပြီးနှင့်
ဆောင်းပြီး နှိုင်းရှည်။

၁၆၂ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

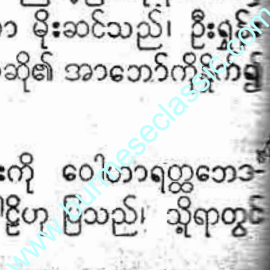
ဆောင်းလှနွေစ (၇-တ) ဆောင်းနှောင်းအလှ-နှွေ
အစ (တပေါင်းလ) အခါ ပန်းသစ်ပင်တို့ တ
ညီတညွတ်တည်း ပွင့်သည့်အချိန်(ဦးရှန်း-ဖြေ
၁၂)

ဆို (၁၀-ပ) ဆို=ဆီးကြိုသည်။ တိမ်နွယ်ဆို=
တိမ်များက ဆီးကြိုသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ တိမ်နှင့်
နီးသည်။ “ဆီးတန်းဦးကြို၊ ခရီးဆိုလျက်” (ဆု
တောင်းခန်း-၁၆၂)။ “ခရီးဦးကြို၊ ဆီးဆိုကိုင်
ညွတ်” (စလေပြဇာတ်၊ သီဝလိ-၆၆)။ “သူ
မြတ်တို့ကို၊ ခရီးဆို၍၊ ဆီးကြိုစောင့်ပင့်” (မဃ
ဒေဝ-၅၀၄)။ ဤအပိုင်းမှာ-

ကျိက်ကို-နှင့်မြင်းမိုရ်ဟူသော ရွှေနောက်
ကာရန်အကြားတွင်(ဆို)ထား၍ ဦးရှန်း-ဖြေ
သည်။

ဆို (၂၃-ပ) “မိန့်လိုက်မှာသို့၊ အာကာတိမ်ညို၊
ဝန်းရစ်ဆိုသည်၊ မြင်းမိုရ် ထွေလည်ဆင်တော့
သည်” ဟု အောက်မြစ်ကာရန်ဖြင့် ပိတ်ဆို
ခြင်းအနက်၊ ကောင်းကင်က တိမ်ညို မိုင်းရွှံ
ဝန်းရစ်ပိတ်ဆို သောကြောင့်မြင်းမိုရ်တောင်
အထွေထွေအလာလာ မိုးဆင်သည်။ ဦးရှန်း
ကဖြေပြန်သည်။ စာဆို၏ အာဘော်ကိုနက်၍
တမျိုးစီဖြေပုံ။

လေထာ (၂၁-ဒ) ဤပန်းကို ဝေါဟာရတ္ထဘော-
၂၅-၌ လေဌက-ပါဠိဟု ပြသည်။ သို့ရာတွင်

ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ ထာသတ်အင်း-၃၀၁
၌ စလထာ-ဟူသည် သစ်ပင်၏ အမည်မျှ
သာ “စလထာကို၊ သူ့မှာအလို၊ ခေါ်ဆိုသာ
မော၊ စလထော”ဟူသည်ကို ထောက်လျှင်
မွန်လူမျိုးတို့မှာစလထော် မည်ရင်းကဲ့သို့ရှိ၏-
ဟု ဆိုသောကြောင့် စလထာ၊ ဇလထာ-ဟု
အရေးဟောင်းရှိသည် ထင်ရ၏။

ဇောတိရသို့ (၁၉-တ) ဇောတိရသ်ကျောက်၊ ဇော
တိ = အရောင် + ရသ = အရည်၊ အရည်လည်
သောကျောက်၊ မနောမယလည်းခေါ်၊ “ဝေ
ဘူတောင်မြတ်၊ ဇောတိရသ်၊ နတ်ပေါင်းဘယ်
မျှစောင့်သနည်း” (စွယ်စုံကျော်ထင်-၄၅၃)

ဇမ္ဗူရစ်သို့ (၁၂-တ) ဇမ္ဗူရတန = ဇမ္ဗူသပြေပင်မှ
အသီးကြွေ၍ ရွှေဖြစ်သော ရတနာ၊ ဇမ္ဗူရတ်-
မှတ-သတ်ကိုစ-သတ်ပြောင်း၍ဇမ္ဗူရစ်။ (လက်
ဝဲနော်ရထာမူအတိုင်းမှာ စသတ်) တနည်း
ဇမ္ဗူမည်သော မြစ်မှဖြစ်သော ရတနာရွှေ၊
ယခုဇမ္ဗူရစ်ရေးသည်။

ညာဖျား (၇-ဒ) သကြားမင်း၏တောင်ညာစံ သူဇာ
မိဖုရား၊ အခံရတုဖြစ်သော ၆-“ရှစ်ဆိုင်ရွက်
ကြာ” ၏ဒု-ပိုဒ်မှာ နတ်သမီးသာမန် ဆိုခဲ့သည်
ကို အလိုက်ရတု၌ သူဇာ-ဟု ပြုပြန်၏။

ညီနောင်စုံရှင်တော်တကား (၁၉-ပ) မြတ်နော်ညီ
နောင်နှစ်ဆူ။

ညီနှောင်းနောင်စော (၁-ပ) ညီနှောင်း=နောက်မှ ဖြစ်သောညီ၊ ညီငယ်၊ နောင်စော=နောင်ကြီး၊ အစ်ကိုကြီး၊ စောကျိုင်း၊ စောကဲ၊ စောထီး ဆို သည်တို့၌ကဲ့သို့၊ စော= အကြီးအမြတ်၊ အလျင်ပွင့်သော ဂေါတမဘုရားကို အစ်ကို၊ နောက်မှပွင့်မည့် အရိမေတ္တေယျကို ညီ-ဟု သုံးသည်၊ တပုဒ်လုံးအနက် ညီငယ်၏အစ်ကို ကြီးဖြစ်သော ဂေါတမဘုရား၊ (သက်တော် ထင်ရှား ဂေါတမဘုရားကိုယ်စားတည်သော) စေတီ။

ညက်မွတ် (၅၆-ဒ) နူးညံ့သည်။ “ထွားညက်မွတ်မွတ်၊ ကြာဆံ့ချွတ်သို့” (သံဝရ-၈၆)၊ ဝေါသနီ ၆၄၉-၅၅၀-၅၅၁-၅၅၂-ကား တမွတ်၊ ထားမွတ်၊ ညက်မွတ်-ဟု ဟထိုးနှင့်ပြန်၊ ထွားမွတ်-ဟူ၍ ဟ-မဆွဲပဲ ဆာမွတ်-ကဲ့သို့ အချို့ရေးမှတ်ကုန်၏၊ မင်းလျှာ၊ နှက်ကိ၊ အနှက်၊ ကျိနှက်တို့၌လည်း ဟ-မဆွဲကုန်ပြီ၊ ဆိုသာမိန့်သာကိုစွဲ၍ ဟဆွဲပျောက်၏၊ (ဝေါသနီ-၆၄၉)၊ ဝဏ္ဏဗောဓန-၅၅၁ တမွတ်၊ စမွတ်ပင်၊ ထွားမွတ်-ဟု ပြန်။

ညင်းညင်းပျပျ (၅၂-တ, ၆၄-ဒ, ၁၇-ဒ) ဝေါသနီ-၅၄၈-၅၄၉-၅၅၀-၅၅၁-၅၅၂-ဟထိုးမဲ့ ညင်းပျံ့ဟု ပြန်၊ “သံမြေ နှုတ်ညင်း၊ ရှေ့စောင်းငြင်းသို့၊ မပြင်းမပြ” (မဃ ဒေဝ-၂၁၁) ညင်းနှင့် ညင်းရောထွေးလျက် ရှိစေကာ သာယာသောအသံ ဟော၌

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၆၅

ဟထိုးမဲ့၊ ဖြည်းညှင်း၌သာ ဟထိုးပါရမည်၊
“မိကျောင်းနှင့်ငြင်း၊ သံညှင်းညှင်းတိ၊ ဖြည်း
ညှင်းဆော်နှိုး” (မဃဒေဝ- ၃၄၉-ခွဲထား)
“ကချေစောင်းငြင်း၊ သံညှင်းချိုဇ” (ဣသိသိင်္ဂီ
၂-အသံတူခွဲထား) မြန်မာသံယောဂ-၉၅။

ငြင်း (၁၇-၃) နွဲကဲ့သို့ မှုတ်ရသော လေ တုရိယာ၊
(ဝေါသနီ-၅၈၁) “ဆက်ရက်မှာလည်း၊ မြည်
အာ သံညှင်း၊ တီး လင်းကွင်းနှင့်၊ ငြင်းကား
ငှက်တော်” (နဝဒေး- ၂၀၃, မဃဒေဝ-
၃၄၉, မြန်မာ သံယောဂ- ၆၇- ၇၆)
သတ်ညွှန်း ၁၇။

ညွတ်နှူးစိမ့်သား (၁-တ) စိမ့် = စေအံ့၊ မယ့်နှလုံးညွတ်
နှူးစေအံ့။

ညွတ်ရုံးကြာတူ (၁၆-တ) နေထိကြာနှင့်အတူ ကိုင်း
ညွတ်ညှိုးနှမ်းသည်၊ ကျားသည် ရေ၊ မ-သည်
ကြာ၊ ရေနှင့်တူသော မောင် မရှိလျှင် ကြာနှင့်
တူသော မ-ညှိုးနှမ်းညွတ်ကိုင်းသည်၊ (ဦးတိုး
အဖြေ)

ညွန်ကိုက် (၆၇-ပ) အညွန့်အညွောက်ပေါက်သည်၊

ညွန်သစ်မြင်တိုင်း (၁၉-တ) သစ်ပင်တို့၌ အညွန့်
အသစ်အသစ်မြင်တိုင်း (လွမ်းဆွတ်ပါသည်)

ငြိမ်မှုတ် (၉-ဒု) ၎င်းမြောက်သည်၊ ငြိမ်-မှုတ်ည်ရှု-
ငြက်, ညောင်း, လေး တွဲလျက်သာ အသုံးရှိ
သည်၊ မွတ်နှင့်တွဲသုံးသည်ကား ဤတရက်သာ၊
နတ်သျှင်နောင်တွင် ကိုယ်ပိုင်သုံး ဝေါဟာရ။

၁၆၆ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ငြိမ့်လေး (၁၃-တ, ၂၀-တ, ၄၀-ပ, ၅၆-ပ, ၆၆-တ)
စိတ်ငြိမ်သက်သည်။ “အလွမ်းကြာဝေး၊ ပျော်
ငြိမ့်လေး၏” (နဝဒေး-၁၉၂) “သဘောငြိမ့်
လေး၊ စိတ်ကြည်မြေ” (မသဒေဝ-၄၇၃)

ညောင်းညွန့် (၁၀-တ) ညှိုးနွမ်း ရင့်ယော်သော
သစ်ညွန့်။

ညိုသည့်နန်း (၃၂-ပ) မိုးနတ်သားနေရာ ညိုသော
နန်းပိမာန်။

ညှိုးမြန်း (၃-တ, ၃၅-တ, ၃၃-ဒ) ညှိုးနွမ်းသည်၊
(ဝေါသနီ-၅၅၆) “သဇင်ပျံ့မွန်း၊ မှီအုံးဝန်း
ဝယ်၊ ညှိုးမြန်းရစ်ခွေ” (နဝဒေး-၃၀)

တချေးချေး (၅၀-ဒ) ရင့်ရှုသောအသံ (ကဝိလက္ခဏ
သတ်ညွှန်း-၁၇၆)

တဂုံ (၇၇) ရန်ကုန်မြို့ ရှေးအမည် “သံလျှင်ဒဂုန်၊
ဆန်စုန်ကူးသန်း၊ မွေနှုန်းနတ်ရှင်” (ရှင်သံခို
ရတု) “စမုန်ရေညာခရီးကိုဝ်၊ ဒဂုန်ကေသာ
အနီးကိုဝ်” လက်ဝဲသုန္ဒရ ရတု-၃) “ချမ်းခြုံ
လည်းတုန်၊ လေနှင့်စုန်၊ ဒဂုန်မရောက်သေး”
(ကဝိလက္ခဏ-၀၇၀) အချို့က နသတ်စပ်
သည်။ သို့ရာတွင် တလ, တဂုံအမည်များသည်
ရှေးက ခေါ်နှင့်သော မွန်အမည်များဖြစ်၍
နယ်မသတ်ဝဲလည်းရေးသည်။ “သဏ္ဍိဒဂုံ၊
ဆမိတ်ခိုနှင့်” (ရာမရကန်, ဂဗဗလ-၄၀ ဇဗ္ဗ
ဒီပ ဥဆောင်း-၀) “တွင်မည့်ဒဂုံ၊ လူနတ်ယုံ
သည်” (နဝဒေးရတု-၅၀) “ဒဂုံမွေရှင်, ဝေ

ပေချင်,အဟုံလေလျှင်” (နဝဒေးရတုအချီ-
၄၉)။ တွင်းသင်း ၄၀၀-၌ဒဂုမ်ကို အမှန်ဟု
ပြသည်။

တစ(၆၅-တ)အနည်းငယ်အစအန၊ “ဖိုးလျက်ပြသို့၊
တစမမြော်၊ နက်ကြံတော်ကို” (ကိုးခန်း
၂၁၀) “မကောင်းတစ၊ ပျက်ဆယ်ဆဟု”
(ပုံတောင်နိုင်-၁၅)။

တဆဲနှစ်ခွေ(၁၉-ပ)အနဝတတ်အိုင်ကို လှည့်စီးသော
အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါ၊ တမျက်နှာလျှင် သုံးပတ်ရစ်ခွေ
စီးသော ကြောင့် (၄x၃=၁၂) အရပ်
လေးမျက်နှာလျှင် ၁၂-ခွေ၊ “အနဝတတ်
အိုင်၏ တောင်မျက်နှာ၌ ဥသဘန္ဓားခံတွင်းရှိ
သည်၊ ထိုဓားခံတွင်းမှ သုံးပတ်လကျာရစ်လည်
၍ တောင်မျက်နှာသို့ ဖြောင့်ဖြောင့် ကျောက်
ဖျာအပြင်ဖြင့် ယူဇနာခြောက်ဆယ် စီးလေ၏။
တောင်ကိုထိခတ်မိလေရကားကောင်းကင်သို့
တက်၍ အဝန်းသုံးဂါဝုတ် အလျားယူဇနာ
ခြောက်ဆယ်စီးလေ၏၊ တိယင်္ဂီလကျောက်ဖျာ
၌ ကျလေ၏၊ ထိုရေတို့တွင် အိုင်ကို သုံးပတ်
လည်၍ စီးသည်ကို အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါ၊ “တဆဲနှစ်
ခွေပတ်လည်ရေ၌”ဟု စပ်သည်၊ ကောင်းကင်
သို့ ယူဇနာခြောက်ဆယ် ပျံတက်စီးလေသည်
ကို အာကာသဂင်္ဂါ၊ “အာကာကွန်တက်၊
တိမ်သို့ရှက်မျှ”ဟု စပ်သည်၊ အနဝတတ်အိုင်
၏ တောင်မျက်နှာ ဓားခံတွင်းက စီးသည်ကို

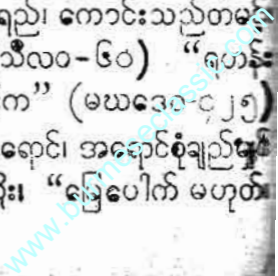
“ယဉ်တွေ့သီတာ၊ တောင်မျက်နှာက” ဟု စပ်
သည် (ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေ-၄၆)။

တဆဲနှစ်ခွင် (၂၀-ပ) မိဿ၊ ပြိဿစသောရာသီကွက်
ဤရတုကား အပိုဒ် ၁၉။ “တဆဲနှစ်ခွင်” အခဲ
ရတုကိုလိုက်သော အသံတူ အလိုက်ရတုဟု
ဦးတိုးကဆိုသည်။ ပြီးသဒ္ဒါ၏အနက် အသံတူ
အရေးတူအနက်ကွဲယှဉ်ပြသောရတု။ တဆဲနှစ်
ခွင်၌ပါသော “ပြုံး” မှာ - “ရှင်ချစ်ဘုန်းဝှန်”
ရှေ့ပုဒ်နှင့်စပ်၍ ဘုရားပြုံးတော်မူရာဖြစ်၍ သ
ထည်ချောင်းကို ပြုံးချောင်းတွင်သည်။ တဆဲ
နှစ်ခွင်၌ပါသော ပြုံးမှာ “ကျွန်းတိုက်စူးထိုး”
စသော နောက်ပုဒ်နှင့်စပ်၍ အဦးအစ အ
ဟော ရေဦးပေါက်၊ မင်းနရာချင်း ၃၃-နှင့်
နှိုင်းရှည့်။ (စာမျက်နှာ ၁၉၅-ပြုံးနှင့် ယှဉ်
ကြည့်)။

အပေါင်းရောက်လျှင် (၁၀-က) တပေါင်းလတိုင်၍
မရောက်လျှင် မယ့်ကို မွဲကျန်ပြီ မှတ်တော့
မည်။

တမင့် (၅-က) သော်လည်း အနက်ရှိပစ္စည်း၊ သူ
အမှုအရာ မသင့်သည် ဖြစ်လေသော်လည်း -
ဖေ “ကျွန်သာအရည်၊ ကောင်းသည်တမင့်
ဖြစ်လင့်ကစား” (သီလဝ-၆၀) “ရဟန်း
တမင့်၊ မင်းကျင့်ကျင့်က” (မဃဒေဝ-၄၂၅)

စာမုတ် (၁၄-တ) နီ၊ ဝါ၊ စိမ်းရောင်၊ အရောင်စုံချည်မျှင်
ရောင်၍ ကျစ်သောကြိုး၊ “မြေပေါက် မဟုတ်

ခွေးမြီးဖုတ်၊ တမုတ်ကြီးနှင့်သီ” (ကဝိလက္ခဏာ ၁၂၇၂)

တမုတ် (၆၅-ပ, ၄၀-တ) မြင့်မြတ်သည်။ “သခွတ်ကတဲပွင့်စချိန်၊ တမုတ်ကယ် စံတော်မြေက” ဦးအိခွန်းထောက်၊ ဂီတဝိသောဓနီ-၂၆၄)

တမျှ (၁၄-ပ, ၆-ဒ) အတူတူ၊ “နတ်တူတမျှ” (နဝဒေးရတု) “အမိတမျှ၊ နှမမရွန်း” (မယဒေ ၀-၃၀၂)

တရူ (၅၀-ဒ) တမ်းတသည်။ တ-တမ်းတ + ရူ-အသံ၊ ရူတနှင့်အပြန်အလှန် (ဝေါသနီ-၃၅၆) “ချီးကကု၍၊ တရူညွတ်ပျောင်း” (နဝဒေး-၀၆) ဆို။

တရှည် (၅-ဒ, ၂၉-တ, ၃၉-ပ) ထပ်တူထပ်မျှ၊ “ညီညွတ်တရှည်၊ ကြီးကုန်လှည့်ဟု၊ တည့်တည့်သွားလာ” (ဘုံခန်း-၉၆-၁၄၂) “မိုးနှင့်တရှည် မတ်မတ်တည်း” (၎င်း ၁၄-အချ) အာကာတရှည်၊ အာကာသ=ကောင်းကင်၊ မယ့်ဗျာပါ၊ ကြောင့်ကြမှာကား ကောင်းကင်နှင့်ထပ်တူ မိုးပြင်ပြည့်မျှ ရှိပါသည်။

တသီးလျှံခြည် (၀-ဒ) နေလတို့တပါးတပါးစီ အသီးအခြားထွက်သော ရောင်ခြည်သည် ဘုရားရှင်ရိုက်ရာ မြသိတင်ဆီသို့ ရောက်ခိုက်၊ ကြိုက်ကြိုလျှင်မြိုင်ချည်၊ ဖယ်သွားချည်၊ နိမ့်ချည်၊ ကွေ့ဝိုက်ချည် စိတ်မှာထင်ရသည်။

၁၇၀ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

တသွန် (၃၀-ပ) တလျှောက်၊ တဆက်တည်း၊ အာ
ကာတသွန်—ကောင်းကင်တလျှောက်လုံး။

တသန်းနေနှင့် (၃-ပ) အနေကသင်္ချာဖြစ်၍ နေ-တ
သန်းတိတိမယူရ၊ နေ-သန်းပေါင်းများစွာနှင့်
လ-သန်းပေါင်းများစွာကဲ့သို့ တင့်တယ်သည်။
(ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၄)

တသောင်းရှစ်ပြန် (၁-က) တသောင်းရှစ်မည် (၂-
က) အပိုဒ်-၁-သည် အခံ, ၂-သည် အလိုက်၊
တောင်ငူ စာတော်များမှာ အခံအလိုက် တစုံ
စပ်လေ့ ရှိသည်။ အခံနှင့် အလိုက်လည်း
အဓိပ္ပာယ် တူမြဲ။ (ဦးတိုး အဖြေ-၁၀)။
၁၀၀၀၀ + ၈ = ရှစ်သောင်း၊ ဂုဏ်တသင်္ချာ
နည်း၊ တသောင်းကို—ရှစ်နှင့်မြောက်၊ အစွန်း
လေးထောင် ပေါင်း။

တသောင်းနေဦး (၁၀-ဒ) ထွန်းလင်းရှိန်စက်သော
အသရေရှိသည့် ဇမ္ဗူဒီပါ တသောင်း၌ (ဦး
ရှန်းဖြေ-၅၃)

တိမှာယူက်လိမ့် (၁၉-ဒ) အဘယ်မှာ ယွင်းပျက်လိမ့်
နည်း။

ထူကျွန်း (၄၃-ပ) အတုမရှိ၊ (ဝေါသနီ-၅၂၄)
“ပုံချတုကျွန်း၊ နိတုံသွန်းသို့” (နဝဒေး-၁၃၄)

တုသီတာ (၆၅-ပ) ပါဠိ တုသီတာ-မြန်မာ နှစ်ပြိုင်
တုသီတာ-လေးဆင့်မြောက်နတ်ဘုံ။

တုလွတ် (၃၃-ပ) တုလွတ် အထည် (ဝေါသနီ-
၆၃၅)

တူရှည် (၅၆-တ) နှိုင်းရှည်ခြင်း၊ အတူ၊ “ငါ့သို့ သူ ကို၊ အတူအရှည်၊ ပြိုင်ကြ၏ဟု” (ဘုလင်- ၃၀၄) “လှမျိုးဟူက၊ ပြိုင်သူခက်၏၊ ဦး၍မှည့် သို့၊ တူရှည်မထင်” (နဝဒေး-၃၆)

တွေ (၁၅-တ) အခဲ၊ လျှပ်ပန်းများ အခဲအခဲ ပြက် ခန့်လော (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၆၂)

တွေ (၁၉-ပ) တွေ=တွေတွေ-မပြတ်စီးခြင်း၊ “မွန် ရည်ဖြင်ဦး၊ တွေတွေစီး၏၊ (ခရဲခန်း-၅၅) “မ ဇာတောင်ခြေ၊ စီးတွေတွေတည့်” လက်ဝဲ သုန္ဒရတု၊ “ခက်တုတ်ယဉ်တွေ၊ ချောင်းနား နေ၍” (ပါရမီ-၇၇)

တွေးချိပ် (၂၂-ပ) တွေး=အနီရောင် + ချိပ်-အညို ရောင်၊ နိညို-မောင်းသော အဆင်အဆန်း။

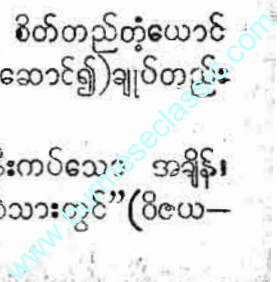
တွေးဆမရက် (၅၆-ဒ) မမဲတွေးတော ရက်နိုင်၊ မတွေးဝံ့။

တောမြင်မြင်လည်း (၁၀-တ) မြင်မြင်သမျှ-မြင်လေ သံမျှသော တောတို့၌ (ဦးရွန်းဖြေ-၅၃)

တံ့ဝံ့ဝမ်းသို့ (၃၂-ပ) တည်တံ့စွာ နေနိုင်ပါစံ့ဟု စမ်းသပ်သကဲ့သို့။

တံ့ယောင်ချုပ်ဖြေ (၁၇-တ) စိတ်တည်တံ့ယောင် (တည်တံ့သလိုအယောင်ဆောင်၍)ချုပ်တည်း ဖြေဖျော်နေရသည်။

တျားတျား (၂၉-ဒ) အလွန်နီးကပ်သော အချိန်၊ “ဝင်လှတျားတျား၊ ဆဲဆဲသားတွင်” (ပိဇယ-

၁၇) “သည်ကြို ပင်မှာ၊ သေချင်လု တျားကျား နှင့်” (ရာမရကန်-၃-၅၅)

တင့်မော (၁၂-ပ) မော=အလွန်။ ရောင်စုံရော၍ အလွန်တင့်တယ်။

တင့်ရံပြင်လျှာ (၁၈-၃) အပြင်အလျှာ ကောင်းမွန် သော သတို့သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံ၍ (သခင့်ထံ ရောက်လှသည်။

တင့်ရည်း (၁၇-၃, ၂၂-တ, ၃၁-တ, ၃၄-ပ, ၃၅-ပ, ၄၈-၃) တင့်တယ်သည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာ ဖြေ) နတ်သျှင်နောင်ရတု “နွေ့နှောင်းရက် လျှင်” ချိဉ်နတ်တင့်ရည်း၊ “ဘဝဂ်လုံးလျှင်” ချိဉ် တင့်ရည်းဆင်နှင့်စသည်။

တင့်ရည်းဆင်နှင့် (၂၂-ပ) အတင့်ရဲသည်။ မိုးနတ်သား အတင့်ရဲရဲ တန်ဆာဆင်သည်။ နှင့်-ကား မြစ်ခြင်း၊ အတင့်တရဲမဝတ်မဆင်ပါနှင့်၊ အတင့် တရည်းမဆင်နှင့်၊ (ဦးရွန်းဖြေ-၅၈) မဘွယ် မရာ တင့်တရည်း (ရာမရကန်-၃-၁၄) “လော ကဓိယာဉ်ပွဲမှာ၊ (တင့်ရဲသည် ဆိုရော့မည်” (၄င်း-၃-၁၆)

တင့်လှပေဟန် (၅၀-ပ) ပြိုင်ရန်ဘက်မရှိ၊ တင့်တယ် လှပသော ဟန်ပန်ရှိ ရာဇဓာတုကလျာ။

တင်းကျမ်း (၅၄-၃) အပြည့်၊ ပြည့်လျှမ်းသည်၊ (ဇဝါသ နီ-၅၂၁) “မြစ်ရေတင်းကျမ်း၊ အပြည့်လျှမ်း၊ ကြော့ကြမ်းမကူးနိုင်” (ကဝိလက္ခဏ-၃၉၄)

ထည့် (၁၃-ဒု, ၁၅-ဒု, ၁၆-ပ) မြေခြင်း အနက်ဟော
ပစ္စည်း၊ ဤပုဒ်လယ်ရှိ-တည့်ပစ္စည်းသည် မြေ
မှန်ကန်ခြင်း အနက်ပြဟု အရှင်ဥက္ကံသမာလာ
အဖြေ၌ အထူးပြည့်နိုးသည်။ ဥဩတည့်မှန်-
ဥဩငှက်သည် မြေမှန်ကန်သော အကြောင်း
ကိုညွှန်ပြသည်။ ထို့အတူ ဖန်စကြာလျှင်ချီ-၅
လွမ်းလှရာတွင်ချီ ၆၂-တို့၌ တည့်အနက် မှိုင်း
တည့်ရိပ်၍-ကေန်မှိုင်းရိပ်သည်ဟု ရှင်ဥက္ကံသ
မာလာဖြေသည်။

တန်ဆောင် (၁-ဒု) ရှေ့တန်ဆောင်, ငွေတန်ဆောင်
(လေးမျက်နှာ ကျောက်စာ ညွှန်ပေါင်း-၃၆)
မူလက ဝိသဇ်မဲ့ ရေးခဲ့သော်လည်း နှောင်း
အခါ ဝစ္စပေါက်ထည့်လိုက်ကြသည်။ “တန်း
ဆောင်-ရှန်းရောင်” အချ(ဇေယျရန္တမိတ်၁၅-
၁၂) “ထွန်းပြောင်အာနီ၊ တန်းဆောင်ရာသီ”
(နဝဒေး-၉) “တန်းဆောင်မုန်းလျှင်၊ ထွန်း
ပြောင်ဘုန်းအင်” (၎င်း-၃၃) “ဘုံထွတ်နန်း
တောင်၊ ကြာနတ်တန်းဆောင်” (နတ်သျှင်
နောင်၊ တင့်လှပေဟန်ချီ) ယခုခေတ်၌လည်း ဆီ
မီးဟော၌တန်ဆောင်ဟုပင် အရေးတွင်သည်။

တွန့်တို့ (၅၅-ဒု) နောက်သို့ဆုတ်နစ်သည်။ “အသက်
စွန့်၍၊ မတွန့်မတို့၊ ကိုယ်ဘို့မရှာ” (ဘု-အ
လင်္ကာ-၂၄၅)

ထမ်း-သဘောတမ်း (၂၂-ပ) တရားတမ်း၊ ကဝိ
လက္ခဏာ-၃၈၈) လောင်းတမ်း (၎င်း-၄၁၃)

ဘုရားတို့တမ်း (၄၆-၄၁၅) အားမနာတမ်း
(မဃဒေဝ-၃၁၂)

တိမ်ညိုကာမိုး (၂၂-၃) မိုးနှစ်မျိုး- ရေပေါက်မိုး၊
ဝဿနက်၊ တိမ်ထပ်မိုး၊ မေဃ၊ ဝလာဟကနက်၊
ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် တိမ်ထပ်မိုး (ဦးတိုးဖြေ-
၁၂) မိုးကြည့်ဦး။

တိမ်နှယ်ဆိုသည် (၁၈-ပ) မြင့်မိုရ်တောင်ဆီက တိမ်
တို့သည် ဆီးကြိုဘိသို့ ကျိုက်ကို ဘုရားသည်
မြင့်မား၍ တိမ်နှင့်နီးသည် (ဦးရှန်းဖြေ-၅၃)

တိမ်းညွတ် (၂၉-တ) ယိမ်းယိုင်၊ “တိမ်းညွတ်မတည်၊
လွမ်းရသည်မူ” (နဝဒေး-၁၂၈)

တိမ်းမူး (၄၆-တ) ယိမ်းယိုင်၊ “ဝမ်းပါးတိမ်းမူး၊
မနေဘူးတည့်” (နဝဒေး-၁၉၂)

တုံ့မမြက် (၁-၃) စကားတုံ့မပြန်၊ မဆိုမမြက်၊ ကြီး
စားရခက်သည်။

တောင်စွန်း (၉-၃) တောင်၏အစွန်း၌ တည်သော
စွန်းတောင်ဘုရား၊ သာမန်ဆိုသော်လည်း-
ဒုပိုဒ်၌ သဇင်နှစ်ခိုင်ဖြင့် ပူဇော်သည်ဆိုသော
စကားကိုထောက်၍ နှစ်ဆူဖြစ်ပုံရသည်။ ယခု
မျက်မြင်မထင်သော်လည်း ဇေယျရန္တမိတ်က
“တုံ့ဝပ်သောင်းသောင်း၊ ဝှန်ရိုက် ခြောင်း
သည်၊ စွန်တောင်းမွေမြတ်” ဟု “ထွတ်စွန်းအ
ခေါင်” ချီရတု စွန်းတောင်ဘုရားတိုင်လိုသမိုင်း
နှင့်တကွစပ်ဆိုထားသောကြောင့် ထိုခေတ်က
ရှိမည်ပင်ဖြစ်၏။

တောင်ပြန်ရစ်လည် (၁၀-၃) တောင်လေ ရစ်ဝိုက် ပြန်တိုက်၍ နှင်းပေါက်အညွန့်နည်းလကဆွတ် ခူး၍ ရင့်မာနီကြန်သော ပန်းတို့သည် ရွှေကုံး ရွှေနစ်သဖွယ်တင့်တယ်သည် (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ- ၄၃)

တောင်း (၂-၃) ဖြစ်ခဲ့သောသဘောပြု၊ မလျှောက် သင့်တောင်း-အဘယ်အခါမျှ မလျှောက်သင့်။

တိုင်းထက်မဆောင် (၃၂-၃) အတိုင်းထက် အလွန် မဆောင်၊ နဂိုရှုပ်ထက် မဆောင်၊ မပြုပြင်။

တိုင်းမဲ့ပသည် (၄-၅) အတိုင်းမသိ ကျော်စော ထွန်းပသည်။

ဌာပနာ (၁-၅) ပါဠိ ဌာပနာ=ထည့်သွင်းထားခြင်း၊ ရှင်ဥက္ကံသမာလာ အဖြေမူ၌ ဌာပနာ၊ ဦးရွန်း အဖြေမူ၌ ဌာပနာဟု နှစ်ထွေရှိသည်။ လေး မျက်နှာ ကျောက်စာညွန့်ပေါင်း ၃၅-တွင် ဓာပနာ၊ မြစေတီ လက်ရွေးစင် ၄-တွင် ဌာပနာရှိသည့်အလို-ထပ-ဓာတ်၊ ယု ပစ္စည်းဖြင့် ထပန ပါဠိမှပြောင်း၍ ထာပနာရေးဒုံးဟန် တူသည်။ ထို ထပန- ဌာပန ပါဠိတို့ကို မြန်မာမှု ပြုသဖြင့် ဌာပနာနှင့် ဌာပနာ ဒီဃ,ရဿအထူး မရှိ။

ထွေထွေစွန်းက (၁၁-၅) စိမ်းလိုက်ဝါလိုက် အထွေ ထွေ ကောင်းကင်ကို ဆိုးထားသကဲ့သို့ရှိသည်။

ထားပြည့်ဝန်းရုံ (၅၄-တ)ထား လက်နက် အပြည့် ဝန်းရံသည်။

၁၇၆ နတ်သျှင်နောင်ရတုခက်ဆစ်အဖြေ

ထစ်ထစ် (၈-ပ) ထင်ရှားသည်။ “ယုံကြည် မျက်မြင် ထစ်လစ်တည်း” (၀ရဲခန်း-၁၃၁) ကမ်းနီ မြစ်ထိပ်တွင် ထင်ရှားသော မြသိတင်စေတီ။

ထွန်ရေးစပ် (၄၁-ပ) ထွန်သွားရာချင်း စပ်မိအောင် ဆွဲသည်။

ထွန်းပြောင်လျှံဝါ (၁-၃) မျက်စိ၌ အရောင်အဝါ တောက်သော။!

ထိန်ခိုက်သပြေ (၂-ပ) ထိန်ခိုက်—ထိန်ထိန်တုန်လှုပ် ဆူညံသည်။ (ဝေါသနီ-၆၆၈) “ဟိုးဟိုးထင် ပေါ်ထိန်ထိန် ကျော်သည်” (ဆုတောင်း-၂၃) “ချိုလေးသာအိန်၊ နှုတ်တော်မိန်၊ ထိန် ထိန်ကျော်သံဝေ” (ကဝိ လက္ခဏ-၈၆၅) သပြေ=ကျွန်းဦး၌ သပြေပင် ပေါက်သော ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ျာတောင်ကျွန်း။

ထိန်းယရွေဖော် (၁-ပ) အထိန်း၊ အယ၊ ရံရွေတော်အ ဖော်တို့ကို လျှောက်စေပါသည်။ ထိန်းယ—ခွဲ ထား။ (မြန်မာသံယောဂ-၁၇) သတ်ညွှန်း၆၃။

ထုံပျံ (၁၁-တ) အခိုးအထုံဖြင့် ပျံ့နှံ့အောင်ပြုသည်။

ထုံးသားရေ (၅၀-တ) အထုံး အမြိတ် အသား အရေကား ကြည့်တိုင်းတင့်။

ထောင်မွန်းနေတူ (၅-ပ) မွန်း=ပြန့်နှံ့သည်။ ဝေါသနီ- ၅၅၆-၌ကား အမွန်အစဖြစ်သည်။ အမွန်အစ ဖြစ်စေသည်။ မွန်း-ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့်ရောင် ခြည်တထောင် အစဖြာ ထွက်နေသော နေနှင့် တူသည့် ဘုန်းညွန့်လူမင်း။

ဒုယင် (၄၀-၃) အကော့အညွတ် ပါသော မင်းခမ်း
ဝင် အင်္ကျီတုယင် (ပုဂံ ကျောက်စာများ)
“အင်္ကျီဒုယင်၊ ရွှေနန်းခွင်ဝယ်၊ တုရင်နေမျိုး”
(မဃဒေဝ-၂၇၆)

ဒေဝရာ (၄၁-၁) ဘန်းစကား နတ်၊ မိုးနတ်သား။
“လွမ်းကြွယ်တဲ့သည်ခါကို၊ ဒေဝရာ မဖန်သေး
ပါနှင့်၊ ဆွေးလှပါပေါ့!” (ခင်ဆုံမိုးဘွဲ့၊ ပဒေ
သာ ဒု-၃၂)

ဒေဝါပဠာန် (၁၇-၁) ၎င်းအနက်။ “မိုးဒေဝါ၊ ချိန်ခါ
လေ ဟုတ်ဘဲ၊ ရွာဖွဲ့ စွေလိုစွေ” (မြဝတီ
မိုးဘွဲ့ပတ်ပျိုး၊ မဟာဂီတ-၉၀)

ဇိဋ္ဌာန် (၂၀-တ) အဓိဋ္ဌာန (ပါဠိ) ဆောက်တည်၊
ရည်ရွယ် သတ်မှတ်။

နဂါးနီးပြန်ခဲ့တကား (၁၄-၁) “ထက်စွန်အာကာ၊
ယုဂန်ချာက၊ စကြာလှည့်သွား၊ လရထားနှင့်၊
နဂါးနီး၍၊ ရာသီတွေ့သော်” (နဝဒေးရတု-
(၁၃၀) အနုရာဓ၊ ဇေဋ္ဌ၊ မူလသုံးလုံးကိုကြယ်
နဂါး၊ (ရှင်ဥက္ကံသ မာလာဖြေ-၅၉) ဇေဋ္ဌ-
နက္ခတ်သည် နယုန်လ၏ စန်းယဉ်နက္ခတ်ဖြစ်၍
လသည် နယုန်၏စန်းယဉ် ဇေဋ္ဌဟူသောကြယ်
နဂါးနှင့် နီးတော့မည်၊ နယုန်လ ရောက်တော့
မည် ဆိုလိုသည်၊ ဇေဋ္ဌဆိုသည်မှာ ကြယ်နဂါး
ချက်၊ (ဦးရှန်းဖြေ-၃၁) “ကင်းတာရာကြယ်
နဂါးနှင့်၊ ပုဏ္ဏားတဲ့တသွယ်” (ဦးဖြေ-၃-ပဒေ

၁၇၈ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

သာဝဂ) မြိစ္ဆာရာသီရုပ်နဂါးတွင်လည်ဆစ်ကို အနုရာဓ၊ ချက်-ဇေဋ္ဌ၊ အမြီးကောက်-မူလ “နဂါးလည်ဆစ်၊ ဇေဋ္ဌကားချက်၊ ခွေလျက် မြီးဖျား၊ ခေါ်ငြားမူလ” (နက္ခတ်လင်္ကာ)

နဂိုဦးကိုင် (၁၃-၃) မူလရင်းသဘောကို နဂိုပင်ကို ပင်ကိုသဘောအားဖြင့်ပင်မြတ်သည်။ “ကျွန်ုပ် ကိုလည်း၊ နဂိုအောင်ချာ၊ မယ့်နေရာသို့” (နဝ ဒေးရတု ၆၂-ခွဲထား) မူလရေးနကိုင်။

နဝပျက်ခြည် (၄၃-ပ) ဤရတုသည် နတ်သျှင်နောင်၏ ညီတော်အကြီး မင်းရဲကျော်စွာနှင့် မင်းသမီး ခင်မရွှေတုံးကို ရည်ခံရင်းရှိရာ မင်းရဲကျော်စွာ တွင် ထိုးကွင်းမင်သေ့ မရှိသေးသောကြောင့် မင်းသမီးက ပြက်ရယ်ပြု၍ ကျေးစေဟန် နတ်သျှင်နောင် ဖွဲ့ဆိုသည်-ဟူ၏။

နဝတတ် (၅၆-ပ) အနောတတ်ရေ၊ အနဝတတ္တ- ပါဠိ၊ န+ဩတတ္တ၊ ရေ-မစွတ်စိုနိုင်။

နိတုံ (၅၀-၃) နိတ္ထုန ပါဠိပျက်၊ နိတုံ (ဝေါသနိ- ၇၄၃) ပဒုမာကြာ ဝတ်ဆံနှင့် တူသောရွှေ “အင်းဝစည်းခုံ၊ ထူပါရုံ၊ နိတုံရောင်ဖွေးဖွေး” (ကဝိလဲက္ခဏ-၁၂၇)

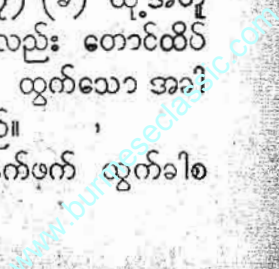
နီလာမြစ်သို့ (၁၉-ပ) “မနီးရံလည်” ချီရတု၌ပါသော ကမ်းနီမြစ်ကိုပင်ဆိုသည်။ နီလာမရောင် စိမ်းညို အဆင်းရှိသောမြစ်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၇၉

နေကိုတူသည် (၁၀-တ) နေနှင့်အတူ စိတ်ပူပင်သည်။
နေစဉ်စဉ် (၂၆-ပ) စဉ်စဉ်— တောက်ပြောင်
ခြင်း၊ နေစဉ်စဉ်— နေထွက်သည်။ နေရောင်
လင်းသည်။ စဉ်စဉ် “ထွန်းပ၊ ဘုရားလဟု”
(ပါရမီ-၁၅၄) “တောလုံးပြည့်မျှ၊ စဉ်စဉ်
ပဝင်း” (နဝဒေး-၂၁၇)

နေလရစ်လည် (၉-ပ) ဥပမာ ဥပမေယျ နှစ်ဖက်ရ
သိလေသ အလင်္ကာနည်း၊ (အလင်္ကာကျမ်း-
၂၀၉) ဥပမာနအဘို့ သက်ရှိမြတ်စွာဘုရား၊
ဥပမေယျ အဘို့ ယင်းဘုရားကိုယ်စား စွန်း
တောင်ဘုရား (က) နေ၊ လတို့၏ ရစ်လည်ရာ
ဖြစ်သော မြင့်မိုရ်တောင် ယုဂန္ဓိရ်တောင်တို့
သည် ဘုရားရှင် ခြေတော်ချသျှင် လက်ျာရစ်
လှည့်ဝိုက် ဦးနှိမ်ဆိုက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်တာဝ
၏ သာသို့ တက်သောအခါ လက်ျာခြေတော်
ချလိုက်လျှင် ယုဂန္ဓိရ်တောင်သည် အလိုလိုခြေ
တော်အောက်သို့ ညွတ်၍ခံလှာ၏။ လက်ဝဲခြေ
တော် ချီကြွပြန်လျှင် မြင့်မိုရ်တောင် ညွတ်၍
ခံလှာပြန်၏-ဟုကျမ်းဂန်စကားအရ စပ်သည်။
(ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၃၇) (ခ) ထို့အတူ
စွန်းတောင် ဘုရားသည်လည်း တောင်ထိပ်
ထက်၌ ရှိသဖြင့် နေ၊ လ ထွက်သော အခါ
စေတီကို ဦးခိုက်ထွက်သည်။

နေလုလင် (၂၉-ဒ၊ ၄၃-ဒ) နံနက်ဖက် ထွက်ခါစ
ပျိုနုသောနေ။

နွေသို့ပါ (၅၈-တ) နွေဘက်ယိမ်းသည်။

နေသင့်မဆိုင်း (၁၈-တ) နေသင့်-နေရောင် ထိခိုက်၍ ဆီအရည်နှင့် နှိုင်းလောက်သော သစ်ရွက်တို့ သည်မြေသို့(ကျကုန်ပြီ)၊ ပင်တိုင်းမှာ အရွက် တို့ ညောင်းရှာကြပြီ (သမာဓိဂုဏ် အလင်္ကာ ရှိသောအစပ်) သက်ရှိသဘောကို သက်မဲ့ တင်သည်။

နွေနှောင်းရက်လျှင်(၁၇-ပ) “ဆွတ်ပျံ့ဆွယ်အေးအေး ချို-ကို အခံ၊ ဤ“နွေနှောင်း ရက်လျှင် ချို-တို့ အလိုက်ဟု ဦးတိုးက ဆို၏။ အသံလှည့်ပစ်ပစ် တူလိုက်၊ နွေလေးလတွင် အနှေးခင်း ဖြစ်အောင် နယုန်လ။

နွေနှောင်းလ (၁၆-ပ) နွေ၏ အနှောင်း ဖြစ်သော နယုန်လ။

နေ့ လ ချိုးလက် (၅-တ) နေ့,လ,ရက်ကို လက်ချိုး ရေတွက်သော်။

နွေနှောင်း (၁၀-ပ, ၂၇-တ, ၃၃-ပ) ပျောင်းပျော့၊ သေးသွယ် ချောမောသည်။ “စံမြောက်နွေ နှောင်း၊ လှော်ရွှေမောင်းသို့၊ ရှင်နှောင်းမည် ရင်း၊ မြတ်စိုးမင်းလည်း” (နဝဒေး-၁၄ ခွဲထား)။

နံသင့် (၁၂-ပ) မွေးနေ့နံနှင့်တူသောပန်း၊ မွေးနေ့ နှင့် လှူသောပန်းနံ နေ့အမည်ချင်းတူသည်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၈၁

နားတော်နှင့်မလျောက် (၅-ပ) ဘုရားနားတော်မှာ အကြားမလျောက်ပတ်ပါ။ ဒုပိုင်အစ၌ “မကြားလောက်၍” ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။

နားတောင်း (၂၉-တ) ကောင်းမှုတော် ရာဇမဏိ စူဠကျောက်စာ ကျောက်ဘက်၌ နားဒေါင်း၊ ကုသသမုတိကျောက်စာ ညွန့်ပေါင်း ၁၁၃-၁၀၂-၌ နားတောင်းရေးထိုးသည်။ “ကြက်ချင်နားတောင်း၊ ပန်းနားတောင်း၊ နားတောင်း ခိုးတွင်ပက်” (သတ်ထူး-၉၂)

နှစ် (၁၉-၃) ချယ်စီသည်။ “ခိုင်ပြီးကုံးနှစ်၊ ပုလဲနှစ်သို့” (နဝဒေးခွဲထား-၁၀)

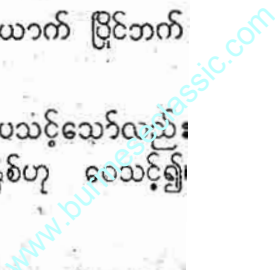
နှစ်ကြမပေါက် (၈-၃) အကြံနှစ်ခုမပေါက်၊ ဒွိဟမရှိ။

နှစ်ခြိုက် (၆၃-၃) စုံမက်နှစ်သက်သည်။ “မရှောင်နှစ်ခြိုက်၊ မစင်ကြိုက်သို့” (မဃဒေဝ-၁၂၆)

နှစ်ပြိုင်မက်ရှာ (၆-၃) တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သကြားမင်းသည် နှစ်ယောက်တူစုံ စံပြုအံ့ဟု စံထားလော့က်သော နတ်သမီးကို ရွေးချယ်ကောက်ယူ သန့်ခြားထားသည်။

နှစ်မည်မထောက် (၆၇-တ) နှစ်ယောက် ပြိုင်ဘက် မရှိ စံဖြစ်သောမင်းသမီး။

နှစ်ဟူပေသင့် (၁၅-တ) တနှစ် ဆိုပေသင့်သော်လည်း (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၆၂) တနှစ်ဟု ဝေသင့်၍၊ (ဦးရှန်းအဖြေ-၃၀)

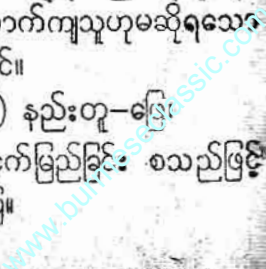
နှစ်သစ်မဆန်း: (၉-တ) နှစ်သစ်မဆန်း၊ သစ်သစ်မဆန်း-ဟု မူနှစ်မျိုးရှိရာ ရှင်ဥက္ကံသမာလာက နှစ်ဖန်အသစ်မဆန်း၊ မယွန်းပြီ-ဟု ဖြေသည်။ ဦးရွန်းက သစ်သစ်မကြွင်းမကျန်-ဖြင့်ဖြေသည်။ ဤစာတည်းသူ အလိုမူ တဖန်အနက်ဟော နှစ်ဆစ်-ထင်၏။ “နံတောင်းဖီရင်၊ မကြင်နှစ်ဆင့်၊ နင့်မူညစ်ဟု” (ပါရမီ-၉၃, ဘုံခန်း ၆၉, ဆုတောင်းခန်း ၅၀-၁၄၈) “ငရဲမှကား ပြိတ္တာသို့၊ ပြိတ္တာမှကား ငရဲသို့ လူရွာ နှစ်ဆက် မပြန်” (မင်းပိုင်း ကျောက်စာ ညွှန်ပေါင်း-၁၀၄) အကျွန်ုပ်မှာဖြစ်လျှင် တဖန် တမျိုးတမည်မဆန်းပြား။ အစက အတိုင်း မယွန်းမယွင်းမယို၊ ကံက ညွန်းပို့ ဆောင်ပါမှ (လိုရာရောက်ပါမည်)ဟု အနက်ဖြောင့်သည်။

နည်း: (၁၄-ပ) ချစ်ခင်သည်။ နောင်နည်း-ချစ်ခင် အပ်သော နောင်တော်၊ ဆွေနည်း၊ မောင်နည်း၊ မယ်နည်း၊ ညီနည်း (ပုံစံ)

နတ်အောက်မဟူ (၈-ဒု) နတ်အောက် = နတ်သား ထက် အောက်ကျသူဟု + မဟူ = မဟောရ၊ မဆိုရ။ “ရှင်ဝါအလှ၊ မဟူရတည့်” (ကိုးခန်း ၁၃၇) နတ်ထက်အောက်ကျသူဟု မဆိုရသော လှမဉ္ဇူ နတ်သျှင်နောင်။

နတ်အောက်မနိမ့် (၃၀-တ) နည်းတူ-ဖြေ

နတ်ကရည်၍ (၁၈-ပ) ငှက်မြည်ခြင်း စသည်ဖြင့် နတ်များက နိမိတ်ပြ။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၃၈၃

နတ်အိပ်ခဲသေး (၁၄-တ) နတ်လည်းနိုးခဲ (၁၄-ဒု)
နတ်ကြီး ၁၅-ပါးသည် ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်
နေ့ကစ၍ အိပ်သည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
မှနိုးသည်။ နတ်ကြီး ၁၅-ပါး (ကုသ-၃၀)၊
ထိုနတ်ကြီး ၁၅-တွင် ပိဿနိုးနတ်အိပ်သည်ကို
သာ အခါပေးဗေဒင်ဆရာတို့ ဆိုကြသည်။ ဦး
ရွှန်းဖြေ-၃၆)တော်သလင်းလဖြစ်၍ နတ်များ
အိပ်ဆဲပင်၊ ရင်းမာမွေး၍ ဟူသည်လည်းတော်
သလင်းလ။ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်း၊
သီတင်းကျွတ်၊ ခဲပွင့်သော တန်ဆောင်မုန်းလ
တိုင်နတ်လည်းနိုးခဲသည် (ဦးရွှန်းဖြေ-၁၅)

နတ်လည်းစက်ဝါ-ရင်းမာထွေလည်၊ ယင်းနည်းရင်းမာ
ပွင့်သောတော်သလင်းလနတ်ကြီးအိပ်စက်ဆဲ။

နတ်ကျော်မာသ (၁၇-ပ) မိုးနတ်သားက မိုးသီ
ချင်းကျူး၍ရွာလျှင် မိုးရွာ၊ (လက်ဝဲနော်ရထာ
ဖြေ-၁၅၀)

နတ်နန်းလှလင် (၂၂-တ) မိုးနတ်သား ပဇ္ဇနနတ်။
နတ်လကျွန်း၍ (၆၆-ပ) နတ်တော်လ ကုန်၍။
(နဝဒေး-၁၄၄)

နတ်လည် (၈-ပ) စေတီ အစိတ်အပိုင်း၊ ပစ္စယာ
အထက် နတ်ကြည့်-လည်းခေါ်သည်။

နတ်သားနိုးကြ (၁-ပ) နတ်သားဟု သာမန်ဆိုသော်
လည်း လ-၏ရန်သူဖြစ်သော နတ်သားကိုယူ၊
ဆီးနင်း၊ မြူ၊ တိမ်၊ သူရိန်၊ အခိုး-ရန်သူငါးမျိုး

တွင် အသူရိန်နတ်ဟူသော ရာဟုသည် လ၏ ရန်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တသောင်းရှစ်မည် ချီ အလိုက်ရတုတွင် “ရန်နတ်နီးခိုက်” ဟု စပ်သည်။ လကိုရာဟု အသူရိန်ဖမ်းခြင်း (ကျန်းဂန် အခေါ်) လပုပ်ဖမ်းခြင်း (လောကအခေါ်) လကိုရာဟုဖမ်းသောနေ့ဟု တနေ့လုံးအတွင်း ဆိုသောကြောင့် “နီးကြသောကာလ” ဟု စပ်သည်။ တနေ့လုံးအတွင်း အခါသုံးပါးလုံးတွင် ပင် အနီးအစပ် အလယ်ဖြစ်၍ “နတ်သားနီးကြ” ဟု ဆိုသည်။ (လက်ဝဲနော်ရထာ လျှောက် ထုံး-၁၆၁)

နန်းရန် (၅၄-တ) ထီးနန်းဆက်ခံရန် သတ်မှတ် ရည်မှန်းထားခံရသော အိမ်ရှေ့မင်းသား “သု ငယ့်မာန်ဖြင့်၊ နန်းရန်ပွင့်ညွှောက်”) နဝဒေး- ၁၁၈) ရန် = ရည်ရွယ်သည်။

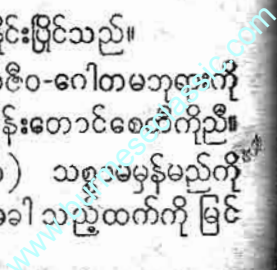
နှုတ်မဉ္ဇူ (၁၅-တ) ပန်းဟောမဉ္ဇူ၊ သာယာခြင်း အနက်ဟောမဉ္ဇူ။ ဤသောယာဘွယ်နှုတ်ထွက် သံ (ဦးရှန်းခဖြေ-၃၈)

နှုတ်ပျူဟာ (၅၅-တ) အားထုတ်ဆိုသော နှုတ်ထွက် စကား။

နှုန်းဆွယ် (၈၃-ပ, ၅၄-တ) နှိုင်းပြိုင်သည်။

နောင်တော်ညီကို (၉-ဒ) သဇီဝ-ဂေါတမဘုရားကို နောင်တော်၊ ကိုယ်စားစွန်းတောင်စေတီကိုညီ။

နှောင်းစွန်းမြော်သည် (၂-တ) သစ္စာမမှန်မည်ကို တွေးခေါ်ခြင်း၊ နောင်အခါ သည့်ထက်ကို မြင်

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၈၅

ခြင်းဟူသော အနှောင့်အရှက်သည် စိတ်မှာ အညို စွန်းလိမ့်မည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၁၄) ဤ၌ မြော်-စာကိုယ်အရေးကို မြင်-ဖြင့် ဖြေခြင်းသည် မြော်နှင့် မျှော်တို့၏ အနက်ကွဲပုံ ကို ဆရာတော်ပြခြင်း ဖြစ်၏။

ပစာ (၁၀-ပ) ဘာ-ဘယ်ဟာ၊ “ပစာတည်သည်၊ ပမာမည်ဟု” (နဝဒေး-၁၀၀)

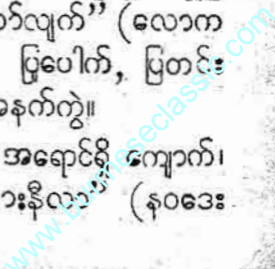
ပတီး (၃၆-ဒ) အခင်းပိတ်၊ (ပေါရာဏကထာ ဇီကာ-၁၁၅) ပါဠိ-ပါဝါရအနက်။

ပျမြန်းမရွှင် (၃၂-ဒ) မြန်း=ညှိုးမြန်းသည်-နှမ်း သည်+ပျောင်းပျ ခွေညှိုးသော ရုပ်သွင်ဖြင့် မရွှင်လန်းနိုင်၊ (ဝိဘဇ္ဇဌပိတ-၂၃၁)

ပြဆန်းမဆင် (၃၂-ပ) ဆန်း=သာမန် ဖြစ်ရုံမျှ၊ ပြဆန်း=ပြန့်သာ ပြသည်၊ ရွာမည်ဟူ၍ မိုး မဆင်၊ ဝိဘဇ္ဇဌပိတ-၂၃၁)

ပြတင်း (၆၄-ဒ) လေသာပေါက်၊ မွန်ဘာသာ ပတင်းမှ-ပတင်း၊ တဖန် အရစ်ဝင်၍ ပြတင်း လည်း ရေးသည်။ “လေသာပြုဖြင့်၊ ပြတင်းဖွင့် ၍ (ဥမ္မာဒန္တိ(၅၅) ဆင်းနတ်တူလျှင်၊ ပြုပြ တင်းပေါ်၊ လေညှင်းဆော်လျက်” (လောက ဝိဒူ-၁၁၀) ပြုပြတင်း၊ ပြပေါက်၊ ပြတင်း ပေါက်-အရေးသုံးမျိုး အနက်ကွဲ။

ပြသား (၆၃-ပ) ပြာလဲ့လဲ့ အရောင်ရှိ ကျောက်၊ “ထိပ်ပြင်ပြသား၊ ပါးကားနီလာ” (နဝဒေး

၈၂) “သန္တာနုတ်ဖျား၊ ပြယားတဝန်း၊ ဦးစွန်း
မြဲသွင်။ (နဝဒေး-၈၃)

ပါကြိုက်သရွေ့ (၆-၁) မျက်စိအလိုသို့လိုက်၍ နှလုံး
ပါကြိုက်သရွေ့ ကြည့်မြော်မိသည်။ (ရှင်ဥက္ကံ
သဖြေ)

ပြသဒိ (၂၆-၁) စက်ပြသဒိ၊ သက်မမှတ်၊ ဖက်
အလွတ်-ဟု သံတူပိုင်စုံ စပ်သောကြောင့်
ထိုခေတ်က ပြသဒိလည်း ရေးပုံပေါ်သည်။

ပြာသာဒိကိုးပါး (၉-၃) စာတုမဟာရာဇ် နတ်လေး
ယောက် + အထက် ငါးဘုံ၌ ငါးယောက်၊ ၎င်း
နတ် ကိုးယောက်တို့သည် ကိုယ်စီယာဉ်ရထား
ကိုးစင်းဖြင့်ညွတ်ခလာရသောစေတီ (ရှင်ဥက္ကံ
သမာလာအဖြေ (ဦးရွှန်းကမကြိုက်၍ ရှေး
ရတုတပုဒ် ထုတ်ပြသည်မှာ “စက်ဝန်းအစ၊
အုပ်ဆောင်းလှတီ၊ ခညရာသီ၊ တပြီခိုနန်း၊ တန်
ဆောင်းဝန်းနှင့်၊ ပန်းပြာသာဒိနည်း၊ ကြေး၊
ကျည်း၊ တမွတ်၊ ဝေယန်မြတ်ဟု၊ ပြာသာဒိပုံ
ဟောင်း၊ ကိုးပါးပေါင်းတွင်” ဆိုသည်။ မင်းမှ
တပါး၊ ဆင်းရဲသားလည်း၊ ညွတ်သည်ပင်၊ ပြာ
သာဒိရထားနှင့်ဖြစ်လျှင် မင်းသာ ညွတ်သည်
ယူရမည်၊ နတ်မင်းကိုသာ တွေးဆဆိုသည်မှာ
ခေါင်လှသည်။ (ဦးရွှန်းအဖြေ) ပြာသာဒိ
ကိုးမျိုးဆိုသည်မှာ စက်၊ အုပ်ဆောင်း၊ ခညရာ
သီစပါးပုံ၊ ခိုနန်း၊ တန်ဆောင်း၊ ပန်း၊ ကြေး၊
ကျည်း၊ ဝေယန္တာ-ဟူ၏- (ဦးရွှန်းဖြေ-၁၅)

ပြီး (၅-ပ, ၆၇-တ, ၅၃-ပ, ၄၉-ပ) ပြီးမှပြောင်း
သောပြီ။ပြီးကိုပြန်မြစ်၍အောက်မြစ်ထည့်လျှင်
ရသကာရန်စပ်ဖြစ်သည်။ “ထိုမှငါ့မိ၊ ထိုပြီ
မင်းခေါင် ”)ကိုးခန်း-၈၀) “ရက်ခြားမရှိ၊
တနေ့ပြီတို့”(၄င်း-၈၁)

ပီပီ (၁၀-တ, ၃၀-ပ, ၃၇-ပ) “ဆွေပီပီလျှင်၊ အပြီ
အပြီ၊ ကိုယ်မှီလည်ရှက်” (ဘုံခန်း-၃၄)
“တင်းစိုးပီပီ၊ ငှါလျှင်ပြီ”ဟု (မယဒေဝ-
၁၇၂) “ဘုရားပီပီ၊ ပိုင်ခဲ့ပြီသား” (အောင်
ခြင်းပျို ကဝိမဏ္ဍန-၁၁၉)

ပျူငှါ (၄၀-တ, ၄၉-တ) ချစ်ခင်ဘွယ်ဆိုစကား၊ နူး
ညံ့မူရာ၊ ပျူငှါလက်ဆောင်ကိုပါးလိုက်သဖြင့်
(မဏိကုဏ္ဍလ-၂၀၆) “ပျူငှါချေမြ၊ ကြောင်း
ခြင်းတကား”-(နေမိမတ္တစိုး-၇၀) “ပျူငှါထူး
ဆန်းကြယ်၏တည်း”(ပါရမီ-၁၅၁)

ပျူဟာ (၅၅-တ) ထူးဆန်းသောလုပ်ရည်ကြံရည်၊
စစ်ဆင်နည်းပါဠိ-ပျူဟာ၊ မြန်မာမှု၌ ပျူဟာ၊
နာရီပျူဟာ၊ ရာဇဝေဟာ၊ ကျင့်စရာသား၊ ပျူ
ဟာထွေပြား” (ဘုရိဒတ် အလင်္ကာ-၁၄၅၊
ဝေ-၃၀၄၌ ထုတ်ပြသောပုံစံ) “လွမ်းသည်
ပျူဟာ၊ ဖြစ်ခြင်းရာကို” (နဝဒေး-၃၃)

ပွဲဘောင် (၆၅-ပ) လူအများရွှေ-ပွဲသဘင်လယ်၊
“ငါသည့်မင်းကို၊ မဲတင်းပွဲဘောင်၊ ခပ်မက်
ယောင်မျှ”(ဘုံခန်း-၄၄)

ပေါ်ထပ်စည်းနှင့် (၅၀-ပ)အပေါ်ကထပ်၍ရင်စည်း
ဝတ်ထားသည်။

ပေါ်နှေလလျှင် (၁၁-ပ) နှစ်သစ်ပေါ်၍ ကဆုန်လ
ရောက်လျှင်(တောင်အရပ်ကခြမ်း၍မိုးသံကြား
ရသည်။)

ပျံ့ဖြည်း (၃၇-တ)သာယာပျောင်းပျူ “မိုးသောက်
ထဝယ်၊ မြဲမြံပျံ့ဖြည်း၊ တခွန်းတည်းဖြင့်” (နဝ
ဒေး-၂၀၅) “တဖြည်းပျံ့ပျံ့၊ နောက်ဆွယ်စုံ၊
ရွာပုံပြင်ကျေးစပ်” (ကဝိလက္ခဏ-၃၇၇)

ပျံ့ရှား (၃၂-ဒု, ၆၃-တ)မွှေးပျံ့သည်။ “တောလုံး
ဝင်းမျှ၊ ကြိုင်ရွှင်းပျံ့ရှား၊ ပွင့်သည်များကို”
(နဝဒေး-၇၃)

ပျံ့ရှားမဉ္ဇူ (၁-တ)အရပ်လေးမျက်နှာပျံ့၍မွှေးကြိုင်
သောပန်း။

ပျံ့ရွှင်း (၁၃-ပ) ပျံ့ရွှန်းသည်။ အရပ်မျက်နှာသို့ပျံ့
မွှေးသည်။

ပျက်ခေါင်တိုင်လည်း (၅၄-ဒု)အပျက်ကြီးပျက်သော်
လည်း။

ပြင်ခုံ (၁၃-ပ)သဲသောင်ခုံ၊ ပြင်ကျွန်း = သဲသောင်ပြင်
ကိုရေတိုက်စား၍ ကုန်သည်။

ပြင်စပြင်ထိပ် (၁၀-ဒု)ပြင်-(ပေါ်ရာဏ)မြစ်လယ်၌
ထွန်းသောသဲသောင်၊ “သဲပိုပြင်ကျွန်း၊ မြစ်
လယ်ထွန်းသော်”(ကိုးခန်း-၅) “ရွှေသဲပေါ်

နတ်သျှင်နောင်ရတနာ့ ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၈၉

ထွန်း၊ ပြင်သာကျွန်းထက်” (၄၆-၂၇၆) သဲ
သောင်ထိပ်၌လည်း ကျေးဇူးတို့ လည်ချင်း
ရှက်၍ အိပ်စက်ပျော်ပါးကြလေပြီ။

မြင်ထွန်း (၂၀-ပ) သဲသောင်ထွန်းသည်။

ပြင်တပါးသို့ (၂၀-တ) သူတပါး သူစိမ်း ပြင်ပသို့
(စိတ်မရောက်)

ပင့်ရုံးရွှေ (၁၁-တ) ရွှေကလေးပင့်၍ ထုံးသော
ဆံထုံး။

ပွင့်ညီဆိုင်ကုံး (၃၂-ဒ) တညီတည်းရှိ ပန်းပွင့်များ
ကို ညှာဆိုင်ကုံးသိ၍ ဧညာင်စောင်းထက်ထား
သည်။

ပစ္စု (၆၀-ဒ) ထီးဖြူ၊ ပစ္စုရိပ်ကာ = ထီးဖြူဆောင်း၊
“ပစ္စုလှုပ်လှုပ်၊ သုံးထပ်မိုးမိုး၊ အရိုးလက်
လက်” (နေမိမဒ္ဒစိုး-၁၀)

ပဇ္ဇန် (၁၇-ပ, ၂၆-တ, ၃၁-ပ, ၄၀-တ, ၄၆-ပ)
ပဇ္ဇန္တံ-မိုးရွာချသောမိုးနတ်။

ပြစ်ခြည် (၁၅-တ, ၄၀-ပ) အပြစ် အနာ အဆာ၊
“လွင့်ပြောင်းပြစ်ခြည်၊ ထွန်းလျှံ ကြည်သား”
(နဝဒေး-၈၈) “ပြစ်ဟူသည်ကို၊ ပြစ်ခြည်စဉ်
ထား” (နဝဒေး-၁၉၅)

ပြစ်တိပေ့ပေ့ (၂-ဒ) ညှိနှိုင်းနောင်းလည်၊ အပြစ်အတိ
ကို (အပြစ်ချည်းကို) ရှာဖွေ၍ရိုက်ကာ မြက်
ကာသာ နေတိသည်။ (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၁၃)

၁၉၀ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ပည်းမျှ (၂၀-ပ, ၂၀-ဒု, ၃၃-ပ, ၆၄-ဒု) ပေါများသည်။ အများအပြား “ဥစ္စာမြစ်တိ၊ ပည်းမျှ ရှိလည်း” (ကိုးခန်း-၁၇၄-၂၇၁)

ပတ်သည်ဖြစ်ကို (၄၅-ပ) ခါးမှာ ထိုးကွင်းမင်သေ့ ပတ်မိအောင် ထိုးပြီးပြီ။

ပတ်ခြံ (၁၆-ဒု) ပတ်ဝန်းကျင်၊ ပတ်ကုံး၊ အရပ်လေး မျက်နှာ “ဂန္ဓာရနံ၊ တိုက်လုံးပျံသို့၊ ပတ်ခြံ ကြည်းရေ” (ဦးမင်းလေးချိုး၊ ပဒေသာ-၂၇-၃၄)

ပတ်ခြံကွယ်မှောင် (၁၆-ဒု) ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် လေးမျက်နှာ မှောင်သည်။

ပတ်မျှပီပီ (၁၉-တ) ၁၅-နာရီတပတ်၊ လေးပတ် တနာရီ၊ တနာရီ၏ လေးပုံတပုံ၊ ၁၅-မိလနာ တပတ် (တပီဒ်) မျှလောက် ခေါင်းအုံး မခိုနိုင်ပါ။

ပတ်ဝက် (၆-ပ, ၃၀-ဒု) တပတ်(တပီဒ်)၏ တပတ် တဆယ့်ငါးမိလနာလျှင် တပီဒ် (တပတ်) ခြံ ရှိရန်မိလနာသုံးပြန်အချိန်လောက်မျှ (အချိန် မလင်)

ပြဋ္ဌာန်း, ပြဋ္ဌာန်း (၅-ပ) ပဋ္ဌာန-ပါဠိတွင် သတ္တ သံဝင်၍ ပရိဋ္ဌာန၊ ယင်းမှပြဋ္ဌာန်း ဖြစ်သည်။ ကဝိလက္ခဏာသတ်ပုံ-၁၁၆၀-၅ “ဓုရုဆစ် ဆတ်၊ စကားတတ်၊ ပြင်ပြင်ဋ္ဌာန်းဋ္ဌာန်းငင်”

နတ်သျှင်နောင်ရတု ဆက်ဆစ်အဖြေ ၁၉၁

သံယုတ်နှင့်အစပ်ပြသည်၊ ပါဠိသက္ကဋပျက်အရာ
ပါဠိ၌ သံယုတ်ရှိလျက် မြန်မာမှု သံယုတ်
ပျောက်သော အရာ၌လည်းရှိသည်ဖြစ်ရကား
ပြဋ္ဌာန်း၊ ပြဋ္ဌာန်းနှစ်ထွေသင့်။

ပြတ်ပြတ်ဆက်ဆက် (၂၄-၃) ဆက်ဆက်ပြန်ခဲ့မည်
ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ရက်ကို ခန့်တွက်ပြော
နေကျ။

ပြတ်မှူးအကြင် (၃-၃) ပြတ်မှူး = အလွန်အမင်း
သည်းအူပြတ်မျှ + အကြင် = ချစ်ခင်ကြင်နာ
ခြင်း။ “သည်းအူပြတ်မှူးမျှ အချစ်အကြင်ကို
ပန်းကုံးကဲ့သို့ လည်တွင်ခွေပတ်၊ ဆင်မတတ်
ပြု၍” (ဦးရှန်းဖြေ-၇)

ဇုတ်လဲကြည်သို့ (၅၀-တ) ပယင်းကို ပွတ်ဖန်များ
လတ်သော် အရောင်တ လဲ လဲ ကြည်လင်
သကဲ့သို့ “ပွစ်သစ်ရောင့်နှယ်” (ဥမ္မာဒန္တိ-၁)

ဇွောင် (၈-ပ) စေတီအောက်ခံအပြင်၊ (စေတီအစိတ်
အပိုင်း)

ပြန်ပြန်ကြိုးခက် (၁-၃) အဖန်ဖန်ကြိုးစားရန်ခက်ဘိ
တောင်း။

ပြန်သက်ရာစင် (၁၃-တ) အနှစ်တရာစင် အသက်
ကို ပြန်၍ဝေငှမတတ်ဖြစ်။

ပန်း (၈-ပ) ပူပန်းကြီးအင် = ဖူးချင်လွန်း အားကြီး
သဖြင့် ရောက်ရပါသည်။ “အများလွန်းလျက်၊

လိုပန်းကြီးမြတ်” (ပရိသေ ၇၂) “ယုလှီး
ဆန်း၊ လိုပန်းမကြီး” (ကြီးခန်း-၉၃)

ပန်းဦးမဉ္ဇူ၊ ဆက်လူသဘင် (၁၄-တ) မြသိတင်
ဘုရားမှာ တော်သံလင်းလကို မဉ္ဇူပန်းဦး
မင်းကိုယ်တိုင်တူလေ့ရှိ၏။ မင်းလည်းနတ်ပြု
အောင်းရေသီနှင့်၊ ရှေ့ညီလှော်မြောက်၊ စွန်း
စွန်းရောက်ထ၊ စံမြောက်ရှစ်ဆိုင်၊ မဉ္ဇူခိုင်ကို
ကိုယ်တိုင် အာသာ” (မင်းရဲနရာ ချောင်း
ဦးရှန်းဖြေ-၃၅)

ပန်းထွတ်ခရာ (၁၆-တ) ပန်းဖြင့် .. ဥပမာပြုသော
ဥပမာချေချာမှာ ရှင်ဥက္ကံသမာလာက စေတီ
တော်၊ ဦးတိုးက ဆီးမြတ်တော်၊ ဦးရှန်းက
စွယ်တော်၊ အချိုက မြသိတ်တော်ဟု အချိုး
ချိုး ဖြေကြသည်။

ပန်းကာပတ်လိမ့် (၁-၃) အတတ်စံကြောင့် ယူနော
တသောင်း ကျယ်ပြောသော ဇွဲခွဲဒိပ်ကျွန်းတ
ဝိုက်၌ လှည့်ပတ်ရှာဖွေသော ပန်းကာ
သာရှိမည်။ (ဤမယ်မျိုးကိုမစွဲ)

ပန်းမန် (၂၁-တ) ပင်စောက်မှပွင့်လျှင်ပန်း၊ နွယ်ပင်
မျိုးမှပွင့်လျှင် မလ်၊ မန် (ဝေါသနီ-၅၅၆)
တချို့ “မန်”လည်း ရေးသည်။ (သမန္တ-၈၈-
ပ-၀)

ပန်းရောဆံကြာ (၅၀-ပ) မဖီးမထိမ်း၊ ပန်းရောရော
ထိုးသောဆံထိုးတွင် ကြာနိုးကြာခွေ ခွေသက

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၁၉၃

သို့၊မပြုမပြင် ပကတိအတိုင်း ဆံမြိတ်ချထား
သည်။ (ဦးရွန်းဖြေ-၅၂)

ပန်းလည်းနှေ့လ (၂၀-၃) နွေရာသီတွင် ပေါ်သမျှ
ပန်းများ။

ပန်းလှဆန်းသာ (၁၄-၃) နွမ်းရိမောပန်းသည်။ ပင်
ပန်းကာမျှသာ။

ပန်းလွတ်ကျော် (၅၄-၃) ငါးပါးသီလ-သီလပန်း၊
(ဦးရွန်းဖြေ-၃၉)

ပန်းသတ် (၂၁-ပ,၃၆-၃) ပန်းရနံ့ အမွှေးအကြိုင်
ထုံထားသည်။ “ပန်းပြီးပန်းသတ်၊ဖန်ရည်စွတ်
သား၊ပန်းဝတ်ကိုယ်တွင်၊ တထပ်ဆင်လည်း”
(ဝိစုရ-၃၈) “ပန်းသတ်ညောင်ရေ၊ သပြေနီ
မြန်း” (ဥမ္မာဒန္တိ-) ၈၉၉-၈၈)

ပြန်း (၅-ပ) အကျိန်မျိုး သောင်းထောင် ကျိန်ကာ
အသက်နှင့်ထပ်တူကြင်မည်ဟုဆိုလျက်မကြင်၊
သူ့အသက်ကို မပြန်းမမျှ မဝေငှနဲ့ပါ-ဟုဆိုလို
သည်။ ပျမ်းမျှကို အပင့်၊ မသတ် ရေးလေ့ရှိ
သည်။ ဝဏ္ဏဗောဓနသတ်အင်းတွင် “လက်
ပမ်းလုံးပြမ်းမျှ”ဟု အရစ်၊မသတ် အင်း၌ပြ
သည်။ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနိ၍ကား အရစ်
နသတ် နောက်ဆက်၍ ဝိသဇ္ဇနိသံကားပြန်းမျှ
သည်ဟု အလွတ်ပြောဆိုသောအရာသာ ထင်
၏ဟု ရေးပြီးမှပြန်ကိုပြသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေါ
သနိပြသောပြန်းမျှသည် ဤရတုအရေးအသား

နှင့် ကိုက်ညီသည်။ ဤ၌လည်း များမပြန်ဟု ရှိရာ “မျှ-မပြန်တည့်” ဟု ရှိလျှင် အသက်ကို ပြန်မျှဝေငှခြင်းမရှိဟု အနက် ဖြောင့်သည်။

ပြုံးရိပ်ညွန့်ကြောင့် (၁၉-ပ) တရထည်ချောင်းသို့ ဘုရားကြွရောက်လာ၍ ပြုံးတော် မူဘူးသည့် အရိပ်နိမိတ်ကြောင့် တရထည်ချောင်းကို ပြုံးချောင်းခေါ်သည်။ “ရှေးခါလွန်လေ၊ ကျင်လည်စေဟု၊ ဣဏ်ရွှေဖြစ်ပျက်၊ ပြုံးခဲမြွက်သား၊ မြစက်သီတာ၊ လက်ျာရစ်လည်၊ တရထည်နှင့်” (မင်းရဲနရာ ချောင်း-၃၃)။ ဤအကြောင်းမှာ မိမိအလျင်ရှေးကရှေးကျသော အယူအဆဟု အခံရတု “တဆွဲနှစ်ခွေ” မှာ ပြသည်။ အလိုက်ရတု တဆွဲနှစ်ခွေမှာကား-ပြုံးအနက်တမျိုး ပြသည်။

ပြုံးရေဆိုက် (၂၀-ပ) ဂဗေလ သတ်ညွှန်းမှာ- ပြုံး=ဝသည်။ မင်းရဲနရာချောင်းတွင် “ချွန်သီး မပြုံး၊ ခြေလုံးနှင့်သာ၊ ယိမ်းတိုင်းပါ၍” ၊ မင်းနဝဒေးဆို အံ့မှူးပေရာချီသည့်ရတုတွင် “ရိပ်ခြည်မပြုံး၊ မိန့်လိုက်တုံးသည်၊ ဝါလုံးလင့်ရ၊ ဦးမည်လော” ပြည်စုန်တွင် “နံနက်မိုးဘုံး၊ ကျွန်တော်ပြုံးသည်၊ မင်းဆိုးသုံးလူ အမှူးတည်း” မင်းနဝဒေးဆို နှစ်ဟူလုကွယ်ချီသည့် ရတုတွင် “ဆောင်းဝယ်အစ၊ ချီခဲရသော်၊ ဂိဗ္ဗလုံးလုံး၊ ဝါပြုံးလိုလို” ဟု ဆိုရာများမှာ ဝသည်ကိုပြုံးသည်။ မဝသည်ကိုမပြုံးဆိုရိုးရှိသည့် အတိုင်း

မ-သတ် (ဂဇဗလ သတ်ညွှန်း) ကဝိလက္ခဏ
သတ်ညွှန်း-၁၈၃၊ ဝဏ္ဏဗောဓန သတ်အင်း
တွင် “ရွှင်ပြီး၊ တောင်ပြီးရွာ၊ ပွားပြီး၊ ချွန်
သီးပြီးသည်၊ ပြီးစပြုသည်” ဟု ပြသည့်အလို-
ပြီး=အစမူခြင်းဟုအနက်ရသည်ထင်ရစေကာ
မူ ပြီးအနက်ကို- ရယ်ပြီး၊ ပွားပြီး၊ တိုး
တက်ပြီး၊ အခိုင် အပြတ် ပြီးသာ ရှိသဖြင့်
ဝဏ္ဏဗောဓန- ဆိုသော(စ)သည် ဂဇဗလဆို
သော(ဝ)လေလော၊ပေမူတင်ရာ၌ အပြောင်း
အလွှဲအကူးမှားလေသလော၊တွေးတောဘွယ်
ရှိခဲ့သည်။ ဂဇဗလဆိုသော (ဝ) သည်လည်း
တိုးတက်ခြင်း သဘောပင်၊ ပြီးရေ=တိုးတက်
လာသောရေ-ရေဦးပေါက်-ကဆုန်၊နယုန်မှာ
ကျွန်းတိုက်-ကိုင်းမီးရှို့၊ စူးထိုး-ကောက်စိုက်၊
မျိုးစေ့ချကြသည်။ “ရေလာပြီးပွက်၊ ကဆုန်
ရက်ကား” (ဘုံခန်း-၂) ဤပြီးရေနှင့်ဆက်
စပ်၍ ပြီးထိုး၊ ပြီးပွက်၊ ပြီးပြောရွာဆိုသော
ဝေါဟာရများ ရှိသေးသည်။ ပြီးထိုး- ရေဦး
ပေါက်ထိုးသည်၊ ဟံသာဝတီက ၁၂၅၆-ခုနှစ်
ရိုက်သော ဆုတောင်းခန်းမူ ၁၈၅-၌ “မြင်
သားဆင်းရဲ၊ ရေယဉ်ဝဲသို့၊ ကျလှဲပြုန်းထိုး၊ ရေ
တပိုးသို့” ဟု နသတ်ပြုန်းရှိသည်။ ယင်းဆု
တောင်းခန်း ပျို့အဆိုကို လိုက်၍ တွင်းသင်း
မင်းကြီးက ဇနကပျို့ အစ ၁-တွင် “မဟာ
သာဂရ၊ အဏ္ဏဝဟ၊ အစမပေါ၊ ဆုံးမမြင်

သည်။ ယဉ်ရှင်နက်ကျယ်၊ ပင်လယ်ရက်ဆဲ၊
 လှိုင်းမထဲ၌၊ ကျလဲပြုန်းထိုး၊ တံပိုးလွှမ်းပစ်၊ မွန်း
 ကျနစ်သား” ဟု စပ်သည်။ ယင်းသည့် ဆု
 တောင်းခန်းပျို့၊ ဇနကပျို့များ၌ န-သတ်ပြုန်းကို
 မကျေနပ်သဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေရာ ၁၂၂၅-
 ခုကူးသော ဇနကပျို့ပေမူ၌ “ပင်လယ်ရက်
 သဲ၊ လှိုင်းမထဲ၌၊ ကျလဲပြုန်းထိုး၊ တံပိုးလွှမ်း
 ပစ်၊ မွန်းကျနစ်သား” ဟု မ-သတ်သေးသေး
 တင်နှင့်တွေ့ရမှအမှန်သိရသည်။ “ရေဝဲလိုက်
 ပြီး၊ ကုလားကျိုးနှင့်၊ မိုးဘိုးထက်မှာ” (နတ်
 ရှင်မယ်တော်ချောင်း-၂၄) “တောင်ကျင်လွှမ်း
 ဖုံး၊ ထိုငါးလုံးမှာ ပြီးခဲ့မြစ်သောင်” (လောကဝိ
 ဒူမော်ကွန်း-၈၆-၉၃) ပြီးထိုး=ရေရှူးပွား
 များတိုးတက်လာသဖြင့် ထိုးစီးလာသော ရေ၊
 ပြီးပွက်=ရေရှူးပွက်သည်။ “မြီးပျံ ခုန်လွှား၊
 ရေးကစားသော်၊ ရေသားပြီးပြွက်၊ ဗလုံတက်
 ၍” တိမ်တိုက် တောင်လုံး၊ ပြီးတပြွက်ပြွက်၊
 ဂယက်ရေပန်း၊ တင်းကျမ်းပြင်းခပ်၊ ကြယ်ခွပ်
 ခေါင်းဖြူ၊ ကြွက်ကြွက်ဆူ၏” ပလုံထိုး၍၊ တံပိုး
 ပြီးပြွက်၊ ရေပန်း တက်က”၊ တောင်ဖီလာ
 ဆရာတော်ရေး လောကဓာတ်ပုံ ရွှေကြေးငုံ
 လင်္ကာ။ ။ ပြီးပြောရွာ=ရေပွက်ပေါများသော
 ရွာ၊ ဤသို့လျှင် ပြီးထိုး၊ ပြီးပွက်၊ ပြီးပြော-
 ပေါဟာရတို့ကိုထောက်၍ ဤနတ်သျှင်နောင်ဆို
 ပြီးရေ-ဟူသည် အခံရတု၌ ပြီးခဲ့ခြင်းကြောင့်

ပြုံးချောင်း၊ အလိုက်ရတု၌ သမိုင်းကြောင်း
အရ ကန်ရေ အပြင်-ရှမ်းပြည် ဆင်တောင်မှ
ရေရှူးဆင်းကာ ရေဦးပေါက် ဆင်းလာသော
ကြောင့် ပြုံးကြောင်း အရေးတူ၊ အသံတူ
အနက်ကွဲ ခွဲထားကိုပြသည်ဟုမှတ်ဖွယ်တည်း။

ပေါက်ပြ (၁၆-တ) ကျော်စောထင်ရှားသည် “မ
ဟာဓမ္မပါလ၊ ပေါက်ပြကျော်ထင်၊ ပညာရှင်”
(ဓမ္မပါလ-၃၀)

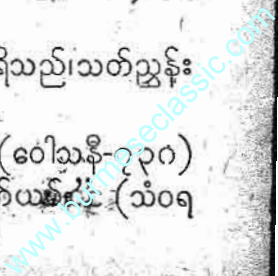
ပေါက်လဲ(၁၃-ပ, ၅၀-ပ) ပေါက်ပင်နှင့်လဲဝါလက်ပံ
ပင်၊ (ဦးရွန်းဖြေ-၂၉၂) “ပေါက်လဲလည်းငုံ၊
ရာသီကံမြို့ဖုံမထသေး” (ကဝိလူကဏ္ဍ-၁၃၀)
“လဲပန်းနှင့်ပေါက်ပန်း၊ အနန်းနှင့်စွယ်တော်”
(ရာမရကန်ပ-၁၁၇) ပေါက်ပန်းနှင့်လဲဝါ၊
တမာနုသစ်၊ ကျေးဥနှစ်ကဲ့နွယ်” (၎င်း-၂၀၇)
လဲ = လက်ပံပင်မှရသောဖို၊ ပေါက်နှင့်လဲ တ
ခြားစီယူရသော သာဓကများ။

ပေါင်စည်းသားဖြေ (၁၇-ဒ) မိုးသားမြေးခေါ်
အညို၊ တအေးအေးထစ်ချုန်းသည်၊ (ဦးရွန်း
ဖြေ-၅၇)

ပျော့ခင်းယု (မြန်မာသံယောဂ-၁၃) မရွှင်လန်းသော
လက္ခဏာ။

ပျော့ခင်းသမ်း (၃၅-တ) ပျော့ခင်းရိသည်၊ သတ်ညွှန်း
၂၀-ကြည့်။

ပိုက်ဖြူ (၆၄-မ) ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်းခြင်း (ဝေါသနီ-၇၃၀)
“ခြေတော်စုံကို၊ ပိုက်ခြုံဖတ်ယစ်” (သံဝရ

၃၀) “ဝမ်းထဲပိုက်ခြုံ၊ တရားရုံသား” (ဘုံခန်း ၃၀)

ပိုက်ဖြား (၁၁-တ, ၃၇-တ) ယုယသည်။ ကျူးပိုက်ဖြား = ယုယုယ သာယာစွာ ပြောဆိုသည်။ “ကျွန်မကိုမြှောက်စား၊ စေတနာ ထပ်ပွား၍ ပိုက်ဖြားသည့်လက္ခဏာ” (စလေမေတ္တာစာ ၃၀) “ပိုက်ဖြားရင်ခွင်၊ တင်ထက်တင်၍” (နဝဒေး ၂၄, ဘုံခန်း ၃၀-၅၇)

ပြိုက်ကျ (၁၁-ပ) မျက်ရည်တပြိုက်ပြိုက်ကျသည်မှာ နှင်းရည်ထက်သာသည်။ ယိုကျသည်” (မြန်မာသံယောဂ-၁၃)

ပြိုက်စက် (၃၃-ဒ) ပြိုက် = ညီညာ၊ “ပြိုက်ပြိုက် ကျလျက်၊ ပြိုက်စက် ပြိုက်ရွမ်း” (ကဗျာသာရတ္ထ ၅၂)

ပြိုက်ရွမ်း (၄၂-တ, ၅၃-တ) မျက်ရည်ရွမ်းရွမ်းစိုမျှ တပြိုက်ပြိုက်ကျသည်။ “ကောင်းရည် ထိုက်လိုက်၊ ရွမ်းရွမ်းပြိုက်စွာ၊ အုပ်ပိုက်တပေါင်း” (တရုပ်သံရောက်-၁၇)

ပျိုး (၂၂-ဒ) ပွားများသည်။ ဗျာပါပျိုး၊ ပူဆွေးဗျာပါပွားများ၊ “ရန်ကိုရန်ငြိုး၊ ရန်တုံ့ပျိုး၍” (မဃဒေဝ-၂၀၆) “သင်တိုင်းခြုံ နတ်မောင်ငယ်၊ ကြံဆောင်ဖွဲ့ဖန်ပျိုး” (ပဒေသာ-ပ, ၂၁၇) “သရေထိန်ငြိုး၊ လှလင်ပျိုးတို့” (မဃဒေဝ-၆၄)

ဖြိုးထွေ (၇-၀) အများအပြား၊ “ရေဆိုမနိုင်၊ စည်
ခိုင်ဖြိုးထွေ၊ မင်းဆွေစိုးမျိုး” (မင်းရဲဒိဗ္ဗ-၈)
မွမ်းစိုင်လည်း အများအပြားအဟောပင်။

ဖြူညွန့်ရွက်ဆိုင် (၇-၀) ရှစ်ဆိုင်ရွက်ကြာချီကို ထပ်
ဖွင့်သောအလိုက်ရတုဟု ဦးတိုးကဆို၏။ ထီး
ဖြူရိပ်ဆိုင်ဝန်းလျက် တိမ်အထွတ် အဖျားတိုင်
ရောက်အောင် ပျံမတတ်ရှိသော ပြာသာဒ်၌
ရှိခိုးပူဇော်ခံ၍စံနေခိုက်အခါဦးရှုန်းဖြေ(-၁၁)

ဖြူမြိတ်စို့လည်း (၁၄-၃) မြိတ်လွတ်မဟုတ်သေး၊ မြိတ်
စို့သာဆိုလိုသည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ)
“ဆွေသည်ဝင်းညို၊ ဖြူမြိတ်စို့လည်း၊ မြသို့
မယွင်း၊ သွယ်နွဲ့ရှင်းနှင့်” (နဝဒေး-၁၇၆)
မြိတ်စို့အငယ်၊ မြိတ်လွတ်အကြီး၊ ဆံပင်များ
မှာနားရွက်နောက် ညွတ်နေဆဲဖြစ်၍ မြိတ်
လွတ်ရွယ်မရောက်သေး။

ဖြေဆည် (၂၇-၃-၆ ၂-၃) အလွမ်းဖြေသည်။ “စက်
နယ်လည်သည်၊ ဖြေဆည်လည်းသမ်း၊ ညှိုး
လည်းသမ်း၊ (နဝဒေးရတု-၁၀၆)

ဖြေဆန်းဗျာပါ (၁၀-တ) လာခါနီးပြီဟု မယ်၏
ကြောင့်ကြဗျာပါပြေရုံဖြေဆန်းဖြေသည်၊ ဝတ်
ကြေဝတ်ကံသာဖြေသည်။

ပျေပျဉ် (၁၀-ပ) တားဆီးသည်။ (ဝေါသနီ-၆၀၆)
“မိစ္ဆာဖြေပျဉ်၊ ပညာယဉ်က” ဆုတောင်း-
၁၀၀) “စိတ်ဝိညာဉ်ကို၊ ဖြေပျဉ်ချုပ်တည်း”

(ပါရမီ-၇၁)ဖြေဖြည်-လည်းရှိသည်။ “မချိုင့်
မူနည်၊ ညှိုးငယ်သည်ကို၊ ဖြေဖြည်ဆို၍” (နဝ
ဒေး-၁၀၀-၃၆)

ဖွေနှည် (၄-တ, ၂၃-တ, ၅၁-တ, ၅၇-တ) အနှံ့ရှာ
ဖွေခြင်း၊ ဖွေနှောက်ခြင်း၊ (ဝေါသနီ-၄၂၅-
၅၉၀) “စိုစိုပြည်ပြည်၊ ကြာမြင့်ရှည်၊ ဖွေနှည်
စိတ်စက်လေး” (ကဝိလက္ခဏ-၁၅၀၁)
“အာဇာနည်၊ ကျင့်မူနည်၊ ရေနည်၊ ဖွေနှည်
သည်။” (ဝဏ္ဏဗောဓန-နှည်သတ်အင်း)

ဖော်နည်းသူကို (၁၆-တ) “နွေနှောင်းရက်လျှင်”
၏အလိုက်။

ဖြား (၃၀-ဒု, ၃၀-တ) သွေးဆောင်ခြင်း။

ဖြားယောင်း (၆၂-ဒု) “နှစ်သက်ဖြားယောင်း၊ ရင်
ငွေ့ပေါင်းလျက်” (ဘုံခန်း-၄၃)

ဖက်မျှရည်တူ (၄-ဒု) “မိမိကိုယ်ကိုဟူကအဖက်မျှသ
သူ အရည်တူသသူမရှိ၊ မည်သူမျှမတန်၊ ဆိုစ
ဟန်နှင့်” ဟု (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၂၇) ရှိသော
ကြောင့် သက်မျှရည်တူကွဲကိုအလေးမပြုသင့်။

ဖျင် (၆-တ) ပေါများသည်။ “များဖျင်၊ ဖျင်မျှ” (ဝဏ္ဏ
ဗောဓန၌ အပင့်) မြန်မာသံယောဂ (၇၁)
စသော အခြားကျမ်းက အရစ်ပြုကြသည်။

ဖင့်နွဲ့ (၃၀-ဒု) ကြာနွေးလေးဖင့်သည်။ “အောက်ကျွတ်
မူထား၊ ဖင့်နွဲ့သွားလျက်” (ဘူဇာလင်္ကာ-၅၆)

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၂၀၁

မြစ် (၉-ဒု, ၉-တ)ဖြင့်,လျှင် အနက်ရှိ ကြိယာဝိသေ
သနပစ္စည်း၊ “ကျွန်ုပ်မှာလျှင်” ငါးရွာ
တင်ချက်၊ သည်အတိုင်းဖြစ်၊ ခက်ကရော့မည်”
(ရာမရကန် ပ-၂၃)

မြည်းပျ (၄၂-ဒု) မြည်းသက် (၂၇-ပ)နှေးသည်၊
သိမ်မွေ့သည်။

ပွတ်လျှာ (၄၇-ဒု, ၆၀-ပ) စကားနှစ်ခုပြော၍ ဖွတ်
လျှာနှင့်တူသည်။

စန်စကြာ (၁၃-ပ)အတွင်းကား ရွှေ, အပကား ဖန်
ဖြင့် ပြီးသောနေ။

မြုတ်ခြည်း (၁၇-ဒု, ၃၇-တ, ၃၆-တ) ရုတ်တရက်
အလျှင်အမြန်၊ “လိပ်ခဲတည်းလည်း၊ တချက်
တည်း၊ မြုတ်ခြည်းရုတ်ခြည်းဆို” (ကဝိကက္ခ
ဏ ၁၆၅၄)

ဖောင်းကျည် (၀-ပ)စေတီအစိတ်အပိုင်း။

ဖဟို (၄၁-ပ)အလယ်မန်တိုင်၊ (ပေါရာဏကထာ
ဋီကာ ၁၄၀)

ဗျာဒိတ် (၅-တ)ရည်ညွှန်းဆိုစကား။ အမိန့် (သက္ကဋ
ဗျာဒေဓ)

ဗျာပါ (၁-ဒု, ၂၂-ဒု, ၂၇-ဒု, ၂၀-ဒု, ၃၃-ပ, ၃၅-ဒု)
ပါဠိ-ဗျာပါရ=ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်း၊ ဗျာပါချန်
ခွဲ=ကြောင့်ကြစိုက်မှုကိုချန်ထားသည်၊ ဟဲဖက်
ပေးသောစာကို ကြောင့်ကြမစိုက်။

၂၀၂ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ဗျာပါယူပန်း(၂၂-တ) ဣန္ဒာဝံသ ပ-၂၂၀, ကုသ
၂၉၅၊ သစ္စာပန်းလည်း ခေါ်သည်။

ဗျာပါရည်နှင့် (၂-ဒု) ကြောင့်ကြဗျာပါရဖြင့် ရည်
ရော်သည်။

ဗွေ (၂၀-ပ, ၄၀-တ) အလယ်ခေါင်၊ ဇေယျရန္တ
မိတ်ရတု-၄)

ဘနန်း (၃-တ, ၂၉-ပ, ၅၄၁) လုလု, မတတ်၊ “စက်
မီးယံသို့၊ ထက်ယံ ညီးထွန်း၊ လောင်ဘနန်း
တည့်” (နဝဒေ ၃၃)

ဘဝင် (၁-တ) ဘဝ + အဂ္ဂ၊ ဘဝ = ဘုံ + အဂ္ဂ = အ
မြင့်ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးဘုံ၊ တဝင်သုံးပါး (က)
ပုထုဇ္ဇန်ဘဝင် = ဝေဟုပ္ပိလ်ဘုံ (ခ) အရိယ
ဘဝင် = အကနိဋ္ဌဘုံ (ဂ) သဗ္ဗဘဝင် = နေဝ
သညာနာသညာယတနဘုံ။

ဘဝင်ရှည်ညီ (၂၄-ပ) ဘဝင်နှင့်နှိုင်းရှည်သော် ညီ
နေသည်။

ဘယ်နံ့ (၁၀-တ) အဘယ်အချိန်ခါ၊ “ထွက်ဖြူဘယ်
နံ့၊ ပေါ်လတ္တံ့နည်း” (ဇာတ်ပေါင်း-၁၇)

ဘွယ် (၂-ဒု) အင်းဝခေတ် နောက်ပိုင်း၌ ဘကုန်း
ဟူသမျှကို ဖအုပ်ထုပ်သို့ ပြောင်းလိုက်ကြသည့်
ဤလက်ဝဲနော်ရထာ ရေးကူးစုံသော မူဟာ ဘ-
ကုန်းချည်းရှိရာ ဥပမာဟောကိုသာ ဖ-အုပ်
ထုပ်ပြောင်း၍ ကြိယာဝိသေသနပစ္စည်း ဘွယ်
ကိုကား ဘ-ကုန်းအရေး၌ပင် ရှေးသူဟော

တို့အစွဲသန်ပုံရသည်။ “သေပြီးသဖွယ်၊ သနားဖွယ်သို့၊ အကယ်မျက်မြင်” (မယ်ဒေဝ-၃၄၂) ရှေးဥပမာဖွယ်၊ နောက်တွယ်ကားဘ-ကုန်းသတိထားကြကုန်၊ (မန်လည်ကိုယ်တိုင်ရှင်းခဲ့သောမယ်ဒေဝလိနတ္ထဒီပနီ-၂၀၃)

ဘွယ်သာပည်း၏ (၅-တ) ဝမ်းနည်းဘွယ်သာများသည်၊ ပည်း=များပြားသည်။

ဘက် (၁၉-တ) ပစ္စပည်းသည်ဘဲသို့ပြောင်းသကဲ့သို့ပင် နှင့်တူသော ပစ္စည်းပက်မှ ဘက်ပြောင်းသည်။ “မီးပန်းဖော်နည်းပက်” (ကဝိလက္ခဏာ ၂၉၉) နေမိရကန်-၁၄-၂-၌ဘက်ပစ္စည်း။

ဘုံမြင့်နန်းသူ (၃-ပ) ဓာတုကလျာ ဆုတောင်းရေးစပ်သောမောင်ဘွဲ့။

ဘုံဝန်းအုံး (၃၂-ဒ) ဘုံလျှိုအုံးဝန်း (ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေမူ၌ ဖို-ဖိုလျှိုရှိသည်။)

ဘုန်းစက်ဗျာဒိတ် (၁-ဒ) ဘုန်း-ဘဂအနက်၊ ယခုခေတ်ဖိုန်းရေးသည်။ စက်=အာဏာစက် + ဗျာဒိတ်-အမိန့်။

ဘုန်းချင်းဆုံကို (၁-ပ) ဘုန်းကံချင်းဆုံသောမယ်။

ဘုန်းဟေ (၂၆-က) ဘုန်းကံရှိသည်၊ ဟေ=ဟိ=ရှိ။

မကန် (၇-ဒ, ၃၄-တ, ၃၅-ဒ) မဆန်၊ ပြည့်လုံမိမောက်သည်။ “ရှစ်သောင်းမကန်၊ လေးထောင်လွန်၍” (လောကဝိဒူ ၁၆) (သတ်ညွှန်း ၃၄ ကြည့်။)

မကိုဋ် (၁၂-ပ) မကုဋ်-ပါဠိ၊ အထွတ်သဗျူ။

www.burmeseclassic.com

မကျူးထင်ထင် (၁၁-တ) ကဆုန်လကိုမလွန်စေရပါ။

မကြောက်ခြည်မြူ (၅-ပ) "သစ္စာ ပျက်ယွင်းမည်သို့ ဆံခြည်လောက် မြူမှုလောက်မျှ မကြောက်လန့်သူ၊ အချဉ် "သစ္စာကျိန်မကြောက်သောကြောင့်" ကျိန်ထားသောသစ္စာစကားကျိန်စာကို မကြောက်။

မစိတို့လျှင်-မစဉ်တို့တတ် (၂၄-ဒ) မစီမစဉ်တတ်။

မဆံ (၆၇-ဒ) မဆက်ဆံ၊ မရောနှော၊ (ဝေါသနီ-၅၃၃)။

မဆင့်လေပဲ့ (၁၉-ပ) မေတ္တာရစ်ခွေခြင်းသည်မဆင့်မထပ်လေပဲ့ နေလေသည်ကား စစ်မြေပြင်၌ ဖျော်ဖြေသူ ရှိနေလေပြီထင်သည်။ (ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၄၂)

မတန် ပြက်၍ (၂-တ) သူမတူတန်အောင် အရောင်တောက်ပသည်၊ ပြက်=အရောင်၊ "ကြာနေပြက်သို့" (စလေမေတ္တာ-၄၆) သူမတူအောင် အရောင်အဝါ တောက်ပစေနိုင်သောရှင်ပင် ကျောက်ဆောက် ဘုရားသည် ကောင်းကင်ပျံတက်၍ ကွန်ရက်ရောင်ခြည်ပြုပါဦးလော့။

မတုံ့ဖဲသည် (၁-တ) တုံ့ပြန်မှုမပြုဘဲဖဲကြည့်ခဲ့သော်။

မတည်မှန်ယွန်း (၂၄-ပ) စကားမတည် အမှန်မှ ယွင်းပျက်ခဲ့သည်၊ ယွင်း=ယွန်း အနက်ထုနသတ်နှင့် င-သတ်ပြောင်းသည်။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၂၀၅

မထောက်ရည်တူ(၅-တ)အရည်အခြင်းတူသောသူကို၊
မျှမထောက်ညွှာ၊တချို့ မူမှာ မတောက်ရှိသည်၊
မတောက်ချ၍ မတောက်ချီ၊ မထောက်ချီလျှင်
မထောက်ချ-မြင်းဆက်ခွ စံပယ်ချီ စံပယ်ချဟု
ဦးတိုးကဆို၏၊(ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင်ဖြေ-၁၀)
မကြောက်-ချီခွဲ၍ မကြောက် ချသောကြောင့်
စကြာလည်။

မနီးရံလည်-အာကာကွန်ရင်၊ (၈-ပ)အနဝတတ်အိုင်
ကိုတောင်ငါးလုံးရံနေသည်၊သုဒဿနတောင်၊
စိတ္တကုဋ်တောင်၊ကာလကုဋ်တောင်၊ဂန္ဓမာဒန
တောင်၊ကေလာသတောင်၊ ထိုတောင်ငါးလုံး
တို့သည် တတောင်နှင့်တတောင် မနီးကုန်၊ထို
တောင်ငါးလုံး၏ အထွတ်တို့သည် အနဝတတ်
အိုင်ရှိရာ ရှေ့သို့သာညွတ်၍ တည်ကုန်၏၊ အန
ဝတတ်အိုင်၏ တောင်မျက်နှာ နွား(ဥသဘ)
ခံတွင်းမှ ထွက်သောရေသည် သုံးပတ်လကျာ
ရစ်လည်၍ တောင်မျက်နှာသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်
ကျောက်ဖြာအပြင်ဖြင့် စီးသွားသည်၊ တောင်
ကိုခတ်မိသောအခါ ကောင်းကင်သို့ တက်ပျံ၍
ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်စီးပြီးလျှင် ကျောက်ဖျာ
အပြင်၌ ကျ၏၊ ထိုရေတို့တွင် အိုင်ကိုသုံးပတ်
လည်စီးသည်ကို အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါ၊ ကျောက်ဖျာ
အပြင်၌ စီးသည်ကို ကဏ္ဍဂင်္ဂါ၊ကောင်းကင်သို့
ပျံတက်သည်ကို အာကာသဂင်္ဂါ၊ အာကာသ
ဂင်္ဂါကိုရည်၍“အာကာကွန်ရင်”ဟု စပ်သည်၊

၂၀၆ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ဆင်ရှိရာက ဆိုသောစကားသည် ဆင်ရုပ်မှီ
သော တောင်က စီးလာသည်ကိုရည်၍ စပ်
သည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၄၈) အနဝ
တတ်အိုင်မှ စီးလာသော အာကာသဂင်္ဂါသည်
ဆင်ရုပ်ရှိရာတောင်မှ စီးလာသကဲ့သို့ ကမ်းနီ
မြစ်သည် ရှမ်းပြည်ဆင်တောင်မှ စီးလာသည်။

မဏိစူဠာ (၆၂-၃) တာဝတိန်သာရှိ စူဠာမဏိစေတီ။

မပျံ့ (၂-၀) နားမှာမပျံ့လာ၊ နားမှ လေသံ မကြား။

မပျောင်းရစ်တည်(၂-၃)မယ်၏စိတ်သည် မပျောင်း
မပျော့ မေတ္တာဖြင့် မရစ်ပဲ တည်တံ့ခိုင်မြဲလှ၏။

မပြပျောင်းရုပ်(၂၁-၀) “မပျောင်းရစ်ဟန်” (၁-၃)
ပျောင်းပျော့သော ရုပ်သွင်ကို မပြ-စည်းချုပ်
ပြီးလျှင်(ဦးရွန်းဖြေ-၅၆)

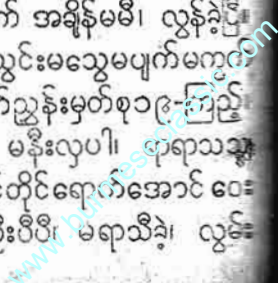
မဖူးကြားကာ (၆၇-၃) ကြားရုံသာ ကြားရသည်။
မဖူးရပါ။ ကုလားစစ်ကာ ဆောင်ယူ၍ သံ
လျှင်ရောက်မှ ဖူးရပါသည်။ (ဦးရွန်းဖြေ-၅၀)

မပွယ်ချစ်နေ (၁၉-၃) မဖွဲ့ဘဲ ချစ်သောအနေကဲ့သို့
(ဦးရွန်းဖြေ-၅၅)

မမိလွန်ခဲ့ (၁၁-၃) ပန်းများပေါ်လျှင် လက်နှင့်ဆင်
ပေးမည် ရည်ရွယ်လျက် အချိန်မမီ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။

မယွက် (၂၀-တ, ၅၃-၃) မယွင်းမသွေမပျက်မကွက်
(သံယောဂ-၆၄) သတ်ညွှန်းမှတ်စု၁၉-ကြည့်။

မရာသီ (၃၇-၀) သီ=နီး၊ မနီးလှပါ။ မရာသီ
မရှိပါ။ တပေါင်းလစင်တိုင်ရောက်အောင် ဝေး
လွန်းလှသည်။ “နွေဦးပီပီ၊ မရာသီ၊ လွင်း

ညီနှင့်ကိုယ်၊ဖူးချင်လိုပါ။” သံတော်ခံရာနေနန္ဒ
ဆို ကျည်းရှင်စောနှင့်ချီရတု။(ကဗျာဗန္ဓ-၁၆)

မယွန်း (၁၂-၃) မတိမ်းမယိမ်း၊ ထပ်တူ၊ “ရွှေရည်
ပုံသွန်း၊ စံမထွန်း၊ မြှိုဝန်းလှညက်ခြေ” (ကဝိ
လက္ခဏ-၇၀၂)

မရက်သွားချင် (၁၀-တ) မြဲသိတင်ဘုရားရွှေတော်မှ
ထွက်ခွာမသွားရက် မသွားချင်ပါ။

မရည်းမထင် (၅၀-ပ) ရည်ရွယ်ထင်မြင်ချက်မရှိ။

မရွံ့လေနှင့် (၆၅-၃) မကြောက်လေနှင့်၊ “ထိုးထိတ်
မရွံ့၊ လက်ငံမြောက်မြား” (ပါရမီ-၁၀၀)

မရှုတောင်း (၁-ပ) တောင်းပစ္စည်း၊ ဖြစ်ခဲ့သော
သဘောပြုမြင်နိုင်ရန် ခဲခက်သော သစ္စာကို
မြင်နိုင်ခဲ့မှုဖြစ်သော ဘုရား “ငါ-မရတောင်း
ရသည်” (မဏိကုဏ္ဍ-၃၄)

မရှိမ်းမသွယ် (၁၀-တ) မှိုန်း၍ နေသည်ကို ရှိမ်း၊
“နွေကိုလွန်၍၊ ခါထန်နေငြိမ်း၊ ရှိမ်းတုံဆည်း
ဆာ” (ဆုတောင်းခန်း-၀၉) “ညွတ်ရှိမ်း
ဧုန္ဒြေ” (ကဝိလက္ခဏ-၄၇၂) ရောက်လာ
တော့မည်အရေးတွေ့လျှင် မမှိုန်းတော့ပြီ၊ဖိန်း
ရှိမ်းခြင်း မရှိပြီ။

မလွန်ခေါက်ရက် (၁-တ) ခေါက်ရက်သည် မ-ပဋိ
သေမနှင့် တွဲလျှင် နှစ်သက်ခြင်း အနက်၊
မတွဲလျှင် ခဲယဉ်းစွာ ကြိမ်ဖန်များစွာအနက်၊
မလွန်ခေါက်ရက် = မုဋ္ဌောဘုရားရှင်ကို လွန်
သွားရန်ခဲယဉ်းလှပါသည်။မလွန်မသွားချင်ပြီ။

၂၀၈ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

မဟေသရီ (၄၀-၀) ဘုရားဟော မဟေသီကို မဟော၊
ကျက်သရေဟော သီရိကို သရီ စပ်သည်။
အသရေရှိသော မဟေသီဘုရား၊ နောက်က
ကပ်လျက် နောင်တော် ညီ-ရှိသည်။ သက်တော်
ထင်ရှားဂေါတမ၏-ညီဖြစ်သောစေတီ။

ဗျသက်ဝေမြဲ (၃-၃) ချစ်သူတို့တံတွာ အသက်ကို
ဝေမျှထားမြဲ။

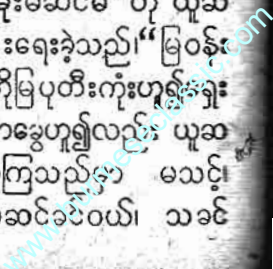
မြမြ (၁၉-၃) မြစ်တခွင်လုံး မြအရောင်ကဲ့သို့ စိမ်း
မြကြည်သောရေရှိ။

မြမြမြူး၍ (၆၁-၀) နဝဒေးရတု ၂၁၃-၌နဝဒေး
ရေးဟု ဆိုသည်။

မြရည်ကြေးစိမ်း (၅၀-၃) မယ်၏ အကြောသည်
မြရည်ကဲ့သို့ စိမ်းသည်။

မြလွမ်းစောင်ဝန်း (၃၂-၀) မြကဲ့သို့ ညိုသောစောင်
အဝန်းကို လွမ်းသည်။

မြဝန်းရစ်သီ (၆-တ) မြပုတီးကို ဝန်းရစ်သီကုံး၍
ဆင်သကဲ့သို့ မယ်၏အမိန့်ကို ဆင်မြန်းချင်ပါ
သည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေ-၃၀) ဦးရှန်း
က ဤအဖြေကိုပယ်၍ “မိုးမဆင်မီ” ဟု ယူဆ
သဖြင့်အောက်ပါအတိုင်းရေးခဲ့သည်။ “မြဝန်း
ရစ်သီ” ဟူသောစကားကိုမြပုတီးကုံးဟူ၍ရှေး
အဖြေတွင် ပါသည်။ စာမွေဟူ၍လည်း ယူဆ
ကြသည်။ ထိုသို့ ဖြေယူကြသည်မှာ မသင့်။
“ကြူးမြောက် မြစင်၊ မဆင်ခပ်ဝယ်၊ သခင်

ထွေသာ၊ ကြားရပါမူ” ဟူသော-နောက်-ဂု-
အလိုက်ရတုမှာ မိုးဟု ယူသင့်သည်။ (ဦးရွန်း
အဖြေ-၁၁) ဦးရွန်းအဆိုကိုယူ၍ စလေဦးပုည
က “မြဝန်းရစ်သီ၊ မြခြေသန့်၊ ဆူကြွေကမန့်
တာအကြံ” ဟု မိုးဘွဲ့တေးထပ်စပ်သည်။ (တေး
ထပ်ပေါင်းချုပ်-၃၃၁)

မြသိတင် (ဂ-ပ) မြသိတင် နှစ်မျိုးရှိသည် (က) သရေ
ခေတ္တရာပြည်၌ ဒုတ္တပေါင်တည် မြသိတင်၊
“စေ့စေ့ထင်ထင်၊ မြသိတင်သည်၊ ဓာတ်ဗုဒ္ဓါး”
(ပြည်မင်းမျက်နှာရှည်ဆို ပြည်ဘွဲ့၊ ကဗျာပန္န
၆၂) ဝန်တောင်လည်ဆို မြသိတင်ဘွဲ့ (၎င်း
၁၄၀) ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံ-၂၆၉၊
၁၇၉-၅ ဆိုသော ပြည်၌ မွန်မြန်မာစစ်ချင်း
ဆိုင်သည် မြသိတင်တမျိုး။ ။ (ခ) ဤမြသိ
တင်ကား- တောင်ငူမြသိတင်၊ တောင်ငူအရှေ့
မြောက်ဘက် ရှစ်မိုင်ကွာခန့်၊ ပေါင်းလောင်း
မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းပေါ်မှာတည်သည်။ ကမ်း
နီရွာကိုဖြတ်၍ စီးသွားသောချောင်းကိုကမ်းနီ
မြစ်၊ ဘုရားကို ကမ်းနီဘုရားခေါ်၏။ နရပတိ
စည်သူလက်ထက် နော်ဟေးမြနှင့် စောသိတင်
ကရင်မောင်နှမတို့ ကြီးမှူးတည်ရာတွင် ဘုရား
အပြီး မောင်နှမနှစ်ဦးလုံးသေ၍ နတ်ဖြစ်ရာ
နရပတိစည်သူက ကျသောင်းဝါး ပေါက်ရာ
ဒေသကို နတ်ကွန်းထားကာ ပူဇော်စေသော
ကြောင့် ကျသောင်းတောင် မောင်နှမနတ်တွင်

၂၁၀ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

သည်။ နော်ဟေးမြဲနှင့် စောသိတင်တို့တည်၍
မြဲသီတင်၊ (အရပ်ပြောစကား)

မြဲသွင်လိုလို (၈-၃) မြဲအသွင်ကဲ့သို့ ညိုသောအရောင်
ထင်ရသည်။

မြဲဟန်ရောင်ချိပ် (၁၆-၅) သုံးထိပ်တောင်ကြည့်။

မာဆ (၂၃-တ, ၂၈-ပ, ၄၆-တ) မာယသဘင် (၄၈-
၃) မာယမလွတ် (၂၃-တ) မာယသူဇာ (၂၈-
တ) မာယနတ်ကျော် (၁၇-ပ) နတ်သျှင်
နောင်ရတု၌ အချို့နေရာမှာ မိုးနတ်သား၊
တချို့နေရာမှာ သကြားမင်း၊ ရွှေနောက် အ
ဆက်အစပ်လျော်ရာ ယူရသည်။ မိုးကိုဆိုလို
သည့်အရာမေယ-ရေးရမည်ဖြစ်လျက် စာကူး
မှားဟန်တူသည်။

မှာခွဲရက်လျှင် (၁၁-ပ) ဤရတုမှာဇင်းမယ်သို့ နတ်
သျှင်နောင် စစ်ချီသွားစဉ် ဓာတုကလျာက
တန်းတပုံဆို၊ (တပို့တွဲလဦးရှန်း-၇၂)

မိတည်းရှေးလျှင် (၅၃-၃) အရိမေတ္တယျဘုရား၏ရှေး
ဂေါတမဘုရား။

မိနတ်တန်ဆောင် (၆၇) သံလျှင်မင်းသမီး မွေ့နွန်း။

မိမိ (၁၁-တ) ဝိစ္စာအနက်၊ စိစစ်မိမိ၊ အကြိမ်များစွာ
စိစစ်ဆင်ခြင်မိသည်။

မိ (၆-တ) ပစ္စည်းမီး၊ “ခုမှနောက်မှီ၊ လွှမ်းကားမိစိမ့်”
(ဆုတောင်းခန်း-၈၅) “မသေမိဝယ်၊ ဒိုဗ္ဗိ
တောကျောင်း” (မယဒေဝ-၁၆၉)

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၂၁၁

မီးရေလေဆုံး (၆၇-၃) ကမ္ဘာပျက်ချိန်ကို ပြသည်။
ပဌမဈာန်သုံးဘုံမီးဖျက်၊ ဒု-ရေဖျက်၊ တ-လေ
ဖျက်။

မီးရေတက်ပျံ့ (၈-၃) ရေအစုံမီးအစုံ ယမိုက်တန်ခိုး
ပြာဋိဟာ။

မြီးသွန်း(၄၃-ပ) အမြီးသွယ်သည်။

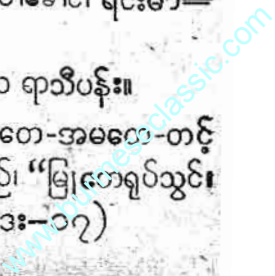
မုနော (၁၅-တ) တင့်တယ်ခြင်းအသရေ “ဘိသိက်
တင်သော၊ မုနောလည်းဆောင်” (နေမိမဋ္ဌစိုး
၁၄) ဤမုနောကား မ-သက်သက် မရေးရာ၊
အတင့် အသရေ မုနောဖြစ်သည်။ မ-ကို
တချောင်းငင်၍ မုနော ရေးရမည်။ (ဦးရှန်း
ဖြေ-၃၈)

မုလေး (၇-၃) မလေး၊ မြတ်လေးခေါ်ကြသောပန်း၊
“မလေးနှစ်ပွင့်၊ အဝေးရစ်ဆင့်၊ တရေးချစ်ခွင့်”
(နဝဒေးရတု-၃၀) “မလျှင်အစ၊ ရလည်းခွေ
ရစ်၊ အသစ်တခါ၊ တ-မှတမူ၊ တမ်းခွန်ထူ၍၊
အတူမကွေ၊ သဝေသေးသေး၊ လရေးပီမူ၊
ဖိန္ဒါနှစ်ဖြာ” (နဝဒေး-၅၆)

မုလေးခတ္တာနှင့်ရင်းမာပွင့်နှိုး (၂၄-၃) ရာသီပန်းများ၊
မုလေး=ဝါဆို၊ ခတ္တာ=ဝါခေါင်၊ ရင်းမာ=
တော်သလင်း။

မုလေးဝံပယ် (၁၄-၃) နယုန်လ ရာသီပန်း။

မြုတေ (၄၈-တ, ၅၆-ပ) အမြုတေ-အမထေ-တင့်
တယ်သည်၊ အသရေရှိသည်။ “မြုတေရုပ်သွင်၊
လှဆင်းပြင်ကား” (နဝဒေး-၁၇)

မူနည် (၁၅-တ) အမူအရာ သွင်ပြင်ဟန်ပန်း၊ “ပေါ်
ချောမူနည်၊ စည်းစိမ်သည်လည်း” (ပါရမီ-
၈၀)

မူရ ၁၀-ဒ) အမူအရာ၊ “ကြည့်ရှုမူရ၊ သားရွှေ
ကျူသို့” မနော်-၅၄)

မြူချည် (၅-ဒ) မြူမှုန်အရောင်။

မြူတာ (၂၁-ပ) အိုးဝယ်၊ အလယ်ပူ၊ အထက်အောက်
ရှူးညောင်ရေအိုး၊ “မြူတာအိုးပျစ်၊ ညာသစ်
ခမိုး၊ ကြာသွတ်အိုးလည်း၊ (ဆုတောင်း-၁၂၃)

မူးမူး (၁၀-ဒ) အလွန်နိုးကပ်ခြင်း၊ လူနိုး၊ လူမတတ်၊
“ပြစ်မှားရှေးဦး၊ စားမူးမူးဝယ်” (ပါရမီ-
၁၇) ချီသွားမူးမူး = စစ်ချီခါနီး ရှေ့တရက်က။

မူးပော်ဘနန်း (၄-ပ) အမူးအရူး ဖြစ်လှမေန်း။

မွေ့ခံတ် (၉-ဒ) မွေ့ = အမွေ့ + ခံတ် = အရိုးတော်၊
“ဓာတု၊ အဋ္ဌိနှစ်ပါးပင်အနက်တူ၊ အရိုးတော်
ကို ခံတ်-ဟုဆိုသည်။ မွေ့တော်မှာ မြန်မာမှု
ဘုရားရှင်၏ အမွေ့အနှစ် ဖြစ်၍ မွေ့တော်၊
(လက်ဝဲနော်ရထာလျှောက်ထုံး-၁၉၃) ဘုရား
အရိုးတော်ကို ဓာတ်တော် မွေ့တော် နှစ်မည်
လုံးခေါ်၊ ရဟန္တာသာဝကတို့ အရိုးကိုကား
မွေ့တော်မခေါ်၊ ဓာတ်တော်သာ ခေါ်သည်
(ဝေါသနီ-၄၄၀)

မဲ့ကျန် (၃၁-ဒ, ၃၃-ဒ, ၃၅-တ, ၃၆-ပ) မွေ့
လျော့သည်၊ “ပေါ့ပေါ့တန်တန်၊ လွန်မဲ့ကျန်၊
စရန်မသတ်သာ” (ကဝိလင်္ကာ-၆၂၂)

မေးမြူ (၄-တ, ၅၆-ပ) မေးခြင်းအနက်၊ မြူအနက်မဲ့၊
“ပုံစံမွှေးမြူ”(ဝေါ-၄၄၀) “ခံနဲ့ဖြူဝယ်၊ မေး
မြူစိစစ်(နဝဒေး-၁၂၂)

မွှေးတူကင်း (၁၆-ဒ) အမွှေးတွင် အတူမရှိသော
ပန်း၊ ဤ၌ ပန်းကို သကျမဉ္ဇူ၊ ဘုရား၊ စွယ်တော်
စင်မှတင်သော စွယ်တော် မြသဝိက်၊ သို့မ
ဟုတ် ပန်းဟု အမျိုးမျိုးဖြေကြသည်၊ ရှင်ဥက္ကံ
သမာလာအဖြေ၌ စေတီတော်။

မယ်သို့ရည်နီး (၁၀-တ) နီးလွယ်အောင်မယ့်ကိုရည်၍
လွမ်းပန်းကြီးဘိသည်(ဦးရွှန်းအဖြေ)

မယ်ထူး (၃၅-၁) မယ်တယောက်တည်းသာ။

မယ်ထက်ချစ်ရန် (၄-တ) “မယ့်ထက်ချစ်ရမည့်သူ
အခြားရှိပြန်သောကြောင့်”(ဦးရွှန်းဖြေ) ဤအ
လိုမယ်ထက်ချစ်ရန်၊ “အလုံးစုံသောအသက်
ကို စုနှင်းဆက်သ၍ မယ်တို့မေတ္တာ အလုံး
ဆက်သဖြင့် ချစ်အံ့ဟု ခန့်ရန်သည်၊ (ရှင်ဥက္ကံ
သမာလာဖြေ) ဤအလို “မယ်ဆက်ခန့်ရန်”
ရှိစေလိုသည်၊ ဝါဒနှစ်မျိုး။

မော (၃-ပ) ဆိုမော = အဖန်ဖန်ဆိုသော်လည်း။

မော်တောမည်ရွှန်း (၁၂-ပ) ယခုရွှေမော်ခေံခေါ်
သောဘုရား၊ မွန်ဘာသာ ကျာတ်မောက်တံ
(ကျိုက်မူးတား) ကျာတ်- ကျိုက် = ဘုရား +
မောက် = ပေါ်သည် + တံ = နေသည် ပေါ်
နေသောဘုရား ပေါ်တော်မူ၊ “မော်ခေံခေါ်ရွှင်၊

ကျော်စောမြေပြင်၊ မျှော်မောပေချင်” (နဝဒေး ၄၄)

မြော်ပြန်မြင်နှိုင်း (၆-၃) တွေးမြင်လိုက်တိုင်း၊ မယ်၏ မျက်နှာကိုသာ မြင်နေရသည်။ မြော်မြင် အရေးသာခံက)

မြော်သိ (၅-၁) ဉာဏ်ဖြင့်မြင်၍ သိပါလျက်မတိုင် ကြားမိ၊ မြော်သည်မြင်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ မြော် မြင်ရေးကို လက်ညှန်းပြသည်။

မျှားနတ်နှောင်းစွန့် (၁၀-၃) အမျှားနတ်နှောင်းစွန့် ဆက်တင်သော (ဦးရွန်းအဖြေ-၅၃)

မျက်မည်း (၅၀-၁) အရွယ်ဆယ်ပါးတွင် စာခံသူ မယ်သည် ၁၅-နှစ်ရွယ် မျက်မည်း ဖြစ်ပါ သည်။

မြက်ဆိုဟခဲ (၁-၈) စိတ်မဖြူ-ညို၍ ရှိမည်ကိုလည်း အသမ်းအမဲ့မရှိပဲ” (ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေ) သမ်းမဖြင့်ဖြေသည်။ မြက်ဟဖြင့်မဆိုခဲ့၊ မတုံ့ မပြန်နေသည်။ (ဦးရွန်းအဖြေ) ဟခဲ-ဖြင့်ဖြေ သည်။

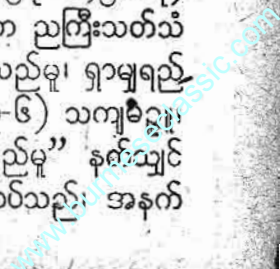
မင်သေ (၄၃-၃) ထိုးကွင်းမင်ကြောင်၊ ပေါင်တွင် ထိုးသောထိုးကွင်းတွင်မက၊ လက်စသော မြား၌ရေးထိုးသမျှလည်းမင်သေ၊ သေ = သွတ် သွင်းခြင်း၊ မင်သွင်းထိုး၍ဆိုးခြင်း (ပေါ်သနီ- ၄၉၅) မင်သေမှာ အရုပ်၊ အပြောက်နှစ်မျိုး ရှိသည်။ “ခွေးလင်းစားလည်းမင်သေခါးပြတ်

ပြက်နှင့်” (မှန်နန်း-၆၅)လက်မောင်းတွင်
မင်သွေဆေးနှင့် လက်ဝဲလက်ယာ ထိုးမှတ်ရ
သည်။(မှန်နန်း-တ၉၉)မိမိတို့လက်တွင် ကာ
ကဟန် မင်သွေထိုးသည်။ (မဏိရတနာပုံ-
၂၉၄)

မြင်တော်မြင်ထင် (၃၉-ပ,၃၉-တ) ဘုရားနှစ်ဆူ
(နဝဒေး ၁၅၀,၂၃၁)“မြင်ထင်မြင်မိ၊ထွန်း
ညိလှုံပတ်၊တောင်ထွတ်တောင်ဦး၊ ဖြူးရရူးတိ၊
ဆန်ကူးစကြာ၊ဒေသစာဖြင့်၊ ရှေးခါလွန်လေ၊
ကျင်လည်ပေဟု၊ ဉာဏ်ရွှေဖြန့်လျက်၊ ပြီးခဲ့
မြွက်သား၊ မြစက် သီတာ၊ လက်ျာရစ်လည်၊
တရထည်နှင့်၊ ရောင်ခြည်တသန်း၊ ဆိပ်သာ
ကျွန်းထက်၊ ဦးစွန်းနှစ်ဘော်၊ ညီနောင်ကျော်
သည်၊မြင်တော်တည့်နီးဝေး၊စုံကမေး”(မင်း
ရဲနရာ ဧချင်း-၃၃)အလို မြတ်စောညီနောင်
ကိုပင် ရေးစပ်လိုသည်။

မြင်သူမူးမော် (၆-ဒ) အတွေးအခေါ်ခက်၍ အမူး
အရူး ဖြစ်ဘိသည်။

မဉ္ဇူ (၁-ပ,၂-တ,၅၁-ပ,၅၆-ပ, ၅၇-တ,၅၈-ဒ)
မဉ္ဇူကိုအသံအားဖြင့် ရှေးက ညကြီးသတ်သံ
ဖတ်၏“သာရမဉ္ဇူ၊ ဝါကသည်မူ၊ ရှာမျှရည်
တူ”။ (ဇေယျရန္တမိတ်ရတု-၆) သကျဓိဉ္ဇူ၊
သက်မျှရည်တူ၊ မြွက်ဟသည်မူ” နတ်သျှင်
နောင်-၁) အချီ-အသံတူစပ်သည်။ အနက်

အားဖြင့် မဇ္ဈသည် နန္ဒမူလိဏ်ဝပေါက် မဇ္ဈ
သကပန်း၊ ရှေးကမဲဆူ-နောက်မည်ဇူ-နောက်
မြေဆူခေါ်သောပန်းပင်ငယ်၊ ပန်းပင်သာမန်
သုံးမျိုးဟောကြောင်း (ဝေါသနီ-၃၅၀)၌ ဆို
သည်။ ယင်းသုံးနက်ပြင် သာယာခြင်းအနက်
ကိုလည်းဟောသည်။ မဇ္ဈထွေလျှင် ယင်း
အနက်လေးမျိုးတွင် လျော်ရာအနက်ယူ။

မဇ္ဈခြည်မောင်း (၂၂-တ) ပန်းကဲ့သို့မောင်းသော
အရောင်တောက်၊ မန်းပင်သာမန်။

မဇ္ဈကဲ့သို့ ညွတ်လိမ့်မည် (၁၀-တ) နေထိပန်းကဲ့သို့
ခွေလိမ့်မည်။

မဇ္ဈသက (၅၆-၃) နန္ဒမူလိဏ်ဝ၌ ပေါက်သောပန်း။

မဇ္ဈဗျားရှင် ဂမုန်းအင်နှင့် (၁၂-ပ) မဇ္ဈခေါ် မြေဆူ
ပန်းနှင့် ဂမုန်းအင်ပန်း “သက်မှာမဲ့ငြား၊ အ
ဗျားအကွရာ” ဆိုသည့်အရ မဇ္ဈ၌ ဇ-အင်္ဂါနံ၊
ဂမုန်းအင်နှိုက်-အ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါသား အ
တွက် မဇ္ဈ၊ တနင်္ဂနွေသမီးအတွက် ဂမုန်းအင်
ဖြင့် နေ့သင့်၊ နံသင့် ပူဇော်သည်။ (ဦးရှုန်း
အဖြေ-၂၀) ဤအလို နတ်သျှင်နောင် အင်္ဂါ
နံ၊ ဓာတုကလျာ တနင်္ဂနွေနံ-ဟု ရိပ်ဝှဲပြောဆို
ရာကျသည်။ “ထိုမင်းနေ့နံကို ရာဇဝင်များ
မဆို သံလျှင်ဂျောက်မင်း၏ နေ့နံကို မဆိုရာ”
(မှန်နန်း-တ-၁၇၇) တွင်းသင်းရာဇဝင်က
အင်္ဂါနေ့ဟု “ခြင်္သေ့မင်းနံ” ဟူသော (၆၀-၃)
ဝေယန္တာတွင် ချီရတုကို ကိုး၍ ဆိုသည်။ ဤ

“မဇ္ဇူများရှင်၊ ဂဗုန်းအင်နှင့်” ရတုကိုကိုး၍ဆို
ရမည်လည်းမတိကျလှသေး၊ အကြောင်းသော်
ကားနဝဒေးဆို-၆၁ “မြင်းမိုရ်လက်ျာချီ” ရတု
တွင်လည်း “မဇ္ဇူများရှင်၊ ဂဗုန်းအင်နှင့်၊ ဖူး
ချင်ဆောက်တည်၊ မယ်သို့ရည်သည်” ဟု စပ်
ဆိုပြီးရှိနှင့်လေပြီ။

မင်းနေညီနောင် (၁-တ) တောင်ငူကို အစဦးတည်
သဝန်ကြီး၊ သဝန်ငယ်။

မင်းရဲကျော်စွာ (၄၃-ဒ) မင်းရဲကျော်ထင် (၆၀-ဒ)
နတ်သျှင်နောင်၏ညီများ (နိဒါန်းကြည့်)

မင်းလွင် (၁၁-ပ, ၅၂-ပ, ၅၈-ဒ) မြေမှထွက်သော
မြို့မှုန့်၊ မြို့ခိုးထသည်။ “သိမ့်သိမ့်ရိုက်ကျ။၊
မင်းလွင်မြူးလျက်၊ (ပါရမီ-၁၄၀)

မင်းဝံ (၅၇-ပ) မန္တလေးမှအထက် ရောဝတီမြစ်၏
အနောက်ဘက်ကမ်းခြေရှိတောင်တန်း။

မြင်းမိုရ်ကျေး (၅၇-ပ) မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်နေ၍
သကြားဆက်ဟန်။

မြတ်မုဋ္ဌော (၁-ပ) တောင်ငူမြို့အနောက်ဘက် မိုင်
၂၀-ခန့်ကွာရှိ ကျောက်ဆောက်မုဋ္ဌောဘုရား
“တသောင်း ရှစ်မည်” ချီ အလိုက်ရတုမှာ
“ကျောက်ဆောက်လျှံပြောင်” ဟု စပ်သည်။
လှည်းထောင်ကျောက်စာ ညွန့်ပေါင်း ၄-နှင့်
တကွ ကျောက်စာအများ၌ မထော-ရိသော
ကြောင့် ဘုရားစေတီကိုမုဋ္ဌော၊ တနည်းအား
ဖြင့် “မုဋ္ဌောကိုးတန်၊ မရကန်၊ ဗုန်းကန်ကြီး

မြတ်စွာ” (ကဝိလက္ခဏ-၆၄၀) ၌ ဆိုသော အတွင်းအပြင် မုဋ္ဌောကိုးဆူ လက်ဆုပ်-မုဋ္ဌ နံ့သာသားကို လက်တဆုပ်ရာမျှစီ ဖြတ်၍ ဆင်းတုထုလုပ် ဌာပနာသောကြောင့် မုဋ္ဌော ဤနတ်သျှင်နောင်ရတု၌ ဆိုသော မုဋ္ဌောမှာ လွတ်မြောက်ခြင်း အနက်ဟော၊ လက်ရာဟု ဖမ်း၍ လွတ်သော ခဏ၌ ပြီးသောကြောင့် မုဋ္ဌော၊ လငပုပ်ဖမ်းစဉ်တည်ဆဲ၊ လွတ်သော ခဏ၌ တပြိုင်နက်ပြီးသည်၊ ထို့ကြောင့် မုဋ္ဌောဘုရား (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၆)

မုတ်ချေမျက်နှာ (၁၇-တ) ပကတိမြဲတိုင်း မျက်နှာထိ ထား၍နေသည်။ (ဦးရွန်းအဖြေ-၅၀) မျက်နှာကို လိမ်းမြဲလိမ်းချေသည်။ မုတ်ညက် (၂-ပ) နှစ်ညံ့သည်။ မလ္လာ (၁၁-တ, ၅၇-တ,) မလ္လာထု ကျွန်းဖြစ်နံ့သာ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၅၁)

မှန်ကင်း (၂၉-တ, ၃၇-တ, ၅၀-တ) အထွတ်အမြတ်၊ (ဆင့်ပွား) ပြာသာဒ်တုရင် အဖျားတွင် တပ်ဆင်ရသော အဆင်တန်ဆာ။

မြန်း (၁၄-တ) ညှိုးနွမ်းသည်။ (ဝေါသနီ-၅၅၁) ညှိုးနွံ့တွဲ၍ဆိုလေ့ရှိသည်။ ပုံစံ-သူစိမ်းမြန်

မြန်းရွက်မကြေ (၁၀-တ) မြန်း=ရင့်ရော်(ဝေါသနီ-၅၅၅) ရော်မြန်းညှိုးနွမ်းသော သစ်ရွက်တို့ မကြေသေး (ဦးရွန်းအဖြေ)

မွန်းချက်အထွေ (၁၀-ပ) ကောင်းကင်အချက်အလက် မွန်းတည့်ချိန်။

မွမ်းစိုင် (၇-ပ) မွမ်းဖျင် (၆၄-တ) အများအပြား မွမ်းကိုမူတည်၍ ညိတ်, ထပ်, ထိတ်, ဖျင်, မျှ- ဆက်လျက် သုံးသည့်နည်းတူ စိုင်းနှင့် တွဲသုံး သည်။ သတ်ညွှန်းမှတ်စု-၅၀-ကြည့်။

မြိတ်ခွေ (၃၂-ဒ) ကြက်ရုံးပန်းကိုဆင်၍ ဆံမြိတ်ခွေ ချထားသည်။

မြိတ်လွတ် မြိတ်စို့ (၆၂-ပ) နန်းတွင်းမင်္ဂလာဆံထုံး ခုနစ်မျိုး မြိတ်ဖြူ, မြိတ်စို့, မြိတ်လွတ်, စုလည်း, ယဂင်, လုံးတင်, မြိတ်ရစ်, မြိတ်ဆံ၊ (အဘိဓာ နတ္ထ ဝိသောဓနီ ၁၄၀) “ဖြူမြိတ်စို့လည်း၊ နားတို့သွယ်ညွတ်၊ မလွတ်ခင်က” (သမုဒ္ဒိယော ချီ ၁၄-စာတော်) “ကေသာနက်မည်း၊ ယဂင် ပည်းမျှ၊ စုလည်း သွယ်ပတ်၊ မမီတတ်၍၊ မြိတ် လွတ်မထုံး” (ဘုံခန်း-၅၅)

မှုတ်ပဲ (၃၁-ပ) မဟုတ်ပဲ၊ မနှင့်ဟုတ်ကိုသန္နိစပ်၍- မှုတ်၊ “ထို့ကြောင့် မှုတ်လော” ကိုးခန်း ၂၉၄, တိန္ဒြက-၀၉, ဗယဒေဝ-၁၅၇)

မြုံလည်ရေ၌ (၁၉-ပ) စာအများ၌ “ပတ်လည်ရေ ၌” ဟု ရှိနေသည်။ “တဆဲ့နှစ်ခွေ၊ မြုံလည်ရေ ၌” (ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေမူ-၄၆-၄၀) ရှိသည်။ ဤကဗျာကိုလိုက်၍ စပ်သောသောက ဝိဒူမော်ကွန်း “နေတိုင်းစေလျက်၊ ခုနစ်ခွေ မြုံ၊ တောင်နေရုံကို၊ တဖြုံပြည်းပြည်း၊ (အပိုဒ် ၃၇-ကိုထောက်၍ ပေမူအပိုင်းထားသည်။

မို့ပျင်စိတ်၍ (၃၂-ပ) ပန်းအမို့နှင့်တူသော၊ ဖျင်
ကိုဝတ်၍ (ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၃၃) ကဝိလက္ခဏ
လတ်ညွှန်း ၁၇၀-မှတ်ချက်ကြည့်။

မုန်းဘွယ်မပျားတောင်း(၅၄-ပ)မုန်းစရာမများစဖူး
များပါသည်။ (ကဝိလက္ခဏ သတ်ညွှန်း
၁၀၉။

မုန်း (၂၁-တ) ချေဖျက်သည်။ “ကတောင်ပမုန်း၊
လှည့်၍မုန်း၊ မင်းတုန်းတင်လပ်ပွဲ” (ကဝိ
လက္ခဏ-၄၁၃။)

မြောက်သို့ချဉ်း၍ (၁၃-ပ) နွေအခါ အန္တောဝိထိ
အတွင်းလမ်းသို့ ဥတ္တရာယဉ် မြောက်ခရီးဖြင့်
ချဉ်း၍သွားသည်။ ပြာသိုလဆုတ် ၁-ရက်နေ့မှ
စ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်အောင် နေသည် ဗာ
ဟိရဝိထိမှ အန္တောဝိထိသို့ ဝင်သွားသည်။
(ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေ)

မောင်းမျှရွေလှော် (၅၄-ဒ) လှော်ပြီး ဦးပြီးစ-
မောင်းမောင်းအရောင်ရှိသော ရွေ့ကဲ့သို့။

မြိုးမြွက် (၅-ဒ) “မြေဖြင့်မိုးထက်၊ ဝေးလံစက်၍၊
မြိုးမြွက်ရိပ်ခြည်၊ ကြာရမည်မျှ၊ ဝိုက်လည်ခဲစွာ၊
မသိသာခဲ” (နဝဒေး- ၂၉)

မိုးဖွဲ့သီဆွတ် (၃၂-ပ) မိုးသီးမိုးဖွဲ့(၂၄-ပ)မိုးဖွဲ့သီ၍
(၁၇-ဒ)မိုးနတ်သားသည် မိုးရွာစေလိုသော်
တိမ်ညိုအဆင်းရှိသော အဝတ်အထည်ကိုဝတ်
၍ တထည်ကိုရုံပြီးလျှင် မိုးသီချင်းသီ၍ အရွေ
လောကဓာတ်သို့ပြေးသော်မိုးရွာသည်။ (ကေ

နိပါတ်၊ မစ္ဆရာဇဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ မင်းလက်ဝဲ
နော်ရထာလျှောက်ထုံး-၁၁၁)

ယမန် (၆၀-ပ) ရှေးလွန်ပြီးအချိန်၊ “မျက်စိကြန်မျှ၊
ယမန်လတွင်၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သည်” နဝဒေး-
၁၇၄)

ယုဂန် (၁-ပ, ၃၀-ပ) ယုဂန္ဓရ-ပါဠိ၊ ယုဂ=အစုံ၊
နေလတပျိုး၊ + ဓရ=ဆောင်သည်၊ မြင့်မိုရ်
တောင်ကိုရုံနေသော တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်တွင်
အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့်တောင်၊ နေလတို့ လှည့်
ပတ်နေရာဖြစ်၍ နေလအစုံကို ထမ်းဆောင်
ထားသည့်တောင်။

ယုဂန်ခေါင်က (၁၆-ပ) ယုဂန်တောင်အမျှမြင့်သော
ကောင်းကင်အခေါင်အထွတ်က ထွက်သည့်
နေ၊ (ဦးရွှန်းဖြေ)

ယုယ (၁-ဒု, ၂၀-တ, ၅၇-ဒု, ၁၃၀-တ, ၆၂-ပ)
ဖြည်းညှင်းသာယာ ပျောင်းပျညံသက်စွာ ပြုမူ
ခြင်း၊ (ဝေါသနီ-၄၅၀) “နုနယ်ယုယ၊ ရှေ့
သွားရ၏” (မနော်ခွဲထား- ၂၃)

ယုသန်စက်ပိုင် (၇-တ) အယုသန်သောစိတ်ဖြင့် ပိုင်
ပိုင်ဆက်လိုသောလက်ဆောင်ခိုင်ကား (ဦးရွှန်း
ဖြေ-၁၂) အချီကာရန်ကိုလိုက်၍ အောက်
ဖြစ်သည်။

ယုသို့ကျိုးသည် (၆-ပ) ယုကျိုးသိမ်းယုသိမ်းစုသည်။
“အာဏာကြီး၍၊ ယုကျိုးဖျက်ဆီး” (မယ
ဒေဝ-၄၃၇)

ယူးယူး (၁၂-ပ,၂၁-တ)လှလှ,နီးနီး၊ “ငါ့ခေါင်း ဦး၌၊ ယူးယူးနင်းလှ” (ပါရမီ-၄) “ယူးယူး မိုးလတ်၊ မြပြာသာဒ်နှင့်” (နဝဒေး-၂၃၀)

ယား (၆၀-တ,) ရွှေရှားသည်၊ “ထိုကဆီးတား၊ သည်ကယားလျက်” (ငရဲခန်း-၁၄)

ယွက် (၃-ဒ) ယိုးယွင်းပျက်စီး၊ “တံခါးရွက်လည်း၊ ယွက်ယွက်ကုန်ငင်” (ဘုံခန်း-၅၀) မေတ္တာ ယွက်=မေတ္တာယိုယွင်းပျက်စီး။

ယောင်မွတ်ညက်ပြာ (၃၂-တ) မြန်မာ သံယောဂ ဒီပနီ- ၁၂၃,၁၂၁ တချို့ မူမှာ ရောင်မွတ်ရှိ သည်။ ဤ၌ ယောင်သည် ဩဘာသ အနက် ရောင် မူလရင်း ပံ့ပွား-ရောင်လွတ်မှာ အရောင် အဝါလွတ်၊ ဒုတိယ ယောင်မှာ ပြုယောင် မူယောင်၊ သတ်ညွှန်းမှတ်စု-၁၂ ကြည့်။

ယပ်စောက် (၄၇-ပ)ယောက်စောက်မြို့၊ကဝိလက္ခဏ သတ်ညွှန်း ၁၀၅-၌ ရပ်စောက်-ရာဇဝင်၌ ဆိုသော ယောက်စောက်မြို့၊ သတ်ညွှန်း-၃၇- ကြည့်။

ယုံကျွန် (၃၇-ဒ,၄၇-ပ) အခိုင်းအစေ၊ “ရတု ရကန်၊စာသဝန်၊ယုံကျွန်မရောက်လာ” (ကဝိ လက္ခဏ-၅၀၉)

ယုံမှယုံမှား(၃၂-တ)ယုံမှားကို စကား ဖိုမ စပ်သည်။

ယောင် (၄-ပ)ဥတ္တာနော ဘာသော-စသည် ဩဘာ သဖြင့် ဟောသောကြောင့် ရကောက်နှင့်တော်

ရောင်ဟု ရေးသင့်၏။ လောက၌ ယပက်လက်သံ အလေ့အလာ များသောကြောင့် တော်ယောင် ရေးသည် (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ- ၂၇, မြန်မာသံယောဂ-၁၂၁) “ကလသအိုးအယောင် နှင့်တူသော” မင်းနန္ဒသူ လေးမျက်နှာ-ပုဂံ ကျောက်စာ၌ကား ယပက်လက်ယောင်။

ယိုးယိုးမယ်မယ် (၂၂-တ) အပြစ်တင်စရာအကြောင်း ရှာ ပြောခြင်း၊ “ချဝတ်ကလည်းတသွယ်၊ ယိုးရွှ်လည်းမနေရ” (ကျည်းကန်မေတ္တာစာ-၁၆)

ရဂုံ (၂၀-ဒု, ၄၁-ပ) တောပရိယာယ်။

ရနံ (၃၄-ဒု) ဂန္ဓ-အနက်-အနံ၊ ဂန္ဓာရုံ။

ရဝေခန်းဆောင် (၅၄-တ) နန်းတော်တိုက်ခန်း။

ရာစင်း (၆၀-ဒု) မင်း ၁၀၁-ပါးရှိရာ၊ ကိုယ်စီထီးဖြူ ဆောင်းသော မင်းတရာတို့ထက် မြတ်သော ဘုရင်တဆူ၊ “ပစ္စုရာစင်း၊ မင်းတို့တံဆိပ်” (နဝဒေး-၂၃၂, ၇၇)

ရွာရုပ်လိုနှင့် (၃၄-ပ) ရွာတော့ မလိုလို။

ရှို (၅၅-တ, ၆၅-ဒု) နှိုင်းရှည့်ခြင်း ပမာဏနက်၊ “ရဲရဲညိသာ၊ ထန်းရှိနှင့်နှင့် (ရဲခန်း-၁၆)

ရှိုရှား (၈-ပ) စေတီအစိတ်အပိုင်း၊ ချရားသီးဟင်းရံ ဖူး၊ ငှက်ပြောဖူး၊ ဆပ်သွားဖူးလည်းခေါ်။

ရိ (၁၆-တ, ၂၀-တ, ၂၇-တ, ၁၀၆-ပ) အရောင် ဖျော့တော့သည်၊ “ညဆည်းဆာရီကို” (ကဝိလက္ခဏ-၁၆၄၄)

ရှုမြင်နေကျ (၁-ပ)ကျ = အလေ့အလာအနက်ဟော
ပစ္စည်း၊ “ယခေါင်ရှေးက၊ ဆိုစကြရှင်၊ နေကျ
မယုတ်” (ပလိပ်စား-၄၅)

ရူတ (၄၂-တ, ၅၀-တ) နှုတ်မြက် တမ်းတသည်၊
ရူ = အသံမြည်၊ “ဆုကြီးငါလျှင်ယူလတ်တည်း၊
ငိုလည်းငိုတရူလတ်တည်း” (ဝေသာန်၁၄၄-
အချခွဲထား)

ရွှေဝန်းရီည (၂၀-တ) ညနေရီတရောရံရွှေတော်များ
ဝန်းရံကာ။

ရွှေနှယ်နှစ်မျှ (၅၀-တ) ရွှေနှင့်စနစ်မျှသည် (ဦးရွန်း
ဖြေ)

ရွှေလှော်၊ (၄၅-တ) အရောင်ထွက်အောင်လှော်အပ်
သောရွှေ-ရွှေကိုအရေကြိုလျှင်လှော်။

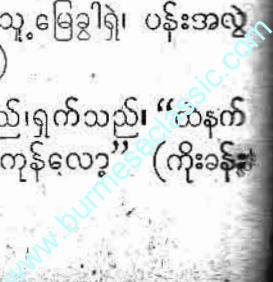
ရွှေဝါဖိတ်ရွှင်း (၅၀-ပ) အရောင်တဖိတ်ဖိတ် ရွှန်း
ရွှန်းတောက်၍ ဝါသောအင်္ကျီ (ဦးရွန်းဖြေ)

ရေငန်းဖွဲ (၃၄-) ငန်းဖွဲ၍အရေးငင်သည်။

ရဲကျော်စွာ (၅၉-တ) နတ်သျှင်နောင်၏ညီ (နိဒါန်း
ကြည့်)

ရှဲ (၆၃-ဒု) ရှောင်ခွါသည်၊ “သု၊ မြေခွါရှဲ၊ ပန်းအလွ
တွင်၊ (နဝဒေး-၁၂၂)

ရွံရှာ (၂၉-ဒု) ကြောက်ရွံ့သည်၊ ရှက်သည်၊ “ထိုနက်
တံကို၊ မရွံ့မရှာ၊ ဆိုပါကုန်လော့” (ကိုးခန်း၊
၂၀၃)

ရက်ယူဝတ်၍ (၁၀-ဒု) ပန်းရက်ပန်းဝတ်မှိုများကို စုတ်ယူကြလေပြီ။

ရွက်ကျုံး (၆၇-ဒု)ခေါင်းမှတင်ရွက်ဦးခိုက်သည်။

ရွက်ရှင် (၁၅-တ)တခါးရွက်အရှင်၊ (ဦးရှန်းဖြေ-၃၇)

ရင် (၉-ဒု, ၃၀-တ)အတင့်အတယ် အခမ်းအနား ပြင်ဆင်ဆင်ယင်သည်။ ပွဲကြီးရင်သည်။ “နတ် မြင်းပုံယင်၊ များစိမ့်ရင်၍” (ဥတိန္ဒ-၀၅)

ရင့်ကျူး () ကြွေးကြော်ပြောဆိုခြင်း၊ “တီးမြည် ရင့်ကျူး၊ နတ်မထူးအောင်၊ ရိုက်ကြူးဆော် ညောင်း” (မဃဒေဝ-၂၂၄) ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနိ၌ ရင့်ကျူး။

ရင့်မျှရွှေကြန် (၅၀-ဒု)ရင့်၍နီသည်။ ကြန်-နီသော အဆင်း။

ရွှရင့် (၃၃-တ, ၃၄-တ, ၃၆-ပ, ၃၇-တ)သာ ယာစွာမြည်သည်။ “အောင်ပွဲယူ၍၊ ရင့်ရှု ငါး မည်၊ (ပလိပ်စား-၆၃)

ရင်းမာဦး (၄၇-တ)ရင်းမာပန်းပေ၀။

ရင်းမာကျေး (၅၉-ပ)

ရင်းမာ (၅၅-တ)တော်သလင်းလရာသီပန်း။

ရွင်း (၂၉-တ)အရောင်ရှန်းသည် (ငသတ်နှင့်နသတ် ပြောင်း)

ရစ်ခွေသုံးပတ် (၁၀-ဒု)ကျိုက်ကိုဘုရားကိုလှော်ရာရစ် သုံးပတ်လှည့်၍ ဦးညွတ်သည်။

ရစ်စုတ် (၆၇-ပ) ခွေပတ်ရှက်လည်သည်။ (ဝေါသနီ-၇၂၀)

ရှစ်ဆိုင်ရွက်ကြာ (၆-ပ) ရာဇဓာတုကလျာကိုနတ်ရှင် နောင်ဖွဲ့ဆိုတမ်းတပုံရတု။ (ဦးရွန်းဖြေ-၁၁)

ရှစ်မည်ငြိုဟ်မှု (၂၀-တ) ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးပင်မြင့်မိုရ်တောင် ကို လက်ျာရစ်ချည်းလည်သည်။ (မင်းလက်ဝဲ နော်ရထာလျှောက်ထုံး- (၃၀)

ရည်ဝံ့ (၆၅-ပ) ရဲရင့်သည်။ အကျွမ်းတဝင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပေါင်းသင်းသည်။ “ပြည်သာအထံ၊ ပို့ပိမ့်ကြံ သည်၊ ရည်ဝံ့လိမ္မာ၊ သုမေဓာ” (ပါရမီ-၉၉)

ရည်းငံ (၄၁-ပ) ကာမစိတ်ဖြင့်ချစ်ကြိုက်ခြင်း။ “နောင် နှင့်ရည်းငံ၊ ချစ်အားသံ၊ များကြီမတူပဲ” (ကဝိ လက္ခဏ-၂၆၄) “ရှုစိမ့်ဘွယ်ချည်း၊ အပည်း ပည်းနှင့်၊ ချစ်ရည်းမင်္ဂတို့ပြီဘူး” (မဃဒေဝ-၂၁၅)

ရည်စောင် (၂-ပ) ရည်ရွယ်မှန်းထား။ “ကြည်ဖြူရည် စောင်၊ ပန်းလက်ဆောင်သည်” (နဝဒေး-၁)

ရန်နှည် (၁၁-တ) ရှင်ဘုရင်။ “ရန်နှည်ဘုရား” (ရဲ တင်းမော်ကွန်း-၃)

ရန်မာန်အောင်ဖြေ (၁-တ) တောင်ငူမြို့ဘွဲ့ကိုတိုက် ရိုက်အနက်ပြန်ချက်။ “ဇေယျဝဗုဒ္ဓတိုင်း၊ ဧက တုမတီ တောင်ငူပြည် (ဦးကုလားဒု-၁၅၁)

ရန်း (၄၆-တ, ၂၅-ပ) အရောင်။ “ဖန်ရွည်ဆိုးစွန်း၊ သက်တင်ရန်းသို့” (ကိုးခန်း-၂၀)

- ရွမ်း (၁၇-တ) ဆီရွဲရွဲလိမ်းသည်။
- ရိပ်ခြည် (၄၇)-တ, ၄၀-တ) အရိပ်အယောင်၊ ရိပ်ဖမ်းသိမ်း၊ “မေတ္တာနောင်ချည်၊ ဖွဲ့ပြန်သည်ဟု၊ ရိပ်ခြည်တွေးတို့” (မယဒေဝ-၅၁၄) မြန်မာသံယောဂ-၉၅။
- ရုပ် (၃၄-ဒ) သိမ်းသည်။ “လက်ဝါးရုံးရှုပ်၊ ဆက်ချောင်းရှုပ်၊ ရှိအုပ်ပန်းဆယ်ခိုင်” (ကဝိလက္ခဏာ-၁၅၅၃)
- ရောင့်ရဲ (၅၁-ဒ) ခံစားရသမျှ အာရုံ၌ နှလုံးချ၊ (ဝေါသနီ-၄၆၀) တင်းတိမ် အားရသည်။
- ရိုက်ကြည်း (၃၀-ပ) မြည်သံ၊ “ပဲ့တင်ရိုက်ကြည်း၊ တော်သံဟည်း၊ မိတည်းပွင့်မည်ကို” (ကဝိလက္ခဏာ-၁၆၄၁)
- ရိုက်ဆော်မိုးသား (၁၄-ဒ) မိုးသားကြားသည်။
- ရှိုင်း (၅၀-တ) နိမ့်သည်၊ (ပုံစံ) ကိုင်းရှိုင်း၊ ပြစ်မျိုးရှိုင်း၊ အပြစ်ကင်းသည်။
- ရိုးရိပ် (၃၅-ပ) ထင်ယောင်မြင်ယောင်ရှိသည်၊ (ဝေါသနီ-၆၇၇) “ဆေးကျားကြောင်အအိမ့်နှင့်၊ ရိုးရိပ်မျှမထင်” (ပါပဟိန်-၆၀) သတ်ညွှန်းမှတ်စု-၃၅ ကြည့်။
- လရထား (၁-ပ, ၁၄-ပ) အရပ်လေးမျက်နှာ လှည့်လည်သည်ကိုစွဲ၍ လရထား (လက်ဝဲနော်ရထား လျှောက်ထုံး-၂၀)
- လနတ်ပြည့်ဝန်း (၂၁-ပ) နတ္ထော်လပြည့်ကျော်။

လမြော်ကြာ (၃၇-တ, ၃၆-တ) လပကြာ၊ လရောင် ထွက်မှပွင့်သောကြာ၊ ကုမုဒြာ ကြာဖြူ-ကြာ ကမုတ်၊ “လှိုင်သင်းနို့သား၊ လမြော်ကြာနှင့်” (ဇနက-၅၆) မန္တလေးဘွဲ့-မော်ကွန်း။

လှများစံကျန်း (၆-တ) အလှများ၏ အလယ်တွင် စံပြုစရာ မရှိလောက်အောင် လှပသောမယ်။ ကျန်း=ကုန်ခန်း၊ ပြိုင်စံရှားနှင့်အနက်တူ။

လာမှသွန်းလော့ (၂၂-ပ) ချစ်သူ ပြန်ရောက်လှာမှ ရွာသွန်းပါ။

လှာ (၆-ဒု, ၂၁-တ, ၂၇-ပ) လာစေသည် ဟူသော ကာရိုက်နက်-လှာ။ တစုံတခုသော ပယောဂ ကြောင့် ရောက်လာခြင်းနှင့် အနီးအစပ် ကပ် အောင် ရောက်လာခြင်းကို ဟထိုးနှင့်-လှာ “ဆရာရောက်လာသည်နှင့် လျှောက်လှာသည့် အချက်မှာ” (ရှင်ဥက္ကံသမေတ္တာစာ-၁၀) “ငါ လျှင်လာ၍ ဆိုလှာသည်ချည်း” ဓမ္မပါလ-၂၅)

လျာ (၆-တ) ရည်မှန်းထားသည်။ “ဟင်းလျာ မင်း လျာ လောင်းလျာတို့၌ကဲ့သို့ ချစ်ပိုင် ဆက်ပိုင် အောင် ဆက်စရာရည်မှန်းထားသော လက် ဆောင်လျာကား အသက်သာဖြစ်သင့်သည်” (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၃၀)

လိလိ (၃၆-ပ) နီးနီးဆဲဆဲ၊ “ပြတ်ကျင်လိလိ၊ လျှောက် ချေပြီလည်း” (နေမိမဒ္ဒစိုး-၂၀, ၄၄, ၆၇)

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ ၂၂၉

လုလင် (၃၅-ပ, ၄၆-ဒ, ၅၁-တ) ပျိုနုသောအရာ၊
နေလုလင် သမီးလုလင်-ထန်းလုလင် စံသည်။

လူလူ (၂၀-တ, ၄၀-ပ) အလျင်အမြန်၊ နီးနီးကပ်ကပ်
ဖြစ်သည်။ “ခွင့်လမ်းပြုမှ၊ လူလူကြံလျက်” (ကိုး
ခန်း-၉)။ “တယောက်လှလှ၊ သဗ္ဗညုဟု၊ ပွင့်လှ
စားစား” (ဥတိန္ဒ-၈၁) ။

လူချင်းစယ်သော် (၆၇-တ) လူ့ပြည်မှာသော် ရှာမရ
သောမယ်။

လူပျိုးထင်လိမ့် (၁၄-ဒ) လူတမျိုးတစား-ထင်ယောင်
ထင်မှား ဖြစ်လိမ့်မည်။

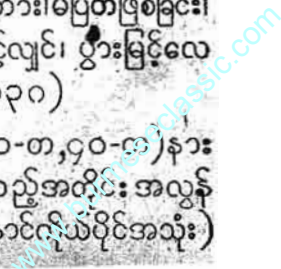
လေညောင်းရွက်ဆင့် (၁၇-ဒ) ရွက်ရော် ရွက်ရင့်ကို
လေတိုက်၍ ပြုတ်ကျသည်။ အပင်၌ အခက်
ချည်းရှိသည်။

လေသို့ယား (၃၃-တ) လေကဲ့သို့ရွေရှားသည်။ “လေ
ဖြင့်ယား” (ကုသ-၃၁၂, ဥတိန္ဒ-၄၂-၁၇)

လေလျင်ယောင်းက (၁၉၊ ပ) လျင်မြန်သောလေ အ
သစ်အသစ်တိုက်သည်။

လေလေ (၁-ဒ) လေလေ = ဝိစ္စာစကား၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၊
ကမ္ဘာအချင့်၊ တည်သဖြင့်လျှင်၊ ပွားမြင့်လေ
လေ” (ဆုတောင်းခန်း-၁၃၈)

လေသွန်း (၈-ဒ, ၁၄-ပ, ၁၃-ပ, ၆၀-တ, ၄၀-ဇ) နား
မှလေသို့ တဆင့်ကြားရသည့်အတိုင်း အလွန်
မြင်ရသည် (နတ်သျှင်နောင်ကိုယ်ပိုင်အသုံး)

လေးငြိမ့်(၃၀-တ)ဖြည်းညှင်းသာယာစွာ၊(ဝေါ်သနီ-
၆၇၀)

လေးထောင်တည်ကို (၂-ဒု)ရှစ်သောင်းလေးထောင်
မြင့်သော ယုဂန္ဓိရ်တောင်ကို။

လေးပင်စံမြောက်(၁၀-ပ)သကြားမင်းသမီးအာသာ၊
သဒ္ဓါ၊သီရိ၊ဟိရီ နတ်သမီး လေးယောက်နှင့်
စံနှိုင်းလောက်သည်။လေးလေးနက်နက် တွေး
ဆ၍ စံထားသည်ဟုလည်း တချို့ကယူဆ၏။

လျော (၃၂-တ, ၂၂-တ)တူသည်။

လျော (၅-ဒု)လိုက်လျောသည်။ အလိုလိုက်သည်။

လျောလျော (၈-ဒု)သူးအလိုက်လိုက်သည်။ တူသည်။
“မြို့ဟန်လိုလို၊ရွှေကိုလျောလျော” (နဝဒေး
၂၆)ယခုခေတ်၌ လိုက်လျောဟု သုံးသည်။

လျော်သစ် (၅၀-တ, ၄-တ, ၁၅-ဒု) လျော်ပြီး
ဦးပြီးစ အသစ်ဖြစ်သောရွှေ။

လံ (၁၃-ဒု, ၅၇-တ) ဝေးလံသည်။ သူနှင့် အလွန်
ဝေးသည်။

လွံပတ်(၅၉-ပ)ပတ်စန်းကျင်ထင်ရှား၊ “လူများနတ်
ဟု၊ လွံပတ်ကျော်ထိတ်”(ကိုးခန်း-၁၃၉)

လျား (၂၄-ဒု)ရှည်သည်။ ပုံစံ၊ ရှည်လျား၊ ကြောင်း
လျား။

လက်သင် (၁၁-တ, ၂၀-တ, ၃၄-ပ, ၅၇-တ, ၅၁-ပ,
၃၅-ပ, ၆၂-ပ) ဆယ်နှစ် ရှယ်၌ ထုံးသော
ဆံထုံး၊ ဆံထုံးထုံး သင်စအရွယ်၊ “အပြင်လူ
ချည်း၊ ဆယ်နှစ်တည်းက၊ လူသည်လက်သင်။

ထုံးစတင်၌”(နဝဒေ- ၂၀) “ထုံးသစ် ကေ
ရှင်၊လက်သင်ခေါက်ကြိုက်၊ရောင်မြိုက် နွဲ့နောင်း၊
ရွယ်ရှိပေါင်းမျှ”(မင်းရဲနရာချင်း-၃၆)

လက်သင်မ (၁၁-တ, ၅၇-တ) ဆံထုံးသင်စ-မ စ ရ
သည်။

လျှင် (၁၀-ပ, ၂၉-တ) အလျှင်-အယဉ်-တစဉ်
တတန်း၊ အဆက်မပြတ်။

လှည့်သွား (၁-ပ) ယုဂန္ဓိရ်တောင်နှင့် ညီမျှသော
ကောင်းကင်ခရီး၌လှည့်သွားသောလ၊ ရှင်ဥက္ကံ
သမာလာတို့ခေတ်က, “ယုဂန်ရှည့်သွား” ဟု
မူကွဲရှိကြောင်း၊ ထိုမူအရ-ယုဂန္ဓိရ် တောင်
ထွတ်နှင့် အမျှ အရှည် ရှိသောခရီး၌ သွား
သည်ဟု ပမာဏ-နှိုင်းရှည့်ခြင်းအနက်(ဥက္ကံသ
ဖြေ-၆)

လွတ်ဦးသဘင်(၃-ပ) လွတ်ဦးသဘင်ချီသည် အခံရတု
သကျမဉ္ဇူချီသည်အလိုက်ရတု၊ အဓိပ္ပာယ်သာ
တူ၍ အသံကွဲလိုက်သည်(ဦးတိုးဖြေ-၃) လွတ်
တော်၏ ညှာလက် လက်ယာဘက်ဝယ် ပလ္လင်
တော်ပေါ်၌ ထီးဖြူအုပ်မိုး၍ ထားသော နန်း
တွင်းဆင်းတုတော်ကို ဓာတုကလျာဏ တိုင်
သည့် ရတု တစ်ပုံ။

လှုပ် (၁၆-တ) အရောင်ဟပ်သည်၊ “နေပူတံလှင်း
ထင်လျှပ်လျှပ်၊ တပ်တပ် မဖြစ်သာ”(ကဝိ
လက္ခဏ-၁၃၇၅)၊ “ထားဝယ်အရောင်၊ ခရုရှပ်၊
ဖြူလှုပ်ဆွဆွဝါ” (၎င်း ၁၄၀၅)

၂၃၂ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

လှုပ်လှုပ် (၂၀-၃, ၂၃-၀) အရောင်တောက်ပသည်။

လှုပ်မျှမကျန် (၇-တ) လှုပ်စစ်တပြက်မျှ အချိန်
မကျန်မလပ်၊ (ဦးရွန်းဖြေ-၁၂)

လှုပ်တပြေမျှ (၇-၀) ၎င်းအတိုင်းဖြေ၊ လှုပ်စစ်ပြက်၍
အရောင်ပြသည့် အချိန်တာမျှလောက်။

လျှပ်လျှပ် (၃၀-၀) အလျင် အမြန်- ချက်ခြင်း၊
“ကိစ္စလျှပ်လျှပ်၊ ပြီးစေအပ်၊ အားလပ်မငံ့ရာ”
“(ကဝိလက္ခဏာ ၁၄၄၁, ကိုးခန်း- ၁၀၆,
မြန်မာသံယောဂ-၁၀၅) သတ်ညွှန်း မှတ်စု
၁၁, ၃၆-ကြည့်။

လွန်ကြီး (၂၀-၀) အလွန်အကျွံပြခြင်း၊ ခံတ္တတ္တနက်။

လှန်း (၅၁-၃) သွေ့ခြောက်စေသည်၊ နေလှန်းသည်၊
ဝေါသနီ-၅၆၅)၊ “သစ်သီး မရန်း၊ အသွေ့
လှန်း၊ ချဉ်ပန်းသုပ်ပါလေ” (ကဝိလက္ခဏာ
၃၂၉)

လွမ်းခေါင်တိုင် (၁၉-တ) လွမ်းခေါင်ထိ (၆၂-၃)
အလွမ်းကြီး လွမ်းသည်၊ အခေါင်တိုင်ရောက်
လွမ်းသည်။

လိမ်းချေမွတ်နှင့် (၃၂-၃) လိမ်းချေစရာ ချောမွတ်
အောင်လိမ်း။

လုံးချဉ် (၃-တ, ၆၆-၃, ၆၆-တ) ဤဝေါသာရမှာ
စာအများ၌ပင် လုံခြုံ-ရှိနေသည်၊ ဦးရွန်းသည်
ပင် “အလုံးခြံ၍ အသက်ကို စုံနင်းဆက်ပါ
သည်” ဟု ဖြေသည်၊ ရှင်ဥက္ကံသမာလာကဓု

“အလုံးစုံသောအသက်ကို ဆက်ပါချင်တော့
 သည်” ဟု ဖြေသည်။ လတ်ဝဲ နော်ရထာ
 ပေမူရင်း၌လည်းအပင့်နှင့် လုံးချို-မင်ရှိသည်။
 “ဝန်းချို-လုံးချိုဟူသည်ကား ခပ်သိမ်းအလုံး
 စုံဟူသောအနက်၊ လွမ်းခြို-စေးခြိုအရစ်၊ လုံးချို
 ဝန်းချို၊ အပင့် (ဝေါသနီ-၇၃၀) “ရောဝန်း
 ချို၊ မြစ်လုံးစုံကို၊ ရန်ခြိုရန်မြစ်” မင်းတရား
 မယ်တော်ချောင်းကို ဝေါသနီ-ကကိုးပြသည်။
 “တိုင်းခြေလုံးချို၊ အလုံးစုံတွင်” (မဟာဥပ
 ရာဇာချောင်း-၆၇)

လိုက်ဖက် (၅၀-၃) သင့်လျော်သည်၊ လိုက်လျောသည်၊
 “စုလျားခွက်နှင့်၊ လိုက်ဘက်မူကား” မနော်-
 ၂၅)

လိုက်သပ် (၉-ပ) အဆင်ပြေသည်၊ သင့်လျော်သည်ကို
 လိုက်ဖက်ဟုသုံးသည့်အရာလိုက်လျော၍ သပ်
 သပ်ရှင်းရှင်းဖြစ်သည်ဟု ထွင်သုံးသောနတ်
 သျှင်နောင်ကိုယ်ပိုင်သုံး၊ “လျလျချပ်ချပ်၊ သပ်
 သပ်ရှင်းရှင်း” (ဘူရိဒတ်အလင်္ကာ-၃၀၇)

ဝါကသည်လျှင် (၉-တ) ဝါဆိုလကစ၍ လျှောက်
 သည်၊ နေသည်လည်း တောင်သို့လည်ခဲ့ပြီ၊ နွေ
 ဥတုရောက်ခဲ့ပြီ၊ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၄၀၊
 ဦးရှန်းဖြေ-၁၄)၊ တောင်လည်ပြန်ဆွတ် ဟူ
 သည်ကား ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှစ၍
 အစဉ်အတိုင်း အနွေဘီထိ အတွင်းစွန်းမှ

၂၃၄ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

တောင်သို့တိုး၍တိုး၍ နေသွားသည်ကိုရည်၍ “တောင်လည်” ဆိုသည်။ တနည်းကား ကရကင်ရာသီကစ၍နေသွားသောကာလ ဝါဆိုလကစ၍ လျှောက်ဆိုသည်။ သိန်, ကန်, တူ, မြို့ရွာ, ဓနု, မကာရ, ကုံ, မိန်, မိဿဟူ၍ အစဉ်အတိုင်းတောင်သို့ရာသီပြောင်း၍ လည်သည်။ မိဿသို့ပင် ပတ်၍ နွေရောက်ခဲ့ပြီဆိုလိုသည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၄၀)

ဝါတို့ယွန်း (၂၄-၃) ဝါလတို့ယွန်းသည် ကုန်ခဲ့ပြီ။

ဝါသို့ယွန်းသည် () ဝါဆိုလသို့ပြောင်းခဲ့လေပြီ။

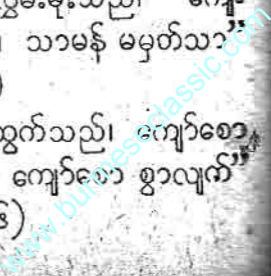
ဝါလုံးစင်သည် (၁၄-တ) တဝါတွင်းလုံးပင်သို့စင်ကြာအောင်လွမ်းနေရသည်။

ဝါရက်ဝယ်ပင် (၁၄-၃) ဝါတွင်းဖြစ်သော လရက် (ဦးရှန်းဖြေ-၃၅)

ဝေယန္တော (၄၁-ပ, ၄၄-ပ, ၆၀-ပ) ဝေယန္တော ကိုပင်, ဝေယန်, ဝေယန္တောစပ်သည်။” ဝေယန္တောဝယ်၊ ဒေဝါရံဝန်း၊ နတ်ကြံ့ငန်းသို့” (မင်းရဲဒိဗ္ဗချောင်း-၁)

ဝှန် (၇-၃) များပြားသည်။ လွမ်းမိုးသည်။ “ကျေးဇူးပြည့်ဝှန်၊ ဂုဏ်ဝန်၊ သာမန် မမှတ်သာ” (ကဝိလက္ခဏာ-၆၁၇)

ဝှန်ဝှာ (၆၃-၃) အရောင်ထွက်သည်။ ကျော်စောသည်။ “ထိုသို့ဝှန်ဝှာ၊ ကျော်စော စွာလျက်” (ဆုတောင်းခန်း-၁၃၆)

ဝမ်း (၁၇-တ)စိတ်နှလုံး (ဝေါသနီ-၅၆၉)၊ “မ
ဖြောင့်စိတ်ဝမ်း၊ ဦးပြည်းရှမ်း၊ အကျွမ်းမဝင်
နိုင်”(ကဝိလက္ခဏ-၃၉၃)

ဝမ်းပါး (၁၃-တ, ၂၀-ဒု, ၃၀-ပ)ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာခြင်း၊ “ဝမ်းပါးဝမ်းကွဲ၊ ဆင့်ကဲလွမ်းမှု”
(ဇေယျရန္တမိတ်ရတု- ၈-၁၂)၊ “လျှောက်
သည်ကြားက၊ ဝမ်းပါးစိတ်ရှင်” (ဟန်လင်း
သမိုင်း-၉)၊ “နှစ်သက်ဝမ်းပါး၊ ကြည့်ရှုစား
၏”(၎င်း-၁၀)

ဝိုက်လည် (၆-တ၊ ၆၂-ဒု)ဝေ့ကာဝိုက်ကာ၊ ဝေ့ဝိုက်
လှည့်ပတ်ပြောသည်၊ “မြီးမြွက်ရိပ်ခြည်၊ ကြားရ
မည်မျှ၊ ဝိုက်လည်ခဲစွာ၊ မသိသာခဲ့” (နဝဒေး-
၂၉)

ဝိုးဝါး (၃၄-တ, ၅၁-ပ)မသေမချာ-မကွဲပြား “ငယ်
လွန်းသေး၍၊ ကြံတွေးနှစ်ပါး၊ ဝိုးဝါးလျှင်”
(နဝဒေး-၁၅၄)၊ “ပေါက်ကျေးနှစ်ပါး၊ ပန်း
ဝိုးဝါးလည်း” (ဗာဝရီမော်ကွန်း-၃)

သဇင်နှစ်ခိုင် (၉-ဒု) ဓာတုကလျာ၏ မွေးလသည်
နတ္တော်လ၊ ထို့ကြောင့် မွေးလရာသီပန်းဖြစ်
သော သဇင်ပန်းနှစ်ခိုင်ဖြင့် စေတီနှစ်ဆူကို
ပူဇော်ပုံရသည်။

သတိချုပ်ဆည် (၁၁-တ) သတိနောင် ဇေယျာဓိ
ဘတ်ကျေသဖြင့် သတိဖြင့်ချုပ်ဆည် ချုပ်

တည်းလိုက်ရသော်လည်း ပြေမည်ဝေးစွာ၊ တ
ရေးရေးမြင်သည်။ (ရှင်ဥက္ကံသမာလာဖြေ)

သတောင်း (၃၃-ပ, ၅၅-ပ, ၅၇-တ) : ထီးရွက်ကြာ
ယပ်။ “စိမ်းဝါနီမောင်း၊ သတောင်းရွှေခြည်၊
ကိုယ်ထည်တင့်ဆုံး” (နဝဒေးရတု-၁၀)၊
“ညီးညီးလျှပ်လျှပ်၊ နေလလှုပ်မှ၊ သလပ်သ
တောင်း၊ ရွှေပေါင်းရွှေသွယ်” (မင်းရဲနရာ
ချောင်း-၃၆)

သနစ် (၁၂-ဒ) အကြောင်းခြင်းရာ၊ “မေးလျှင်မထိမ်း၊
သာချမ်းငြိမ်း၊ ပရိမ္မသနစ်” ကဝိလက္ခဏာ-
၄၄၉)

သပြေမြရည် (၁၀-ဒ) ဇမ္ဗူရစ်ရွှေနှင့်မြရည်ရော၍
သွန်းပြီးလျှင် (ဦးရွန်းဖြေ-၅၃)

သဘောတမ်း (၂၂-ပ) သဘောဓိမ္မတာ၊ ရှေးဖြစ်ရင်း
တံထွာ။

သဘင့်ချိန်ဆိုင်း (၃၂-ပ) မိုးနတ်သားသည် နတ်
သဘင်သွားရန် အချိန်စောင့်ဆိုင်း နေသေး
သည်။ (မိုးမရွာသေး)

သမိုက် (၆၂-ဒ) ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်း၊ သမုတ်
သည်။ “ညောင်းညောင်းရိုက်မျှ၊ သမိုက်မော်
ကွန်း” (ဘုံခန်း-၅၉)

သရီ (၉-ဒ) ပုထိုးစေတီ၊ သရီရဓာတ်တော်၊ “ပုထိုး
စေတီ၊ မြတ်သရီ၌၊ အောင်ပြီ ကြားရန်”
(ဦးတိုးရတု-၅)၊ “တောင်ဣဒိုဖျား စေတီ၊

ရွှေစေတီ၊ သရီရဓာတ်စွယ်” မြင်စိုင်းကာချင်း၊
ကဗျာဗန္ဓုသာရ-၁၆၉)

သရီကိုယ်ထည် (၅၅) အသရေရှိ ကိုယ်ဝတ်အထည်။

သရေ (၁၅-ဒု) ကျက်သရေရှိသည်။ “ပြည့် သရေ
သည်၊ ရိုသေ ကြည်ညွတ်” (နဝဒေး-၈)၊
“ချက်ပွင့်သရေ၊ လဆန်းနေလည်း” (၎င်း-
၂၃၂)

သရစ် (၂၅-ဒု, ၅၁-ဒု, ၆၁-ဒု) အချိန် အခါ၊
“ကြီးသောယာ၊ အခါသရစ်၊ သည်အဖြစ်ကို”
(ဦးတိုး ၁၂, ၈၁, ၉)

သရစ် (၄၀-ဒု) ပုရစ်ဖူး၊ သစ်ပင်၏ အဖူးအညွန့်၊
“သရစ်ရွှေညွန့်၊ တွန့်ရရွန့်သည်” (ဘုံခန်း-၄)

သရွေ့ (၁၀-ဒု, ၂၅-ဒု) သမျှအနက်ရှိ ကြိယာဝိသေ
သနပစ္စည်း၊ “ဉာဏ်မီသရွေ့၊ ဆည်းပူး၍လျှင်”
(မဃဒေဝ-၂၂၅-၄၂၂)

သလင်း (၃၄-ဒု, ၃၅-တ, ၃၇-ဒု) အဖြူရောင်ပိတ်
ချော၊ “သလင်းအတူ၊ ရှက်လူလူသား၊ ထီးဖြူ
ပွဲပွဲ” (နေမိမတ္တစိုး-၁၈)၊ “ခါသာသလင်း၊
အောက်နှီးခင်းလျက်” (ရခိုင်မင်းသမီးချင်း)

သလင်း (၆၀-ပ) ကျောက်စလင်း၊ ပန်းပုလက်ရာ
ကြာပွင့်၊ “ဆားဖုံးမသိန်၊ သလင်းစိန်၊ ဖိုးချိန်
မမှီယွင်း” (ကဝိလက္ခဏ-၈၂၅)၊ “ကျယ်
သည်ဝင်းနှင့်၊ သလင်းစိုက်ထောင်၊ တိုက်ချောင်
ရှက်သန်း” (ဇနက-၁၇)၊ “တူချောထပ်
ဆင့်၊ သလင်းပမာ၊ နာရကာနှင့်” (နုပဒေး-၄၇)

သလင်းတောင် (၄၃-ပ, ၄၃-ဒ) ကြာနုကြာရင့် ဣ
ကြီးပုံ မိုရွေးမှတ်စု-၁၄၈) ဘုရားခေတီ၊ မင်း
ခမ်းဝင် သလွန်တော်၊ လင်ပန်းများတွင် ကြာ
ဖက်ကြီးနှစ်ခုအကြား ကြာဖက်ငယ်တခု ချပ်
ကာဣကြီးပုံထုလုပ်ထားသောပန်းပုလက်ရာ။
“သာကျယ်ဝင်းဝင်း၊ သလင်းတောင်စိပ်၊ ရွှေ
အိမ်အိပ်သား၊ ချမ်းရိပ်စံနေ” (ဘုံခန်း-၄)

သဝံန်စာ (၆၄-တ) အဝေးမှပေးစာ၊ သဝဏ်လည်းရှိ
သည်။ “ရတုရကန်၊ စာသဝန်၊ ယုံကျွန်မရောက်
လာ” (ကဝိလက္ခဏ-၅၀၉) “သဝဏ်စသိပ်၊
ခွေစာလိပ်၊ ဆီးချိပ်မြဲအောင်တွယ်” (၄င်း-
၁၄၉၆)

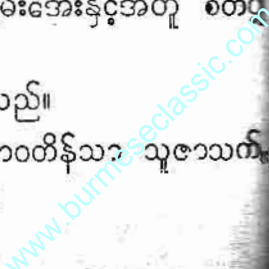
သာလျောင်းမွေကို (၅၆-တ) လျောင်းတော်မူ ရှင်
တုတော်၊ “အရှေ့သာလျောင်း၊ တောင်ပေါင်း
လောင်း၊ နောက်စောင်း နေရဗာ၊ မြောက်ကု
သိနာ”။

သိခန့်စိုး၍ (၁၇-တ) ဆွေမျိုးညီမ သိမည်စိုး၍
ဟန်ဆောင်နေရသည် (ဦးရှန်းဖြေ-၅၈)

သီတာမယိမ်း (၇-တ) မယိမ်း = မယွင်း = အတူတူ +
သီတာ = ရေ၊ ရေချမ်းအေးနှင့်အတူ စိတ်ပုံ
ငြိမ်းအေးရပါမည်။

သိနစ် (၄၁-တ) သိကုံးသည်။

သူဇာမောင် (၄၁-ပ) တာဝတိန်သာ သူဇာသက်
ထား သကြားမင်း။

သူဇာဆွံ (၄၀-တ) သကြားမင်း၊ သူဇာမိဖုရား၏ ဆွေရင်း။

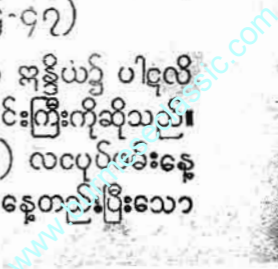
သူ့ပြင်သားသို့ (၁၉-ဒု) သူတပါး အပြင်လူနှင့် အတွင်းလူ စည်းသားခွဲခြားသကဲ့သို့ (ဦးရှန်းဖြေ ၅၅)

သွေဖည် (၂၃-ဒု) ရှောင်လွှဲသွေဖယ်သည်။ “ရှောင်လွှဲသွေဖယ်၊ ကြဉ်ခဲသည်ကို” နဝဒေး-၅၄-၁၇၀)

သွေးသီ (၂-ဒု) ပြောဆိုခြင်း၊ “သွေးသီတသုန်၊ ချီးမွမ်းဟုန်ဖြင့်” (ကိုးခန်း ၂)၊ ဦးရှန်းအဖြေ၌ သွေးဆောင်သီကုံး၍ဖြေခြင်း၊ ရှင်ဥက္ကံသဖြေ-၁၃-၌ သွေးသီပက်ပါ-ဟုဖြေသည်။

သကာလဝယ် (၁-ပ) ဖြတ်သင့်ရာ၌မဖြတ်သောကြောင့် ယတိဟီနဒေါသ သင့်သည်ဟု စွပ်စွဲဘွယ်ရှိသော်လည်း “နတ်သား နီးကြသော ကာလဝယ်”ဟု တပုဒ်တည်းဖြစ်၍ ကြအထိ အက္ခရာလေးလုံး၊ ဝယ်အထိ အက္ခရာလေးလုံး ရှေ့နောက်အနေကဝဏ္ဏဖြစ်သောကြောင့် ထိုဒေါသမသင့် (အလင်္ကာပါဌ-၄၇)

သကာဓမ္မာ (၁-ပ) မဇ္ဈိမဒေသ ဣန္ဒိယ၌ ပါဠိပုတ်ပြည်သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးကိုဆိုသည်။ (ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ) လဇပုင်ဖမ်းနေတည်၍ လွတ်သောနေ့ တနေ့တည်းပြီးသော

၂၇၀ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

ကြောင့်ရွှေမုဋ္ဌော-မှည့်သမျှ သိရှိဓမ္မာသောက
တည်ဟု ယေဘုယျနည်းအမှတ်ပြုကြသည်။

သော်တာ (၆-ဒု, ၅၇-ပ, ၆၂-တ) လ၊ “လနေ
သော်တာ၊ ထွန်းလျှံပါလည်း” (နဝဒေး-
၇၁)၊ “တိမ်စွန်ဘွေဦး၊ ရောင်စုံကွန့်မြူး၊ မျှော်မှူး
လသော်တာ” (ကြီး-ဂီတဝိသောဓနီ-၂၂)

သော်တာ့ရောင်နွယ် (၆-ဒု) လအနီးအနားများစွာ
သော ကြယ်ကဲ့သို့။

သံခြေ (၄၂-ဒု, ၆၃-တ, ၆၄-တ) သာယာသော
အသံ၊ သာယာခြေငံပြောစကား၊ (ဝေါသနီ-
၂၀၀)၊ သံခက်တတွေ၊ သံခြေတပါး၊ သံဖြား
ညည်းညည်း” (ဘုံခန်း-၅၅)

သား (၁-ပ) သော- ဝိသေသန ပစ္စည်းအနက်၊
(ဥက္ကံသ-ဖြေ-၅)

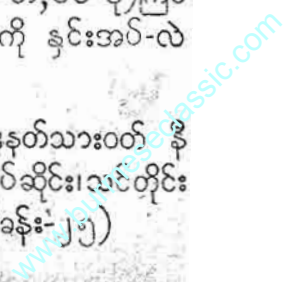
သကျမဉ္ဇူ (၄-ပ) သကျ=သာကီဝင်နွယ်+မဉ္ဇူ=
သာယာခြင်း၊ သာယာစွာ မိန့်မြွက်တတ်သော
သကျသာကီဝင်နွယ် ဂေါတမဘုရားကိုယ်စား
ဆင်းတုဖြစ်၍ ယင်းအမည်ဘွဲ့တပ်သည်။ (ရှင်
ဥက္ကံသမာလာဖြေ-၂၀) အခြားတနေရာမှာ
ရှိသောဘုရားမဟုတ် ရွှေလွှတ်တော်ရွှေမှာ
ကြောင်း လွှတ်ဦးသဘင်ချီရတုကို လောက်၍
သိရမည်ဟု ဦးတိုးက ဖြေသည်။ ဦးရှန်းက
လည်း အောက်ပါအတိုင်းဖြေသည်။ “တောင်
ငူမင်းနှင့် စာဆိုဘက် ဇေယျရန္တမိတ်ဆို သာ

ရမဉ္ဇူ၊ဘွဲ့တွင်“သာရမဉ္ဇူ၊မည်တော်ဟူသား၊
ရိပ်ဖြူစကြာ၊မင်းတကာတို့၊ညီလာသဘင်၊ နေ
တိုင်းရှင်သည်၊လွတ်ရင်ပြင်နန်း၊ရှေ့တော်ထွန်း
က”ဟု၎င်း၊၎င်းဆို မြတ်နန်းရဝေ ချီပိုဒ် ပတ်
ဝန်းသပြေ ပုဒ်တွင် “ဥကင်သထိပ်၊ ရှစ်စင်း
ရိပ်ဝယ်၊မာရ်နှိပ်ပယ်ဖျောက်၊ စောရွှေမှောက်
ကို၊ ရံခြောက် မတ်ပေါင်း၊ ရှုမညောင်းသည်”
ဟု နန်းကိုပင် အတပ်ဆိုသည်။

သက်တင် (၇-ပ) စက်တန့်၊ နေ၏အရောင်သည် မိုး
မှုန်တိမ်တိုက်တို့ကိုစွဲ၍ နီဝါစိမ်းရောင်ထင်သည်။
ပါဠိ ဣန္ဒစာပ-သိကြား လင်းလေး သက်တင်
ရေးဟု မြန်မာမှုဆိုသည်။နံနက်အခါအနောက်
မှာပေါ်လျှင် စို့၊ ညနေချမ်းအခါ အရှေ့မှာ
ပေါ်လျှင်သက်တင် စက်တန့်၊မွန်းတည့်ကောင်း
ကင်လယ်၌ပေါ်လျှင် ကြိတ် (စွယ်စုံကျော်ထင်
ပ-၃၆)၊လေးကိုင်းသဏ္ဍာန်ရောင်စုံရောလျက်
အရှေ့ကောင်းကင်မြင်ရသောနေရောင်အရေး
(သတပဒိက ပုစ္ဆာအဖြေ-၈)

သက်နှင်း (၅၀-ပ)သက်လွယ်(၃၀-တ, ၆၀-ဒ)ကြင်
သူမယား၊ သက်နွဲ့-အသက်ကို နှင်းအပ်-လဲ
လွယ်ထားခြင်း။

သင်တိုင်း (၃၂-ပ)အင်္ကျီရှည် “မိုးနတ်သားဝတ် နီ
လာရောင်အညို”၊ “အချာရှုပ်ဆိုင်း၊ သင်တိုင်း
ဆင်ဝတ်၊ တင့်လှဖြစ်မှု” (ဘုံခန်း-၂၅)

၂၄၂ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

သင်းချောပမာ (၄၈-တ) အပြောက်အပြောက်ချည်
ယွန်းထိုးထားသောအထည်ဝတ္ထုကဲ့သို့၊ “အ
ပြောက်အပြိုန်း၊ သင်းချောလိန်း၊ တလိန်းမတိုက်
နိုင်” (ကဝိလက္ခဏ-၈၄၀)၊ “လွဲရှိမ်းရိရာ
သင်းချောမဟုတ်၊ ပင်အစုတ်ကို” (နဝဒေး-၂)
စင်းလုံးချော။

သင်းတွဲ (၅၅-တ၊ ၆၃-ပ) တကောင်းမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်
သင်းတွဲပြည်၊ ဤကိုရည်၍ “တရုပ်သင်းတွဲ
ပြည်ကဖဲ၊ ပေါ်ထဲထူးတခြား” (ကဝိလက္ခဏ
၆၄)၊ “ပန်းစုံကြည်သည်၊ သင်းတွဲဘုံသာ၊ ကတ္တီ
ပါဝယ်” (မင်းရဲနရာချောင်း-၄၉)

သစ်သစ် (၁၈-တ၊ ၂-) မကြွင်းမကျန်၊ “တံတားထစ်
သည်၊ သစ်သစ်ကုံကုံငေတည်း” (ပါရမီ-၂)
“ရာဂညစ်ကို၊ သစ်သစ်ကြွင်းမဲ့” (ငရဲခန်း-၁)

သည်ကိုဆန်၍ (၁-တ) ရှင်ဥက္ကံသမာလာအဖြေ ၁၀-
တွင် ဤသည်မြို့ကိုလွန်၍၊ ဦးရှန်းအဖြေ၌ “အ
ဝန်သည်းစွာစီးသော ခပေါင်းမြစ်ကိုဆန်၍-
ဟု ဖြေသည်၊ ဤနှစ်ရပ်တွင် ဦးရှန်းအဆိုသည်
ရာဇဝင်နှင့် ကိုက်ညီ၏။ “သဝန်ညီနောင်တီ
သည် တလိုင်းကျေးဗျူရွာကထွက်ခဲ့၍ ပေါင်း
လောင်းမြစ်ကို ဆန်ကြလေသည်၊ ခပေါင်း
ချောင်းပေါက်ကိုရောက်လျှင် ခပေါင်းသို့ ဝင်
လေ၍ ဆန်လတ်သော် တောင်ငယ်အငူတွေ၍
ဤတောင်ငူကား ငါတို့စာ မှာခဲ့သော အရပ်

တည်းဟု တောင်ငူငယ်ကို တည်လေ၏။ (မှန်
နန်းဒု-၁၇၃)

သည်ရင်း (၂၉-တ)သည်လျှာ(၄၁-ပ) အချင်းချင်း
ချစ်အပ်သောဇနီး၊ “သည်ရင်းမျိုးဆွေ၊ ဖူးကြ
စေဟု” (နဝဒေး-၁၉၂) “ဟုတ်တည်းဆွေ
ရင်း၊ ဟုတ်တည်း သည်ရင်း” (မြင်စိုင်း
ကာချင်း)

သည်းကြား (၂၆-ဒု, ၆၃-ဒု-၆၄-ပ)ချစ်ခင်အပ်သူ၊
အသည်းနှလုံးအကြားရှိအရာကဲ့သို့၊ “မင်းတို့
သည်းကြား၊ ထွတ်ထား စံတင်” (နဝဒေး-
၇၀)၊ “သည်းကြား ပြတ်မျှ၊ မူးမော် ရခဲ့”
(နဝဒေး-၁၀၀)

သည်းဆူး (၁၇-တ) အသည်းခိုင်မှာ ဆူးဆူးရွရွစူး
ရှသည်။

သတ် (၃၅-တ) ပန်းစုံသတ် အမွှေးထုံသည်။

သွတ်လှယ် (၃၇-ဒု) မပြတ် မစဲ၊ လူးလာခတ်ခြင်း၊
“တို့ပယ်တို့ပယ်၊ ရက်ကန်းရှယ်၊ သွယ်လှယ်
ပြန်လူးလာ” (ကဝိလက္ခဏ-၁၁)

သန်ကားပီပီ (၃၀-ဒု) ဝသန္တဥတုပီပီ-မိုးများသည်။

သန်ဦး (၅၅-ပ) ဝသန္တဥတု-မိုးဦးကျ။

သန်သို့နိုးက (၁၇-ပ) ဝသန္တဥတုနိုးပြီ၊ (နောက်၌
“ကဆုန် နယုန်”ရှိ၏)

သန္တာ (၂၁-ပ, ၄၉-တ, ၅၁-ဒု) ရေထဲမြိုင် သန္တာ
ကောင်မှဖြစ်သော ကျောက်၊ အနီရောင် “ကန
ကဒဏ်၊ ရွှေနှင့်ဖန်၊ မြမှန်စိန်သန္တာ” (ကဝိ

လက္ခဏ-၄၉၅) သန္တာအဝါလည်း ရှိသည်။
ရွှေလား-ရွှေနှင့်တူသော အဝါရောင်။

သဏ္ဍာန် (၁၆-ဒု, ၃၆-တ, ၃၇-တ) ပုံပန်း အသွင်
အပြင်၊ သံ + ဌာန၊ သံ = ကောင်းစွာ + ဌာန =
တည်။ “တည်ရာ သဏ္ဍာန်၊ တ သန္တာန်၊ ရေး
ရန် နည်းနှစ်ချက်” (သတ်ထူး-၁၇၄)

သန္ဓေ (၁၅-တ) စေ့စပ်တတ်သော အမူအရာ (ဥက္ကံ
သဖြေ-၆၂)

သန်ဘက် (၄၅-ဒု, ၄၈-တ) ယနေ့မှသုံးရက်မြောက်
နေ့ “သန်ကောင်ညဉ့်ခါ၊ သန်ဘက်ခါ၊ သန္တာ
သန္တာနက် (သတ်ထူး-၁၇၆)

သန်လျက် (၅၇-ပ) ရေထဲသို့ ထိုးထွက်နေသော အပူ
စွန်း၊ သန်လျက်စွန်းနှစ်ခုရှိသည်။ (အင်းဝ) ရော
ဝတီ၊ ဒုဋ္ဌာဝတီ၊ ပန်းလောင်မြစ် သုံးခုတို့၏ဆုံး
ရာ၊ (သန်လျင်) ပဲခူးချောင်း၊ မှော်ဝန်းချောင်း၊
ဒေါပုံချောင်း သုံးခုတို့၏ဆုံးရာ၊ ဤ၌ အင်းဝကို
ဆိုလို၍ မင်းဝံချက်ဝယ်ဟု စပ်သည်။

သမ်းညှိုး (၃၇-တ, ၄၂-ဒု) ညှိုးနွမ်းသည်။ “ညှိုးညှိုး
သမ်းသမ်း၊ တနွမ်းနွမ်း၊ ယမ်းစမ်းမြေရွာတိုင်”
(ကဝိလက္ခဏ-၄၂၆)။ “စိုက်ခေါ်ယောင်
ယမ်း၊ နောင်ကို စမ်း၊ ညှိုးသမ်း တမိုင်ပိုင်”
(၎င်း-၃၈၀)

သမ်းမဲ (၁၃-ဒု) ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့။ “သမ်းသမ်းမဲမဲ၊
အိပ်ပျော်မဲ၊ မဲဇလီနှင့်စား” (ကဝိလက္ခဏ-၉၈)

“ကြွမူးဆဲဆဲ၊ သမ်းမဲ့ပျောင်းပျံ၊ ချီခွဲရသော်”
(နဝဒေး-၁၉၆)

သိန်ခရာဇ်လျှင် (၄၁-ပ) သိမ်ပျံချီ-ဘွဲ့ စသည်၌ ကဲ့သို့
ဦးစွန်းဟောသိမ်ပုဒ်နှင့်ရာဇ်ပုဒ်တွဲ၊ သိမ်-မြတ်
သော + ရာဇ် = မင်း၊ သေတ်ကိုနသတ်ပြုသည်။

သိင်္ဂီစံလျော် (၄-ပ) လှော်ပြီးစ စံပြုသော သိင်္ဂီရွှေ။

သိင်္ဂီချပ်စီ (၂၁-ဒု) သိင်္ဂီရွှေဝါရောင်အချပ်အလွှာ
စိထားသကဲ့သို့။

သုန်သုန်-တသုန်သုန် (၃၁-ပ, ၄၆-ပ) အဆက်မပြတ်၊
တလစပ်၊ “တောမှာမြောက်ယုန်၊ ပြေးသုန်သုန်၊
အခုန်မမြောက်သေး” (ကဝိလက္ခဏာ-၈၇၁,
၈၇၄, ၈၇၆, ၈၈၈) “တလိုင်းသူပုန်၊
ကြောက်ရွံ့တုန်၊ တသုန်တည်းသာပြေး” (၎င်း-
၈၉၀)

သုံးချီကြူးလတ် (၃၀-ဒု) သုံးပဟိုရ် ကျော်လွန်သည်။
မိုးသောက်ခါနီး၊ လင်းအားကြီးအချိန်။

သုံးတိုက်ပယ်မှောင် (၁-ဒု) ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-ဘုံသုံး
တိုက်၌ အမှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော
မုဋ္ဌောဘုရား။

သုံးထိပ်တောင်ချာ (၁၆-ပ) မြင်းမိုရ် တောင်ကို
ကျောက်တောင်ထွင်သုံးခုထောက်ခံထားသည်။
မြင်းမိုရ်တည်ရာမြောက်အရပ်ကမ်းဆင်သည်
(ဦးတိုးအဖြေ-၉)၊ တနည်းအားဖြင့်မြင့်တူ
သောတိမ်စိမ်း၊ ချိပ်ရည်အဆင်းမှိုတိမ်နီ၊ နီလာ

၂၄၆ နတ်သျှင်နောင်ရတု ခက်ဆစ်အဖြေ

အဆင်းရှိတိမ်ညို တိမ်သုံးထပ်ရှိ၍ သုံးတိမ်
တောင်“ရွှေက မြဟန်ရောင်ခြင်” ဟု အထူး
ပြုထားသည်။

သုံးပါးနောက်ကို (၁-တ) ကကုသန်, ကောဏာဂုံ,
ကဿပဘုရားသုံးဆူတို့နောက်ပွင့်သော ဂေါ
တမဘုရား၊ ထိုဂေါတမ ကိုယ်စား တည်သော
ရွှေမုဋ္ဌော။

သုံးမြောင်ရံကာ (၅၄-ပ) အရွယ်သုံးပါးရှိ မောင်းမ
မိသံများ ခြံရံသည်။

သုံးရွှေဘောင် (၆၆-တ) အရွယ်သုံးမျိုး ရံရွှေတော်
များအလယ်၊ ဘောင်=အလယ်။

သုံးပါးညီနောင် (၅၄-ဒု) သုံးပါးနှောင်းကို (၂၂-
တ) ရှေးနည်းဖြေ။

သောက်ရှူး (၁၂-ပ) သောကြာကြယ်၊ သောက်=
လင်း၊ ပုံစံမိုးသောက်၊ ရူး=လင်း ပုံစံ မီးရူး၊
မိုးသောက်နီး အလင်းရောင် ဖြာထွက်သော
ကြယ်၊ ပါဠိ-ဩသဓိ၊ ဆေးတူးကြယ်၊ စိုင်းများ
မြူးတူးချိန် အရောင်တောက်ပ၍ စိုင်းမြူးကြယ်၊
သောကြာကြယ် တခုတည်းကိုပင် အမည်
သုံးမျိုး။

သို့စင်ကြိုက်ဝယ် (၁-ဒု) မင်းသမီးစိတ်၊ ယင်းသို့စင်
ဖြစ်နေသော အခိုက်၊ “ဘယ်ဂုဏ်အင်ဖြင့်၊
သို့စင်ကြိုနိုင်လေသနည်း” (သံဝရ-၁၃၂)

ဟူးဟူး (၁၄-ပ, ၂၇-ပ, ၂၇-ဒ, ၂၇-တ, ၂၀-ဒ)
တောက်ပြောင်သည်။ “လိုရာစူးစူး၊ မြင့်မြူးမြူး
လျှင်၊ ဟူးဟူးခါတွင်” (ကိုးခန်း-၂၅၀)

ဟေမရာသီ (၆၁-ပ) ဆောင်းရာသီ-ဆောင်းဥတု။

ဟေဝန် (၆၃-တ) တော “ပျံ့မွှေးလေသွန်၊ သရက္ခန်၊
ဟေဝန်သုံးထောင်မှာ” (ကဝိလက္ခဏ-၅၂၁)
“ဆီးနှင်းလည်းထန်၊ တောဟေဝန်၊ သေန်
သည်ထောင့်မှာ” (၎င်း-တ-၆၀၆)

ဟေ. (၂၆-တ, ၆၀-ဒ) ရှိသည်။

သတ်ညွှန်းခွဲထားအဆို နှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု

၁။ ဂဇဗလ	၄။ မိုရွေး
၂။ ရှင်ဥက္ကံသမာလာ	၅။ မြန်မာသံယောဂ
၃။ တွင်းသင်း	၆။ ဝိဘဇ္ဇဌပိတ ခွဲထား
	၇။ ရွှေနားတော်သွင်း

ဤခွဲထား သတ်ညွှန်းခုနစ်စောင်တွင် အောက်ပါ အချို့ပိုဒ်တို့နှင့် တွဲဘက်၍ “တောင်ငူမင်း” ဆို-ဟု ချည်း ဖော်ပြသည်။

- (၁) တသောင်းရှစ်ပြန်။ ။မဆည်မတန့် ရှိသည်ကို “မေတ္တာမတန့်၊ သက်လုံးခန့်သည်၊ ကြည်ညွှန် မဖြာရက်သောကြောင့်” (တွင်းသင်း-၁၉၇)
- (၂) လွတ်တော်သဘင်။ ။ “ပလ္လင်ပြောင်ရွန်း၊ ဖြူရိပ် ဝန်းထက်၊ တသန်းနေနှင့်” စပ်သောကြောင့် ပြောင်ရွန်း၊ ရွန်းရွန်းစားစား၊ တင်ရန်း စက် ရွန်း နသတ် (တွင်းသင်း-၃၄၆)
- (၃) သကျမဉ္ဇူ။ ။ ရွန်းစက်သည်ကို “ပလ္လင်ရွှေနန်း၊ လွတ်ညာစွန်းက စက်ရွန်းမိုးကျ” (တွင်းသင်း- ၃၄၄)
- (၄) ပကြောက်ခြည်မြူ။ ။ လေသံစကားကို “ယူနား လေသံ၊ မပျံ့ခွေးတော၊ နေစမောရှင်” (တွင်း

၂၅၀ သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့်နတ်သျှင်နောင်ရတု

သင်း-၂၀၁)၊ နေမွန်းတည့်သည်ကို “မူးမော်
စိတ်ပန်း၊ များမမြန်းတည့်၊ ထောင်မွန်းနေတူ”
(တွင်းသင်း-၃၂၀)

(၇) ဖြူညွှန်ရွက်ဆိုင်။ ။ အစသတ်သည်ကို “ချစ်တိမ်း
မညွတ်၊ စမသတ်တည့်” (တွင်းသင်း-၁၀၃)
မကန်-သည်ကို “နေ့တိုင်းမျှော်လွန်၊ လွမ်းသာ
ဝှန်သည်၊ မကန်မိုးမြေထင်တော့သည်၊ “မည်း
မျှဆင်သည်” ချီ ရတုတွင် “သူ့သို့ရောက်ပြန်၊
မကန်မြေမိုး” ဟု စပ်ဆိုသည်၊ မြေမိုးမက အ
ကျူးအလွန်ဆိုသည်ကိုပင် မကန်-ဟုလိုသည်။

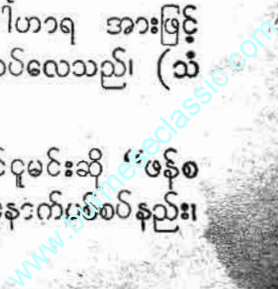
(၈) မနီးရံလည်။ ။ အစသိပ်သည်ကို “မေတ္တာစ
သိပ်၊ နှုတ်မရိပ်ခွဲ၊ သုံးကျိပ်သုံးမည်” (တွင်း
သင်း-၁၃၇)၊ အပန်းကြီးသည်ကို “ဆင်ရာဦး
စွန်း၊ မြတ်တုကျွန်းကို၊ အပန်းကြီးအင်” (တွင်း
သင်း-၃၁၂)

(၉) နေလရစ်လည်။ ။ သွယ်သွယ်သပ်သပ်ကို “လိုက်
လိုက်သပ်သပ်၊ ကြာချပ်ချရား” (တွင်းသင်း-
၁၀၆)၊ စွေစထစ်မြည်၊ နွေလရစ်လည်”
(ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-၃၃၁)

(၁၁) ပေဂီနွေလလျှင်။ ။ လျှပ်ပြက်သည်ကို “ထီး
ညိုမှိုင်းထပ်၊ ပြက်လျှပ်ပြကာ” (တွင်းသင်း-
၉၇)၊ အမွှေးနံ့သာ ပန်းနံ့ဖြင့် သတ်ခြင်းကို
“မလ္လာရနံ့၊ ထုံပျံ့ပန်းသတ်၊ ချူနုတ်ဆင်ကုံး”
(ဂဇဗလ-၈၈)

(၁၂) ခေါင်ထွတ်ဆက်ကာ။ ။ “ရောင်လွတ်စက်
 ဝါ၊ ယောင်မှတ်ညက်ပြာ” ဟု ချီလေသည်မှာ
 လည်း ရောင်လွတ်စက်ဝါ- ဝယ် ရောင်ဆို
 သောစကားသည် အရောင်အဝါ ဆိုလိုသည်။
 ထိုအရောင်သည် ဘုရားရှင်အရောင်တော် ဩ
 ဘာသ သဒ္ဒါ၏အနက်ဖြစ်သည်။ ရေးထုံးမှာ
 ရကောက်။ ယောင်မှတ်ညက်ပြာ၌ ယောင်-
 စကားသည်လည်း ဩဘာသသဒ္ဒါ၏ အနက်
 အရောင်ပင်မူလရင်းဖြစ်သည်။ တိမ်သောအ
 ရောင်ရှိလျက် နက်၏။ နက်သော အရောင်ရှိ
 လျက် တိမ်၏-ဆိုသော စကားကဲ့သို့ပင် ဖြစ်
 သည်။ ယောင်မှတ်ညက်ပြာ၌ ယောင်-ဟု ယ
 ပက်လက် ရေးလေသည်ကား ဆင်းယောင်
 လက္ခဏာ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယောင်ယမ်း
 သည်၊ ပြုယောင် မူယောင် ဆိုယောင်-ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပညာရှိတို့ ရေးသားဖတ်ရွတ်
 ရိုး အစဉ်ပြု၍ တွင်လေသည်။ ယင်းသို့လျှင်
 ရောင်လွတ်နှင့် ယောင်မှတ်သည် သဘောတ
 ချက်တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ရေးထုံး ဖတ်
 ရွတ်နည်း တွဲပြီဖြစ်၍ အသုံး အဆောင် အ
 ခေါ်များရာ လိုက်၍ ဝေါဟာရ အားဖြင့်
 (ယောင်-ရောင်) ခွဲထားစပ်လေသည်။ (သံ
 ယောဂ-၁၂၁-၁၂၂)

(၁၃) ဖန်စကြာလျှင်။ ။ တောင်ငူမင်းဆို “ဖန်စ
 ကြာလျှင်” ချီသည့်ရတုတွင် နောက်ပတ်စပ်နည်း။

သီရိလျှံဝဲ၊ ရွှေရည်စွဲသို့၊ ကုံစဲမည်ရ၊ သမ္မုဒ္ဒ
ဝယ်”(ဥက္ကံသ-၂၅)၊ ရှင်ဥက္ကံသမာလာသတ်
ညွှန်းဆိုသော်လည်း ဤအပိုဒ်ကိုမတွေ့ရ။

(၁၄) သမုဒိဇရာ။ ။အိပ်နေသည်ကို“ရေပန်းမြစ်
ဆိပ်၊ပွင့်မျောရိပ်က၊နတ်အိပ်ခဲသေး”(တွင်း
သင်း-၁၀၉)၊ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-၇၂၂
၌ “ကမုတ်ပြေဝါ၊ ကမုတ်ရွှေကြာ၊ သမုတ်
ဇရာ” ဟု မတချောင်းငင် တသတ် မုတ်သုံး
ချက်ထုတ်ပြသည်။

(၁၅) လွမ်းလှရာတွင်။ ။အပုံကို သေးသေးတင်
အမြစ်စပ်သည်ကားတောင်ငူမင်းဆို“လွမ်းလှ
ရာတွင်”ချီသည့်ရတုတွင်“အာကာတိမ်ထွတ်၊
ခေါင်နေနတ်သျှင်၊ ခြံနိုးဆွတ်မြုံ့၊ ဖြူအုံ့ဝေမှိုင်း၊
လျှပ်ပန်းဆိုင်းသည်”ဟု စပ်သည်။ သို့စပ်သော်
လည်းအမှန်ကိုနသတ်အမြစ်သာအစပ်အဟပ်
များသည်၊ ရေးထုံးလည်း ကျသည်၊ နသတ်
အမြစ်မှတ်ရမည်၊ (ဂဇဗလ-၁၄၇)။ ။
“မုနောခံမြောက်၊ ဘိသိက်မြောက်၍၊ ကွန်း
ပြောက်သဘင်” ဟု စပ်သည်၌ မြောက်၊
မြောက်၊ပြောက်၊ ကာရန်သုံးချက်လုံး၊ရရစ်ချည်း
ဖြစ်၍ဖက်၍စပ်လေသည်၊(သံယောဂ-၁၃၈)

(၁၆) ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင်။ ။အရောင်မည်းမည်း
ချိပ်ချိပ်ကို“မြဟန်ရောင်ချိပ်၊ မိုင်းတည့်ရိပ်က၊
သုံးထိပ် တောင်ချာ” (တွင်းသင်း-၁၁၃)

သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု ၂၅၃

သုံးထိပ်တောင်ကို “တိမ်တောင်ပတ်ချိတ်၊ မိုင်း
တည့်ရိပ်က၊ သုံးထိပ်တောင်ချာ” (တွင်းသင်း
၁၂၀)။ ။ ကြိုက်ဆုံကို ကြမ္မာ ကြိုက်ဆုံ၊
မြော်ရတုံက၊ အာရုံရှင်ကြည်” (တွင်းသင်း-
၄၁၅)၊ ဓိဋ္ဌာန်သုံးကို “မှတ်သည်တရုံး၊ ဓိဋ္ဌာန်
သုံးသည်၊ နှလုံးမြဲသည် ဝီတော့သည်” (တွင်း
သင်း-၄၄၁)

(၁၇) နွေနှောင်းရက်လျှင်။ ။ နွမ်းနယ် သည်ကို
“ကေသာဆီရွှမ်း၊ ပူသည်ဝမ်းကို၊ မနွမ်းရ
အောင်” (တွင်းသင်း-၃၀၄)၊ “သာလေး
ညင်းညင်း၊ နတ်စောင်းငြင်းလည်း၊ ကခြင်းသာ
ညီ” ဟု စပ်လေသည်ကား ပုံတောင်နိုင်တွင်
“ရွှေစည်သံညင်း၊ ရွှေစောင်းငြင်းနှင့်” စသော
ဆိုခဲ့ပြီးသော အဓိပ္ပာယ်နှင့် နည်းတူယူ (သံ
ယောဂ-၇၆)

(၁၈) မှန်းချက်အထွေ။ ။ “သက်လည်းသည်မှာ၊
မပါလွမ်းလျှင်၊ ကြာရေစဉ်၌၊ ဖြေဖျဉ်တား
ဆည်၊ နတ်ကရည်၍” (ဥက္ကံသ-၂၃)၊ တသွန်း
ကို “ရှင်ပင်ထက်ဝန်း၊ စုံတသွန်းမူ၊ စွန်းစွန်း
သစ်သစ်” ဟု နသတ်၊ ပန်းသွန်းပင်၊ ပေါင်မ
သွန်းစပါး (တွင်းသင်း-၃၆၂)

(၁၉) တဆဲ နှစ်ခွေ။ ။ တောင်ငူမင်းဆိုသည့် မဉ္ဇူ
ချစ်နေချိသည်-ရတုတွင် “နည်းများမတွက်၊
စိတ်မယွက်တည့်၊ မြရွက်ရိပ်ညွန့်” ဟု စပ်လေ
သည်ကား စိတ်မယွက်မှာ၊ မလွင်းမယွန်းဆို

၂၅၄ သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု

လိုသည်ဖြစ်၍ ယပက်လက်နှင့်ရေး(သံယောဂ ၆၄)

တဆယ် နှစ်ဆယ်စသည်ဖြင့် ယသတ်လို ရင်းကို မြစ်သံကြိုက်ခါ နောက်ပစ်အသံနှင့်တူ သည်။ ရေးမှတ်လွယ်သည်ကိုစွဲ၍ နောက်ပစ် ကုန်သကဲ့သို့ရှိ၏။ (ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ- ၃၄၇)

(၂၀) တဆဲနှစ်ခွင်။ ။ကုန်ကျွန်း သည်ကို “နွေ လည်း ကုန်ကျွန်း၊ ဝသန်ဆန်းက၊ လျှပ်ပန်း တိုင်ပြင်”(တွင်းသင်း- ၂၇၆)၊ ကိုင်းကျွန်းကို “ကန်ချောင်း ကိုင်းကျွန်း၊ ပြင်ထွန်း စေ့” (တွင်းသင်း- ၂၇၇)

(၂၁) အောက်မေ့ ချေချေ။ ။ပျောင်း သမ်း ကို “တောင်ဂူဆို - အောက်မေ့ ချေချေ-ချီတွင် “မပျောင်းမသမ်း၊ မတမ်းရကို”(တွင်းသင်း ၃၅၆)

(၂၂) ဘဝင်လုံးလျှင်။ ။အသေး အကွေး စိပ် သည်ကို “ဆင်ဆန်းတွေးချိပ်၊ လွမ်းဖွယ်ရိပ်က၊ ချူးစိပ်စိန်ခက်(တွင်းသင်း- ၁၁၅)၊ အရည် စွန်းသည်ကို “ညိုစင်ရည်စွန်း၊ လာမှယွန်းလော့ ဆင်ဆန်းတွေးချိန်” (တွင်းသင်း- ၂၆၂)၊ သွေယွန်းကို (၎င်းတွင်းသင်း- ၃၃၁)၊ ကြက် ရုန်းပန်းကို ဘူရိဒတ်လင်္ကာတွင် “မုလေး၊ ကြက်ရုန်း၊ ဂမုန်းနံ့ကြွယ်”ဟု စပ်သည်။ ရွှေဟင်္သာပျိုတွင် “သရဖိုကြက်ရုန်း၊ ဂမုန်း

သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု ၂၅၅

ပျံကြွယ်”ဟုတပည့်တော် ရှင်တေဇောသာရ
လည်း ထပ်၍စပ်တော်မူပြန်သည်။ တောင်ငူ
မင်းဆို အဝဂ်လုံးလျှင်-ချီ ရတုတွင် “မွေရာ
ကြက်ရုံး၊ သဇင်အုံးထက်၊ နှလုံးဝယ်ပါပျောင်း
ပျမဲ့ဟန်”ဟု စပ်သည်သို့ လိုက်၍ သေးသေး
တင်ရေးမှတ်ပြုကြလေသည်။ ဆင်ခြင်။

(၂၄) ဘဝဂ်ရှည်ညီ။ ။ အနန်းပင်ကို “တောင်ငူ
ဆို ဘဝဂ်ရှည်ညီရတုတွင် “စကားအနန်း၊
ဒန်းလည်းပျံ့မွှေး” (တွင်းသင်း-၃၀၁)

(၂၅) စက်ပြသဒ်လျှင်။ ။ စက်ပြသဒ်၊ သက်မ
မှတ်၊ ဘက်အလွတ်” (ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-
၇၀)၊ ခုန်သည်ကို “ထက်မြစ်တိမ်မှုန်၊ ကမ္ပိုး
ခုန်သည်၊ ပဇ္ဇနိခါလွန်ဘိသောကြောင့်” (ဂဇ
ဗလ-၁၀၄) ဘုံပြသတ်ကိုတောင်ငူမင်းဆိုရတု
တွင် “စက်ပြသတ်လျှင်၊ ဖက်အလွတ်ပင်၊ သက်
မမှတ်ချင်” (တွင်းသင်း- ၁၀၁)၊ တ ကျိပ်
နှစ်ကျိပ်ကို “အာဏာစက်ရိပ်၊ လွမ်းမိုးနိုင်က၊
ဆယ်ကျိပ်ထွတ်ထား” (တွင်းသင်း-၁၁၁)

(၂၆) ယခုကစင်။ ။ ထွေဆန်းကိုတောင်ငူမင်းဆို
ရတုလလျှင်၊ ယခုကစင်ချီတွင် “လျှပ်ချီမိုးပန်း၊
ပြလှာ သန်းသည်၊ ထွေဆန်းစီမျှ ဖြာလှည့်
သော” (တွင်းသင်း ၂၉၃)

(၂၇) ထစ်မည်လို့မူ။ ။ ထိမ်ကွယ်လိမ့်မြှုပ်သည်ကို
“ဖျောက်လျက် ဆည်ငြိမ်မြေချုပ်ထိမ်လည်း၊

၅၆ သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု

တကြိမ်ရှေးဦး”(တွင်းသင်း-၃၇၃)“မြင့်မိုရ်
လက်ယာ၊ လှည့်ကြရာဝယ်၊ ဖန်ဝါညီးညီး၊”
တောင်ငူဆို ရွှေနားတော်သွင်းခွဲထား- ၂၆၅

(၃၀) အာကာတသွန်။ ။ချည်းချည်းဟူ၍ ညသတ်
စပ်သည်ကားတောင်ငူမင်းဆိုအာကာတသွန်
ချီရတုတွင် “ထွတ်ထွတ်လန်းလန်း၊ ရွှန်းရွှန်း
ချည်းချည်း၊ တို့လည်းအသက်၊ ကြင်ဘက်ကြင်
သူ” ၎င်းဆိုရတုတွင် “မည်းမျှလာသည်၊
ကြည်းကပါသည်၊ ချည်းလျပျာသည်” (ဂဇ
ဗလ-၁၅)၊ ခြည်းခြည်း ရွှန်းရွှန်းကို တောင်ငူ
မင်းဆို အာကာတသွန်ချီတွင် ထွတ်ထွတ်
လန်းလန်း၊ ရွှန်းရွှန်းခြည်းခြည်း” (တွင်း
သင်း-၂၀၀)

(၃၁) တပေါင်းကစင်။ ။အဟုန်ကို တောင်ငူမင်း
ဆိုတပေါင်းကစင်ချီရတုတွင်“ကြိမ်းခွတ်စက်
ဟုန်၊ တဖျင်သုန်လျှင်၊ ပဇ္ဇာန်မျက်သန်း” သို့
နသတ်စပ်ရာမှာ ပြင်းသည်-လျင်သည်- အရှိန်
အဟုန်ဆိုသည်၊ သေးသေးတင် အဟုံမှာ
ပြောသည် များသည်၊ (ဂဇဗလ-၁၀)။

(၃၂) ပြဆန်းမဆင်။ ပျ=ပြ“ပြဆန်းမဆင်၊ ပျမြန်း
မရွှင်”တောင်ငူ (ဝိဘဇ္ဇ-၂၃၂)၊ ပြဆန်းမ
ဆင်=ဖေပြသည်၊ နေဝယ်လှန်းပြသည်-ပ-
ရရစ်၊ ပျမြန်းမရွှင်-ပျောင်းပျာသည်၊ မိုင်းမိုင်း
ပျပျ-(သံယောဂ-၅)၊ ရွှန်းရွှန်းခြည်းခြည်းကို

ပြဆန်းမဆင်ချီရတုတွင် “လေးလေးရွန့်ရွန့်၊ ကျူးတန့်ကျူးမြောက်” (တွင်းသင်း-၂၀၀)

(၃၃) ကြာမည့်ရက်လည်း။ ။ကြန့်သည်ကို “ထွားထွားမကြန့်၊ သန္တာခန့်ကို၊ မြညွန့်ရစ်ဝေ”၊ မကြန့်ကား မရင့်သေး၊ (တွင်းသင်း-၁၉၁)

(၃၄) မည်းမျှဆင်သည်။ ။မကန်-သည်ကိုတောင် ငှမင်းဆို မည်းမျှဆင်သည်ချီရတုတွင် “သူသို့ ရောပြန်၊ မကန်မြေမိုး” စပ်သည်၊ မြေမိုး မက အကျူးအလွန်-ဆိုသည်ကိုပင် မကန်၊ (တွင်းသင်း-၂၁၄)

(၃၅) မည်းမျှရစ်သည်။ ။ရိုးရိုးရိပ်သည်ကိုတောင် ငှမင်းဆို မည်းမျှဆင်သည် ချီရတုတွင် “ငှက် ဇွေစသိပ်၊ ရိုးရိပ်ချည်မျှ” အရိပ်အချည်ကို ငဆန်ပြန်ပျိုတွင်မူကား “မရွံ့မထိတ်၊ ခြင်္သေ့ စိတ်သို့၊ မင်းရိပ်မင်းချည်” ဟု တသတ်စပ် မှားလေသည်၊ တွင်းသင်း-(၁၃၀)

(၃၆) မည်းမျှလာသည်။ ။တောင်ငှမင်းဆို “မည်း မျှလာသည်” ချီသည်ရတုတွင် “မြည်လာ ဖြုတ်ချည်း၊ ရင့်ရှုကြည်းသည်၊ နေ့တည်းရောက် နေသင့်သည်လော” (ဥက္ကံသ-၂၂)

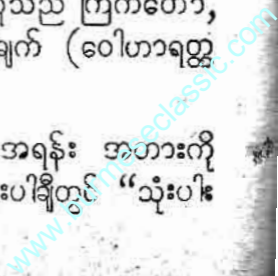
(၃၇) မည်းမျှပတ်သည်။ ။အမွှေးနံ့သာ ပန်းနံ့ဖြင့် သတ်သည်ကိုတောင်ငှမင်းဆိုရတုတွင် “မည်း မျှပတ်သည်၊ ကျည်းကသတ်သည်၊ ချည်းလျ ညွတ်သည်” (ဂဗေလ-ဂဂ)

(၃၈) မင်းသာနေမှတ်။ ။“ချိန်ချင်လျှင်လျှင်၊ ထိန်ထိန်လျှင်မျှ၊ တိမ်ထပ်မဆီး” ဟု စပ်လေသည် စကားကိုလည်း ချိန်ချိန်လျှင်လျှင်မှာ လျှင်သည်လျှင်သည်ကိုယူလေ၊ လ-ယပင့်၊ ထိန်ထိန်လျှင်မှာ တောက်သည့် လျှင်ကိုယူလေ၊ လယပင့်ဟုထိုး”(သံယောဂ-၁၀၅)

(၄၁) သိခံရာဇ်လျှင်။ ။သိန်ခရစ်လျှင်၊ ချိန်အသစ်လျှင်၌ချိန်အသစ်ဟူသည်န-သတ်သည်နှင့်အညီသိခံရာဇ်ဟူသည်မှာလည်းန-သတ်ခြည်မြူ၊ မဉ္ဇူမှာ ည-သတ်ရေးအံ့၊ ထိုသို့သောအရာတို့၌သော်လည်း မပျက်တန် ပျက်လေအံ့သည်၊ ဤသို့အရာရှိတိုင်းစပ်အင်ရှိတိုင်းရေး၍မတော်အံ့သည်ဖြစ်၍ ပါဌ်ပါဠိဖြစ်သောအရာ၊ သူဟောင်းတို့ရေးထုံးရှိသောအရာကိုပမာဏပြု၍စွဲသုံးရာသည် ဖြစ်၏၊ (ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီ-၃၆၂) သိခံ-ဟူသော င-သတ်ဆိုလျက်ကိုမျှ ချိန်အသစ်ဟု န-သတ်စပ်တုံသေး၏၊ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-(၆၈၅)

(၄၃) နံပျက်ခြည်။ ။“တုကျွန်းလွတ်ပြိုင်၊ ကျေးမြစိုင်”ကိုထုတ်၍ ကြေးဟူသည် ကြက်တော၊ ဖေါင်ခါးငှက်အထူး၌ ပြချက် (ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီ-၂၅၅)

(၄၆) မဖြောင့်ဖြည်းပါ။ ။အရန်း အတားကို တောင်ငူဆို မဖြောင့်ဖြည်းပါချီတွင် “သုံးပါး

ဦးစွန်း၊ ညွှန်ခြည်ရန်းလော့၊ လျှပ်ပန်းလျှံဖုံ”
တွင်းသင်း-၃၃၀)

(၄၇) ယပ်စောက်မည်သာ။ ။ခပ်ပြုခပ်မူ- ခပ်မျိုး
ပ-သတ်အစပ်၊ တောင်ငူမင်းဆိုရတုတွင် “ရပ်
စောက်မည်သာ၊ ထပ်လှောက်ကြည်စွာ၊ ခပ်
ကောက်ဖည်ခွါ” (ဂဇဗလ-၇၀, တွင်းသင်း-
၂၁) မိုးသမ်းကို “ဆံမွေမြူခြမ်း၊ မိုးသမ်း
စိတ်က”ဟု မ-သတ်စပ်သည်။ (တွင်းသင်း-
၃၅၇)

(၄၉) တာရက်လကို။ ။ထောက်လွမ်း မျှော်လွမ်း
ကို တောင်ငူဆို တာရက်လကို ချီတွင် “နတ်
လည်း ရှမ်းဆော်ဘိ၏သို့၊ မဝေးလွမ်းမျှော်
ဘိ၏သို့၊ ကျေးငှက်လွမ်းဖော်ညှိ၏သို့၊ (တွင်း
သင်း-၃၂၅)

(၅၀) တင့်လှပေဟန်။ ။ရှိမ်းသည်ကို “မြရည်ကြော
စိမ်း၊ လတ်လတ်ရှိမ်းလျက်၊ ခပ်သိမ်းကလျာ၊
ရှုဘွယ်သာလျှင်” (ဂဇဗလ-၁၂၀)၊ နိတုံ
ရွှေကို “သက်ပေါင်းထက်ပုံ၊ လှနိတုံလည်း၊
ပန်းစုံရောရှက်၊ ထုံမြရွက်နှင့်” (ဂဇဗလ-
၁၅၄)၊ နိတုံရွှေကို တောင်ငူမင်းဆို တင့်လှ
ပေဟန်ချီ ရတုတွင် “သက်ပေါင်းထက်ပုံ၊ လှနိ
တုံကို၊ ပန်းစုံရောရှက်”ဟု သေးသေးအောင်
စပ်သည်။ ရာဇမဏိစူဠာ ကျောက်စာမှာကား
နိတ္ထုန်-ဟူ၍ ထဆင်ထူးနှင့် နသက်၍ ရေးလေ
သည်ကားမသင့်၊ (တွင်းသင်း-၄၁၇)

၂၆၀ သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့်နတ်သျှင်နောင်ရတု

(၅၂) ရေဖြန်းသဘင်။ ။“ရေဖြန်းဟူသည် ရေတို့ဖြင့် နွံပြားသည်ပင်” (ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-၅၅၃)၊ သွေယွန်းကို တောင်ငူမင်းဆိုရေဖြန်းသဘင်ချီ ရတုတွင် “ရက်လွဲလကျန်း၊ သွေယွန်းခုမူ”၊ ဤယွန်းကား နေ့ ရက် နှစ် လ ရွှေ့ရှား၍ ယိဒဲပြီဆိုလိုသည်။ (တွင်းသင်း-၃၃၁)

(၅၄) ချောင်းမမွေတော်။ ။တောင်ငူမင်းဆိုချောင်းမမွေတော်ချီသည်ရတုတွင် - ကုန်းသွယ်မသွား တောင်းကိုလည်း ဟူ၍ စပ်ရာမှာ ကုန်းတိုက် ကုန်းသွယ် လျှောက်သည့်စကားသည် မသား မနားတောင်း ဆိုလိုသည်။ (ဂဇဗလ-၈၅, ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-၇၃၃)

(၅၅) ရက်လခါကျော်။ ။တောင်ငူမင်းဆို ရက်လခါကျော် ချီရတုတွင် “သင်းတွဲစိန်ပြည်၊ စုံခြည် ကွက်ကတ်၊ တုလွတ်မျက်နှာ”ဟု စပ်သည် အတိုင်း တသတ်၊ ကွက်ကတ်ကား တရုပ်ကတ် ဆိုလိုသည်။ (တွင်းသင်း-၄)

(၅၆) ဆက်ဒန်အိုင်သာ။ ။အကြောင်းတန်မတန်၊ ဆက်တန်၊ ဤ၌ “ဆက်တန်အိုင်သာ၊ ဖက်ရန် ပြိုင်လာ”ဟူ၍ ကသတ် စပ်အင်နှင့်အညီ ရေးလိုက်သည်။ ဆဒ္ဒန္တ-ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ဆဒ္ဒန်ဟူ၍သော်လည်း ရေးသင့်၏။ (ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ-၅၄၁, ရွှေနားတော်သွင်းခွဲထား-၂၆၆)

သတ်ညွှန်းအဆိုနှင့် နတ်သျှင်နောင်ရတု ၂၆၁

(၅၈) နွေရက်နီးလျှင်။ ။ မေတ္တာမွမ်းကို တောင်ငူ
မင်းဆို နွေရက်နီးလျှင်-ချီ ရတုတွင် “တဇ
ဆိုတမ်း၊ မေတ္တာမွမ်း၍၊ စစ်လမ်းမြေတာ”
(တွင်းသင်း-၃၂၃)

(၅၉) ခုနစ်တောင်စွန်။ ။ “လက်မြန်သူက၊ စက်မီး
ကျသို့၊ စကြာသခင်” ခုနစ်တောင်စွန် ချီ၊
တောင်ငူ (ဝိဘဇ္ဇဌပိတ-၂၁၅)

(၆၀) ချင့်တာသုံးထောင်။ ။ “မင်းဘွယ် စိုးယ၊
သိကျွမ်းလှသည်၊ နရစံတည်၊ ကျေးမြရည်” ဟု
စပ်လေသည်ကား ယ-သည် အထိန်းအယ
ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၊ အချိုလည်း မင်းဘွယ်
စိုးရ-ဟု ရကောက်နှင့်ရေးသားဖတ်ရွတ်ကုန်
သည်၊ ရကောက်နှင့် ရေးလျှင် စကားလည်း
မယဉ်မချေး၊ နရစံတည် ဟူသော တတိယ
ကာရန်နှင့်လည်း ရ-ချင်းထပ်သည်၊ ယင်းသို့
လျှင် “မင်းဘွယ်စိုးယ-ယပက်လက်၊ နရစံတည်
ရကောက်နှင့်ရေးမှလည်း ရေးထိုးမှန်စကား
လည်းယဉ်၊ နာလည်းနာသာသည်၊ အလင်္ကာ
ဒေါသလည်း လွတ်သည်၊ (သံယောဂ-၁၇)

(၆၁) ဖြန့်ဝန်းစကြာ။ ။ တောင်ငူဆို ဖြန့်ဝန်းစကြာ
ချီသည့်ရတုတွင် “ဇမ္ဗူဘိုးမျှ၊ ဝေပုမြနှင့်
သိခံတဝက်” ဟု စပ်ရာမှာ ဇမ္ဗူဘိုးမျှဝေ မှ
သည် မ-တွင် ယပင့်ဟထိုးနှင့်၊ ဝေပုမြဝယ် မ
တွင် ရရစ်၍ရေး၊ စကားတွဲသောကြောင့်စပ်လေ
သည်၊ (သံယောဂ-၁၀) ဒဂုန်မြို့ကို တောင်ငူ

မင်းဆို ဖြန့်ဝန်း စကြာချီတွင် “ရစ်ဝတ် ရှက်စုန်၊ ဒဂုံန်မည်မှတ်” ဟု စပ်ရာမှာ ပင်လယ် ရေနှင့်မြစ်မရေပေါင်းရှက်၍စုန်သွားသည် ယူ ရမည်။ (တွင်းသင်း-၄၁၀)

မတွေ့ရသေးသောတောင်ငူဆိုရတုများ

- (က) တောင်ငူဆို“တရားတမည်” ချီသည့် ရတုတွင် “လှည့်ပတ်သံညင်း၊ ကြိမ်ကြိမ် ငြင်းလည်း၊ သက်နှင်းစုဝေး” ဟု စပ်လေသည့်စကားကို လည်း တန်တားဦးတည်တွင်“ထွက်သံသက် သက် ညင်းညင်းတည်း၊ အောင့်ကျင်ဆန်ဆန် ငြင်းငြင်းတည်း” ဟုစပ်သော ဥဒါဟရုဏ်၏အ ဓိပ္ပာယ်နှင့်နည်းတူ ယူလေ (သံယောဂ-၇၃)
- (ခ) တောင်ငူဆို“တောက်မြောင်စက်နေ” ချီသည့် ရတုတွင် “စုန်မည့်နေရက်၊ မိန့်တော်ချက်ကို၊ ဆက်ဆက်မပြ၊ ရိပ်ကာမျှလည်း၊ ပျောင်းပျ မိန်းမိုင်းမိတော့သည်၊ ပြ-ပကာသန္တအနက် ပြသသည်၊ ပြိညွန်းသည်၊ နေရောင်မှာလှမ်းပြ၊ ပျောင်းပျသည်ဆိုသည့်စကားမှာ ပျမြန်းမရွှင် ကဲ့သို့ ပ-ယပင့်(သံယောဂ-၁၃)
- (ဂ) တောင်ငူမင်းစာ“သည်တဖြစ်တွင်” ချီသည့်ရတု တွင်“ခွဲဝှက်ဝေသ့၊ သူသို့ကဲ့လည်း၊ ဗေဠသော ဟန်၊ ဖန်ဖန်ကြိမ်ခေါက်” (ရှင်ဥက္ကံသမာလာ သတ်ညွှန်း-၂၆)

၄၇။ ဇူ-ဆူ၊ |သကျမဉ္ဇူ၊ ထိန်ရွက်ဆူသား၊ ရိပ်မြ
မြက်ရှင်။

၄၈။ ညင်း-ငြင်း၊ |သာရလး ညင်းညင်း၊ နတ်
စောင်းငြင်းနှင့်၊ ကခြင်းသံညီ။

၄၉။ ထက်-တက်၊ |မှာသည်ထက်ကို၊ ဆတက်
ပွားပြန်၊ လလုံးလွန်သော်။

၅၀။ ထင်-တင်၊ |တစ်ထစ်ရောင်ထင်၊ မြသီတင်
ဟု၊ ပလ္လင်ဖောင်းကြည်။

၅၁။ နှောင်း-နောင်း၊ |ခြောက် ယောက် နတ်
နှောင်း၊ ပြာနွဲ့နှောင်း
သည်၊ တပေါင်းရောက်
လျှင် မှတ် လိမ့်မည်။

၅၂။ ပေ-ပြေ၊ |စစ်ဝယ်ပေက၊ မပြေညှိုးခြောက်၊
မအောက်မွေရက်။

၅၃။ ဗျ-ပြ၊ ပျမြန်းမရှင်၊ ညှိုးရပ်သွင်ကို၊ မထင်
မပြ။

၅၄။ ပြာ-ဖြာ၊ |စိမ်းနုညိုပြာ၊ လွတ်နှိုင်းသာသည်၊
သွယ်ဖြာညောင်သစ်မြ
တကား။

၅၅။ ပြစ်-ဖြစ်၊ |မပြောင်းကျိုးပြစ်၊ ကျန်ပြစ်မူ၊
နှစ်သစ်မဆန်း။

၅၆။ ပျောက်-ဖျောက်၊ |ကြွင်းမဲ့ပျောက်အောင်၊
ဖျောက်နိမ့်စေရှင့်၊
သပြေပတ်ကုံး။

၁၉။ ဖြေ-ပြေ၊ အလွဲရစ်ဖြေ၊ သုံးလည် ခွေ၍၊
မပြေမည့်၊

၆၂။ ဖြေ-ပြေ၊ ဆည်ဆည်ဖြေဖြေ၊ ပြေစိမ့် ဖြား
ယောင်း၊ ညွတ်ခွင့်တောင်းလည်း။

၄။ ဖျော်-ဖော်၊ မပြေဖြေဖျော်၊ တိုင်မြွက်ဖော်
သည်၊ ညွက်တော်သိစေချင်သော့ကြောင့်။

၄၁။ ဖျော်-ပျော်၊ ရှင်ကြောင်း ဖျော်၍၊ မပျော်
ပိုက်ရာ၊ သာသနာကို။

၁။ ဖြာ-ပြာ၊ စက်ပတ် လျှာဖြာ၊ အရောင်ဝါ
လည်း၊ စိမ်းပြာရစ်လျက်။

၂။ ဖြိုး-မြိုး၊ တက်ပျံ့ဖြိုးဖြိုး၊ ပြီးပြီးပြောင်စက်၊
မတန်ပြက်၍။

၂၁။ ဖြိုး-မြိုး၊ ကုသိုလ်ရည်ဖြိုး၊ ထပ်၍ ပြီးသည်၊
ချစ်ကြီးတင်ညီ ညီစေသော။

၆၁။ ဆို့-ပို့၊ သခင်ပန်ဆို့၊ စီရင်ပို့၍၊ စိမ်းညို ရွက်
ထပ်။

၃၁။ မဲ-မြဲ၊ ခြိမ်းမောင်း ရိုက်မဲ၊ ခါမှုတ်ပဲလျှင်၊
လွမ်းမြဲကိုလျက်။

၆၆။ မူး-မူး၊ လွမ်းဟန်မိန်းမူး၊ မပြေဘူးတည့်၊
ရူးမူးလျှံဝေ။

၅၁။ မြ-မျှ၊ ကေရှင်သွယ်မြ၊ စည်းစကပင်၊ သက်
မျှမိပေ။

၅၇။ မျှ-မျှ၊ စံရာနှိုင်းမျှ၊ မွတ်မွတ်လှသည်၊ ဆွတ်
မျှရှင်တော်မူလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

၅၆။ မှူး-မှူး ၊ စေ့ရေမေးမြို့၊ မိန့်တော်မူကား၊ မဉ္ဇူ
ပွင့်ခက်။

၄၁။ မြည်-မည် ၊ ရုပ်ဆောင်ရွာမြည်၊ ဟန်သာ
ရည်၍၊ ပျော်မည်အရာ။

၃။ မှတ်-မှတ် ၊ ပြောင်မြည့်မှတ်၊ လှည့်စားမှတ်
ဖြင့်၊ ပတ်ပတ်ဝန်းဝန်း။

၆၀။ မှန်-မန် ၊ သိချင်အမှန်၊ ရှုံးနိုင်ဟန်ကို၊
ယမန်ကြောင်းရေး။

၆၃။ ယ-ရ ၊ မင်းဘွယ်စိုးယ၊ သိကျွမ်းလှသည်၊ နရ
သံတည်။

၁၂။ ယူး-ရှူး ၊ ထိဆိုက်ယူးယူး၊ မိုးညွတ်ဦးဝယ်၊
သောက်ရှူးရောင်ခြည်။

၂၀။ ယွက်-ရွက် ၊ စိတ်မယွက်တည့်၊ မြရွက် မြိုက်
ညွန့်၊ မဖြန့်လက်သင်။

၁၀။ ယိမ်း-ရိမ်း ၊ ဆွတ်ပျံ့မယိမ်း၊ မရှိမ်းမသွယ်၊
အုံးဝယ်အပ။

၉။ ရ-ယ ၊ သိပါရမူ၊ ခယထွေထွေ၊ ချေသော်
ကျေ၏။

၁။ ရာ-ရာ ၊ ဘက်လွတ်စံရာ၊ ရစ်သန်းဖြာသား၊
ရောရှက်ရံ။

၅၆။ ရာ-ကျာ ၊ ဆက်စရာဟု၊ လက်ျာ ထပ်ဆင့်၊
ခိုင်လွှာတင့်ကို။

၁။ ရာ-ရှာ ၊ လှည့်ယူကြိုက်ရာ၊ ရွေးခဲ့ရှာလည်း၊
စကြာရဟတ်။

www.burmeseclassic.com

- ၇၉။ ရာ-ရှာ၊ |နှုန်းဆိုစရာ၊ လှည့်၍ရှာလည်း၊ စကြာ
နှင့်ပင်။
- ၈၀။ ရှာ-ရာ။ ||တစေ့ရှာရှာ၊ နောင်ခြင်းရာကို၊
ဆယ်မြွှာရှိလတ်။
- ၈၁။ ရှေး-ရေး၊ |မိတည်းရှေးလျှင်၊ အရေးကယ်
တူ၊ ဖြည့်တော်မူလော့။
- ၈၂။ ရင်-ရှင်၊ |တာသစ်ရင်က၊ ကြေးရှင်ဝတ်ချွေ၊
ငှက်ပေါင်းရွှေနှင့်။
- ၈၃။ ရင်-ရှင်၊ |ဝန်းလည်းသဘင်၊ ခါသင့် ရင်၍၊
မရှင်သည်လည်း၊ ရှုဘွယ်ဖိုး။
- ၈၄။ ရစ်-လျစ်၊ |လက်ျာရစ်လျက်၊ ကျစ်လျစ်ပင့်
သေး၊ ခိုင်လုံးမွှေးကို။
- ၈၅။ ရည်-ရည်၊ |ရစ်လည်းရည်လျက်၊ မရည်ရက်ခဲ့၊
ကိုးမြက်လျှံဆုံး။
- ၈၆။ ရည်-ရှည်၊ |ကျေးမြရည်...ကျူးရှည်မြေခြား၊
နိုင်ငံပြားသည်။
- ၈၇။ ရှည်-ရည်၊ |ရက်များမရှည်၊ ပြန်လျှင်းမည်
ဟု၊ မြရည်သက်ရှည်။
- ၈၈။ ရှုန်း-ယွန်း၊ |ပြာသားပြောင်ရှုန်း၊ မြို့ဘုံ
နန်းနှင့်၊ ထောင့်ယွန်းရွှေဘက်။
- ၈၉။ ရောက်-ယောက်၊ |ထွတ်တိုင်ရောက်၍၊ နှစ်
ယောက်ယှဉ်ဖေ၊ စံကြ
သော်လည်း။
- ၉၀။ ရှိမ်း-ယိမ်း၊ |ရွှေကိုရှိမ်းရှိမ်း၊ ဖြစ်ယိမ်းကင်း
နေ၊ သွယ်ခွေရွက်ညို။

နတ်သျှင်နောင်ရတု ခွဲထား

၆၂။ လဲ-လွဲ၊ |ထပ်မျှဖန်လဲ၊ကျွန်သာလွဲ၍၊ ဆက်
ချစ်ဝန်။

၄၈။ လစ်-လျစ်၊ |ကျူးရှည်မြင့်လစ်၊နှစ်ပင်ဖြစ်ခဲ့၊
ကျစ်လျစ်ပျပျ။

၅၆။ လည်း-လည်း၊ |ဖိုရိုက်စည်လည်း၊လက်နက်
လှည်းက၊သိမ်းဆည်းကုံးမြောင်။

၂၈။ လှုပ်-လှုပ်၊ |ခြောက်ပြစ် လှုပ်သား၊ ချည်း
လှုပ်ညှိဝါ၊မွတ်ပြာလွဲလွဲ။

၂။ လျား-ရား၊ |ပျံလှည့်လျင်လျား၊ ညီကျေး
သားသည်၊ဘုရားသို့ရည်၊ရောက်လိမ့်မည်။

၃၇။ လှုပ်-လှုပ်၊ |သတင်းပိတ်လှုပ်၊ စိတ်တိုင်းထပ်
လည်း၊ရင်လပ်ချမ်းအေး။

၂၈။ လွတ်-လွတ်၊ |ချောင်း ချောင်း လွတ်လျက်၊
ကြွင်းလွတ်မဲ့ဘူး၊တန်ပါ
ဦးလော့။

၂၆။ လျော့-လျော့၊ |ဆံကြာကွင်းလျော့၊ နေစ
တော့ရှင့်၊ကြင်လျော့မှတ်မြွေ။

၇။ လျှံ-လံ၊ |ဖိုးပြည့်လလျံ၊ ကြယ်နှယ်ရံလိမ့်၊
ဘက်လံခြားဝေး။

၂၅။ လျှင်-လျှင်၊ |နယုန်သို့လျှင်၊ ရောက်မည်
လျင်ဟု၊မထင်ရွှေ့ကာ။

၂၅။ လျှောက်-လျှောက်၊ |တုံ့ပြန်သောလျှောက်၊
လျှောက်သရွေ့လည်း၊
တင့်နုတထူး။

www.burmeseclassic.com

၃၉။ လျှောက်-လျှောက်၊ |နားတော် မလျှောက်၊
ကြောက်လည်းကြောက်၏၊
မလျှောက်နေလည်း။

၄၀။ ဝန်-ဝန်၊ |ဆေးလေးကြောင်းဝန်၊ လျှောက်
လိုက် ဟန်ကို၊ ဘုန်းဝန်နတ်တူ။

၅၂။ သာ-သာ၊ |မင်းလွင်လေသာ၊ ဝန်းဆင်လာ
သည်၊ မယ်သာပျောင်းရစ်စွတကား။

